

STŘEDA, 16. ZÁŘÍ 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BUZEK

Předseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:05)

2. Jmenování do meziparlamentních delegací (lhůta pro předložení pozměňovacích návrhů): viz zápis

3. Lesní požáry v létě 2009 (předložené návrhy usnesení): viz zápis

4. Summit G20 v Pittsburghu (24.–25. září) (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise k summitu G20 v Pittsburghu, který se bude konat ve dnech 24.–25. září 2009.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Pane předsedo, je mi velkou ctí zastupovat zde dnes švédské předsednictví. Předsednictví a Komise budou společně zastupovat Evropskou unii ve dnech 24.–25. září na summitu G20 v Pittsburghu. Abychom připravili společný postoj EU, dojde zítra v Bruselu k neformálnímu zasedání Evropské rady. Jak asi všichni víte, celosvětová finanční krize vyžaduje nebyvalá opatření na celosvětové úrovni:

Zprv jde o rychlá a účinná opatření finanční a monetární politiky, která podpoří finanční sektor a reálnou ekonomiku. Zadruhé je to koordinace celosvětového úsilí a rozvoj úlohy skupiny G20 jakožto fóra pro takovou koordinaci, a to včetně opatření týkajících se regulace finančních trhů. Opatření finanční a monetární politiky, která mohla být rychle přijata, byla naprosto nezbytná, abychom překonali nejhorší momenty krize.

Celková podpora pro hospodářství EU se pro letošní a následující rok odhaduje na 5 % HDP. Centrální banky reagují na krizi tím, že udržují úrokové sazby na téměř nulové výši. V současnosti jsme s opatrností optimističtí v tom, že pokud jde o naléhavé problémy finančního odvětví, to nejhorší už je za námi, hospodářská situace je však i nadále nestabilní a existuje zde významné riziko dalšího zhoršení. Jsme si dobře vědomi, že v budoucnu bude značně převažovat otázka rostoucí nezaměstnanosti. Situace je i nadále nejistá, ale mohla být i mnohem horší.

Pokud máme zajistit rozsáhlou hospodářskou obnovu a udávat tón v otázce návratu k dlouhodobému a udržitelnému růstu založenému na pevných základech, bude koordinace a spolupráce na mezinárodní úrovni velmi významná. Skupina G20 v tomto ohledu má a bude i nadále mít ústřední roli. Bude spolupracovat s mezinárodními finančními institucemi – Mezinárodním měnovým fondem (MMF) a Světovou bankou – s cílem zajistit, aby měly dostatečné prostředky a dobře fungující vnitřní organizaci, aby bylo možné podpořit hospodářský růst a zajistit finanční stabilitu po celém světě.

Postup skupiny G20 dospěl k následujícím významným výsledkům:

Zprv k tomu, že disponujeme společnou analýzou problémů, které postihly naše hospodářství. To se sice nemusí jevit jako velký pokrok, ale společný pohled na finanční odvětví a reálné hospodářské problémy, které jsou důvodem krize, je nezbytný pro přijetí účinných protiopatření.

Zadruhé jsme dosáhli skutečného pokroku prostřednictvím mnoha zvláštních opatření, na nichž jsme se dohodli v Londýně při jarním summitu. Tato opatření zahrnují komplexní balíček stimulačních opatření určených pro naše hospodářství, a dále posílení spolupráce při dohledu nad finančními trhy a při jejich regulaci. Mimoto jsme zajistili, aby měl Mezinárodní měnový fond dostatek prostředků ke splnění poptávky po půjčkách. Rovněž jsme podnikli kroky nutné ke zlepšení schopnosti mezinárodních finančních institucí vyslat varovný signál ve správný čas, pokud by měly obdobné problémy nastat v budoucnu.

Ještě je před námi velký kus práce, učinili jsme však jasný pokrok, který byl podpořen koordinovanými mezinárodními závazky. Domnívám se, že my v EU jsme společně s dalšími členy skupiny G20 dosáhli velkého pokroku v mnoha ústředních otázkách, které mají zásadní důležitost, pokud máme strategicky odpovědět na hospodářskou a finanční krizi. Naše koordinovaná evropská strategie znamená, že Evropa má v diskusi o tomto problému vedoucí postavení a není pouhým jejím pozorovatelem. Při vypracovávání řešení v celosvětovém měřítku se berou v potaz právě naše řešení. Proto předsednictví zve hlavy států nebo předsedy vlád na zítřejší večerní recepci. Jejím cílem je navázat na úspěšnou práci, která byla výsledkem neformálního oběda Rady ve složení pro hospodářské a finanční věci ECOFIN a schůzky ministrů financí skupiny G20 v Londýně, abychom byli již od počátku summitu v Pittsburchu dobře připraveni.

Předpokládám, že zítřejší schůzka a pittsburghský summit opět vyústí v pokrok v hlavních otázkách, které jsem zmínila, ale také v několika dalších oblastech. Jednou záležitostí, která byla důrazně vznesena několika evropskými ministry financí, je otázka úlohy, jakou mají v oblasti finanční stability systémy odměňování. Ministři financí EU se jednomyslně shodují, že bychom měli požadovat vytvoření účinných celosvětových norem za účelem zajištění, aby takové systémy odměňování neměly destabilizační účinky a aby byly odměny přiměřené výkonu. To je důležitou součástí celkové iniciativy na zajištění větší transparentnosti finančního odvětví a lepšího dohledu nad tímto odvětvím, a je to zásadní, pokud máme zajistit budoucí stabilitu.

Rada pro finanční stabilitu byla požádána, aby na pittsburghském summitu podala zprávu o své činnosti v oblasti rozvoje zásad systémů odměňování. Doufám, že tato zpráva bude obsahovat konkrétní strategie, které mohou být zavedeny do praxe a které zaručí, že finanční instituce zavedou citlivé a uvážlivé struktury odměňování. Navíc doufám, že se můžeme dohodnout na tom, že dokud to bude nutné, budeme našim hospodářstvím nadále poskytovat nezbytné podněty, ale rovněž je důležité, abychom přestali využívat ta opatření, která již nejsou potřebná, abychom se mohli navrátit k vyváženému stavu veřejných financí, až dojde k hospodářské obnově.

O těchto strategiích pro překonání krize jsme právě začali uvažovat. Pokud máme dosáhnout vyvážené a dlouhodobé hospodářské obnovy, jejich forma, koordinace a způsob uplatňování budou velmi významným prvkem. Další velkou výzvou je zaměstnanost. Požadovaná opatření musíme pečlivě navrhnout a zároveň musíme zachovat správnou rovnováhu mezi finanční a strukturální politikou. Jsem si jistá, že budeme znovu považovat za nezbytné udržet si postoj jdoucí proti protekcionismu a zajistit na celosvětových trzích rovné podmínky. To bude vyžadovat významnou koordinaci finanční regulace a dohledu, ale i koordinaci postupů při odstraňování mimořádných opatření přijatých na podporu finančního odvětví. Na vnitrostátní úrovni i na úrovni EU bude i nadále požadována rozsáhlá činnost.

Diskuse týkající se reformy finančních institucí bude pokračovat zítra i v Pittsburchu, ale také v průběhu zbytku roku. Chceme, aby finanční instituce byly silné, disponovaly dostatečnými prostředky, měly adekvátní mandát, těšily se politickému vedení a měly řídicí struktury, které správně odráží jejich složení. Jedná se o složité a vzájemně propojené záležitosti, ale musíme se naléhavě pokusit je zvládnout, aby mohly finanční instituce přikročit k této stále důležitější práci.

Na závěr bych ráda řekla, že pokud máme dosáhnout pokroku v diskusích, které předchází summitu o změnách klimatu konaném v Kodani, je zcela přirozeně potřeba, abychom byli politicky rozhodní. To je velkou prioritou švédského předsednictví. Chceme zajistit, aby byly pro každého zavedeny správné pobídky pro přijímání opatření na omezení globálního oteplování a pro takové přizpůsobení hospodářských strategií, aby byl upřednostněn rozvoj šetrný ke klimatu.

Naším cílem je dosáhnout na pittsburghském summitu pokroku, pokud jde o pokyny pro financování celosvětových opatření v oblasti klimatu. Nemohu slíbit, že dosáhneme všeho, o co usilujeme, protože tyto otázky jsou velice složité, ale slibujeme, že předsednictví bude odpovědně prosazovat a hájit postoje EU. V tomto duchu se těším na úspěšné diskuse s hlavami států nebo předsedy vlád, k nimž dojde zítra večer, a na skutečné výsledky, které svět očekává od pittsburghského summitu, jež se koná příští týden.

(Potlesk)

Joaquín Almunia, člen Komise. – (ES) Pane předsedo, paní Malmströmová, dámy a pánové, je to poprvé, kdy stojím před tímto Parlamentem v novém volebním období. Rád bych na začátek poblahopřál vám všem k vašemu zvolení nebo, jak tomu bylo v mnoha případech, znovuzvolení. Jsem si jistý, že všichni sdílíme smysl pro odpovědnost, pokud jde o vypořádání se s jednou z největších politických výzev naší generace: jak překonat tuto hlubokou hospodářskou a finanční krizi. Musíme pro naše občany obnovit důvěru a stabilitu a zároveň zvýšit jejich příležitosti a zajistit co možná nejvyšší úroveň sociální soudržnosti pro všechny.

Otázka, která bude diskutována příští týden na summitu G20 v Pittsburghu, je jádrem této výzvy a obavy. Jsem přesvědčen, že tato otázka se bude objevovat v průběhu celého příštího období a v průběhu celého volebního období tohoto Parlamentu bez ohledu na to, zda jsou tyto otázky diskutovány na summitech skupiny G20 nebo v Evropské radě, ve vašich rozpravách nebo v navrhovaných iniciativách, které bude tomuto Parlamentu předkládat nová Komise.

Summit G20 v Pittsburghu je třetí schůzkou svolanou na úrovni hlav států nebo předsedů vlád od doby, kdy před rokem a dnem došlo ke krachu banky Lehman Brothers a rozpoutala se krize takového rozsahu, který několik desetiletí předtím neměl období.

Vzhledem k prvním dvěma vrcholným schůzkám skupiny G20, které se konaly loni v listopadu ve Washingtonu a v dubnu tohoto roku v Londýně, je jasné, že skupina G20 hraje rozhodující roli v koordinaci celosvětové odpovědi na tuto krizi.

Příspěvní skupiny G20 k vývoji koordinované odpovědi je zásadní, aby bylo možné vyhnout se ještě hlubšímu hospodářskému poklesu, než je ten, který v současnosti zažíváme. Je zásadní rovněž pro vytvoření základů hospodářského a finančního systému, který bude v budoucnosti předcházet opakování nerovnovážných stavů a výkyvů, které nás dovedly do stávající situace.

Evropská unie v tomto ohledu hraje v podpoře skupiny G20 aktivní a rozhodující roli. Jak včera v tomto Parlamentu připomněl předseda Barroso, první summit konaný ve Washingtonu byl evropskou iniciativou předloženou francouzským předsednictvím a prezidentem Sarkozym společně s Komisí. Evropská unie rovněž rozhodujícím způsobem přispěla ke stanovení ambiciózních cílů prvních dvou summitů a aktivně se podílela na přípravných pracích pro tyto summity, aby se dosáhlo nejen zásadních prohlášení, ale také konkrétních výsledků a závazků.

Všichni Evropané, stejně jako všechny evropské orgány, by proto z toho měli cítit uspokojení. Rovněž můžeme být odůvodněně spokojeni s úrovní koordinace, která funguje mezi různými evropskými zástupci na summitech G20: evropskými zeměmi, které jsou členy skupiny G20 a jako takové se účastní schůzek G20, předsednictvím Evropské unie společně s Komisí, která představuje hlas všech Evropanů a společný postoj všech členských států.

Washingtonský summit konaný v listopadu loňského roku umožnil hlavním světovým hospodářstvím – země skupiny G20 představují přibližně 90 % světového HDP – dohodnout se na provádění stimulačních plánů na podporu hospodářské činnosti v dané době, tedy loni na podzim, kdy se úvěry, mezinárodní obchod a investice náhle zbrzdily v důsledku obrovského finančního šoku, který se poprvé objevil v srpnu 2007 a značně získal na síle v září 2008.

Několik dní po loňském washingtonském summitu Komise navrhla Plán evropské hospodářské obnovy, který v prosinci získal politickou podporu Evropské rady. Tento plán vytvořil základ pro evropskou odpověď v rámci fiskálních politik a politik na podporu poptávky prostřednictvím nástrojů, jež jsou v rukou vnitrostátních vlád a parlamentů nebo samotných evropských orgánů.

Podle nejnovějších dostupných informací se předpokládá, že tyto diskreční fiskální stimuly společně s činností automatických stabilizátorů, které jsou v evropských zemích kvůli našemu daňovému zatížení a systému sociálního zabezpečení velmi důležité, navýší HDPEU mezi lety 2009 a 2010 o 5,5 %, což bude představovat podporu celkové poptávky.

Nové úřady Spojených států amerických rovněž přijaly velmi významný stimulační plán. Vzhledem k tomu, že jeho automatické stabilizátory nejsou tak rozsáhlé jako evropské, celková výše přímých stimulů a automatických stabilizátorů znamená, že na obou stranách Atlantiku je poskytována obdobná podpora. Rovnocenné fiskální stimuly navíc přijaly i země jako Japonsko, Čína, Kanada a další členské země skupiny G20.

Na londýnský summit, který se konal na začátku dubna, jsme v tomto ohledu trvali na potřebě rychle tyto plány uvést do praxe. Vyzvali jsme k důkladnému sledování těchto plánů a dospěli k závěru, že pokud to bude nezbytné, měly by být doplněny o dodatečná opatření. Nyní můžeme potvrdit, že tyto stimulační plány společně s velmi významnými monetárními stimuly, jež přijaly centrální banky, a s mobilizací veřejných zdrojů na podporu finančních institucí, zejména bank, dokázaly zastavit strmý hospodářský pokles. Díky těmto opatřením také můžeme letos na podzim pozorovat první známky stabilizace, což jasně vyplývá z hospodářských předpovědí, které jsem měl tu příležitost představit před dvěma dny v Bruselu. Poprvé po dvou letech nebyly tyto předpovědi na základě přehodnocení sníženy.

Stále však nejsme schopni říct, že by se mohla hospodářská činnost sama o sobě udržet, pokud by byly tyto stimuly staženy. Také je pravda, že i s uplatňovanými podněty jsou zde rizika, že znovu dojde k propadu, a to vzhledem k mimořádně znepokojujícímu nárůstu nezaměstnanosti a doposud nevyřešeným slabým stránkám finančního systému.

V důsledku toho je jedním z poselství pro summit v Pittsburghu, na kterém se dohodli ministři financí skupiny G20 na svém setkání na začátku tohoto měsíce v Londýně, potřeba zachovat prozatím dočasná podpůrná opatření, aniž by byla přehlížena potřeba začít vyvíjet koordinovanou strategii pro překonání krize. K tomu se ještě krátce vrátím na konci svého projevu.

První dva summity skupiny G20 ve Washingtonu a v Londýně byly rozhodující rovněž pro stanovení globálního programu reformy systémů finanční regulace a dohledu. Je možné říci, že po téměř třech desetiletích, ve kterých dominoval model deregulace a teorie o domnělé spolehlivosti finančních trhů, jsme svědky radikální změny.

Ve Washingtonu země skupiny G20 položily základy, stanovily zásady a vymezily program pro to, aby finanční trhy podléhaly přísnější a účinnější regulaci a dohledu, a to tak, aby žádné oblasti, produkty nebo finanční subjekty nezůstaly mimo kontrolu prováděnou orgány pro regulaci a dohled. Tyto orgány musí spolupracovat a mnohem pečlivěji vzájemně koordinovat své činnosti, aby napravily zjevnou neúčinnost vnitrostátních systémů dohledu vzhledem ke globalizovaným trhům a finančním institucím, které působí na těchto trzích bez ohledu na hranice států.

Na dubnovém summitu v Londýně byla odvedena významná práce, která vedla ke konkrétnímu a značnému pokroku v provádění tohoto reformního programu. Londýnský summit skupiny G20 přijal konečné kroky k naplnění slibu reformy, a to od obezřetnostních účetních pravidel vztahujících se na finanční instituce, po rozhodný požadavek ohledně transparentnosti nespolečných jurisdikcí, konkrétně daňových rájů, a to včetně regulace zajišťovacích fondů nebo dalších finančních institucí, organizace transparentních trhů s deriváty a přijetí pravidel ohledně odměňování vedoucích pracovníků finančních institucí a obchodníků působících na těchto trzích.

V důsledku toho Evropská unie splnila velmi důležitý úkol nejen tím, že tyto dohody podporovala na úrovni skupiny G20, ale také tím, že tyto dohody G20 uplatňuje. To v předešlém roce zahrnovalo intenzivní regulační činnost. Některé z návrhů již byly přijaty v tomto Parlamentu a v Radě. O ostatních se v současné době diskutuje zde v Parlamentu a v Radě a Komise plánuje přijmout do konce roku další soubory návrhů; počínaje příštím týdnem, tedy jeden den před summitem v Pittsburghu, a to návrhem na zřízení Evropského výboru pro systémová rizika a na zřízení tří evropských orgánů mikro-dohledu; tento návrh se zakládá na doporučeních zprávy poslance de Larosiéra a Rada i Komise ho schválily.

Úřady Spojených států amerických rovněž předložily ambiciózní plán finanční reformy, který prezident Obama tento týden potvrdil jakožto prioritu svého funkčního období. Uznal, že Spojené státy jsou místem, kde se krize zrodila a rozvinula, a nesou za to odpovědnost.

Cíle stanovené pro summit v Pittsburghu zahrnují kontrolu pozitivního pokroku v těchto reformách a zajištění nezbytného sblížení právních předpisů na obou stranách Atlantiku. Jakékoli rozdíly v právních předpisech v budoucnosti budou nebo by mohly být investory využity k arbitrážním strategiím, které by mohly znovu vést k velkým narušením na trzích. Kromě zajištění souladu s tím, co již bylo dohodnuto, a podpory provádění přijatých opatření však pittsburghský summit musí vyslat i jasnou politickou zprávu. Je nutné jasně sdělit bezpodmínečné přání vlád, politických vůdců, orgánů, našich vlastních zemí a Evropské unie, kterým je zavedení důkladného regulačního rámce s pevnými závazky a s varovným poselstvím. Tímto poselstvím musí být, že „nikdo by si neměl myslet, že když jsme překonali nejhorší část krize, bude možné povolit další rozvoj dřívějších praktik, jež vedly ke krizi, jako by se nic nestalo“.

Veřejnost očekává záruky, že po finančních institucích a jejich vedoucích bude požadováno, aby se přizpůsobili pravidlům, zejména ohledně odměn, což jim zabrání v tom, aby znovu ohrozili finanční systém a reálné hospodářství jako celek. Je třeba uvést, že Evropská unie je v tomto ohledu naprosto jednotná.

Další záležitostí, která je jedním z předních bodů na pořadu jednání mnoha summitů skupiny G20, je reforma mezinárodních finančních institucí, jak již zmínila paní Malmströmová.

Jediným bodem, který ještě chci dodat, je to, že v Londýně byly přijaty mimořádně významné kroky, pokud jde o finanční schopnost těchto institucí, zejména Mezinárodního měnového fondu (MMF). Jeho schopnost poskytovat úvěry se zvýšila nejméně o 500 miliard USD a v důsledku toho dosahují nyní prostředky, kterými MMF disponuje pro své operace, celkové výše 750 miliard USD. Kromě toho bylo dohodnuto, že mezi

všechny členské země MMF budou podle poměru k jejich kvótám rozdělena zvláštní práva čerpání, dosahující výše až 250 miliard USD. Navíc bylo rovněž dohodnuto navýšení finanční schopnosti MMF za účelem podpory jeho zvýhodněných půjček se zvláštními podmínkami, které poskytuje nejchudším zemím. To vše se nyní připravuje. Za šest měsíců jsme dosáhli většího pokroku než za mnoho předchozích let.

Evropská unie tedy samozřejmě souhlasila s tím, že k navýšení prostředků MMF náležitým způsobem přispěje. Členské státy Evropské unie se dohodly, že k jejich běžným příspěvkům připojí dalších 125 miliard EUR, což je částka poměrná k financování nových cílů.

Vedoucí představitelé zemí skupiny G20 rovněž prodiskutují změnu zastoupení různých zemí v řídicích orgánech mezinárodních finančních institucí. Rozvíjející se a rozvojové země velmi správně usilují o vhodnější zastoupení. Evropská unie toto úsilí podporuje, ale je nutné převést ho do podoby konkrétních dohod. Proto Evropská komise – ačkoli se nejedná o oficiální postoj předsednictví Evropské unie – v souladu s tím, co se doposud domnívá Parlament, stále prosazuje to, že nejlepším zastoupením Evropské unie v těchto orgánech je jednotné zastoupení.

Summit v Pittsburghu se bude týkat rovněž dalších otázek: financování problematiky změny klimatu v rámci příprav na kodaňský summit; potřeby pokračovat v mezinárodních obchodních jednáních a nutnosti nepodlehnout protekcionistickým tendencím, a dále potřeby zvýšené podpory pro nejslabší a nejzranitelnější země určené na překonání této krize. Jak víte, Komise sdělení o financování problematiky změny klimatu přijala minulý týden.

Na závěr mi prosím dovolu, abych uvedl přání vyjádřené na poslední schůzce ministrů financí skupiny G20, které bude prodiskutováno na summitu v Pittsburghu: jde o potřebu položit základy budoucího modelu pro vyváženější a udržitelný růst. To bude nejprve zahrnovat vyvinutí strategií pro překonání krize, které nemají být uplatněny ihned, ale tehdy, až to bude vhodné, a to koordinovaným způsobem. Je to proto, že rozvoj takových strategií není pouze řešením pro udržitelné překonání krize, ale zároveň se jedná také o potřebu nabídnout vyhlídku střednědobě až dlouhodobě udržitelné situace poté, co krize závažně zasáhla veřejné finance, úroveň zaměstnanosti a schopnost růstu našich hospodářství.

Corien Wortmann-Kool, *jménem skupiny PPE*. – (NL) Pane předsedo, paní ministryně Malmströmová, pane komisaři Almunio, nacházíme se v globální krizi. Máme finanční systém, který funguje v celosvětovém měřítku, a proto se potřebujeme, jak jen to bude možné, dohodnout na závazných pravidlech pro tento sektor na celosvětové úrovni. Proto je pittsburghský summit skupiny G20 tak důležitý, ačkoli i samotná Evropská unie by samozřejmě měla učinit různé kroky. Úsilí musí být zaměřeno na obnovu rovnováhy mezi svobodou a odpovědností, hodnotami, které tvoří základ našeho sociálně-tržního hospodářství, jádra volební platformy Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů).

Pane předsedo, summit skupiny G20 je významným summitem, na kterém nebude stačit pouhá vize – jsem ráda, že jste o tom také mluvil. Je to summit, na němž je nutné dospět k rozhodnutím. To se týká strukturálních reforem v oblasti řízení rizik, větší transparentnosti a lepších pravidel pro finanční dohled. Pane komisaři Almunio, uvedl jste, že již existují návrhy vztahující se k zajišťovacím fondům. Čeho chcete v tomto ohledu na summitu G20 dosáhnout? Velmi potřebujeme také rychlou reformu MMF a Světové banky a – jsem ráda, že jste obojí také zmínil – je nutné začít včas pracovat na koordinované strategii pro překonání krize, nebo se znovu objeví nové problémy.

Pane předsedo, je velice důležité, aby byla nesprávná kultura odměňování vyřešena zavedením závazných pravidel, protože odměny, které jsou udělovány za krátkodobé zisky, představují velké riziko pro stabilitu finančních institucí. To však není všechno, protože veřejnost je tímto problémem právem rozhořčena, a proto i z tohoto důvodu je velice důležité, abychom se v tomto ohledu projevíli rozhodným způsobem.

Pane předsedo, summit bude úspěšný pouze tehdy, bude-li dosaženo závazných dohod. Hovořila jsem o finanční regulaci, ale změna klimatu, příprava na úspěšný průběh kodaňského summitu a boj proti protekcionismu v zájmu pracovních míst, jsou samozřejmě rovněž významnými otázkami. Vy, Evropská unie, my všichni společně musíme v tomto ohledu zaujmout průkopnickou roli, a proto je důležité, abyste přesvědčil členské státy, že je nezbytné táhnout za jeden provaz.

Udo Bullmann, *jménem skupiny S&D*. – (DE) Pane předsedo, paní úřadující předsedkyně Rady, pane komisaři, dámy a pánové, v prvé řadě se v současné hospodářské situaci nesmí objevovat žádné „jen tak dál“. To nám umožní pouze pomalou obnovu a budeme svědky dalšího dramatického zvýšení počtu nezaměstnaných, a to i zde v Evropě. Musíte tedy být odvážní. To je nejdůležitější zpráva, kterou může tento Parlament sdělit delegátům určeným pro pittsburghský summit. Buďte odvážní!

Pane Almunio, vyslechl jsem váš osvěžující projev a rád bych vám k němu poblahopřál. Nyní to musíte začít uvádět do praxe. Je správné začít systémy odměňování, ale není to dostatečné. Musíme reagovat pokaždé, když jsou krátkodobí spekulanti na mezinárodních trzích ve výhodě oproti těm, kteří chtějí dlouhodobě investovat do pracovních míst, prvotřídních výrobků a dlouhodobého úspěchu svých společností, protože pravidla jsou špatně nastavena. Je správné říct, že bez přiměřené regulace zde nemohou zůstat žádní riskantní aktéři a žádná riskantní finanční centra, a proto je nutná regulace tzv. offshore center, jejichž pochybné produkty zaplavují celý svět. To je nejdůležitější úkol, který si nyní musíme vytyčit.

Také byste se neměli obávat diskuse o fiskální politice – není to zakázané. Globální transakční daň, která přináší prospěch dlouhodobým investorům by nás této diskusi celkově posunula vpřed. Potřebujeme silnou a vylepšenou koordinaci naší mezinárodní, ale i evropské hospodářské politiky. Je správné přemýšlet o strategii pro překonání krize, ale ještě důležitější v tuto chvíli je, abychom pracovali na tom, jak můžeme důkladněji podpořit hospodářství a zlepšit koordinaci naší hospodářské politiky.

Sylvie Goulard, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane předsedo, paní ministryně, pane komisaři, samozřejmě oceňujeme veškerá úsilí, která jste zmínili a která již ve skutečnosti zacházejí poměrně daleko, my však chceme jít ještě dále. Chceme, aby bylo úředně schváleno několik prvků a závazků skupiny G20. Chtěla bych vás upozornit zejména na nepoměr mezi spíše povzbudivými údaji z finančního sektoru a hrozivými údaji ohledně nezaměstnanosti v Evropské unii. Pokud bude nezaměstnanost dlouhodobá, dospějeme zaprvé k lidské tragédii a také k zatížení veřejných financí, a nebudeme mít žádnou naději, že k hospodářské obnově dojde na základě spotřeby.

My, Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, se velmi obáváme japonského scénáře a několikaleté stagnace hospodářského růstu. Domnívám se, že vaše země, paní Malmströmová, tedy Švédsko, bohužel touto zkušeností rovněž prošla. Prosím, pomozte nám této zkušenosti využít.

Podle mě jsou zde tři hlavní úkoly. Zaprvé musíme pokračovat v mezinárodní spolupráci a v boji proti protekcionismu a musíme posilovat globální instituce, jako je například MMF. Z této situace se nedostaneme sami. Evropa musí toto poselství neúnavně zdůrazňovat.

Zadruhé musíme úspěšně zavést účinný dohled a mnohem náročnější formu bankovní stabilizace. V tomto ohledu bychom měli být opatrní, pokud jde o propagaci skupiny G20. Jsou zde výkonné pravomoci, ale i na legislativní úrovni musí dojít k určité činnosti a pro nás, pane Almunio, jsou návrhy Komise týkající se dohledu krokem ve správném směru, ale nejsou dostatečné. Skutečně chceme více evropských subjektů. Dále se domnívám, že budeme muset zvážit společné strategie pro překonání krize a přitom ochránit euro a zajistit, aby schodky nevytvářely napětí v rámci společné monetární disciplíny.

Na závěr bych ráda poděkovala panu komisaři Almuniovi za to, že vyjádřil souhlas s tím, aby Evropská unie jakožto subjekt přijímala postoje ohledně mezinárodních institucí, čímž by hájila metodu Společenství. Spoléháme se na vás v tom, že zajistíte, že nebudou slyšet pouze velké státy, ale že bude chráněna celá Evropská unie a celý vnitřní trh.

Sven Giegold, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedo, děkuji panu komisaři za jeho projev. Mám určité obavy. První je to, že Výbor pro rozvoj tohoto Parlamentu vypracoval návrh usnesení. Cituji z něj. Návrh „s velkým znepokojením konstatuje, že krize si již vyžádala velký počet lidských obětí a má ničivý dopad na ohrožené skupiny v nejchudších zemích: očekává se, že počet nezaměstnaných vzroste o 23 miliony, počet extrémně chudých se jen v roce 2009 zvýší až na 90 milionů, bude ohrožena možnost léčby léky zadržujícími život až pro 1,7 milionu ohrožených osob a počet dětských úmrtí vzroste v období let 2009–2015 v průměru o 200 000 až 400 000 ročně“.

Tento návrh bohužel neprošel, ačkoli byl sestaven na základě společného úsilí všech skupin v tomto Parlamentu. Hluboce toho litujeme a myslím, že je ostudné, že Parlament nebyl schopen vypracovat usnesení o skupině G20 a s ní souvisejících otázkách v oblasti rozvoje.

Velkou otázkou je to, jak financovat důsledky krize, a zde německý ministr financí společně s kancléřkou navrhoval, aby skupina G20 prodiskutovala možnost globální transakční daně. Ptám se Komise a ptám se rovněž předsednictví Rady. Podporujete tento návrh?

Druhá otázka se týká daňových rájů. Skupina G20 se s nimi chce vypořádat na základě výměny informací o jednotlivých případech. Víme, že toto nebude fungovat. Výbor pro rozvoj navrhl ohlašovací režim pro jednotlivé země tak, aby nadnárodní společnosti musely podávat zprávy podle jednotlivých zemí. My

navrhujeme zavedení automatické výměny informací tak, aby tyto informace mezi různými zeměmi skutečně kolovaly.

Globální finanční systém musí být transparentní. Rovněž chceme vědět, jaký je váš postoj vůči těmto konkrétním návrhům, které jsou určeny k překonání krize a k financování jejích důsledků.

Kay Swinburne, *jménem skupiny ECR*. – Pane předsedo, děkuji za projevy, které jsme vyslechli dnes dopoledne. Byla jsem potěšena zejména připomínkami paní Malmströmové k tomu, že je potřeba, aby se zástupci na summitu G20 v Pittsburghu dohodli na významné koordinaci nepřetržité podpory stimulačních opatření, na přerušení těchto podpůrných opatření, bude-li to potřeba, a na rozhodném a koordinovaném úsilí týkajícím se budoucí regulace.

Avšak na pozadí jednání tohoto summitu jsou národy, které utrácí biliony dolarů na záchranné a stimulační balíčky, a ve dvou největších světových hospodářstvích vidíme určitá protekcionistická opatření, zejména pokud jde o pneumatiky a drůbež, stejně jako dvě nejsložitější regulační struktury na světě, konkrétně EU a USA, které se snaží naprosto zrevidovat své finanční systémy. Proto doufám, že významné otázky týkající se koordinace finančních služeb, zejména nyní, když některé země ukazují prvotní znamení toho, že překonaly toto období negativního růstu, budou hlavním tématem diskuse a nikoli odvrácením pozornosti od kontroly bonusů bankéřů.

Tento summit by se měl zaměřit na to, jak dosáhnout společného regulačního rámce ve stejném časovém měřítku, abychom nevytvořili příležitost pro konkurenční výhodu jednotlivým státům nebo příležitost k regulační arbitráži pro spekulativní obchodování. Ve finanční regulaci nebude existovat žádná výhoda vyplývající z včasného jednání. Globální a koordinovaný přístup je jediným způsobem, který by mohl podpořit podniky ve Walesu, EU a jinde usilující o získání finančních prostředků.

Pokud nebudou mít moje velšské podniky přístup k finančním prostředkům z USA, pokud banky, na které se spoléhají, budou požadovat tolik kapitálu, že budou muset daňoví poplatníci EU podstupovat ještě větší riziko, nikdo nám nepoděkuje za to, že jsme jako první přistoupili k regulaci, která je přílišnou zátěží. Mojí prosbou je, abychom ve všech případech zaujali globální a koordinovaný přístup a dokázali zajistit budoucí přístup ke kapitálu pro všechny naše podniky ve Walesu, EU i jinde.

Miguel Portas, *jménem skupiny GUE/NGL*. – (PT) V Portugalsku vzrostly zisky bank v prvním čtvrtletí tohoto roku o 18 %. Jediná věc, která se zvýšila více než zisky bank, byla nezaměstnanost. Portugalsko není výjimkou, ale příkladem nenaplněného slibu, který učinila skupina G20, podle něhož měla být tato krize vyřešena prostřednictvím nového hospodářského a světového pořádku.

Není to pravda a dosvědčuje to zvýšení nezaměstnanosti o 50 milionů lidí a zvýšení počtu lidí žijících v chudobě o 200 milionů. Proto vyzývám Komisi a paní Malmströmovou, aby se samozřejmě zabývaly systémem bonusů a hedgeovým fondy, ale aby se zabývaly především tím, co jsme zde nezmínili: ukončením offshore bankovníctví, daňových rájů, daněmi z finančních transakcí a ukončením bankovního tajemství. Všechno by měly dělat transparentním způsobem, pokud chtějí, aby jim lidé věřili.

Mario Borghesio, *jménem skupiny EFD*. – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, jak mohou lidé důvěřovat regulaci finančních trhů, když je svěřena velekněžům z globálních finančních chrámů, jako je například Mario Draghi?

Ve Spojených státech dochází k lidovému povstání, nové konzervativní revoluci občanů proti finančním oligarchiím. My, občané, nevěříme ve vytváření politik financovaných daňovými poplatníky, které mají sloužit k záchraně finančních mocností, ať je to ve Spojených státech či Evropě. Evropské vlády by měly spíše vyčleňovat odpovídající prostředky ve prospěch reálného hospodářství; měly by si dělat starosti s výrobou a pracovními místy. Můžeme vidět výsledky skupiny G20: nezahrnují nic, co by se týkalo stropů nebo systému bonusů, nic o odstranění daňových rájů!

Opatření jsou místo toho zaměřena pouze na záchranu těch, kteří jsou odpovědní za vznik finanční bubliny: již se utratilo 23 bilionů EUR, z čehož 5 bilionů EUR vyčerpala Evropská centrální banka. Peníze z našeho hospodářství byly darovány těm, kteří jsou odpovědní za vznik finanční bubliny. Ve srovnání s 850 miliardami EUR, které byly poskytnuty bankám, bylo pouze 50 miliard EUR vyčleněno na opatření na podporu blahobytu a na pobídky pro výrobní sféru. Skutečnost je taková, že velké peníze vydávají příkazy a politika se jim podřizuje.

Ve Spojených státech stejně jako v Evropě se politici jeví pouze jako služebníci globální bankovní moci. Probud' se, Evropo! Následuj příklad americké obyvatelstvo, které zahajuje druhou velkou revoluci: konzervativní lidovou revoluci!

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pane předsedo, potřebujeme demokratickou revoluci. To jasně vyplývá z procesu, který se nyní naštěstí vyvinul v současnou G20, protože se mohly připojit další země; stejně tak by bylo možné představit si G3. Jak by to bylo, kdyby Rada napomohla k zavedení demokratických kontrolních mechanismů, zejména vzhledem k její tradici konsensu? Nemusí to být okamžitě světový parlament, ale to, co má být podporováno, vyžaduje demokratický dohled prováděný volenými členy parlamentu v rámci mnohem většího fóra, nežli je Evropský parlament.

Rovněž bych chtěl zdůraznit zejména to, že k otázce systémových rizik je nutné přistupovat od jejího jádra. Zejména s ohledem na vyčerpávající situaci, v níž se stále nacházíme a která začala v roce 1998 s fondem LTCM, bankou Hypo Real Estate a samozřejmě bankou Lehman Brothers, a s ohledem na související dopady, by měla na základě toho vzniknout pravidla, která znemožní, aby nastal základní problém společností, které jsou příliš velké, než aby mohly vyhlásit úpadek (tzv. too big to fail). To lze samozřejmě učinit prostřednictvím kartelového práva, ale také to bezpochyby představuje zásadní globální otázku.

Co se týče globální transakční daně, byla zde v Evropském parlamentu v roce 1999 zřízena skupina pro Tobinovu daň. Je správné, že zde došlo k pokroku. Co se týče balíčku v otázce dohledu, naléhavě musíme na evropské úrovni reagovat a nesmíme se nechat odradit těmi, kteří chtějí Evropu vést špatným směrem.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, statistiky se zlepšují. Avšak četné příčiny krize – a není to pouze otázka mezer v právních předpisech – ještě zdaleka nejsou odstraněny. K tomu nám nesmí chybět politická vůle, rozhodnost a odvaha, spíše naopak.

Dnes hovoříme o summitu G20. Je to správný postup. Potřebujeme nové a odlišné struktury, priority a hodnotící základy, abychom ve světě vybudovali globální hospodářství a zřídili finanční, sociální a soudní pořádek.

To je podřízeno třem podmínkám: zaprvé musíme vyvinout demokratický, parlamentní legitimizační proces; zadruhé potřebujeme EU více prosazovat v Evropě a Evropu ve světě, což rovněž znamená, že hodnoty naší Listiny základních práv jsou našimi vývozními artikly, že náš model odpovědného eko-sociálního tržního hospodářství je základem pro náš globální pořádek, a zatřetí je potřebná evropská regulace v oblastech, v nichž není dosažení dohod v rámci skupiny G20 v dohledu.

Jsme pro integrovanou Evropu spíše než pro pouhý koordinovaný dohled nad finančním trhem založený na modelu Evropské centrální banky. De Larosièrova zpráva je nedostatečná. Jsme pro rozpravu o výplatách bonusů, ale změna výplatních metod není v této oblasti správným směrem. Musíme změnit základ hodnocení a kdykoli se jedná o bonusy, musí být zmíněny rovněž sankce.

Pokud jde o mě, rozprava o procyklicitě je v současnosti příliš stručná. Musíme odstranit procyklické účinky krize a stávající regulace na roky 2009 a 2010. Politická vůle nám nesmí chybět. Z těchto důvodů a na základě projevu úřadující předsedkyně Rady a pana komisaře se chystáme do Pittsburghu s optimismem.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Pane předsedo, paní úřadující předsedkyně Rady, pane komisaři, jeden rok po krachu banky Lehman Brothers je postoj, který EU zaujímá na summitu G20 v Pittsburghu, naprosto rozhodující, pokud chceme předejít opakování předešlých událostí a usilujeme o to, aby dynamika změny zůstala prioritou. K této záležitosti mám čtyři připomínky.

Zaprvé učinili hlavy států nebo předsedové vlád vloni v dubnu na summitu G20 v Londýně závazek, že navýší prostředky MMF. To je v pořádku. Viděli jsme, že na splnění tohoto cíle byla poskytnuta značná podpora. Obávám se, že chyběla další odhodlanost být součástí tolik potřebné reformy správy MMF.

Moje druhá připomínka je taková, že se nesmíme uchýlit k módním trikům. Nepřála bych si, aby všudypřítomná rozprava o bonusech a platech vedoucích pracovníků a obchodníků – což je naprosto rozhodující, pokud chceme, aby se stávající systém vyvíjel směrem k systému, který se méně zaměřuje na krátkodobé investice a upřednostňuje investice dlouhodobé – zastínila stejně tak důležitou kampaň týkající se vymýcení daňových rájů, která byla prioritou londýnského summitu.

Moje třetí připomínka – a ta navazuje na to, co již uvedl pan Bullmann – je taková, že je pro nás historickým momentem znovu vznést otázku příspěvku bank na financování otřesů pramenících z krize. To nám umožní znovu zahájit debatu o zdanění transakcí, což nám musí samo o sobě rovněž umožnit, aby mohly být

uvolněny prostředky na dlouhodobé investice. Vzhledem k tomu, jakým způsobem byly banky podpořeny a byla jim poskytnuta pomoc, aby se mohly vypořádat s touto krizí, je jediným správným, řádným a účinným důsledkem, aby banky nyní přispěly k financování hospodářství.

Moje závěrečná připomínka je taková, že když se podíváme na situaci zaměstnanosti, domnívám se, že naše schůzky G20 od začátku selhávaly, pokud šlo o vyřešení makroekonomické otázky, otázky globálního paktu pro zaměstnanost a otázky návratu ke strategii, která nám v budoucnosti umožní napravit globální nerovnováhy způsobené touto krizí.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, vítám rychlou a rozhodnou reakci skupiny G20 na globální finanční krizi. Došlo k velkému pokroku. Zdá se, že to nejhorší jsme již překonali, ale základy našeho finančního systému jsou stále nestabilní. Občané jsou neklidní. Zisky jsou investovány zpět ve prospěch akcionářů a ztráty jsou zestátňovány, tak to vidí občané. Mezitím se stále více a více tržních aktérů navrací k obvyklému provozu; tito aktéři činí velké kroky, spíše než by se zaměřovali na to, co by jako poskytovatelé služeb měli dělat, konkrétně jde o podporu reálného hospodářství. Finanční etika a odpovědnost jsou pro mnohé z nich stále cizími slovy.

Očekávám, že skupina G20 přistoupí ke zvláštním – a rychlým – opatřením. Doufám, že všechny členské státy EU potáhnou za jeden provaz. Kromě nových struktur dohledu potřebujeme rovněž posílit základny vlastního kapitálu, který stoupá současně s rizikem, dlouhodobé – nikoli krátkodobé – systémy pobídek, koordinovanou strategii pro překonání krize založenou na státní podpoře, omezení protekcionismu, vhodnou regulaci, spíše než regulační arbitráž, a ukončení procyklicity a řešení problému společností, které jsou příliš velké, než aby mohly vyhlásit úpadek, a především musíme zůstat věrni osvědčenému a vyzkoušenému sociálně-tržnímu hospodářství.

Cornelis de Jong (GUE/NGL). – Pane předsedo, skupina G20 se doposud soustředila na opatření určená pro finanční odvětví. Zdá se však, že všichni zapomněli, že reálné hospodářství je rovněž postiženo nenasytností a posedlostí po krátkodobých ziscích.

Hluboce obdivuji malé podniky, které se oproti všem problémům snaží o přežití. Zaslouží si získat úvěry, na něž mají nárok. Nemám však vůbec žádný obdiv vůči vedení některých větších společností, které nemají žádný vztah k výrobkům či službám, jež dodávají, a umí myslet pouze na expanzi a spekulaci.

Proto vyzývám skupinu G20, aby prodiskutovala způsoby, jak učinit hospodářství demokratičtější a jak zajistit, aby měli pracovníci a ostatní, kteří zastupují obecný zájem, ve společnosti dostatek pravomocí ke kontrole vedení.

V rámci EU se musíme opět zaměřit na statut evropské společnosti. Měli bychom zajistit, aby akcionáři a vedení nemohli praktikovat spekulativní strategie růstu na úkor dlouhodobých zájmů samotných společností a na úkor těch, kteří pro tyto společnosti pracují.

Krisztina Morvai (NI). – Pane předsedo, většina Evropanů není vedoucími podniků, ani bankéři, ale jsou to rodinní zemědělci, drobní podnikatelé a státní zaměstnanci.

Většina Evropy je naprosto otrávena současným systémem, ve kterém řídí svět globální nadnárodní společnosti a banky. Potřebují a přejí si zcela nový přístup, na jehož základě musí dojít k posunu od globalizace směrem k lokalizaci, od rozhodování zaměřeného pouze na zisk a peníze k rozhodování zaměřenému na lidi a společnosti, od volného obchodu se zemědělskými produkty řízeného Světovou obchodní organizací (WTO) k soběstačnosti v zásobování potravinami, lokální výrobě a lokálnímu zemědělství.

Proším, zastupujte na summitu G20 postoje většiny Evropy.

Werner Langen (PPE). – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, kdo by měl regulovat koho a jak? To bude jednou z kontroverzních otázek summitu G20. I když zde bude panovat jednomyslná shoda na skutečnosti, že se nesmíme vrátit k divokému vývoji na finančních trzích, metody a rozsah regulace jsou stále předmětem tvrdých sporů. Stále bude možné dosáhnout dohody o pravidlech ohledně vlastního kapitálu, o ratingových agenturách, možná také o otázkách souvisejících s deriváty a jejich licencováním, ale bude zde spor ohledně otázky nekalé hospodářské soutěže, daní a kontroly. Budou se zde vyskytovat spory týkající se bonusů a spory o požadavku Evropy ohledně zavedení Tobinovy daně.

Jinými slovy neseme jako Evropané odpovědnost za to, abychom splnili svůj úkol bez ohledu na výsledek summitu G20, a Komise se ubírá správnou cestou, protože se nespolehá pouze na tento summit. Heslem

musí být: v budoucnosti nezůstanou žádní aktéři na finančních trzích, žádné finanční produkty a žádná finanční centra bez dohledu.

Globální hospodářská obnova je však rovněž součástí agendy. Nemůžeme se chovat stejně jako v minulosti a zachovávat ve světě nerovnováhy ve prospěch USA a ve prospěch velkých průmyslových zemí. Sami se musíme věnovat překonávání chudoby a hladu ve světě a summit G20 k tomu musí dát nový impuls.

Rád bych dodal ještě jeden bod, který nikdo s výjimkou pana komisaře Almunia doposud nezmínil. Bude nezbytné, abychom se v Evropě řídili Paktem o stabilitě a růstu, a nikoli abychom ho pohřbili. Právě díky tomuto paktu, který jsme revidovali a hájili, bylo pro Evropu možné, aby zůstávala akceschopnou. To by mělo být i nadále evropským cílem: rychlá strategie na překonání nadměrného zadlužení a návrat ke stabilnímu hospodářství, návrat k využívání Paktu o stabilitě a růstu, jak ho známe.

Edward Scicluna (S&D). – (MT) Pane předsedo, v současnosti je nejpobláznivějším tématem, tedy alespoň ve zprávách souvisejících se summitem G20, téma bonusů. Je to zjevně nejdiskutovanější aspekt této záležitosti, přesto musíme pochopit, že skutečný problém je poněkud složitější. Je třeba uvést, že pokud by měly tyto bonusy ohrožovat finanční systém, pak musí být nepochybně kontrolovány. Musíme však mít na paměti, že k této krizi vedly vysoké schodky zahraničního obchodu mezi zeměmi a další vnitřní fiskální schodky.

Rovněž musíme vzít v úvahu zaměstnanost. Víme, že opoždění v otázce zaměstnanosti vyžaduje přibližně rok, aby bylo možné dosáhnout dopad předchozí výkonnosti hospodářství měřené na základě HDP. Když tedy analyzujeme otázky ohledně zaměstnanosti, musí být uplatňované fiskální stimulační balíčky používány až do doby, kdy se začnou objevovat pozitivní výsledky. Komise by měla zajistit, aby zde nebyly žádné nesrovnalosti, a měla by požadovat, aby bylo snížení schodku zaznamenáno, ještě než se tak stane.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ROUČEK

Místopředseda

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedajícím, summit G20, na němž bylo hlavním tématem řízení odměňování, se ani s velkou představivostí nedostal k jádru problému a bohužel nepředstavuje krok směrem k vylepšení stávajícího systému.

Soubor návrhů, které mají změnit regulace, je podřízen analýze povrchních otázek a nezaměřuje se na sociální cíle. Cílem by měla být celková renovace finančního systému a veřejné a sociální kontroly, demokratičtější summit, kterého by se účastnily všechny státy a který by se zabýval otázkami, jako je například zvýšená nezaměstnanost a prudký růst cen základního zboží a paliva, summit, který by učinil zásadní rozhodnutí zaměřená na tržní zásahy za účelem zastavení neustálé privatizace a zániku sociálního státu.

To jsou skutečné potřeby občanů. Ti v současnosti požadují celkovou strukturální změnu daleko od neoliberalního systému, který vede k nedostatečnému vývoji namísto ke skutečnému vývoji, daleko od nekontrolovatelné spekulace, která pracuje proti zájmům občanů.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Pane předsedajícím, pane komisaři, vítám vaše odhodlání.

Evropa začala uplatňovat účinnou regulaci, ale nesmí v tom zůstat osamocena. Úzká mezinárodní spolupráce je nezbytná, a to je přesně to, co očekáváme od skupiny G20. Musí přísně a rázně pokračovat v reformách, které byly zahájeny na předchozích schůzkách. Mezinárodní rámec pro regulaci finančního odvětví musí být dokončen, aby mohl napomáhat k investicím, růstu a zaměstnanosti. Musí být potvrzeny základní zásady. Krize není za námi. Nesmíme se vrátit do předchozí situace a přestat používat opatření, jež mají, jak jen to bude možné, zamezit obnovení krizí, které jsou obzvláště škodlivé pro reálné hospodářství, růst a zaměstnanost.

Posílení dohledu a regulace je stejně tak důležité. Závazky ohledně dohledu by měly odrážet úroveň systémového rizika, kterým finanční instituce zatěžují toto odvětví. Spekulacím činností, jež představují značné riziko, by se mělo zabránit zvýšením kapitálových požadavků a mezinárodním uplatňováním pravidel Basilejské úmluvy.

Pokud jde o platy ve finančním odvětví, měli bychom doporučit zřízení výborů pro oblast platů, zvýšit transparentnost těchto platů prostřednictvím přísnějších požadavků na zveřejňování informací a dohlížet na proměnlivé platy, zejména pak bonusy. Posílení globálních finančních institucí je stejně naléhavé jako reforma správy MMF a zastoupení v MMF.

Pane komisaři, to jsou některá očekávání občanů ohledně příštího summitu G20, na kterém musí Evropa vystupovat jednohlasně, s odhodláním a přesvědčením.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Pane komisaři Almunio, paní Malmströmová, rád bych vás požádal, abyste v Pittsburghu nezapomněli na to, že nezažíváme pouze finanční a hospodářskou krizi nebývalých rozměrů, ale také rozsáhlou sociální krizi, jež má ničivý dopad na ty, kteří nejvíce potřebují pomoc, na ty, kteří mají pouze svoji práci, na malé podnikatele a na nejvíce znevýhodněné regiony a země. Doufám, že bude v Pittsburghu objasněno, že hospodářství je důležité, ale že lidé jsou důležitější a že hospodářství slouží lidem.

Navíc, pane komisaři a paní ministryně, nezapomeňte prosím v Pittsburghu, že Evropa existuje. Buďte prosím slyšet i mezi nejsilnějšími zeměmi. Mám zde dopis ze dne 3. září od tří evropských předsedů vlád. Není v něm jediné slovo o Evropě. Tvrdí, že je důležité, aby se Evropa prosazovala jednohlasně, ale hlas Evropy stále přehluší.

Musíte hovořit hlasitěji než oni. Musíme objasnit, že Evropa má práva i povinnosti a že naše vize sociálně-tržního hospodářství je řešením na tuto krizi a na to, aby se předešlo jejímu opakování.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Dámy a pánové, souhlasím s mnoha body, které zde byly zmíněny, ale musí uvést ještě několik dalších.

Souhlasím, že je příliš brzy domnívat se, že je krize zažehnána, ale nastal čas přejít k normálnímu chodu hospodářství. Stále ještě musíme absorbovat likvidní zůstatky na trzích, napravit nerovnováhu veřejných financí a znovu nastolit respekt vůči pravidlům hospodářské soutěže. V Pittsburghu musíme přistoupit k několika věcem, které sami nedokážeme: musíme zřídit fungující mechanismy včasného varování, protože ty, jež jsme měli, nefungovaly; musíme revidovat regulační rámec, protože stávající rámec nefunguje.

Souhlasím, že je důležité regulovat systémy bonusů a daňové ráje. To vše jsou nezbytná, ale nedostatečná opatření. Podle mého názoru je důležitější přestavět základy finančních institucí, omezit zadlužení a stanovit ve správnou dobu rezervy, abychom dokázali přežít špatné časy. Důležitější je vyvinout úsilí v rámci dohledu.

Pan komisař ví, že jsem podpořil de Larosièrovu zprávu, ačkoli jsem se domníval, že je nedostatečná, protože bych byl pro centralizovanější dohled. Je však jasné, že evropský dohled nemůže fungovat bez úzké koordinace s orgány dohledu z dalších hlavních světových hospodářských oblastí. Musíme se rovněž zabývat obchodem. Je správné pomáhat rozvíjejícím se zemím, ale důležitější je odstraňovat překážky, které stále brání obchodování se zbožím.

Pane komisaři, nejdůležitějším bodem je, že musíme vytvořit základy pro stabilní a udržitelný růst výroby. K tomu potřebujeme volné trhy, trhy otevřené inovaci, trhy otevřené podnikatelům, ale také trhy, které podléhají určité úrovni regulace.

Skončím citátem, který bude můj krajan pan Almunia znát: „Nevydávej mnoho výnosů, a když nějaké vydáš, ať jsou dobré a zvláště ať jsou zachovány a naplňovány,“ řekl Don Quijote svému příteli Sanchovi.

Peter Skinner (S&D). – Pane předsedající, děkuji panu komisaři. Souhlasím s ním zejména v otázce charty pro udržitelnou hospodářskou činnost. Domnívám se, že právě s tím musíme přijít na summit G20, ale nesouhlasím s tím, že bychom měli používat náš kapitál proto, abychom se zabývali bonusy bankéřů. Myslím, že to v mnoha směrech představuje odvrácení pozornosti, ačkoli bychom se tím měli zabývat. Upřímně řečeno, ani seznam požadavků určených pro vyřešení světových problémů pravděpodobně nebude úspěchem.

Odvětví finančních služeb je v plamenech. Nejprve se musíme ujistit, že jsme je uhasili a že se zase nevznítí. K tomu musíme zaujmout shodný přístup. Skupina G20 je vedoucím fórem, ale potřebujeme rovněž trvalé struktury a také Transatlantickou hospodářskou radu, abychom se mohli zabývat otázkami, jako jsou mezinárodní standardy účetního výkaznictví (IFRS). Pokud se máme opravdu zabývat systémovým rizikem, musíme se přestat dívat dozadu a začít se zaměřovat na cestu vpřed.

Kader Arif (S&D). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, krize, kterou procházíme, je hluboká a má dlouhé trvání. Je proto naléhavé a naprosto zásadní, aby byly zavedeny nezbytné regulace a dohled nad finančním odvětvím a bankami, abychom zabránili opakování současné krize v ještě drastičtější podobě. Finanční systém musí znovu sloužit reálnému hospodářství a musí ho přestat ničit.

Poslední summit G20 v Londýně, který zde byl zmíněn, z tohoto úhlu pohledu vyústil v přinejmenším částečné návrhy, ale slova nebyla proměněna v činy, a k odchylkám ve finančním odvětví dochází znovu.

Vzhledem k této situaci a k tomu, že je summit G20 v Pittsburghu skutečně potřebný, musí Evropská unie hájit silná regulační opatření, která budou skutečně účinná. Kromě zásadních opatření k dohledu nad financemi, jež zmínili několik kolegů, bych osobně rád vznesl otázku týkající se obchodu a vývoje, protože v Pittsburghu se bude hovořit rovněž o opětovném zahájení jednacího kola z Dohá. Zahajte ho znovu, ano, ale s podmínkou, že výchozí a ústřední cíl tohoto kola, tedy rozvoj, nebude opět odsunut stranou. Naši jižní partneři zcela správně nebudou akceptovat, že jejich obavy zůstávají stále bez odpovědi.

Otázka, o kterou jde na tomto summitu G20, přesahuje téma finanční krize: týká se položení základů nové globální správy.

Ramon Jauregui Atondo (S&D). – (ES) Paní Malmströmová, pane Almunio, v jedné minutě vám chci sdělit tři myšlenky.

Zprvė potřebujeme silnější postavení Evropy. A to proto, že vzhledem k celosvětové situaci musí být Evropa jednotná a silná. Pokud v tom selžeme, Evropa nebude brána v potaz a nebude zapojena.

Zadruhé potřebujeme silnější postavení států. A to z toho důvodu, že kromě vyvinutí nového systému správy ve světě, kromě nové regulace a dohledu a také větší mezinárodní koordinace, musíme odstranit daňové ráje a přezkoumat zdanění uplatňované na nadnárodní úrovni. Podle mého názoru je to pro budoucnost naléhavá otázka.

Na závěr potřebujeme lepší trh. Domnívám se, že je zásadní znovu zdůraznit potřebu nové etiky obchodování a rovněž potřebu podporovat novou kulturu odpovědnosti podniků. Myslím, že je to nezbytné. Podniky se musí stát součástí lidské společnosti a musí být učiněny odpovědnými vůči těmto zainteresovaným skupinám a subjektům.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Pane předsedající, paní ministryně, pane Almunio, nejprve chci uvést, že dne 3. září Německo, Spojené království a Francie dosáhly dohody, která jednohlasně vyjadřuje evropský souhlas s otázkou dohledu nad bonusy obchodníků.

Ve čtvrtek se setká 27 členů Rady, aby se připravili na summit G20. Vybízáím vás, abyste aktivně pracovali na nalezení řešení, společně, ale především ambiciózní odpovědi, pokud jde o záležitost bonusů pro obchodníky. Ve skutečnosti nebyla ustanovená pravidla a rozhodnutí přijatá v dubnu na poslední schůzce G20 dodržována, protože banky, jež obdržely rovněž státní podporu, si pohotově vyčlenily částky určené na platy obchodníkům.

Evropští občané nechápou a nepochopí, proč nebyla taková porušení potrestána, když byla na summitu G20 přijata náležitá opatření. Pokud jde o záležitost státní podpory, musejí být porušení bez pochyby potrestána. Je proto zásadní, aby byla v Pittsburghu přijata konkrétní a především společná opatření. Nemůžeme být pouze těmi chvályhodnými.

Na platy se musí zkrátka lépe dohlížet prostřednictvím pravidel transparentnosti, správy a odpovědnosti a tam, kde jsou pravidla porušována, se musí použít sankce.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Myslím si, že to, co zde bylo představeno, je poměrně ambiciózní plán, který chcete prezentovat na summitu G20. Obávám se však, jaký bude závěr summitu G20 a jaké pak budou skutečné účinky, které se projeví ve společnosti, protože výsledky, které se dostaly na úroveň členských států EU, doposud nejsou ani citelné, ani viditelné.

Paní Malmströmová mluvila o tom, že se bude jednat o přiměřenou úroveň platů manažerů, ale je třeba uvést, že všechny údaje nasvědčují tomu, že přesně v těch odvětvích, která jsme finančně podpořili a zachránili jsme je před krachem, žádná přiměřenost v odměnách manažerů není. Navíc se nic nestalo s offshore bankovními centry – daný mechanismus se jednoduše nespustil.

To vše směřuje k tomu, že se zvyšuje nezaměstnanost a máme problémy ve vztahu k malým a středním podnikům, podle mého názoru bychom se měli v budoucnosti zaměřit na méně otázek a tyto otázky potom opravdu plně realizovat.

Pascal Canfin (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, hovořil jste o správě MMF. Rád bych rovněž věděl, zda zamýšlíte vznést na summitu G20 otázku podmíněnosti finančních prostředků, které MMF půjčuje státům. Viděli jsme, že podmínky, které byly dříve velice liberální, nebyly změněny, a to se týká zejména půjček, které byly uděleny některým evropským státům. Jaký je váš postoj k této záležitosti?

Moje druhá otázka je následující: jaký je postoj Komise a Rady vůči návrhu Číny zavést mírně odlišnou mezinárodní měnu namísto dolaru, a to s cílem regulovat finanční systém?

Moje třetí otázka je: G20 je rovněž součástí příprav na kodaňský summit. Komise navrhla na pomoc určenou pro jižní země celkovou částku pohybující se mezi 2 a 15 miliardami EUR na přizpůsobení se změně klimatu. Jaký je postoj Rady? Jakou částku předložíte příští týden na summitu G20?

Vicky Ford (ECR). – Pane předsedající, skupina G20 předložila mnoho citlivých odpovědí: potřebou přepracovat finanční regulaci a dohled a potřebou postupovat koordinovaným způsobem. Naši vnitrostátní politici říkají jednu věc, ale zdá se, že zde v EU děláme něco jiného. Podrobnosti regulace, kterou se již zabývají někteří moji kolegové, ukazují odchylky jak od časového plánu uplatňování, tak od detailů regulace.

Naše hospodářství jsou stále velmi křehká. Nezaměstnanost stoupá a přístup k finančním prostředkům představuje velký problém zejména pro malé a střední podniky. Chceme, aby byly naše britské nebo evropské podniky v konkurenční nevýhodě, když potřebují provozní kapitál? Chceme, aby bylo půjčování od evropských bank tak nákladné, že si naši zákazníci, naše společnosti prostě půjdou půjčit na Wall Street a nakonec tak prospějí Wall Street na úkor evropských bank?

(Předsedající řečníci přerušil)

Enikő Győri (PPE). – (HU) Dámy a pánové, dovoluji mi, abych se k tomuto tématu postavila z odvrácené strany krize. Maďarští občané byli šokováni tím, že zatímco země po sedmi letech socialistické vlády přežívá z podpory MMF a EU, dosahovaly půlroční zisky maďarských bank dvou třetin úrovně zisku před krizí. Banky rovněž mohou jednostranně změnit své dohody a tím občany, kteří si vzali půjčky v cizí měně v naději, že si koupí vlastní byt, dostanou do zranitelného postavení.

Pevně věřím, že musíme přijmout opatření proti takovým trendům. Banky a ostatní subjekty finančního trhu bychom měli podřídit řádnému dohledu. Měli bychom zabránit v pokračování škodlivé kultury bonusů, která byla před krizí běžná. Měli bychom stanovit pravidla profesní etiky, protože vidíme, kde s přílišnou deregulací skončíme. Vytvoříme svět, který odměňuje nikoli dosažení rychlého, krátkodobého zisku a neumírněnost, ale řádně odvedenou práci, a který považuje sociální odpovědnost za základní hodnotu. Společně musíme pracovat na stanovení citlivých pravidel, abychom si na svou stranu získali naše partnery ze skupiny G20.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Z toho, co zde bylo doposud řečeno, vyznívá jasné poselství, a to že za účelem opětovného získání důvěry běžných občanů musíme přijmout opatření proti neúměrným bonusům a daňovým rájům. Rád bych se zeptal pana komisaře Almunia a paní Malmströmové na to, kdy začne fungovat evropský finanční orgán dohledu navržený maďarským předsedou vlády. Rovněž bych rád zdůraznil, že mimořádně významným úkolem tohoto Parlamentu je chránit zájmy evropských spotřebitelů a občanů, což nijak nesouvisí s G20.

Evropští spotřebitelé a občané jsou ponecháni na milost a nemilost bank, které neposkytují dostatečně spolehlivé informace. V Maďarsku byl sestaven etický kodex. Navrhoval bych, aby byl v Evropě na úrovni EU využíván etický kodex, který by upravoval chování občanů a bank, protože pevně věřím, že existuje velké množství nevinných obětí, protože běžní občané nerozumí riziku, které s sebou nese získání úvěru. Toto je pro Evropu mimořádně významný úkol.

Corinne Lepage (ALDE). – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, velmi ambiciózní program, který jste nám představili, je zajímavý, ale nemyslíte si, že bychom se měli zabývat otázkou týkající se zájmu, který zde stále existuje a jenž upřednostňuje velmi krátkodobé transakce a velmi krátkodobou ziskovost před operacemi prováděnými střednědobě a dlouhodobě?

Nedostatek finančních prostředků pro naše podniky, zejména v Evropě, vyplývá právě z tohoto současného zájmu o investování ve velmi krátkém období. Nemyslíte se, že bychom se měli vypořádat s touto otázkou?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Pane předsedající, ráda bych poděkovala všem poslancům, kteří přispěli k této rozpravě. Domnívám se, že zde v Parlamentu panuje velká shoda na tom, co je důležité pro evropský postoj a na jaké otázky se musíme zaměřit před summitem G20. EU nyní hovoří na mezinárodní scéně jasným koordinovaným hlasem a opravdu bych ráda poděkovala Komisi, a zejména panu Joaquínovi Almuniovi za práci, kterou odvedl, aby napomohl k dosažení tohoto konsensu.

Mnoho poslanců vzneslo otázku, kterými jsme se já i pan komisař zabývali. Ano, potřebujeme lepší dohled a lepší regulaci finančních trhů. Doufám, že systém dohledu bude moci být zaveden co nejdříve. Budeme

ho zakládat na Larosièrově zprávě a uvidí se, jak rychle bude možné ho zavést. Potřebujeme více koordinovaných globálních řešení a účinných a fungujících mezinárodních institucí. Potřebujeme jasné zásady pro systémy odměňování. Vkládám velkou důvěru do Rady pro finanční stabilitu a jsem si jistá, že předloží specifické a uskutečnitelné návrhy, které budeme moci prodiskutovat.

Rádi bychom se rovněž ujali záležitosti financování v oblasti změny klimatu. Vyzveme všechny země, aby se ujaly svých povinností, ale nejsem si jistá, zda je reálné očekávat, že budeme moci na summitu v Pittsburghu prodiskutovat konkrétní údaje. Pochopitelně budeme na této záležitosti pracovat, protože je to správná věc.

Rovněž potřebujeme globální řešení. Řešení EU nemůžeme oddělit od tohoto systému, namísto toho musíme zajistit, že zavedeme co nejvíce možných globálních řešení. Nezaměstnanost je pro evropské občany možná nejpatrnějším aspektem hospodářské a finanční krize. Nezaměstnanost po nějakou dobu přetrvává ve většině našich zemí a představuje velmi a velmi závažnou situaci. Vyžaduje evropská a vnitrostátní řešení. Musíme mít silnou politiku trhu práce, musíme společně s podnikatelům usnadnit možnost vzít na sebe riziko zaměstnávat další pracovníky a dovolit si investovat a prostřednictvím investic do vzdělávání a výzkumu musíme zajistit, aby byli lidé zaměstnatelní. V říjnu budeme vést na zasedání Rady Ecofin zvláštní diskusi o nezaměstnanosti.

Dále musíme prodiskutovat strategie pro překonání krize. Jinak hrozí, že opatření, která jsme přijali, budou mít negativní dopad zejména na nezaměstnanost a růst a vyústí ve schodky a inflaci. Jako první jsou vždy zasaženi ti nejzranitelnější. Pokud jde o nejchudší země, jsme si velmi dobře vědomi, že právě tyto země v této mezinárodní krizi nejvíce ztrácí. Krize tvrdě zasahuje nejchudší lidi světa. Diskutovali jsme a stále diskutujeme o tom, jak můžeme zmírnit situaci těchto lidí. Je důležité, aby mezinárodní rozvojové banky měly dostatek prostředků k poskytování tzv. zvýhodněných půjček. Rovněž je důležité, abychom zajistili řádné fungování systému mezinárodního obchodu a to, že s ním není spojen žádný protekcionismus. V důsledku toho různé diskuse týkající se globálních daní a různých druhů Tobinovy daně mají význam pouze tehdy, pokud je lze skutečně realizovat globálně, a to v současné chvíli není možné. Byly by tedy pouze kontraproduktivní a našim hospodářstvím by nepomohly.

Mnoho poslanců vzneslo otázku hedgeových fondů a nové finanční regulace. Toto jsou priority švédského předsednictví. O těchto záležitostech rozhodneme společně s vámi a těšíme se na velmi úzkou spolupráci s Evropským parlamentem, jejímž cílem bude vypracování směrnic o hedgeových fondech a finanční regulaci, co nejdříve to bude možné. Jsem si vědoma, že to je nesnadné a složité – že je zde mnoho aspektů, které musejí být uváženy – ale jsme připraveni navázat s vámi co nejužší spolupráci, abychom toho dosáhli.

Stručně řečeno, summit G20 pochopitelně nemůže vyřešit všechny problémy, o kterých jsme diskutovali. Nicméně mám dobrý důvod doufat, že můžeme dosáhnout podstatného pokroku v otázkách, které jsme prodiskutovali. Je zde tlak ze strany evropských občanů, ale i lidé po celém světě očekávají, že prokážeme naše vedoucí postavení a zvýšíme stabilitu finančních systémů, že uděláme, co je v našich silách, abychom se vyhnuli takovému druhu krize v budoucnosti, a zajistíme, že z této krize vyjdeme silnější, než jsme do ní vstoupili. EU je jednotná, EU je silná a mohu vás ujistit, že švédské předsednictví udělá, co je v jeho silách, aby hájilo a prosazovalo postoje Evropy na summitu G20, který se koná příští týden. Velice vám děkuji za velmi zajímavou rozpravu.

Joaquín Almunia, člen Komise. – (ES) Pane předsedající, domnívám se, že jsme se všichni shodli na tom, že ve stávající situaci, v níž stále musíme vyřešit obrovské a rozsáhlé výzvy, jež jsou následkem krize, jsou úspěch pittsburghského summitu G20 a víra v to, že na základě těchto schůzek začneme hledat a uplatňovat řešení na dané problémy a výzvy, jimž čelíme, mimořádně důležité. Ve skutečnosti začínáme v některých hospodářských ukazatelích pozorovat určité náznaky zlepšení, zejména jde o růst mezinárodního obchodu a důvěry spotřebitelů a investorů. V důsledku toho by všechny body programu summitu měly být, musí být a doufám, že budou, hlavami států nebo předsedy vlád odsouhlaseny a následně po schůzce, která se koná příští týden, uplatňovány.

Jedním z nejdůležitějších bodů, který mnoho z vás zmínilo, je potřeba objasnění, jasného poselství ohledně toho, jakým způsobem největší světová hospodářství zamýšlí pokračovat v koordinaci svých opatření. Dalším krokem v koordinaci hospodářské politiky musí být vymezení strategie pro překonání krize a závazek týkající se rozhodnutí o tom, kdy a jak bude tato strategie koordinovaně uplatňována. Musíme se poučit z krize z roku 1929 – a doufám, že jsme se z ní poučili – v tom, že stimulační opatření nemohou být stažena příliš rychle, když krize v hospodářství – jak někteří z vás řekli – ještě není zažehnána. Nesmíme však tato stimulační opatření využívat déle, než je nutné, protože v takovém případě by se opakovaly podmínky, které vedly k bublinám a nerovnováhám, jež krizi zapříčinily. To je velmi významná otázka, která musí být na pittsburghském summitu objasněna.

Musíme se vyvarovat opakování chyb z minulosti nejen pokud jde o makroekonomické politiky, ale také pokud jde o finanční regulaci a dohled. Domnívám se, že tento závazek byl na předchozích summitech velmi dobře objasněn. Musíme tento závazek dále rozvíjet a ctít závazky, které již byly učiněny jak na globální úrovni, tak v našem případě na evropské úrovni.

V této souvislosti souhlasím s těmi, kteří na dnešní dopolední rozpravě uvedli, že ne všechno by mělo být zaměřeno na otázku odměn. Rovněž však naprosto souhlasím s těmi, kteří tvrdí, že otázka odměn je mimořádně důležitá z hospodářského, sociálního, politického a etického hlediska. Domnívám se, že Evropa v této otázce ukazuje své vedoucí postavení – stejně jako tomu je v dalších otázkách, které jsou na programu G20 – jak prostřednictvím všech hlav států či předsedů vlád, tak prostřednictvím samotných evropských orgánů, předsednictví Evropské unie a Komise.

Neměli bychom zapomenout na to, že letos v dubnu předložila Evropská komise členským státům doporučení ohledně odměn, která jsou téměř identická s doporučeními, jež nyní navrhuje celý svět. I nadále musíme věnovat pozornost problémům finančního systému – více kapitálu, restrukturalizace a opravy bankovních rozvah – jak na evropské, tak na globální úrovni.

Pokud je finanční systém zcela propojen, nemáme důvod k tomu, abychom naše problémy řešili v rámci našich hranic, pokud nikdo jiný neřeší své problémy ve stejnou dobu. Musíte si vzpomenout, že jsme si vloni ještě den před krizí banky Lehman Brothers stále mysleli, že největším problémům finanční krize, které nastaly ve Spojených státech, se dokážeme vyhnout. Zároveň, jak mnoho z vás uvedlo, je rozhodně pravda, že politickým cílem nakonec není pouze napravit rozvalu jedné banky nebo kapitalizovat její závazky. Zásadními problémy jsou zaměstnanost, situace našich malých a středních podniků a udržitelnost našich veřejných služeb a systémů sociálního zabezpečení.

Avšak bez fungujícího finančního systému nelze udržet nic dalšího. To je výzva, kterou je nutné na pittsburském summitu vyřešit nebo jíž se musí skupina G20 na pittsburghském summitu dále zabývat.

Na závěr bych se rád zmínil o jedné otázce, která byla vznesena v mnoha vašich příspěvcích. Ačkoli souhlasím s ostatními body programu G20, které byly mnohými z vás uvedeny, chci upozornit pouze na jeden – a to na otázku daňových rájů a nespolutracujících jurisdikcí.

Je pravda, že na schůzce G20 v Londýně nebylo nalezeno řešení všech problémů, které způsobují daňové ráje. Bylo by velmi složité nalézt v jeden den všechna řešení problému, který přetrvává po mnoho let. Je však rozhodně pravda, že od dubnového summitu v Londýně bylo za šest měsíců vyřešeno mnohem více problémů, než bylo nebo mohlo být vyřešeno v době před londýnským summitem. K tomuto zvláštnímu bodu bylo dosaženo dohody o výměně informací potřebných k zabránění daňovým únikům a k tomu, aby se zabránilo skrývání hospodářských a finančních aktivit před veřejnými orgány, a to využíváním ochrany daňových rájů. Je tedy pravda, že za těchto šest měsíců nebylo vyřešeno všechno. Avšak během tohoto půl roku jsme dosáhli velkého úspěchu v otázce, která je velmi významná, aby se zabránilo provádění takových finančních aktivit, které jsou skryté před orgány pro regulaci a dohled, aby se zabránilo opětovnému vzniku narušení systému. Je to rovněž mimořádně důležité, pokud jde o zprávu, kterou vysíláme našim občanům ohledně rozdělení odpovědnosti a úsilí potřebného k překonání krize.

Někdo uvedl, že hlas EU musí být slyšet i přes hlasy evropských členů G20. Mohu vás ujistit, že pod švédským předsednictvím a za využití hlasu Evropské komise je hlas EU slyšet. Je poslouchán velmi pozorně a s respektem, protože Evropa, a nikoli pouze jedna nebo dvě evropské země, ale Evropská unie byla organizací, která tento proces globální koordinace zahájila. To jasně ukazuje, že pokud dochází ke skutečné koordinaci, je možné dosáhnout působivých výsledků.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v průběhu prvního dílčího říjnového zasedání.

Písemná prohlášení (článek 149 jednacího řádu)

András Gyürk (PPE), písemně. – (HU) Očekává se, že blížící se summit G20 bude klást hlavní důraz na konferenci o změně klimatu, která se bude konat v Kodani. Na cestě k dohodě, která má nahradit Kjótský protokol, stále zůstává mnoho nerozhodnutých otázek. Dovolte mi vyjádřit několik myšlenek, které mám k tomuto tématu. Číslo jedna: namísto neurčitých dlouhodobých slibů potřebujeme střednědobé závazky. Tyto závazky musí být reálné, čestné a zodpovědné. Při stanovení těchto závazků je mimo faktorů, jako je hospodářský rozvoj a přírodní bohatství, důležité zohlednit rovněž rozsah, v jakém byly doposud splněny závazky Kjótského protokolu.

Číslo dva: měl by být podpořen názor, že EU by měla finančně pomáhat rozvojovým zemím a měla by jim pomáhat při plnění jejich cílů v oblasti změny klimatu. Aby toho bylo dosaženo, musí být stanovena zvláštní finanční záruka. Za účelem zajištění transparentnosti však musí rozvojové země rovněž učinit pevné závazky a sestavit podrobné akční plány.

Číslo tři: mechanismy flexibility musí mít nadále významnou roli. Pro podporu investic je třeba co nejdříve dosáhnout dohody o způsobu, jakým mohou být začleněna osvědčení spojená s doposud provedenými projekty.

Číslo čtyři: tržní nástroje musí získat v systému následujícím po Kjótském protokolu větší pole působnosti. Například rozšíření systémů pro obchodování s emisemi nebo se zelenými osvědčeními může napomoci ke snížení emisí v místech, kde dochází k minimálním nákladům. Domnívám se, že hospodářská krize nepředstavuje pro kodaňský kompromis překážku. Přiměřená střednědobá dohoda může určitým způsobem podpořit konkurenceschopnost evropského hospodářství a zároveň snížit zátěž kladenou na životní prostředí.

Edit Herczog (S&D), písemně. – (HU) Před pěti lety se každý nový členský stát při vstupu do EU zavázal, že přijme euro. V současnosti toho již dosáhly čtyři z nich. Ostatní země se od této otázky odchýlily a v této oblasti zaostávají z různých důvodů a chyb hospodářské politiky, nehledě na to, že hospodářská a finanční krize je dostala do zranitelného postavení. Hospodářský pokles podporuje protekcionistické ambice, které ohrožují a podkopávají činnost jednotného trhu.

Stávající hospodářská krize zdůraznila skutečnost, že euro zaujalo přední roli v úzkých hospodářských vazbách vytvořených mezi členy eurozóny, ale státy, které doufaly v přijetí eura, se nyní z důvodu zdoluhavých příprav ocitly v mimořádně zranitelném postavení. Mnozí, včetně mě, věří, že řešením kritické měnové situace, jež se zde vyvinula, by pro tyto členské státy bylo urychlené zavedení eura. Pro to však musí být stanoveny podmínky hospodářské politiky, ale i kdyby byly stanoveny dříve, zavedení eura by trvalo několik let.

Podle mého názoru bychom neměli dohlížet pouze nad tím, aby se nezměnila kritéria konvergence, ale také aby se EU zabývala nařízením, které upravuje dobu, jakou je třeba setrvat v mechanismu směnných kurzů ERM II, mnohem flexibilnějším způsobem, než jak to dělá nyní. Rovněž si myslím, že je velmi důležité přezkoumat, jak by mohl být postup přistoupení do eurozóny urychlen tak, aby byly zároveň splněny podmínky, jež lze splnit. To by mohlo stabilizovat situaci v postižených zemích, ne-li zachránit celý vnitřní trh EU. Jinak by, v nejhorším možném případě, mohla potenciální insolventnost na mezinárodním poli u zemí, které nejsou v eurozóně, způsobit zároveň i úpadek eurozóny.

Liisa Jaakonsaari (S&D), písemně. – (FI) Pane předsedající, tržní hospodářství je dobrý sluha, ale zlý pán. Nedávno se však tyto role poněkud pomíchaly. Na mezinárodních konferencích je zvykem hovořit o triviálnostech, ale nyní musíme přikročit k činům, a to rychle. Svět má nyní na summitu G20 v Pittsburghu jedinečnou příležitost opět se dohodnout na pravidlech pro světové hospodářství. V tisku se hodně psalo o bonusech bankéřů, ale ty jsou pouze špičkou ledovce. Světové hospodářství potřebuje kompletní obnovu a klíčovým slovem je zde transparentnost. Musíme se pokusit posunout k reálnému hospodářství a vypořádat se s rizikovým hospodářstvím. Pouze závazná mezinárodní pravidla mohou zaručit, že se již nebude opakovat tzv. kasinová ekonomika, již jsme zažili v posledních letech. V budoucnosti by za spáchané škody neměli platit daňoví poplatníci. U mechanismů, jako jsou daně z bohatství, se vždy vyskytuje riziko, že se ve světovém hospodářství najde někdo, kdo na tom bude cizopasit. Domnívám se však, že bychom měli přinejmenším přezkoumat, do jaké míry by takové mechanismy mohly být vhodné.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), písemně. – (PL) Summit G20 v Pittsburghu se bude konat prakticky v den výročí krachu banky Lehman Brothers. To je základem problému, proti kterému by měly vedoucí světové subjekty jednat. Následky krize pocítili obyvatelé téměř ve všech částech světa. Primárním cílem summitu G20 by mělo být to, aby bylo minimalizováno riziko opakování krize vzniklé na základě deregulace finančních trhů. Vedoucí představitelé G20 čelí úkolu zavést opatření, které zabrání vzniku dalších spekulčních bank, a abych to řekl otevřeně, zabrání v tom, aby byly podváděny miliony zákazníků finančních institucí po celém světě.

V posledních měsících se dozvídáme stále horší novinky o manažerech, kteří dovedli své firmy na pokraj krachu a přitom čerpali veřejnou podporu. V několika posledních letech se v Evropě vytvářejí nebyvalé rozdíly v příjmech, které dříve v evropském sociální modelu neměly své místo. Jedním z úkolů skupiny G20 by mělo být vyrovnání příjmů na evropské a na světové úrovni. Finanční odvětví musí být podřízeno pravidlům, podle nichž budou bonusy záviset nikoli na krátkodobých ziscích, ale na dlouhodobých výnosech z investic.

V Pittsburghu budou přítomni vedoucí představitelé několika evropských zemí a Evropské unie jako celku. Proto by měla Evropa na summitu hovořit jedním hlasem. Žádám zástupce Evropské unie, aby měl na paměti, že zájmy Společenství zahrnují zájmy členských států, jejichž zástupci se summitu nebudou účastnit.

Sirpa Pietikäinen (PPE), písemně. – (FI) Tento týden v pondělí jsme měli zvláštní čest pracovat v den, který určitým způsobem představoval výročí: přesně před rokem zkrachovala investiční banka Lehman Brothers. Tento krach je považován za událost, která v podstatě urychlila současnou hlubokou globální recesi a finanční krizi.

V době, která je velmi blízká uvedenému výročí a schůzce G20 v Pittsburghu, je třeba se zastavit a zamyslet se nad tím, co jsme se krizí naučili a co se z ní ještě můžeme naučit. Podle mě je zásadní věcí, která z krize vyplývá, příležitost důkladně zrenovovat mezinárodní finanční architekturu. V tomto směru již byly přijaty nějaké kroky. Schůzka G20 na jaře byla dobrým základem pro učinění příslušných kroků a vodítkem pro globální konsensus o požadovaných opatřeních. Spojené státy americké nedávno oznámily přijetí rozsáhlého finančně-legislativního balíčku. Od Evropské komise se příští týden očekává předložení návrhu o vybudování evropské finanční architektury a dohledu nad ní. Klíčovým heslem je zde „globální přístup“.

Musíme sestavit mezinárodně platná pravidla reformy Mezinárodního měnového fondu, nařízení o solventnosti a nová pravidla pro výplatu opcí. Právní předpisy se musí vztahovat na všechny finanční produkty a musí být natolik flexibilní, aby mohly vždy reagovat na změny v odvětví a vztahovat se na odvětví, které zavádí nové produkty.

V zajetí krize, která narušuje základní bezpečnost občanů, jejich životy a blahobyt, je rovněž logické uvažovat o nových způsobech měření bohatství. Závěry zveřejněné komisí, kterou nedávno sestavil prezident Sarkozy, doporučují změnit měření prosperity založené na HDP na nové metody, které zohlední zejména schopnost společnosti zabezpečit z hospodářského hlediska blahobyt občanů a udržitelnost z hlediska životního prostředí.

Catherine Stihler (S&D), písemně. – Souhlasím s těmi, kteří hovořili o potřebě globálního koordinovaného přístupu. Je to podstatné, pokud máme změnit mocenské struktury globálního finančního systému. Komise ani Rada se však nevyjádřily ke konceptu tzv. living wills (nouzové plány a plány na řešení krize specifické pro jednotlivé společnosti), který je určen pro bankovní odvětví. Tento týden je výročím krachu banky Lehman Brothers. Odhaduje se, že to potrvá deset let, než bude moci být tato investiční banka zlikvidována. Na rozdíl od toho společnost Dunfermline Building Society disponovala nouzovým plánem a plánem pro řešení krize umožňující jasnou identifikaci jejích aktiv. Transparentnost je zásadní, pokud máme obnovit důvěru spotřebitele v bankovní sektor.

5. SWIFT (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Rady k systému SWIFT.

Beatrice Ask, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Pane předsedající, základní otázkou ve všeobecném boji proti terorismu je to, jak jsou takové činnosti financovány. Zabráněním financování terorismu a identifikací stop, které mohou takové transakce zanechat, představuje způsob, jak zabránit teroristickým činům, a může to být důležité při vyšetřování takových činů. K tomu potřebujeme mezinárodní spolupráci. Měli bychom se ujmout výzvy, kterou předložila Úmluva OSN o potlačování financování terorismu z roku 1999 a úmluvy uzavřené v této oblasti Evropskou radou.

Poslanci, kteří se zúčastnili neveřejné schůzky Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, jež se konala dne 3. září 2009, slyšeli, jak program sledování financování terorismu (TFTP) pomohl ke zlepšení bezpečnosti občanů EU a občanů dalších zemí. V posledních letech přispívají informace z programu TFTP k odhalování a vyšetřování teroristických činů a úspěšně napomáhají k předcházení teroristickým útokům na evropské půdě.

Rada dne 27. července 2009 udělila předsednictví jednohlasný mandát k vyjednávání založený na návrhu Komise. Bylo by lepší, kdyby se mohla jednat s USA skutečně na základě Lisabonské smlouvy. Evropský parlament by se tak na těchto jednáních mohl plně podílet, ale jak víte, ještě to není možné. Vzhledem k tomu, že systém SWIFT přesouvá na konci roku svou databázi z USA do Evropy, je zásadní, aby EU co nejdříve uzavřela krátkodobou dohodu s USA, aby se zamezilo riziku jakéhokoli přerušení výměny informací. Je to v zájmu všech.

Ráda bych zdůraznila, že se jedná o prozatímní dohodu na období, než bude moci být uzavřena dohoda trvalá. Její trvání nesmí přesáhnout dvanáct měsíců a Komise oznámila, že zamýšlí předložit návrh trvalé dohody, jakmile bude v platnosti nová smlouva. Pokud má být program TFTP užitečný pro EU a pro členské státy, musí USA i nadále odpovídajícím oprávněným orgánům v EU poskytovat informace z programu TFTP stejným způsobem, jako doposud. Právě to nastane.

Prozatímní dohoda navíc poskytne orgánům EU pro předcházení trestné činnosti okamžitou příležitost vyžádat si informace z databází systému TFTP při vyšetřování teroristických činů. Předsednictví je přesvědčeno, že informace z programu TFTP budou přínosné. Zároveň je nám jasné, že prozatímní dohoda musí zahrnovat nezbytné mechanismy, které zaručí ochranu soukromí jednotlivců, právního státu a ochranu údajů. Návrh dohody tedy obsahuje ustanovení, které uvádí, že je třeba zřídit samostatný orgán EU, jenž bude přijímat, zpracovávat a schvalovat veškeré žádosti USA o informace ze systému SWIFT.

Stejně tak je důležité, aby prozatímní dohoda zahrnovala podrobná ustanovení o ochraně údajů, pokud jde o informace ze systému SWIFT, které USA obdrží od orgánu EU. V tomto bodě bude dohoda prohloubena ve srovnání s předchozími jednostrannými závazky, které učinily USA vůči EU v rámci vyjádření k programu TFTP v roce 2007, jak je zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie.

Dovolte mi, abych zmínila některá další ustanovení, jejichž zahrnutí do dohody budeme požadovat. Údaje musí být uchovávány bezpečným způsobem, veškerý přístup k údajům musí probíhat na základě registrace, veškeré vyhledávání v databázi TFTP musí být omezeno a může se týkat pouze osob nebo informací, v jejichž případě k němu existují správné důvody pro podezření nebo lze dokázat jejich jasnou spojitost s teroristickým činem. Doba uchování prohlížených informací bude omezena a informace budou z databáze smazány nejdéle po pěti letech, a pokud to bude možné, pak i dříve.

Můžeme jasně uvést, že využití programu TFTP bude povoleno pouze při vyšetřování teroristických činů, včetně financování terorismu. USA ani EU nemohou systém využívat k vyšetřování jiných druhů trestné činnosti nebo k jiným účelům. Je samozřejmě také důležité, aby byl přenos informací z EU do USA prostřednictvím programu TFTP přiměřený. Kromě pravidel týkajících se evropského orgánu, který jsem zmínila výše, tedy dohoda musí zahrnovat ustanovení, které stanoví, že systém musí být hodnocen nezávislým hodnotícím subjektem. Pokud jde o EU, tento subjekt se bude skládat ze zástupců předsednictví, Komise a dvou zástupců z vnitrostátních orgánů na ochranu údajů. Úkolem hodnotícího subjektu bude kontrola dodržování dohody, kontrola správného uplatňování ustanovení o ochraně údajů a kontrola přiměřenosti přenosu údajů.

Naší společnou odpovědností je zajistit, aby mohly orgány pro předcházení trestné činnosti účinně bojovat proti terorismu. Naší společnou odpovědností je rovněž zajistit, aby se tak dělo na základě právní jistoty a respektování základních práv. Předsednictví je přesvědčeno, že výměna informací v rámci programu TFTP s USA posiluje ochranu před terorismem a že dokážeme dosáhnout jak prozatímní dohody, tak případně i dohody dlouhodobé, která bude splňovat nejen naše přísné požadavky na ochranu údajů, ale bude rovněž respektovat základní práva.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, vážení poslanci, nejprve bych rád upřímně poděkoval paní Askové za shrnutí všech novinek ohledně systému SWIFT a jednání, která probíhají se Spojenými státy v záležitosti prodloužení programu sledování financování terorismu (TFTP).

Sám jsem měl v průběhu schůze Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, která se konala dne 22. července, příležitost vysvětlit fungování programu TFTP a představit důvody, proč potřebujeme prozatímní řešení, abychom zabránili přerušení tohoto programu. Společná schůze Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a Hospodářského a měnového výboru, která se konala dne 3. září, se uskutečnila za účasti švédského předsednictví, generálního ředitele GR pro spravedlnost, svobodu a bezpečnost, pana Faulla, a pana Bruguiera. Domnívám se, že tato schůzka umožnila objasnění mnoha stále otevřených otázek.

Rád bych stručně zdůraznil některé aspekty. Přidaná hodnota hodnocení údajů programu TFTP provedeného ministerstvem financí USA byla potvrzena ve zprávě pana Bruguiera, kterou členové Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a Hospodářského a měnového výboru přezkoumali začátkem září na společné schůzi. Jak nám rovněž připomnělo předsednictví, tato analýza údajů umožnila orgánům USA předcházet útokům a usnadnit vyšetřování týkající se teroristických útoků jak ve Spojených státech, tak v Evropě.

Zpráva soudce Bruguière navíc potvrdila, že americké orgány dodržely závazky ohledně ochrany údajů, které učinily v roce 2007, jak před chvílí velice dobře vysvětlila paní Asková, jednalo se konkrétně o omezení zálohování údajů a omezení přístupu k údajům tak, aby mohly být využity pouze v případě podezření na financování terorismu. Pan Bruguière zkrátka uvádí, že závazky byly dodrženy.

Je však jasné, že právní rámec vyjednaný v roce 2007 již nebude použitelný, protože po změně v architektuře systému SWIFT, která je plánována na konec roku, nebudou již údaje uloženy ve Spojených státech. Prozatímní dohoda mezi Evropskou unií a Spojenými státy je nutná proto, aby orgány USA mohly nadále analyzovat údaje týkající se evropských transakcí, ke kterým dochází v Nizozemsku.

Je naprosto nevyhnutelné, aby byly do této dohody zahrnuty veškeré záruky nutné k zajištění základních práv našich občanů, zejména tedy k zajištění ochrany osobních údajů. Samozřejmě plně podporujeme předsednictví v jeho úsilí ohledně této záležitosti.

Pane předsedající, dále bych rád řekl Parlamentu, že, jak právě zmínila paní ministryně, zde hovoříme o prozatímní dohodě, jejíž doba trvání nesmí přesáhnout hranici dvanácti měsíců. To znamená, že může být nově vyjednána ihned poté, co vstoupí v platnost Lisabonská smlouva, a Evropský parlament se bude moci na této záležitosti plně podílet. Mohu vás zde opravdu ujistit, že Komise bude Parlament samozřejmě o pokroku dosaženém v této otázce stále informovat.

Rád bych dodal, že jsme potěšeni možností připravovat tuto dohodu, která bude dohodou trvalou, dlouhodobou, a od našich partnerů z USA pochopitelně vyžadujeme plnou spolupráci. Boj proti terorismu se nás rovněž týká a nemáme důvod, proč bychom neměli plně spolupracovat. Proto se domnívám, že zapojení Parlamentu do jednání o budoucí dlouhodobé dohodě bude přínosné.

Věřím tomu se vši upřímností. Ještě jednou bych rád poděkoval švédskému předsednictví a paní Askové za to, že nám poskytla důkladný přehled situace, která vedla, ještě jednou opakují, k sestavení prozatímní dohody.

Ernst Strasser, jménem skupiny PPE. – (DE) Pane předsedající, paní Asková, pane komisaři, dámy a pánové, USA jsou významným partnerem v boji proti terorismu. Co se však týče zejména otázky citlivých údajů, požadujeme evropská nařízení o bezpečnosti údajů, o občanských právech a o osobních právech našich občanů, pokud jde o údaje; tato nařízení mohou být sestavena ve spolupráci s Američany. Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) proto vyzývá, aby bylo pro uzavření takového druhu dohody stanoveno několik základních kritérií.

Zprv musí existovat rovnováha mezi občanskou bezpečností a občanskými právy. Zadruhé potřebujeme právní jistotu pro dotčené společnosti a pro naše občany. Zatřetí vítáme roli Evropského parlamentu jakožto spolutvůrce právních předpisů a proto rovněž vítáme záměr uzavřít prozatímní dohodu. Paní Asková, přejeme vám i Komisi, abyste se v nadcházejících týdnech setkaly s úspěchem.

Začtvrté se domníváme, že s interními soubory evropských údajů by se mělo zacházet v souladu s evropskými právními předpisy, a to v prozatímní dohodě i v konečné dohodě. Zapáté žádáme, aby byl na evropské úrovni navíc zaveden nástroj obdobný programu TFTP, a zašesté jsme toho názoru, že je to předpoklad pro vzájemnou spolupráci.

Takové jsou naše názory a věříme, že se setkají na plenárním zasedání se širokým konsensem. Jakmile bude uzavřena prozatímní dohoda, budeme muset rychle vyjednat a uzavřít dohodu konečnou.

Claude Moraes, jménem skupiny S&D. – Pane předsedající, systém SWIFT se nepochybně stal testovacím polem pro vytvoření správné rovnováhy v naší spolupráci se Spojenými státy, boji proti terorismu a ochraně základních práv.

Když v našich usneseních z let 2006 a 2007 Parlament žádal o to, aby bylo úložiště údajů systému SWIFT přesunuto z USA na půdu EU, bylo to proto, že jsme se domnívali, že ochrana, kterou občanům EU poskytuje rámec USA, není v souladu s normami EU a měla by být zdokonalena. Došlo tedy k pozitivnímu vývoji a naše skupina vítá skutečnost, že dva nové servery systému SWIFT budou přesunuty do Evropy a že bude stanoven nový právní rámec, aby mohly USA nadále využívat program TFTP a zpracovávat údaje ve spolupráci s našimi orgány činnými v trestním řízení.

Moje skupina rovněž pozoruje, že doporučení přijatá Radou se snaží reagovat na obavy Parlamentu a evropského inspektora ochrany údajů. Je zde ale několik klíčových otázek, jež zůstávají otevřeny. Pokud se budou na půdě EU nadále uplatňovat právní normy USA týkající se zpracování údajů EU, jak můžeme zaručit,

že budou dodrženy normy EU ohledně procesních práv a ochrany osobních údajů? Na jakého soudce se může občan EU nebo podnik z EU obrátit v případě trestního stíhání?

Jednou z nejdůležitějších otázek je samozřejmě časové nastavení dohody a prozatímní povaha dohody, jak stanovily Rada a Komise. Výběr třetího pilíře společně s prozatímní povahou dohody zcela vylučuje Parlament – a tedy občany EU – z legislativního procesu. Skupina socialistů a demokratů je přesvědčena, že tato prozatímní dohoda by se měla uplatňovat pouze po dobu dvanácti měsíců a že nová dohoda by měla být vyjednána společně s Parlamentem v roli spoluvůdce právních předpisů, abychom v tomto Parlamentu mohli zajistit chlouostivou rovnováhu v otázce ochrany základních práv evropských občanů ve významném a rozhodujícím boji proti terorismu.

Sophia in 't Veld, jménem skupiny ALDE. – (NL) Pane předsedající, po všech těchto vřelých slovech musím předložit něco nepříjemného. Nebudu hovořit o obsahu dohody, protože si myslím, že je zcela zřejmé, že to, co bylo vyjednáno, je v souladu s evropskými normami právní ochrany a ochrany osobních údajů, ale ráda bych nyní dostala několik odpovědí ohledně postupu, protože toto je několikátý případ, kdy Rada přijímá rozhodnutí, které má vliv na občany, za zavřenými dveřmi. Vlády v Evropě a ve Spojených státech chtějí vědět všechno o našich soukromých životech, ale my občané nevíme, co dělá Rada. Pro mě je to trochu podivné. Boj proti terorismu je prakticky něčím, co se podobá ujíždějícímu vlaku, Rada zde naprosto přehlíží evropské občany a parlamentní demokracii. Pokaždé je nám řečeno, že „je nezbytné bojovat proti terorismu“, ať se jedná o současný případ, který se týká systému SWIFT, o jmennou evidenci cestujících (PNR), uchovávání údajů nebo o cokoli jiného. Zeptám se tedy, paní ministryně, kdy se tedy konečně dočkáme nějakých faktů, kdy provedeme nějaké hodnocení? V souvislosti se systémem SWIFT je zde řada otázek, na něž ráda získala odpověď, protože 3. září nebyly zodpovězeny. Proč tomu tak nebylo? Již v roce 2007 se vědělo, že architektura systému SWIFT musí být reformována. Proč Rada přišla v létě s tímto plánem na poslední chvíli, zatímco Parlament byl celou dobu připraven začít jednat? Proč jste mandát nekonzultovali s vnitrostátními parlamenty? Proč? Není toto případ tzv. policy laundering (mezinárodní fóra jsou využívána k prosazení politik, které by neprošly schvalovacím procesem v domácím prostředí), paní ministryně, což je v současnosti případ evropských vlád, které se pokouší získat přístup k našim údajům prostřednictvím vlády USA? Jen se o tom vyjádřete!

Na závěr mi dovolu, abych se vyjádřila k transparentnosti. Dokumenty, a zejména právní rady poskytnuté právní službou Rady, musí být zveřejňovány, nikoli pouze v malých místnostech, které jsou přístupné pouze pro poslance Evropského parlamentu – protože jsme je již objevili vedle kopírky, již víme, co obsahují – ale také pro občany Evropy. To je skutečná transparentnost.

Jan Philipp Albrecht, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, předsednictví a Komise neustále hovoří o posilování občanských práv a o Evropě občanů. Základní práva jsou však ve skutečnosti narušena a řádná veřejná rozprava, která by se jich týkala, je znemožněna. Na to, aby byly z jednání vyloučeny parlamenty je vyvíjeno obrovské úsilí, a dále jsou zadržovány informace. Takový druh netransparentního přístupu je pro demokratickou Evropu nepřijatelný.

Není dostatečné pouze zaklepat na dveře; odpovědný parlament musí zastavit tento nežádoucí vývoj. Předsednictví musí přerušit jednání, dokud nebude moci zaručit práva občanů a parlamentů. Nepoctivé praktiky, které plánujete použít v případě bankovních údajů a které se nezakládají na žádném závazném mechanismu ochrany, hodí práva na ochranu údajů evropských občanů přes palubu a způsobí preventivní obecné podezření vůči všem občanům.

My, skupina Zelených, s tím nebudeme mít nic společného. Ani prozatímně a určitě ne v případě, že servery budou zde v Evropě a nikoli v USA, protože údaje budou nadále stejně zasílány do USA a právní ochrana nebude zaručena.

Marie-Christine Vergiat, jménem skupiny GUE/NGL. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, je pro mě velkou ctí poprvé vystoupit v tomto Parlamentu jménem milionů Evropanů, kteří si přejí jinou Evropu.

Aféra týkající se systému SWIFT ukazuje příznaky hrubých chyb v bezpečnosti spáchané ve jménu terorismu, kde jsou naprosto přehlížena nejzákladnější práva našich spoluobčanů. V této aféře se jedná o to, že Spojené státy kradly bankovní údaje bez právního základu a aniž by o tom měly evropské orgány sebemenší vědomí. Tento skandál přinutil evropské orgány, aby zpozorněly. S vládou USA byla podepsána dohoda. Tuto dohodu posoudil odborník. Avšak jaký odborník? Francouzský soudce pro případy potírání terorismu, soudce Bruguière, jehož pochybení v oblasti základních práv jsou ve Francii dobře známá. Vůči kvalitě jeho zprávy jsme tedy skeptičtí.

Návrh usnesení, který nám je předložen, v zásadě sice zahrnuje několik varování, s nimiž souhlasíme, ale jsou nedostatečná. Předkládáme pozměňovací návrhy na posílení požadavků, které Evropský parlament musí vyslovit. Musíme jít dál a požadovat přerušování dohody, pokud budou stanovené zásady porušovány. Rádi bychom věděli, proč evropským orgánům trvalo tak dlouho, než informovali Parlament, a proč zde byl kolem uzavření této nové dohody takový spěch.

Spoléháme se na švédské předsednictví. Budeme nepřetržitě sledovat, zda jsou dodržována lidská práva. Ano, naši spoluobčané mají právo na bezpečnost, ale musí tak být učiněno bez toho, abychom byli nuceni žít ve společnosti podobné reality show „Big Brother“, kde o nás bude každý všechno vědět.

Beatrice Ask, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Pane předsedající, děkuji za tyto významné názory. V krátkém čase, který mi zbývá, se pokusím odpovědět na některé otázky.

Samozřejmě, že první otázka, která vyvstává, je jak můžeme zaručit, že USA budou dohodu dodržovat. Ráda bych řekla, že zaprvé disponujeme zprávou soudce Bruguièra, která nám poskytuje dobrý popis o souladu s podmínkami toho, co bylo doposud dohodnuto. Zadržím návrh dohody zmiňující hodnotící subjekt, který jsem vám popsala, a rovněž předsednictví, Komisi a zástupce vnitrostátních orgánů pro ochranu údajů, jejichž účast má představovat kontrolu nad tím, že je daná záležitost řešena správným způsobem. Samozřejmě je rozhodující, aby byly poskytnuté informace spolehlivé. Rovněž je důležité, aby si každý uvědomil, že když jsou programem pro zpracování údajů tyto údaje přenášeny, neznamená to, že do něj může někdo nahlížet, kdykoli chce, a zjišťovat jakékoli informace. Aby bylo možné získat přístup k těmto informacím, musí existovat podezření na teroristický čin nebo financování takového činu. Způsoby použití těchto informací jsou pochopitelně omezeny.

Pokud jde o kritiku toho, proč byla tato věc předložena až nyní v průběhu léta, ráda bych zdůraznila, že předsednictví se ptalo více méně na tytéž otázky jako poslanci Evropského parlamentu. Byli jsme zaměstnáni důkladnou přípravou této záležitosti a analýzou – mimo jiné – této zprávy, která odpovídá na některé otázky, ale rovněž jsme se zabývali dalšími věcmi. Skutečnost je taková, že jsme to nebyli my, kdo rozhodl o přesunu systému SWIFT do Evropy; k tomu dochází na základě jiných rozhodnutí. USA však mají velký zájem na využívání tohoto nástroje v jejich boji proti terorismu a my si myslíme, že takové informace budou užitečné i pro nás. Aby se tak stalo, potřebujeme dohodu. Vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva nevstoupila v platnost, domnívali jsme se, že je nezbytné nalézt dočasné řešení. To je to, o čem jednáme a čím nás pověřila Rada. To jsem se vám snažila vysvětlit.

Není ani pravda, že se předsednictví snaží v jakémkoli ohledu zbytečně omezovat náhled na tuto věc nebo rozpravu o ní. Zaprvé je to konec konců veřejná rozprava a zadržím samozřejmě s radostí hovoříme o tom, jak diskuse probíhají. V průběhu jednání však není možné poskytovat neustálý přístup k dokumentům, protože samotná povaha jednání některé věci mění a následně je mění znovu. Pokusila jsem se ale popsat náš výchozí bod a jasný mandát, který nám svěřila Rada. Jsme pevně odhodláni spojit vysokou úroveň účinnosti a praktického využití s přísnými požadavky právní jistoty a požadavky na dodržování občanských svobod a lidských práv. Jsem naprosto přesvědčena, že toho dosáhneme. Pokud se tak oproti očekávání nestane, nedosějeme k žádné dohodě.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN WIELAND

Místopředseda

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, rád bych pouze potvrdil poznámky, jež učinila paní ministryně, která mimochodem vyvodila velmi jasný závěr: pokud skutečně nebudeme mít záruky o ochraně údajů, které potřebujeme pro trvalou dohodu, již bude muset předsednictví vyjednat a v čemž ho Komise podpoří, nedosáhneme žádné dohody.

Pokud se tak stane, věřím, že bychom dokázali situaci urovnat a vést kampaň proti terorismu, která by samozřejmě respektovala důležité hodnoty a důležité zásady, jež značí, že v Evropě přikládáme velký význam jednak ochraně soukromí a jednak předcházení komerční špionáži.

Jednoduše bych řekl, že pokud jde o mě, když jsem se ujal svých povinností, samozřejmě jsem si povšiml skutečnosti, že Rada požádala soudce Bruguièra, aby uskutečnil pracovní cestu do USA ke zjištění potřebných údajů. Zpráva soudce Bruguièra, která je z prosince 2008, mi byla předána v lednu 2009. Tato zpráva byla v únoru 2009 předložena Evropskému parlamentu a Radě pro spravedlnost a vnitřní věci. Od té chvíle se Komise domnívala, že má ve svých rukou zásadní prvky k zajištění pokračování programu TFTP a mezitím očekávala, že bude podepsána Lisabonská smlouva a Parlament se stane spolutvůrcem právních předpisů,

a že tedy budeme moci vyjednat dohodu dlouhodobou, která bude zahrnovat veškeré záruky, jež zmínila paní ministryně, a veškeré požadavky na vzájemnou spolupráci, o kterých hovořil zejména pan Strasser.

Domnívám se, že v této záležitosti Rada velmi jasně vyjádřila svou vůli. Komise sdílí tento názor, tento pevný a jasný závazek Rady zajistit, aby se Parlament stal spolutvůrcem právních předpisů, až nastane ten pravý čas pro sestavení trvalé dohody.

Sophia in 't Veld (ALDE). – Pane předsedající, mám malou procesní námitku. Ještě jednou poznamenávám, že od Rady nedostáváme odpovědi na otázky, které klademe. Ptala jsem se, proč Rada vyčkávala dva roky, až do poslední chvíle, než o této věci rozhodla, a ráda bych rovněž věděla – a odpověď může být písemná – proč byly vnitrostátní parlamenty naprosto vyloučeny z celého postupu. Na závěr chci říci, že jsem četla vaši odpověď, která byla velmi neurčitá, a vypadalo to, že říká, že nezveřejníte právní stanovisko právní služby Rady.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

(Hlasování: 17. září 2009)

6. Strategie EU pro region Baltského moře (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem na pořadu jednání je stanovisko Evropské rady a Komise vzhledem k strategii EU pro region Baltského moře.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Pane předsedající, jsem ráda, že mohu využít příležitosti představit vám jednu z hlavních priorit švédského předsednictví – rozvoj strategie EU pro region Baltského moře. Tento návrh byl značnou měrou inspirován iniciativou Evropského parlamentu z roku 2005 v rámci pracovní skupiny utvořené z několika stran pod vedením Christophera Beazleyho. Švédsko by rádo využilo svého předsednictví, aby na základě návrhů Komise vypracovalo soudržnou, komplexní strategii pro tuto oblast.

Jednou z hlavních událostí je rozsáhlé setkání na vysoké úrovni, které se zítra uskuteční ve Stockholmu a bude pokračovat i pozítří. Je zcela přirozené, že Švédsko i další sousední země baltského regionu mají velký zájem na vypracování strategie pro tuto oblast, my však doufáme, že tato strategie může posloužit jako model i pro ostatní regiony a pro další regionální strategie použitelné v rámci celé Evropské unie. Tím, že spolupracujeme na přeshraniční úrovni i mezi různými odvětvími v rámci konkrétního regionu, můžeme kolektivně a mnohem efektivněji čelit společným problémům, jakými jsou znečišťování a poškozování životního prostředí. Můžeme vytvářet nové obchodní i pracovní příležitosti a zlepšovat dopravní spojení.

Proto je důležité, aby regionální strategie byly součástí širší evropské politiky. Navrhovaná strategie pro oblast Baltského moře je odpovědí na požadavek Evropské rady vůči Evropské komisi v prosinci 2007. Tuto snahu podpořil také Evropský parlament ve svém usnesení z 12. prosince 2007. Předpokládá se, že Evropská rada strategii podpoří na svém zasedání, které se koná na konci října.

Cílem strategie je zlepšit životní prostředí v oblasti Baltského moře a zlepšit integraci a konkurenceschopnost v této oblasti. Strategie se zaměřuje zejména na čtyři hlavní problémy: zajištění trvale udržitelného životního prostředí, zvýšení blahobytu, zlepšení dostupnosti, zvýšení atraktivity a zajištění bezpečnosti a jistoty v této oblasti. Jednou z hlavních priorit je samozřejmě vyrovnání se s otázkami životního prostředí. Životní prostředí Baltského moře je ve vážném ohrožení, což také znamená, že je v ohrožení i ekonomický rozvoj této oblasti. Toto velmi citlivé mořské prostředí je vystavováno nejrůznějším vlivům, které mají dopad na jeho životní prostředí.

Je potřeba vyvinout rozhodné úsilí a urychleně podniknout potřebné kroky. Zejména nadměrné hnojení a zvýšená tvorba řas ohrožují ekologickou rovnováhu Baltského moře. Baltské moře je však také ohrožováno znečištěním, které pochází ze suchozemských zdrojů, nebezpečnými látkami a dopady klimatických změn. V návaznosti na tyto akutní a závažné ekologické hrozby je třeba věnovat prvořadou pozornost oblasti Baltského moře, co se týká životního prostředí, a doufáme, že v prosinci budeme moci přijmout patřičné závěry.

Nicméně vážný ekologický stav Baltského moře není jediným problémem v tomto regionu. Hospodářskou krizí se stala velmi aktuálním tématem problematika zaměstnanosti a růstu. Většina zemí nacházejících se v oblasti Baltského moře jsou malé a závislé na exportu. To znamená, že musíme zvýšit integraci, abychom posílili konkurenceschopnost celého Pobaltí. Naše záměry a cíle jsou tedy v tomto ohledu zcela zřejmé.

Přejeme si, aby v našem regionu fungoval vnitřní trh mnohem lépe než kdekoli jinde, a také si přejeme novou Lisabonskou strategii pro růst a zaměstnanost, která bude efektivně prováděna v této části Evropy.

Musíme čelit krizi tím, že zvýšíme spolupráci a závazky v našem okolí. Celosvětová konkurenceschopnost vyžaduje přeshraniční spolupráci mezi státy a podniky v oblasti výzkumu a inovací.

Cílem strategie pro region Baltského moře není vytvářet nové instituce. Cílem je spíše využívat nástroje a politiky, které již reálně existují, tak, aby tyto nástroje dané oblasti prospívaly strategicky koordinovaným a inteligentním způsobem. Tato strategie ani neobnáší žádné další zdroje, které by bylo třeba vynaložit v této oblasti, nýbrž vychází z již existujících programů EU a ze stávajících struktur, pro které hledá způsoby, jak je lépe koordinovat.

Samozřejmě, že našeho cíle nelze dosáhnout ze dne na den, přesto máme velké ambice. Zasloužíme si čistší Baltské moře, které se bude nacházet uprostřed oblasti nabízející vyhlídky pro udržitelný hospodářský rozvoj mezinárodní spolupráce, podporovaný Evropskou unií. Pokud se nám tohoto podaří dosáhnout, jsem přesvědčena, že tím posloužíme zájmům celého regionu Baltského moře, a doufám také, že tím vytvoříme model, který bude možné přizpůsobit a úspěšně aplikovat také v dalších regionech. Ráda bych v této věci poděkovala Evropské komisi za její plodnou spolupráci a také bych ráda poděkovala Evropskému parlamentu – který konečným byl institucí, jež převzala iniciativu, a který byl hnací silou vzájemné spolupráce v regionu Baltského moře.

Paweł Samecki, člen Komise. – Pane předsedající, rád bych na úvod poděkoval Evropskému parlamentu za to, že zahrnul novou strategii pro region Baltského moře na pořad jednání tohoto plenárního zasedání.

Velká pozornost věnovaná této strategii je nadmíru vítána. Samozřejmě, že pro mne není velkým překvapením, že Parlament věnuje této strategii takovou pozornost. Zejména průkopnické úsilí, které Parlament vyvinul v rámci pobaltské meziparlamentní skupiny, bylo jedním z katalyzátorů celého makroregionálního strategického přístupu.

Strategie pro region Baltského moře vyžaduje zcela nový přístup ze strany Evropské komise, neboť je to poprvé, co jsme připravili integrovanou strategii pro skupinu členských zemí, které musí čelit stejným problémům a které mohou těžit ze stejných příležitostí. Nebudu zastírat skutečnost, že již samotné přípravné práce s sebou přinesly řadu obtíží, všechny jsme však úspěšně zvládli.

Čtyři základní pilíře celé strategie poskytují překlenovací rámec pro zlepšení celkové situace v Pobaltské oblasti. Tím, že se strategie věnuje problémům se životním prostředím, ekonomickým, energetickým, dopravním a bezpečnostním problémům, stanoví tak integrovaný přístup zahrnující několik oblastí politik a současně zabezpečuje úzkou spolupráci dotčených odvětví.

Od června, kdy Komise strategii přijala, vede švédské předsednictví pozitivní a konstruktivní diskuzi, která by měla již v říjnu přinést závěry. Tento rychlý pokrok je velmi důležitý, chceme-li udržet tempo, s jakým jsme vstoupili do prováděcí fáze strategie.

Rád bych zdůraznil jeden bod, a sice musí být zcela jasné, že veškerá naše přípravné práce na strategickém rámci, který jsem právě popsal, přijde nazmar, pokud nezačneme dosahovat konkrétních viditelných výsledků přímo v praxi. Proto je důležité, aby byl také v průběhu přípravných prací vypracován strategický akční plán.

Provádění akčního plánu bude vyžadovat skutečnou spolupráci, odhodlání a vedení jak ze strany členských zemí, tak ze strany regionálních partnerů, aby bylo možné uskutečnit přibližně 80 projektů, které tato fáze zahrnuje. Z finančního pohledu strategie nezahrnuje žádné další financování ze zdrojů EU, nýbrž přináší koordinovanější využití již existujících zdrojů a mnohem nápaditější přístup k dalším zdrojům financování, jakými jsou například Evropská investiční banka nebo Nordická investiční banka.

Rád bych také řekl pár slov o plánovaném systému správy, který byl navržen pro operativní provádění strategie. To je jednou z oblastí, o které se hodně diskutovalo mezi členskými zeměmi, všeobecný přístup je však takový, že směr konkrétní politiky bude určen Evropskou radou. Koordinovaný dohled a podávání zpráv má na starost Komise, uplatňování strategie v praxi je vedeno členskými zeměmi nebo organizacemi z regionu Baltského moře.

Evropská komise kromě toho navrhuje hrát roli zprostředkovatele v případě potíží. Nicméně bych rád poznamenal, že Komise nemá ani pravomoc ani touhu sama vést provádění akčního plánu.

Odpovědnost musí zůstat na příslušných členských zemích a také na dalších přímo zainteresovaných stranách. To je jediný způsob jak zajistit, aby strategie patřila do rukou příslušných členských zemí a dalších zainteresovaných stran.

Co je tedy dalším krokem? Jakmile budeme mít rozhodnutí ze strany Evropské rady, budeme pokračovat dále s prováděcí fází strategie. V této fázi očekáváme vlnu koordinačních schůzek pro podpoření prioritních oblastí a pro nastartování individuálních projektů zahrnutých do akčního plánu.

První formální posouzení pokroku, kterého bylo dosaženo, bude prezentováno během polského předsednictví v druhé polovině roku 2011. Nicméně ještě před tím se bude příští rok konat první ročník fóra strategie pro region Baltského moře. Toto fórum dá všem zúčastněným stranám příležitost zvážit, jak probíhaly první měsíce této strategie, a jaká poučení si mohou z této fáze odnést.

Rád bych skončil konstatováním, že se těším na pokračování úzké spolupráce s Evropským parlamentem na všech aspektech strategie. Komise od Parlamentu pevně očekává, že se bude aktivně podílet na akcích, jakými bude například výroční fórum. Vaše podpora je klíčová jak pro zachování široké viditelnosti této strategie, aby byla udržena vysoká úroveň její politické podpory, tak také pro stálé vyvíjení tlaku na členské země a další zúčastněné regionální strany, aby přinášely výsledky.

Tunne Kelam, *jménem skupiny PPE*. – Pane předsedající, skupina PPE děkuje švédskému předsednictví za jeho vedoucí pozici při počátcích provádění strategie pro region Baltského moře (BSS). Tato strategie odráží zásadní změnu, která se v tomto regionu odehrála před pěti lety. V roce 2004 se Baltské moře stalo vnitřním mořem Evropské unie. Proto, aby byla Evropská unie schopna reagovat koordinovaně jak na příležitosti, tak na výzvy, potřebuje v této nově nastalé situaci zaujmout komplexní přístup.

Strategie pro region Baltského moře je navíc příkladem vynikající spolupráce mezi hlavními institucemi Evropské unie. Jak možná víte – a jak již bylo řečeno – zmíněná strategie byla před třemi lety zahájena Parlamentem, lépe řečeno meziskupinou pobaltských států pod skvělým vedením Christophera Beazleyho. Rád bych také vyjádřil své zvláštní poděkování předsedovi Komise panu Barrosovi. Jeho pochopení a podpora, trvající již od roku 2007, byla rozhodující při přípravě praktické verze strategie, která vyústila ve sdělení Komise v červnu minulého roku.

Rád bych se zmínil o třech bodech. Zaprvé, cílem iniciátorů bylo proměnit region Baltského moře v jeden z nejvíce konkurenceschopných a rychle se rozvíjejících regionů Evropské unie. Za předpokladu, že maximálně využijeme strategii pro region Baltského moře, se tento region může stát úspěšným příkladem toho, co nazýváme lisabonským programem.

Zadruhé, právě teď, více než kdy jindy, tento region potřebuje lepší přístup k dodávkám energie a jejich lepší zabezpečení. Je třeba, aby se Evropská unie a její členské země dohodly na zajištění alternativních cest pro dodávky energie. V první řadě je nezbytné vytvořit sjednocený energetický systém kolem Baltského moře.

Konečně, problém týkající se bilaterálního a primárně politického projektu Nord Stream by měl být urovnán tak, aby respektoval právoplatné zájmy všech zemí v okolí Baltského moře, a určitě ne dříve, než ruská vláda přistoupí k úmluvě Espoo.

Constanze Angela Krehl, *jménem skupiny S&D*. – (DE) Pane předsedající, paní Malmströmová, vážené dámy a pánové, je mi velkým potěšením, že švédské předsednictví zařadilo spolupráci v regionu Baltského moře mezi hlavní body svého programu. Není třeba zde diskutovat: potřebujeme chránit naše zdroje a také je třeba přispět k ochraně klimatu a přírody. Na druhou stranu však také musíme soustředit naši spolupráci v oblasti Baltského moře na ekonomický rozvoj, o tom nemůže být žádných pochyb. Zde máme naši plnou podporu.

Nicméně stále vyvstávají určité otázky. Právě bylo zmíněno, že neexistují žádné další finanční prostředky. Jak jsme již tuto záležitost projednávali ve výboru, všechny finanční prostředky by měly být k dispozici v rámci současné politiky soudržnosti. To ve mně vyvolává otázku, zda to znamená v rámci existujících projektů, které jsou již financovány z Fondu soudržnosti, nebo v rámci nových projektů. Pokud je tomu tak, musíme si položit otázku, které již schválené projekty politiky soudržnosti přijdou o své zdroje financování.

Tento bod je velmi důležitý, neboť již teď je mi jasné, že města, obce a regiony se mě budou ptát: co je třeba udělat, abychom byli zahrnuti do strategie pro region Baltského moře? Jak můžeme získat finanční prostředky na zahájení takového druhu projektu? Pokud jim neposkytneme uspokojující odpověď a pokud nebudeme schopni uvést, jak má být tato spolupráce organizována, pak se nadšení občanů pro spolupráci v oblasti

Baltského moře pravděpodobně velmi rychle změní ve frustraci. To není cíl, na jehož dosažení společně spolupracujeme, a proto bychom měli velmi intenzivně jednat o tom, jak budeme tuto spolupráci organizovat.

Proto vyzývám – a ráda bych požádala pana komisaře, aby to vzal na vědomí – aby se nejen Evropská rada a Komise podílely na strategii pro region Baltského moře, ale aby byl také do této spolupráce a provádění strategie řádně zapojen i Evropský parlament, neboť bychom chtěli, aby i jiné regiony profitovaly, ať již se bude jednat o politiku Černého moře, nebo o spolupráci mezi zeměmi na Dunaji. To by bylo pro nás velmi důležité.

Anneli Jäätteenmäki, jménem skupiny ALDE. – (FI) Pane předsedající, moje skupina je velmi potěšena, že Evropská komise navrhla první evropský strategický dokument pro oblast Baltského moře. V této oblasti se tak jedná o první strategický dokument svého druhu, a doufáme, že bude sloužit zejména k urychlení procesu čištění eutrofizace Baltského moře. Problémy tohoto regionu lze nejlépe řešit prostřednictvím spolupráce mezi národy, státy, organizacemi a podniky. Moje skupina je velmi potěšena, že Švédsko zdůraznilo význam boje proti obchodu s lidmi a proti trestným činům. Zejména bych za to ráda poděkovala paní Malmströmové, neboť se domnívám, že je to i její zásluhou. Jedná se o velmi závažný problém a je s podivem, že v roce 2009 musíme mluvit o existenci obchodu s lidmi v regionu Baltského moře. Potřebujeme nyní akční plán pro region Baltského moře, abychom tomu učinili přítrž.

Satu Hassi, jménem skupiny Verts/ALE. – (FI) Pane předsedající, vážené dámy a pánové, je skvělé, že Evropská komise připravila návrh strategie pro region Baltského moře a že Švédsko jej přidalo na pořad svého jednání. Doufám, že Švédsko bude o něco konkrétnější ve své snaze chránit své mořské prostředí, zejména v oblasti zemědělství a námořní dopravy. Koneckonců Baltské moře je jedním z nejvíce znečištěných moří na světě a jeho největším ekologickým problémem je eutrofizace. Její hlavní příčinou je zejména zemědělství. Jinými slovy, země Evropské unie vypouští ze svých polí příliš mnoho dusíku a fosforu. Dusík a fosfor berou kyslík z mořského dna a slouží jako živiny pro jedovaté řasy na povrchu. Rozhodnutí, zda je třeba Baltské moře vyčistit, leží především v rukou Evropské unie. Evropská komise si to ve své strategii uvědomuje, přesto jsou návrhy na opatření velmi vágní. Prakticky jediný konkrétní opatření je zákaz používání fosfátů v čistících prostředcích. Jedná se o nezbytný krok, přesto nutně potřebujeme nová pravidla týkající se zemědělství, abychom mohli produkovat potraviny, aniž bychom současně neničili Baltské moře.

Marek Gróbarczyk, jménem skupiny ECR. – (PL) Pane předsedající, rád bych upozornil na skutečnost, že podle svých zásad měla evropská strategie pro region Baltského moře podpořit komplexní program na podporu rozvoje této části Evropy, mimo jiné prostřednictvím vytváření přírodních koridorů a nejkratších dopravních cest, aby se vyrovnal rozvoj zemí „staré“ a „nové“ Evropy. Proto jsem překvapen tím, že Komise a Rada navrhuje změnit uspořádání trasy pro střední Evropu.

Nejekonomičtější spojení mezi Jaderským a Baltským mořem je pomocí středoevropského koridoru podél řeky Odry, jejíž trasa po souši končí v přístavu Štětín-Svinoústí. Navrhují učinit jasný krok a znovu aktivovat původní podobu strategie, která zmiňuje ve střední Evropě trasu, jež nevymaže z evropských rozvojových plánů hlavní přístavy, jako je například Štětín-Svinoústí, který již tak trpí rozhodnutím Evropské komise o likvidaci loďařského průmyslu.

Rolandas Paksas, jménem skupiny EFD. – (LT) Přesně za 2 564 hodin bude v Litvě uzavřen reaktor jaderné elektrárny Ignalina, která je posledním litevským nezávislým zdrojem energie. Evropa do zabezpečení této jaderné elektrárny investovala již 200 milionů eur. Její vyřazení z provozu bude stát evropské země dalších 800 milionů eur. Z právního hlediska má Evropa pravděpodobně pravdu: každá země musí respektovat své závazky, které učinila, ale je to vždy správné? Je to správné s ohledem na občany Litvy a dalších států? Já si to nemyslím. Peníze na vyřazení reaktoru z provozu bude třeba vzít lidem, kteří jsou zasaženi hospodářskou krizí. Je logické či správné v době, kdy je Evropa zasažena krizí, kdy DPH Litvy pokleslo o 22 %, kdy míra nezaměstnanosti dosáhla 15 %, kdy se blíží zima, vyřadit z provozu fungující jadernou elektrárnu, která je bezpečná, opakují bezpečná? Ne, to není správné. Protože Litva dala své slovo, splní podmínky smlouvy o přistoupení, bude to však pro ni obrovská oběť. Po této oběti bude pro Litvu mnohem obtížnější překonat následky hospodářské krize. Nezaměstnanost v této zemi ještě více poroste a zvýší se zde také chudoba.

Dámy a pánové, odpovězte mi, zda dnes Evropa opravdu potřebuje takovou oběť? Opravdu dnes neznáme lepší způsob, jak utratit 800 milionů eur? Apeluji na svědomí, ekonomickou logiku a zdravý rozum každého z vás, vyzývám vás, abyste do strategie, o které dnes debatujeme, přidali ustanovení, že jaderná elektrárna Ignalina zůstane funkční až do roku 2012, respektive do konce své životnosti. Doufám, že schválením politického programu pana předsedy J. Buzka v oblasti energetiky, který znamená diverzifikaci dodávek

energie a rozvoj jaderné energie v členských zemích, Evropský parlament podnikne konkrétní kroky, které je třeba učinit. Dámy a pánové, zbývá pouze 2 536 hodin a 58 minut do uzavření reaktoru.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pane předsedající, vážené dámy a pánové! V zásadě jsou tyto projekty na podporu regionální přeshraniční spolupráce velmi vítané a dávají velký smysl. Nicméně strategie s sebou velmi často přináší tu nevýhodu, že ačkoliv jsou cíle pevně stanoveny a ačkoliv je jich i dosaženo, bývá opomíjena jejich udržitelnost, a to dokonce i během fáze provádění. Proto je třeba zahrnout udržitelnost již do fáze plánování.

Proto je důležité při provádění této integrované strategie pro region Baltského moře – která je velmi důležitým stěžejním projektem Evropské unie – aby regiony a organizace spolu spolupracovaly jako systém, protože tyto organizace vědí nejlépe, co je pro ně v různých odvětvích důležité – jako například příroda, sociální struktura, infrastruktura – vědí, co je třeba udělat. Jedná se o oblast se 100 miliony obyvatel a s celkovou investicí ve výši 50 miliard eur. Musíme zde postupovat velmi opatrně, aby se tento pilotní projekt stal úspěšným. Jak již bylo zmíněno, tento pilotní projekt je také velmi důležitý pro další projekty v regionu na Dunaji a pro státy hraničící s Dunajem ve střední a jihovýchodní Evropě.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) To, co makroregion potřebuje, je koordinovaná politika udržitelného rozvoje. V to věřil Evropský parlament, a později i Evropská rada, když v roce 2007 doporučil, aby Evropská komise navrhla strategii pro region Baltského moře a akční plán. Zde bych rád zdůraznil roli, jakou později hrála paní komisařka Danuta Hübnerová při přípravě této strategie. V této politice nyní pokračuje pan komisař Samecki, kterému bych také rád vyjádřil své upřímné blahopřání.

Strategie je, mimo jiné, odpovědí na základní problémy, které zde byly zmíněny – jako je například dosažení prosperity v regionu s malým rozvojem inovací a podnikání nebo neschopnost uznat Baltské moře jako společný majetek bez budování udržitelného prostředí či bezpečnost v regionu, zahrnující energetickou bezpečnost, bez budování nových zdrojů energie a propojení. Totéž se děje s bezpečností občanů a dostupností regionu prostřednictvím budování transevropského dopravního spojení.

Chtěl bych zdůraznit důležitou roli – a jedná se o opravdu velký přínos – kterou sehráli tvůrci veřejného mínění, se kterými byl konzultován tento návrh strategie, zejména občanské organizace, místní a regionální vlády, národní vlády a organizace v baltském regionu. Jejich aktivní účast byla velmi užitečná při realizaci těchto strategií.

Strategie pro region Baltského moře je dobrým příkladem toho, jak můžeme uplatnit politickou vůli za pomoci použití nástrojů politiky Společenství vůči velké makro-regionální oblasti Evropské unie.

Vážený pane komisaři, rád bych učinil celkem čtyři připomínky. Za prvé, dle mého názoru považuji za nezbytné soustředit pozornost na řízení strategie pro region Baltského moře, aby nedošlo k opomíjení zájmů jak na místní, tak na vládní a celoevropské úrovni. Měli bychom se také soustředit na řádné financování realizace a provozu strategie jako takové – v této záležitosti byly odsouhlaseny změny v rozpočtu. Za druhé, je třeba v makroregionu plně provést zásady jednotného trhu, přičemž je třeba vzít v úvahu zkušenost a odhodlání na místní i regionální úrovni. Poslední dvě záležitosti jsou: institucionální podpora pro financování projektů v rámci strategie a udržování dobrých vztahů s našimi partnery v tomto regionu, včetně Ruska, Norska a Běloruska.

Diana Wallis (ALDE). – Pane předsedající, dle mého názoru je skvělé, že jak Evropská komise, tak zejména nyní švédské předsednictví vdechly život myšlenkám Parlamentu a ambicím v této velmi zranitelné oblasti.

Všichni jsme si vědomi problémů s životním prostředím v oblasti Baltského moře a specifických ekonomických obtíží tohoto regionu. Přesto se Parlament nevzdává svých ambicí a domnívám se, že se chce aktivně angažovat. Jedním z mechanismů, který zde nebyl zmíněn, je možnost pravidelného podávání zpráv Evropskému parlamentu, takže bychom se mohli zúčastnit debat, jako je ta dnešní, a mohli bychom sledovat, jak se věci dále vyvíjejí.

Jako místopředsedkyně této sněmovny budu mít to potěšení se zúčastnit konference, kterou jste naplánovali na tento pátek. Domnívám se, že zde nadále přetrvávají určité obavy ohledně financování, aby se tato sněmovna dočkala očekávaných výsledků, které si tato strategie zaslouhuje.

Makroregionální ekonomická strategie se může stát cestou kupředu pro další cesty na jiných místech Evropy. Doufáme, že tato strategie bude dobře fungovat.

Isabella Lövin (Verts/ALE). – (SV) Pane předsedající, jsem ráda, že otázky životního prostředí jsou hlavní prioritou v nové strategii pro region Baltského moře. Baltské moře trpí dvěma hlavními akutními problémy týkajícími se životního prostředí. První z nich – nadměrné hnojení – zde již byl zmíněn paní Hassiovou. Druhým problémem je nadměrný rybolov. Výzkumní pracovníci se na tom jednohlasně shodují. Relativně nedávné poznatky ukazují na to, že nedostatek predátorů, jako je například treska, zhoršuje zvýšenou tvorbu řas. Problémem je, že Baltské moře potřebuje zdravý ekosystém. Proto by bylo velmi dobré zavést v rámci nové strategie pro region Baltského moře pilotní projekt – tzv. fast track projekt – který by zahrnoval regionální správu rybolovu v oblasti Baltského moře. Dále je také bezodkladně nutné zakázat dumpingový vývoz tresky. V současnosti je velké množství mladých tresek, které se právě objevily v Baltském moři, obětí dumpingu. Apeluji na švédské předsednictví, aby odpovědělo na mou výzvu a vypořádalo se s tímto problémem.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Vážený předsedající, dámy a pánové, již v minulém období jsme se shodli na tom, že oblast Baltského moře je vhodná pro pilotní projekt zaměřený na zavedení interní strategie EU pro makroregion. Považuji za vhodné, že tato strategie, která si klade za cíl důslednější uplatňování komunitárního práva a také efektivnější využívání fondů Evropské unie, nezavádí nové zákony nebo instituce a nestojí ani na zvláštních finančních prostředcích.

Rezervy vnímám v zapojení místních a regionálních orgánů. Při praktické implementaci strategie pro Baltské moře se jeví jako nezbytná úprava odpovědnosti jednotlivých správních orgánů v rámci systému víceúrovňového vládnutí, aby nedocházelo k překrývání činností různých orgánů a organizací. Do budoucna při diskusi o nastávající kohezní politice by bylo dobré si současně vyjasnit, jak vedle sebe budou koexistovat dílčí makroregionální strategie a hlavní proud regionální politiky Evropské unie. Bylo by dobré také ujasnit, jak strategie pro Baltské moře zapadá do konceptu uplatňování politiky územní soudržnosti.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Pane předsedající, jednáme o 1 200 km dlouhém plynovodu pod Baltským mořem z ruského Vyborgu do německého Greifswaldu přes ekologicky citlivé vnitrozemské moře s velkými rozdíly mořského dna, přes oblast, ve které se stále nachází nevybuchlé výbušniny z druhé světové války, stejně jako toxické chemické látky pocházející z papírenského průmyslu. Přibližně 100 milionů eur bylo vynaloženo na environmentální analýzu, kterou provedla stejná společnost, která má pokládat potrubí plynovodu Nord Stream – který je výsledkem dohody mezi Gerhardem Schröderem a Vladimírem Putinem o dodávkách zemního plynu. Ani se nebudu zmiňovat o bezpečnostních problémech souvisejících s velkým nárůstem ruského vlivu v Pobaltské oblasti a budu se držet pouze otázek týkajících se životního prostředí. Finsko již bohužel tento projekt schválilo, ráda bych se však jménem Timo Soiniho i jménem svým zeptala: kde jsou informace o projektu, na které před zahájením stavby mají lidé ve všech Pobaltských zemích právo?

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Vážená paní Malmströmová, pane komisaři, dámy a pánové. Formulace strategie pro region Baltského moře, při níž členové meziskupiny pobaltských států hráli hlavní roli, je velmi důležitá pro úspěch Parlamentu. Tuto strategii lze srovnat se strategií pro oblast Středozemního moře, která svého času podnítila rychlý hospodářský růst jihu země. Bude sloužit jako dobrý nástroj pro vývoj regionu Baltského moře a tím i celé Evropské unie. Když už mluvíme o prioritách, v první řadě jsem měla zmínit vytvoření společné energetické politiky Evropské unie, včetně pobaltského konkurenčního trhu s energií. To zahrnuje nejen zabezpečení dodávek energie a otázku energetické účinnosti, ale samozřejmě také rozvoj obnovitelných zdrojů energie.

Litva, Lotyšsko a Estonsko musí být integrovány do společné regionální energetické sítě, včetně sítě NORDEL. Naší další prioritou je další rozvoj infrastruktury. Silnice v některých zemích regionu Baltského moře jsou vzhledem ke klimatickým podmínkám a také někdy neefektivním politikám v poměrně žalostném stavu. Rozvoj tranzitních koridorů a komunikačních sítí bude stimulovat podnikání a vytvářet nová pracovní místa. Abychom tedy mohli hovořit o účinném ekonomickém rozvoji a o ochraně životního prostředí, třetí prioritou musí být inovativní hospodářství. To znamená vyvážený ekonomický růst založený na znalostech. Provedení strategie vyžaduje dodatečné finanční prostředky, které by rozhodně měl obsahovat příští finanční rámec Evropské unie.

V současné době musíme využít jak pětimiliardového energetického programu, tak globalizačního fondu a také dalších finančních nástrojů. Dále je také velmi důležitý účinný mechanismus pro provádění strategie a její kontrolu. Musí být jednoduchý, transparentní a nesmí být zbytečně byrokratický. Je důležité provádět pravidelné hodnocení zavádění strategie a podávat v určitých intervalech hlášení. První by mělo být provedeno v roce 2010. Vítám aktivní roli švédského předsednictví při uvádění strategie do chodu. Dovolte mi, abych vyjádřila svou naději, že provádění tohoto specifického akčního plánu bude účinné a flexibilní.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Pane předsedající, před pěti lety se Baltské moře prakticky stalo vnitřním mořem Evropské unie. Dnes zde mluvíme o návrhu strategie, která nám umožní co možná nejlépe využít obrovský potenciál tohoto regionu, o projektu, který byl založen na základě iniciativy Evropského parlamentu. Nicméně ne všechna doporučení této komory byla Evropskou komisí akceptována. Nejvýznamnějším nedostatkem bylo odstoupení od vytvoření samostatného rozpočtu pro region Baltského moře. Evropská komise nás ujistila, že finanční prostředky budou pocházet z již existujících nástrojů, zejména ze strukturálních fondů. Nicméně se obávám, že bez konkrétních finančních prostředků vyčleněných speciálně pro tento účel nebude možné dosáhnout našich cílů.

Autoři strategie zmínili potřebu úzké spolupráce s Ruskem. Nicméně bychom v této situaci neměli zapomenout na největší současnou hrozbu pro region Baltského moře, a sice výstavbu plynovodu Nord Stream. V loňském roce Evropský parlament zaujal vůči této otázce negativní postoj. Doufám, že nová Komise bude mít při provádění akčního plánu souvisejícího se strategií toto rozhodnutí na paměti.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Pane předsedající, jedná se vskutku o unikátní evropskou regionální politickou iniciativu a pilotní projekt. Prosperita řízená inovacemi, životní prostředí, dostupnost z hlediska dopravy a energetického propojení, bezpečnost a ochrana. To jsou čtyři hlavní oblasti, na kterých spolupracují všichni zainteresovaní partneři podílející se na přípravě strategie: všechny tři evropské instituce – Parlament, Komise a Rada – ale také vnitrostátní vlády, regionální a místní orgány, obchodní a akademické instituce a nevládní organizace. Proces přípravy strategie vedl ke skutečnému partnerství všech výše zmíněných.

Problémy související s rozvojem stále častěji překračují správní a politické hranice. Strategie umožní nahradit často velmi fragmentované a rozptýlené politické reakce na společné rozvojové problémy a příležitosti reakcemi, které budou opravdu sdílené.

Výbor Evropského parlamentu pro regionální rozvoj, který je vedoucím výborem Parlamentu pro tento projekt, bude při své práci klást na tuto skutečnost velký důraz. 6. října budeme zasedat společně s Evropskou komisí a Radou: v příštích měsících je třeba připravit zprávu o vlastních iniciativách. Dále také budeme dohlížet na provádění strategie a věřím, že tato akčně orientovaná strategie zvýší šance Evropské unie vybudovat ekologické, moderní a konkurenceschopné hospodářství.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Pane předsedající, Evropská unie si poněkud pozdě začala uvědomovat problém týkající se Baltského moře, kolem jehož pobřeží žije 100 milionů obyvatel, včetně obyvatel Ruska, což je velmi důležité. Tato strategie bude mít silný ekologický rozměr, což je jen dobře, protože problémy Baltského moře s životním prostředím jsou opravdu obrovské: eutrofizace, vytrácející se biologická rozmanitost, odpadní vody z Petrohradu, problémy Kaliningradu a tak dále. Jak již zde bylo zmíněno, změní se také politika soudržnosti Evropské unie, což je dle mého názoru velmi důležité a doufám, že zde ještě o tom budeme dále hovořit. Paní ministryně Malmströmová vysvětluje, jak se bude měnit, protože změny v politice soudržnosti mohou vyústit například v nebezpečí, že když mluvíme o strategii pro povodí Dunaje a o strategii pro region Baltského moře, pak část Evropy, včetně severních oblastí, bude přehlížena, a ve skutečnosti polární oblasti právě teď procházejí nejrychlejšími změnami na světě, což je důležité mít na paměti.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Pane předsedající, paní ministryně, pane komisaři, region Baltského moře je zvláštní v mnoha směrech a mám velkou radost, že jej Švédsko během svého předsednictví zařadilo mezi hlavní priority. Je důležité, abychom se strategií udělali další krok kupředu, a sice abychom ji provedli. Dle mého názoru má kromě velmi významného ekologického rozměru v regionu Baltského moře také silný regionální politický vliv. Švédsko během svého předsednictví úzce propojilo tyto regionální politické otázky se strategií pro region Baltského moře. Strategie je především chápána jako dokument vztahující se na pobřežní státy a pobřežní oblasti, ve skutečnosti však má mnohem větší regionální rozměr. Jakmile začneme v rámci provádění této strategie zvažovat technologické posudky ohledně životního prostředí, problematiku týkající se vnitrozemských vod a ohromný dopad strategie na dopravní politiku, uvědomíme si její značný dopad i na vnitrozemské oblasti. Proto se strategie pro region Baltského moře musí stát součástí společné evropské agendy. Doufám, že se strategii dostane silné podpory ze strany Parlamentu a že strategie nezůstane jen u prázdných slov, ale dosáhneme s ní konkrétních výsledků.

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). – Pane předsedající, jako členka Evropského parlamentu zvolená za Lotyšskou republiku vítám skutečnost, že první příklad strategie pro makroregion se týká regionu Baltského moře. Dle mého názoru však celá řada cílů Společenství zůstala opomenuta – kupříkladu vysoká úroveň sociální ochrany. Řada regionů členských zemí, včetně Lotyšska, je vážně zasažena hospodářskou krizí. Náš finanční

sektor je propojen se sektorem ve Skandinávii. To znamená, že naše problémy se sem přelévají, a proto se nejedná o problémy čistě národního charakteru.

Lotyšsko v nedávné době obdrželo od Evropské komise střednědobou finanční pomoc pro svou platební bilanci. Bohužel pro tuto pomoc neexistují žádné sociální podmínky. Výsledkem toho je, že vláda snižuje důchody a dávky, a Komise to toleruje.

Má další obava se týká základních práv. Velký počet obyvatel bez státní příslušnosti a ochrana menšin představují aktuální problém ve dvou členských státech tohoto regionu – v Lotyšsku a v Estonsku. Domnívám se, že strategie musí být mnohem ambicióznější a musí usilovat o dosažení všech cílů Evropské unie.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Pane předsedající, rád bych poděkoval Evropské komisi a švédské vládě za jejich velmi aktivní roli, kterou sehráli, a věřím, že strategie pro region Baltského moře je strategií dobrou a důležitou. Nicméně bez řádného financování nemůže tento projekt uspět. V takovém případě vše skončí, jakmile bude strategie přijata. Parlament již několik let přemýšlí o tom, jak by měly být finanční prostředky organizovány, a minulý rok se jednohlasně shodl na samostatném rozpočtu pro strategii regionu Baltského moře. Ten je prostředkem a nástrojem, jak shromáždit nespočet různých projektů, které jsou potřeba k realizaci strategie pro region Baltského moře. Je mi známo, že Rozpočtový výbor navrhl vyčlenit nějaké množství finančních prostředků pro tento účel, a doufám, že Evropská rada i Komise tento návrh podpoří, protože v opačném případě tento projekt prostě nemá šanci na úspěch. Další věcí, kterou je třeba udělat, abychom zachránili životní prostředí Baltského moře, je přimět Rusko, aby se na tomto projektu podílelo. Připadá mi nepochopitelné, že někteří lidé byli ochotni souhlasit s trasou plynovodu přes Baltské moře bez jakéhokoli závazku ze strany Ruska a dokonce bez jakéhokoli závazku vůči závěrům úmluvy Espoo. To je to nejmenší, co musíme udělat.

Victor Boştinaru (S&D). – Pane předsedající, vítám myšlenku strategie pro region Baltského moře jako pilotního projektu pro makroregionální strategii.

Iniciativy tohoto druhu umožní koordinaci nástrojů politiky Evropské unie, abychom zajistili soudržný, stabilní a trvale udržitelný rozvoj dotčených regionů.

Při příležitosti posledního zasedání Rady bylo řečeno, že strategie pro region Černého moře bude vytvořena do konce roku 2009. Tato iniciativa je obzvláště důležitá, neboť nám může přinést harmonický rozvoj a prosperitu regionu, který je ve srovnání s regionem Černého moře mnohem složitější z hlediska zúčastněných stran a relevantnější v otázkách bezpečnosti, stability, energetiky a životního prostředí.

Proto bych se rád zeptal švédského předsednictví, kdy se dočkáme takovéto strategie pro region Černého moře a kdy bude Parlament informován a zapojen do této problematiky.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Pane předsedající, paní Malmströmová, pane komisaři Samecki, jako nově zvolený poslanec za Meklenbursko-Přední Pomořansko plně podporuji rozvoj strategie pro region Baltského moře a s ní související akční plán. Pan komisař ve svém předchozím vystoupení zmínil 80 vlajkových projektů.

Mezi společné cíle samozřejmě patří zlepšení konkurenceschopnosti našeho hospodářství v regionu Baltského moře, se zvláštním důrazem na podporu malých a středních podniků, ale také na společnou energetickou politiku, která zohledňuje obnovitelné zdroje energie. To s sebou přináší otázku, jak vyřešíme zařízení na volném moři v Baltském moři. Je potřeba udržovat čistotu vody, která slouží jako zdroj a přírodní bohatství, a která zde hraje velmi, velmi významnou roli pro rybolov a také pro cestovní ruch. Proto je třeba podporovat investice do čistíren odpadních vod.

Domnívám se, že je nezbytné, abychom se dohodli na společném územním plánování všech členských států regionu Baltského moře, protože je třeba odpovědět na následující otázky: Kudy v budoucnu povedou dopravní cesty? Kde budou vystavěna zařízení na volném moři? Jak se bude řešit námořní bezpečnost? Proto musí být jasné, kudy povedou energetické trasy plynovodu Nord Stream a pro dodávky elektřiny, a mnoho dalších věcí.

(Předsedající řečníka přerušil.)

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Vážený pane předsedající, ráda bych poděkovala všem zúčastněným poslancům za jejich velkou podporu, které se nám za naši pokračující práci na strategii pro region Baltského moře dostalo. Je zcela přirozené, že máme podporu ze strany Evropského parlamentu, neboť jste to v podstatě byli vy, kdo stál u zrodu celé myšlenky strategie pro region Baltského moře, a jsem ráda, že hodláte zajistit, aby se tato strategie opravdu stala skutečností. Můžeme dosáhnout úspěchu –

reálného úspěchu, ne jen prázdných slov – pouze pokud členské země skutečně přijmou realizaci projektu za vlastní a budou cítit odpovědnost za zajištění jeho realizace.

Úspěch nám zajistí práce na těchto projektech, stanovení jasného harmonogramu, kdy se co má realizovat, a provádění pravidelných kontrol. Jsem si jistá, že Parlament, stejně jako Komise, bude i nadále na nás vyvíjet tlak, abychom nakonec dosáhli cíle.

V daném regionu žije sto milionů obyvatel. V kterémkoliv okamžiku se v Baltském moři nachází kolem 2 000 lodí. Je zřejmé, že zde čelíme obrovským výzvám. Máme velmi širokou základnu procesu a ráda bych poděkovala Komisi – nejdříve paní Hübnerové a nyníjšímu panu komisaři Sameckimu – za práci, kterou odvedli. Pro dosažení tohoto cíle máme velkou podporu ze strany široké veřejnosti i podporu mezi obcemi na pobřeží Baltského moře.

Někteří poslanci, paní Krehlová a pan Itälä, zde vznesli otázku finančních zdrojů. Není záměrem, aby na strategii byly vyčleněny nové finanční prostředky. V tomto regionu je však celá řada finančních zdrojů, které lze využít. Dle stávajícího rozpočtového rámce bylo pro tuto oblast vyčleněno 55 milionů eur. Víme také, že můžeme doufat v dotace od mezinárodních institucí jako EIB, která projeví velký zájem o region Baltského moře. Cílem je udržet co možná nejnížší správní náklady a spolupracovat těmi, kdo nesou zodpovědnost za nejrůznější vlnkové projekty, a to jak na místní, tak národní úrovni.

Jeden z nich obnáší problematiku obchodování s lidmi – tedy oblast, o které se zmínila paní Jäätteenmäkiová. Existuje projekt, který zahrnuje posílení vzdělávání celních úředníků a policie v daném regionu, aby byli tito pracovníci schopni lépe identifikovat problematiku obchodování s lidmi a pracovat s ní. Paní Hassiová a paní Lövinová vznesly otázku životního prostředí moře, zemědělství a rybolovu. V této oblasti existuje velké množství projektů a ráda bych jich viděla ještě více. Dále také věřím, že nám tato strategie poskytne příležitost získat lepší přehled o našem úsilí v oblasti životního prostředí, rybolovu a politiky zemědělství, a také zajistí, aby se zde usilovalo o stejné cíle.

V regionu Baltského moře existuje také celá řada dalších forem spolupráce. Máme zde rozsáhlou a sílíci spolupráci v oblasti energetické politiky, pomocí níž se snažíme vzájemně provázat energetickou infrastrukturu v regionu, aby se snížila závislost a zvýšila účinnost. Jedná se samozřejmě o problematiku, na které bude Evropská unie i nadále pracovat. Jaderná elektrárna Ignalina nemá nic společného se strategií pro region Baltského moře. Jedná se o staré rozhodnutí pocházející z dob jednání o přistoupení Litvy k EU. Stejně tak se strategií nemá nic společného ani projekt Nord Stream, který se sice přirozeně týká regionu Baltského moře, součástí strategie však není. Jedná se o komerční projekt, který je testován podle platných mezinárodních úmluv o životním prostředí a podle příslušných vnitrostátních právních předpisů.

Strategie pro region Baltského moře je interní strategií Evropské unie. Bude takovou, jakou ji uděláme. Nicméně – jak zde již několik poslanců uvedlo – je také velmi důležité, aby se strategie týkala i třetích zemí. Musíme zajistit, abychom zapojili také Rusko a Norsko, a musíme jim říci o naší práci na strategii, musíme též vyslat jejich směrem signál, že bychom s nimi rádi spolupracovali na konkrétních projektech, na nichž máme společný zájem.

Těšíme se na zítřejší a páteční konferenci a je nám potěšením, že do Stockholmu přijede místopředsedkyně Diana Wallisová. Během konference budeme diskutovat o strategii pro region Baltského moře a doufáme, že se nám podaří dotčené země intenzivně zapojit, aby se strategie stala realitou, a stejně tak zde budeme diskutovat obecně o problematice makroregionů. V této souvislosti byly zmíněny regiony okolo Dunaje a Černého moře. Domnívám se, že nás v této oblasti ještě čeká spousta práce, a že se zde také ještě máme čemu učit. Doufáme, že se nám podaří učinit v jednání pokrok, i když je ještě příliš brzy na stanovení konkrétních termínů. Ještě jednou bych ráda poděkovala Evropskému parlamentu za jeho silnou podporu strategii pro region Baltského moře a těším se na budoucí projednávání této záležitosti s jeho členy.

Paweł Samecki, člen Komise. – Pane předsedající, nejdříve bych rád poděkoval členům Evropského parlamentu za jejich komentáře a poznámky týkající se různých aspektů strategie. Míra vašeho zapojení ukazuje, že strategie bude v průběhu následujících let předmětem zájmu, což je velmi pozitivní.

Nejsem schopen odpovědět na všechny komentáře a otázky vznesené v rámci diskuze či vašich prohlášení. Rád bych pouze poukázal na tři široké skupiny problémů. Za prvé – podoba strategie. Rád bych poznamenal, že strategie byla navržena v souladu s cíli a záměry členských zemí. Komise nezasahovala do výběru priorit, ani je neutvářela. Myšlenka zahrnout určité projekty do strategie, případně konkrétní priority upravit, je samozřejmě možná. Je to však třeba dohodnout v rámci budoucích prací spojených s prováděním strategie.

Chtěl bych vás ujistit, že tato strategie je jako živý organismus a je do velké míry přístupná budoucím změnám, pokud by o ně měly členské státy a zúčastněné strany zájem.

Za druhé – řízení a správa veřejných věcí. V tomto bodě bych chtěl zdůraznit, že je zde potřeba jasného rozdělení úkolů, práce a odpovědnosti. Myslím, že bychom neměli klamat sami sebe. Členské země, Komise a další organizace zapojené do řízení nesou odpovědnost.

V tuto chvíli bych také rád dodal, jak zde již zmínila paní ministryně, že se snažíme zapojit do procesu provádění strategie jak místní samosprávu, tak také třetí země.

Samozřejmě očekáváme podávání zpráv Parlamentu o pokroku týkajícího se provádění strategie.

Posledním problémem je financování. Několik poslanců zde zmínilo potřebu vytvoření dodatečných finančních prostředků pro nové projekty atd. Chtěl bych vysvětlit, že zásada žádných nových dodatečných finančních prostředků byla přijata úplně na počátku vytváření strategie.

V současné době máme víceméně tři možnosti. Můžeme regulovat využití stávajících fondů Evropské unie, například změnou kritérií pro výběr nových projektů. Druhou možností je využití jiných zdrojů, jakými jsou například mezinárodní finanční instituce, a konečně za třetí, přestože by to bylo obtížné vzhledem k probíhající ekonomické krizi, můžeme se ještě pokusit využít vnitrostátní zdroje. V tomto ohledu se těším na spolupráci na konferenci ve Stockholmu, neboť tato konference může ovlivnit budoucí přístup členských zemí Komise ohledně makroregionálního přístupu, a měla by také obsáhnout financování potenciálních budoucích strategií. Z tohoto důvodu se domnívám, že by bylo dobré zaměřit se ve Stockholmu v průběhu nadcházejících dnů na celkový makroregionální přístup.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149)

Eija-Riitta Korhola (PPE), písemně. – (FI) Pane předsedající, ráda bych poděkovala švédskému předsednictví za jeho odvalu, kdy svůj vlastní region, oblast Baltského moře, a problémy s ním související, učinil jednou z priorit svého programu během předsednictví v Evropské unii. Je příhodné, že přijímáme strategii pro region Baltského moře, kterou jsme tak dlouho připravovali, právě teď, kdy není času nazbyt. Hlavní cíl strategie pro region Baltského moře a akčního programu, kterým je zlepšit životní prostředí v tomto regionu a jeho konkurenceschopnost, je třeba brát vážně v souvislosti s přidělením finančních prostředků a prováděním příslušných opatření. Cíle je třeba realizovat v praxi: strategie nesmí zůstat pouze u líbivých prohlášení. Doufáme zejména v to, že strategie urychlí vyčištění Baltského moře, které trpí eutrofizací, a pomůže nalézt společná řešení přeshraničních problémů. Právě kvůli těmto cílům je nyní veškerá pozornost obrácena na Finsko, které se již brzy bude rozhodovat, zda povolit či nepovolit výstavbu plynovodu Nord Stream ve svých teritoriálních vodách. V rámci strategie pro region Baltského moře je třeba podrobně zkoumat dopad podobných projektů na životní prostředí za pomoci postupů, které jsou mezinárodně právně závazné, a tudíž je nelze přejít pouhým pokrčením ramen. Proto musíme trvat na tom, aby Rusko ratifikovalo úmluvu Espoo týkající se posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice, která byla podepsána v roce 1991. Finská vláda by měla tuto ratifikaci položit jako podmínku svého souhlasu s budováním zmíněného plynovodu. Rusko, které bude taktéž těžit ze strategie pro region Baltského moře, jedná v souladu s dohodou pouze tehdy, když mu to vyhovuje. Takhle to již dál nejde. V sázce je příliš mnoho a my musíme vědět o projektech, které jsou škodlivé pro oblast Baltského moře, dříve, než bude příliš pozdě.

György Schöpflin (PPE), písemně. – Strategie pro region Baltského moře, která je podporována švédským předsednictvím, je velmi vítaná. Mohla by se snadno stát vzorem fungujícím také v dalších makroregionech Evropské unie, například v povodí Dunaje. Nicméně je zde jeden aspekt rozvoje regionu Baltského moře, který vyžaduje neodkladné přezkoumání. Je jím podmořský plynovod Nord Stream mezi Ruskem a Německem. Nejen že tento plynovod vzbuzuje vážné obavy týkající se životního prostředí, ale, co je naléhavější, jedná se také o projekt, který byl postupem času překonán. Budoucnost není ve fixním způsobu zásobování zemním plynem prostřednictvím plynovodů, nýbrž v zásobování v podobě zkapalněného zemního plynu. Nord Stream má všechny předpoklady aby se stal se zcela zbytečným bílým slonem, a jeho protagonisté by měli celý projekt zvážit před tím, než do něj vloží další a další finanční prostředky, zdroje, úsilí a energii.

Bogusław Sonik (PPE), písemně. – (PL) Cílem strategie pro region Baltského moře, která byla ohlášena v červnu 2009, je učinit tento region prosperujícím, snadno dostupným, atraktivním a bezpečným, který

bude šetrný vůči životnímu prostředí. To je obzvláště důležité v souvislosti s rostoucími problémy, kterým region Baltského moře čelí od rozšíření Evropské unie v roce 2004.

Je důležité přijmout opatření ke zlepšení ekologické situace v regionu, neboť v současnosti je jednou z nejvíce znečištěných mořských oblastí na světě. Na dně Baltského moře jsou pohřbeny tisíce tun toxických bojových látek ve formě min, raket, bomb, kontejnerů a barelů. Údaje o množství těchto chemických látek se pohybují mezi 30 až 60 tisíci tun, z čehož pouze množství yperitu se odhaduje na 13 tisíc tun. Po druhé světové válce v průběhu 40. let zde byly potopeny chemické zbraně, které byly zabaveny v německých okupačních zónách. A protože je bylo obtížné pohřbít pod zem, bylo jednoduše rozhodnuto, že je bude nejlepší utopit v moři.

Nebezpečné chemické zbraně leží na dně Baltského moře a jakékoliv budování infrastruktury zde může vyústit v ekologickou katastrofu. Zejména nebezpečné chemické zbraně pocházející z druhé světové války budou během konstrukce baltského plynovodu největší hrozbou pro tento ekosystém. Proto je nutné posoudit vliv stavby plynovodu na životní prostředí v oblasti Baltského moře.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BUZEK

Předseda

7. Hlasování

Předseda. – Nyní přistoupíme k hlasování.

(Výsledky a další podrobnosti hlasování: viz zápis)

Jsme dnes postaveni před mimořádně důležité, ale rovněž symbolické hlasování. Každých pět let rozhoduje Evropský parlament o tom, kdo bude stát v čele dalšího orgánu EU.

7.1. Volba předsedy Komise (hlasování)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – *(FR)* Pane předsedo...

(Řečník byl přerušen ironickou poznámkou z pravé strany sálu)

Myslíte to vážně? Jste OK?

Včera byly problémy s hlasováním, a proto bych vás rád požádal, abyste nechal prověřit techniku.

Není to snad tak špatný nápad, co myslíte, dámy a pánové?

Předseda. – Jak navrhuje pan poslanec, provedeme nyní zkušební hlasování. Cílem tohoto hlasování je prověřit, zda máme všichni karty, všichni sedíme na správných místech a rovněž to, zda zařízení funguje.

Dámy a pánové, dovoluji mi tedy, abych zopakoval: každých pět let rozhoduje Evropský parlament o tom, kdo povede další z orgánů EU. Dnešní pořad jednání zahrnuje volbu předsedy Evropské komise. Tato volba posílá demokratickou povahu našeho orgánu. Jsme to my, zvolení zástupci všech evropských regionů, kdo volbu učiní.

Rada Evropy nominovala Josého Manuela Barrosa na předsedu Komise. Podle čl. 105 odst. 2 jednacího řádu může Parlament schválit nebo zamítnout nominovaného kandidáta na základě většinového hlasování. Hlasování je tajné. Nyní přistoupíme k volbě předsedy Komise v souladu s jednacím řádem. Při hlasování bude použit elektronický systém. Rád bych zopakoval, že můžete hlasovat z jakéhokoli místa v sále, pokud vložíte svou hlasovací kartu do osobního hlasovacího zařízení. Říkám to proto, že ve sněmovně je řada nových poslanců. Jako obvykle můžete hlasovat pro kandidáta nebo proti němu nebo se hlasování zdržet.

(Hlasování)

Zde jsou výsledky hlasování: hlasovalo 718 poslanců, z toho 382 pro, 219 proti a 117 se zdrželo hlasování.

(Hlasitý potlesk)

*

* *

Předseda. – Podle výsledků, které uvidíme na obrazovce – zatím tam zobrazeny nejsou – byl kandidát nominovaný Radou, José Manuel Barroso, zvolen předsedou Evropské komise.

Rád bych co nejsrdečněji poblahopřál předsedovi Komise k jeho zvolení do funkce předsedy Komise. Chtěl bych, pane předsedo, říci, že máme před sebou hodně práce. Budeme muset řešit nové problémy, a naši občané od nás očekávají, že budeme jednat rozhodně a naplňovat jejich očekávání.

Pane předsedo, vím, že znáte priority Evropského parlamentu. V návaznosti na diskuse, které jsme – naposledy včera – vedli i v našich politických skupinách, víte, co očekáváme. Takže ano, velmi se těšíme na spolupráci s vámi v následujících pěti letech. Očekáváme především, že budeme schopni reagovat na potřeby našich občanů. Ještě jednou vám blahopřeji a nyní se můžete ujmout slova, jestliže nám chcete říci několik slov. Blahopřeji a přeji vám hodně úspěchů.

(Hlasitý potlesk)

José Manuel Barroso, Komise. – *(PT)* Pane předsedo, dámy a pánové, nejprve bych rád vyjádřil srdečné díky za velkou důvěru, kterou jste mi prokázali. Jsem vaší důvěrou velmi poctěn a dojat a přijímám ji s velkou dávkou zodpovědnosti. Vnímám tento hlas důvěry také jako známku toho, že Parlament souhlasí s ambiciózním programem pro Evropu, který jsem pro nadcházejících pět let předložil.

Jak jsem řekl v rozpravě před hlasováním, rád bych spolupracoval se všemi politickými skupinami, které se přihlásily k tomuto projektu, jež se snaží být Evropou solidarity a svobody. Zvláště bych chtěl poděkovat Skupině Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), která na sebe vzala riziko a podpořila před volbami můj program ve Varšavě, ve snaze zdůrazňovat od samého počátku myšlenku evropské parlamentní demokracie.

Jak jsem včera v této sněmovně uvedl a jako předseda Komise i při jiných příležitostech, mou stranou bude Evropa a budou ji tvořit ti, kdo chtějí jít vpřed touto vzrušující cestou, na jejímž konci je Evropa sjednocená. To jsou lidé, se kterými bych rád vytvářel konsenzus, který je potřebný k tomu, abychom podpořili evropský projekt.

Dovolte mi také při této příležitosti říci několik slov o mé zemi, Portugalsku. Bez iniciativy a podpory portugalské vlády a ministerského předsedy Josého Sócratese bych se o své zvolení nemohl ucházet. Rád bych poděkoval Portugalsku za jeho podporu, kterou mi vyjádřil i prezident republiky profesor Cavaco Silva. Chci poděkovat za podporu všem záníceným Evropanům, kteří věří v tento evropský projekt.

Závěrem bych před vámi, pane předsedo, a všemi poslanci v této sněmovně znovu zopakoval své upřímné odhodlání úzce s vámi během nadcházejících pěti let spolupracovat, abyste mohli budovat silnější evropskou parlamentní demokracii. Myslím si, že Evropský parlament a Evropská komise, jako typické orgány Společenství, mají vůči našim občanům zvláštní povinnost. To je přesně to, co jsem řekl, že chci naplňovat, a je to přesně to, co hodlám vytvořit – silnější Evropu pro svobodu a solidaritu.

(Potlesk)

Předseda. – Čeká mne oficiální prohlášení. Podle článku 105 odst. 3 jednacího řádu informuji Radu o výsledku našeho hlasování, které proběhlo před deseti minutami, a rád bych požádal Radu a nově zvoleného předsedu Komise, aby společně navrhli kandidáty na místa komisařů. S ohledem na množství práce, které máme před sebou, bychom měli pracovat co možná nejrychleji.

Toto bylo oficiální prohlášení o zvolení pana Barrosa předsedou Evropské komise.

7.2. Jmenování do meziparlamentních delegací (hlasování)

7.3. Lesní požáry v létě 2009 (hlasování)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ROUČEK

Místopředseda

8. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

Volba předsedy Komise

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Pane předsedající, pan předseda včera zcela správně velmi dbal o metodu Společenství. Tato metoda zajišťuje zapojení všech členských států a rovněž orgánů Společenství do procesů rozhodování, a to již od samého počátku.

Způsob, jakým skupina států G4 řešila v roce 2008 bankovní a finanční krizi, byl s touto metodou, po níž včera odpoledne pan Barroso volal, zcela v rozporu. V roce 2008 jsme marně čekali na to, až předseda Barroso zjedná pořádek.

Evropskou unií je přece Francie, Spojené království, Spolková republika Německo a Itálie – tedy členové G4 –, ale také Rakousko, Belgie, Estonsko, Lotyšsko, Rumunsko, Polsko, Maďarsko a další, tedy státy, které byly z důležité fáze v procesu rozhodování v roce 2008 vyloučeny.

Předsedo Barroso, měl jste dbát na dodržování metody Společenství v roce 2008, týmž prohlášením, jaké jste učinil včera. Právě proto nemohu podpořit vaši kandidaturu.

Pane předsedající, rád bych připojil osobní poznámku. Pro ty, kdo vystupují, je velice obtížné hovořit v tomto všeobecném hluku.

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, na závěr svého vystoupení řeknu několik slov v neapolštině (*text není v tomto dokumentu zaznamenán, neboť neapolština není úřední jazyk*). Neučiním tak z důvodů místního koloritu, ale proto, abych politickou reprezentaci a sdělovací prostředky upozornil na naše naléhavé situace: naléhavé situaci jižní Itálie. Hlasoval jsem pro předsedu Barrosa, v neposlední řadě proto, že doufám, že bude předsedou celé Evropy, včetně jižní Itálie.

Svou polohou uprostřed Středomoří je jih Itálie bránou do Evropy a spojením mezi rozdílnými světy. Celou svou historií, svou zeměpisnou polohou a kulturou pohostinnosti může hrát významnou úlohu pro starý kontinent jako celek. K jižní Itálii by se mělo přistupovat se stejnou vážností jako k jiným místům v Evropě, a pokud v současnosti čelí obtížím, musí Evropa zasáhnout se stejnou rozhodností, s jakou podřizovala pravidlům 150 milionů občanů z východu, kteří se stali občany EU. Toto fungování má svoji cenu, a jestliže v současnosti dělník v Gdaňsku vydělává osmadvacetkrát více, než vydělával dříve, vděčí za to rovněž hospodářskému úsilí Itálie a jižní Itálie.

(Řečník pokračuje v neapolštině.)

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, doba nás možná navykla na prázdnotu takových ceremonií, jakou jsme právě provedli. Jak jsme se již szili se strukturami EU, přestali jsme vidět, jak podivné, jak pobuřující je to, že máme svrchovanou výkonnou a zákonodárskou moc v rukou nezvolené byrokracie, jež nenese odpovědnost. Většina právních předpisů v členských státech pochází od Komise, kterou však nikdo nezvolil a nikdo se jí nemůže zbavit. Jediné, co se zde tváří jako demokratická instituce, je obřad, který jsme v této sněmovně před okamžikem vykonali, což mně, nemohu si pomoci, připomíná slavnostní schůze lidového shromáždění v dobách někdejší RVHP, kde všichni povstanou a blahopřejí si k veskrze formálnímu rozhodnutí.

Osobně nemám nic proti Josému Manuelu Barrosovi. Kdybychom chtěli mít federalistického předsedu Komise – a můžeme se domnívat, že o to této sněmovně ve skutečnosti jde – mohl by to být on, a stejně tak kdokoli jiný. Myslím si, že je to slušný člověk – a jako všichni britští politici jsem nesporný lusofil a uvědomuji si naše vztahy s naším nejstarším spojencem – ale přece jen je něco fraškovitého na předstírání, že jde o demokratický systém, který vkládá monopol zákonodárné iniciativy do rukou lidí, které nemůžeme volit a jichž se nelze zbavit.

Syed Kamall (ECR). – Pane předsedající, stejně jako kolega, který hovořil přede mnou, i já mám výhrady ke znovuzvolení pana Barrosa předsedou Komise.

Přece jen je více než kdokoli jiný zavázán k další evropské integraci, dost často proti vůli evropských národů. On ale přišel na setkání naší skupiny, Skupiny ECR, a objasnil, že je pro prozíravou regulaci.

Ovšemže existuje hodně pochybností o tom, jak „prozíravou regulaci“ vlastně chápat. Řada lidí si myslí, že prozíravá regulace je špatná regulace nebo že žádná regulace není dostatečně prozíravá.

Jestliže je pan předseda skutečně pro prozíravou regulaci, rád bych ho požádal, aby zajistil, že Komise bude provádět řádné posouzení hospodářského dopadu, a to u každé směrnice. V příštím roce se chystáme schválit

v této sněmovně směrnici o správě alternativních investičních fondů. Komise dosud neprovedla řádné posouzení hospodářského dopadu – ve skutečnosti říká, že ho nelze provést.

Jak za těchto okolností dosáhneme prozíravé regulace? Žádám pana Barrosa, aby to ještě zvážil.

Společný návrh usnesení: Lesní požáry v létě 2009 (RC-B7-0039/2009)

Andrew Henry William Brons (NI). – Pane předsedající, jsem proti společnému návrhu usnesení o lesních požárech, navzdory tomu, že souhlasím s evropskými zeměmi, které spolupracují na dobrovolném základě za účelem prevence lesních požárů, boje proti nim a nápravě hrůzných škod, které tyto požáry způsobují.

Jsem však proti vytváření institucí Evropské unie, které by nad členskými státy vykonávaly moc v širších oblastech, které nejsou k řešení tohoto problému nutné. Hovořím o bodech 3, 7 a 8 společného návrhu usnesení.

Tento návrh využívá obdivuhodných humanitárních reakcí na děsivé tragédie, jichž jsme byli svědky, aby byly podniknuty další kroky na cestě k vytváření evropské ochrany nazvané „EuropeAid“, jak je nastíněna v Barnierově zprávě.

Philip Claeys (NI). – (NL) Pane předsedající, zdržel jsem se konečného hlasování o tomto usnesení, třebaže jsem tak učinil s určitou výhradou a množstvím pochybností, neboť tento text zahrnuje bezesporu řadu pozitivních prvků, věcí, proti nimž nemůže ve skutečnosti nikdo nic namítat. Mám na mysli například podporu posilování opatření civilní ochrany členských států prostřednictvím výměny odborníků a pracovních postupů. Loni v létě jsme opět viděli, že některé lesní požáry dosahují takového rozsahu, že spolupráce je nezbytná, ale tato spolupráce mezi členskými státy již existuje. Ovšemže lze tuto spolupráci dále prohloubit, ale je otázkou, jaký je smysl toho, mít například zvláštní jednotky reakce EU. Odčerpává to zdroje členským státům, vytváří další instituci EU vybavenou vlastními zaměstnanci a vytváří ještě více byrokracie.

Písemná vysvětlení hlasování

Volba předsedy Komise

Maria da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Předseda Barroso dovedl Evropu na vedoucí pozici v celosvětovém boji proti změně klimatu. Evropská unie je jediným mezinárodním blokem, který má jasný, soudržný postoj pro jednání na konferenci v Kodani. Hlavní politické zásady pro příští Komisi nastíněné předsedou Barrosem představují ambiciózní moderní vizi Evropy, pro kterou mají boj proti změně klimatu a oblasti znalostního trojúhelníku zásadní význam.

Problémy, kterým čelíme, jsou komplexní, a reakce na ně musí být ucelené. Na období po roce 2010 proto předseda Barroso navrhuje koordinovaný a sladěný postup zahrnující Lisabonskou strategii, energetickou politiku a politiku v oblasti klimatu a sociální politiku. Jsou navrhovány nové zdroje růstu a sociální soudržnosti založené na nové průmyslové strategii pro Evropu, moderním odvětví služeb a dynamické ekonomice venkova.

Předseda Barroso tedy upřednostňuje skutečnou ekonomiku a její modernizaci prostřednictvím vědeckého výzkumu, technologického rozvoje, inovací a zásad udržitelnosti. Komise, pod vedením předsedy Barrosa a v partnerství s Evropským parlamentem a Radou, pomůže rozvíjet prosperující, udržitelnou a sociálně vyspělou Evropskou unii.

Françoise Castex (S&D), písemně. – (FR) S ohledem na politickou důslednost a z úcty k našim voličům jsem hlasovala proti znovuzvolení pana Barrosa. Pan Barroso, který využil podpory některých zemí EU válce George W. Bushe v Iráku, nebyl během pěti let svého funkčního období nikdy schopen Evropskou unii oživit ani ji posílit vůči národnímu sebezájmu. Neosvědčil se, ani když se objevila finanční, hospodářská a sociální krize.

Všechno, co během těchto pěti let učinil, je podpora nevypočitatelných cest, kterými se ubírá finanční kapitalismus, namísto navržení nových pravidel, která Evropa ve 21. století potřebuje. Politika Evropské komise se musí přeorientovat. Pan Barroso k tomu není ten správný kandidát. Jeho program nemůže uspět tváří v tvář rozsahu současné krize: chybí v něm plán evropské obnovy, pakt zaměstnanosti, regulace finančních trhů a dohled nad nimi, a robustnější a pohotové nástroje k odstranění stávající nerovnováhy. Potřebujeme směrnici o veřejných službách a potřebujeme, aby Komise přeorientovala politiku o mzdách. Jestliže chceme náš evropský sociální model zachránit, potřebujeme mnohem ambicióznější sociální agendu.

Diogo Feio (PPE), písemně. (PT) S potěšením konstatuji, že jako Portugalec a poslanec Evropského parlamentu jsem hlasoval pro opětovné zvolení Josého Manuela Durãa Barrosa předsedou Evropské komise. Domnívám se, že jeho výkon v minulém funkčním období, který byl ztížen tolika politickými, finančními a sociálními nesnázemi, a zkušenosti, jež v tomto postavení získal, byly důvodem k podpoře vlád a znovuprojevení důvěry touto sněmovnou.

Odsuzuji mnohé pokusy – nebyly všechny otevřené a seriózní – zabránit úspěchu jeho kandidatury, a konstatuji, že je zhatila nikoli pouze nepřítomnost jakékoli věrohodné alternativy, ale také pošetilost argumentů, na nichž byly založeny. Je mi líto, že poslanci z mé vlastní země nemohli odolat této cestě, která je stejně snadná jako bezpředmětná.

Doufám, že druhá Barrosova Komise dokáže spojit technické pravomoci s „něčím navíc“. Také doufám, že bude účinně respektovat zásadu subsidiarity a bude ji uplatňovat a že zvolí raději bezpečné a spolehlivé malé kroky, jak doporučoval Jean Monnet, než urychlený přístup, který mnoho sliboval, ale ke skutečnému pokroku evropského projektu a snu přispěl jen málo. Ať se sebevíce chceme dostat k obzoru, dojdeme tam jedině tak, že budeme klást jednu nohu před druhou. Vydejme se správnou cestou.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně – (PT) Vítám výsledky tohoto hlasování, kterým se navrácí Dr. José Manuel Durão Barroso do funkce předsedy Evropské komise. Portugalsko je hrdé na to, že v čele Komise stane Portugalec takových vynikajících schopností a kvalit, jako je Dr. Barroso. Je rovněž hrdé na výsledky jeho práce, kterou odvedl v prvním funkčním období, v letech 2004 až 2009. Jeho práci uznal Evropský parlament v tomto hlasování. Byl zvolen velkou většinou, větší, než je vyžadována v Lisabonské smlouvě.

V uplynulých pěti letech prokázal Dr. Barroso silné, komplexní vedení. Balíček o energetice a změně klimatu, směrnice o službách a nařízení o chemických látkách, to je jen několik příkladů úspěšných výsledků a schopnosti vést. Stál rovněž v čele při hledání řešení hospodářské krize, která se nás ještě stále dotýká, a byl u konkrétních návrhů, jak ji řešit. Evropský parlament před okamžikem vyslal signál v tom smyslu, že Evropa je silná a má silné vedení. Proto, s důvěrou a nadějí, můžeme jít vstříc Evropě větší prosperity a solidarity.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Hlavní politické zásady pro příští funkční období Komise, které byly právě předloženy, ukazují odhodlání jejího předsedy pokračovat v zásadách, které byly zahrnuty do pokynů pro právě končící funkční období. Kořeny zásad jsou v původu hluboké sociální a hospodářské krize, kterou v současnosti zažíváme a jejíž tragické následky – nezaměstnanost, sociální nerovnost, chudoba a vyloučení – nemilosrdně zasáhly evropské pracovníky a národy.

V Portugalsku jsou důsledky provádění politik vycházejících z těchto zásad zničení nebo úplné ochromení základních výrobních odvětví – zemědělství, rybolovu a průmyslu, útok na práva pracovníků, znehodnocení mezd a odpovídající zvýšení nezaměstnanosti a nejistého zaměstnání; nerovnosti v rozdělení příjmů, jež se nyní evidentně odklání od průměru v EU, a neúspěch politik deregulace, liberalizace a privatizace základních odvětví, což zlikvidovalo veřejné služby a komercializovalo základní aspekty naší společné existence. Zachování těchto zásad znamená podporu koncentrace majetku, zachování rozdílností namísto sbíhání, a cestu k dalším ničivým projevům drímající systémové krize, která spíše dříve než později propukne.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), písemně. – (PL) My všichni bychom rádi měli Evropu silnější a lidi bohatší! Vy rovněž, soudě tak podle hlavních politických zásad pro příští Komisi, které jste předložil Parlamentu. Leč od kandidáta na budoucího předsedu Komise se očekává více. Očekává se od něj, že řekne, jak toho chce dosáhnout, spíše než aby jen předložil výčet problémů.

Ve skutečnosti jsou cíle tak rozmanité, že hrozí, že se začnou navzájem vylučovat, a nakonec přijde čas, kdy se bude muset rozhodnout, co je prioritou, co je „důležitější“. Co byste například zvolil, kdyby cíl evropské hospodářské konkurenceschopnosti začal bránit cíli vysoké úrovně zaměstnanosti? Text, který jste nám poslal, to neobjasňuje.

Mám dojem, že váš dokument je jen touženým seznamem toho, čeho nebylo dosaženo v předchozím funkčním období. Otázka zní, proč ne?

Ráda bych však hovořila o jednom bodě ve vašem programu, který se týká internetu. Zmínil jste význam internetu pro hospodářský rozvoj a sociální soudržnost v Evropě, a dokonce jste přislíbil, že nová Komise bude rozvíjet evropskou digitální agendu. Chtěla bych však vědět, jak hodláte realizovat tuto myšlenku v praxi a co nového program přinese oproti předchozím iniciativám?

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Jsem jedním z 219 poslanců, kteří stejně jako moji přátelé zastupující národní hnutí v Evropě hlasovali proti panu Barrosovi. Je to příjemný a kultivovaný pán, je však především

symbolem selhání Evropské unie. Nepodařilo se mu ochránit naše ekonomiky a naše pracovní místa před nespravedlivou světovou hospodářskou soutěží, pomoci evropským zemím, aby se dostaly z krize, reformovat finanční systém s cílem zkrotit bezuzdné spekulace, nepodařilo se mu zajistit demokracii, zajistit potravinovou soběstačnost, a zamezit zrychlujícímu se odprůměrnění našich zemí.

Zkrátka, nepodařilo se mu prokázat, že Evropa v Bruselu je více než jen stroj na odírání, ochuzování a zotročování států a lidí. Podíváme-li se na celou věc z ještě větší blízkosti, je zvolení pana Barrosa rovněž symbolem: symbolem toho, jak tato Evropa funguje. Dovedete si představit ten poprask, jaký by nastal, kdyby namísto předsedy Komise, který prostřednictvím svých politik bude ovlivňovat život 500 milionů Evropanů, byl tento člověk hlavou státu, která, přestože je jediným kandidátem, byla zvolena počtem hlasů jen o málo přesahujícím polovinu?

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Hlasovala jsem dnes proti kandidatuře pana Barrosa ze tří hlavních důvodů. Zaprvé je to jeho výkon v uplynulých pěti letech. Jeho předsednictví bylo slabé, konzervativní a liberální, nepružné tváří v tvář krizi, neschopné povzbudit koordinovanou obnovu, a maximálně pozorné k přáním hlav států nebo předsedů vlád. José Manuel Barroso silnou Evropu zcela jistě nepodporoval. Zadruhé je to neadekvátnost jeho reakcí vůči podmínkám stanoveným Skupinou progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu. Nepředložil reálný plán obnovy ani pakt pro zaměstnanost, ani žádná nařízení, dohled či účinné nástroje k odstranění nerovnováhy na finančních trzích a neučinil ani závazek týkající se rámcové směrnice na ochranu veřejných služeb. A závěrem ještě vzkaz vyslaný voliči během evropských voleb, ve kterém nám dali najevo, že už nechtějí oslabenou, nesrozumitelnou Evropu, kde je ústupek považován za přednost nadřazenou politickému vedení.

Jacky Hénin (GUE/NGL), písemně. – (FR) Volba předsedy Evropské komise je mimořádně důležitým aktem a občané EU by měli mít právo znát, jak se rozhodli jejich zástupci.

Mne osobně velmi mrzí postup tajného hlasování a odsuzuji jej, neboť vede k naprosté ztrátě odpovědnosti.

Kromě toho se v ničem neshodují s politikou navrženou panem Barrosem a oznamuji, že nebudu podporovat jeho jmenování do funkce předsedy Komise.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), písemně. – (RO) Bilance aktivit Evropské komise na konci pětiletého funkčního období (2004–2009) nestaví pana Barrosa do příznivého světla. Proto se v tomto případě zdá nezbytné zdržet se hlasování, zejména tehdy, kdy by hlasování proti bylo nemoudrým politickým rozhodnutím vzhledem k tomu, že neexistuje jiná alternativa, a hlasování pro by se rovnalo vyjádření bezpodmínečné a neopodstatněné důvěry v neuspokojivý program.

Myslím si, že podpora, kterou předsedovi Barrosovi daly členské státy, je nepopíratelným důkazem toho, že nebyl silným předsedou, ale spíše někým, u koho převládaly národní zájmy, což znamená, že těmi, kdo vypracovali pokyny pro jeho mandát, byli vedoucí vnitrostátní představitelé. Evropská komise potřebuje předsedu, který by podpořil rozvoj politik Společenství, trvale usiloval o integraci a podporoval myšlenku sjednocené Evropy. V žádném případě nesmí být obhájcem národních zájmů. Ze sociálnědemokratického hlediska předseda Barroso nesplnil velké množství závazků, které učinil na počátku svého funkčního období v roce 2004. Komise v řadě těchto oblastí projevila velmi málo zájmu, a to včetně upevňování sociální Evropy. Proto jsem se rozhodl nehlasovat pro znovuzvolení pana Barrosa.

Astrid Lulling (PPE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro jmenování pana Barrosa do funkce předsedy Evropské komise.

Dospěla jsem k tomuto rozhodnutí ze čtyř důvodů:

Evropská rada jednomyslně navrhla kandidaturu pana Barrosa.

V mém chápání demokracie si vítězi voleb mohou nárokovat právo vybrat si někoho vlastního.

Není jiná možnost než pan Barroso, žádné jiné řešení se vážně nezvažovalo.

Kritika namířená proti odcházejícímu předsedovi je nesprávná v jedné zásadní věci, a to že Komise má možnost činit návrhy a členské státy pak stanoví pravidla.

Má podpora jde ruku v ruce i s některými očekáváními.

Ve svém druhém funkčním období by měl být pan Barroso poněkud více nezávislý ve svém uvažování, nejen co se týče velkých členských států, a jediným cílem jeho konání by mělo být sloužit obecnému zájmu Společenství.

Mrzí mne, že Komise má tendenci vyvíjet se do podoby nesourodého uskupení komisařů, z nichž každý má volnost v tom, co uzná za vhodné. Chtěla bych požádat pana Barrosa, aby využil svého vlivu a působil proti takovému vývoji.

Prála bych si, aby tento orgán, jako „strážce Smluv“, znovu získal svou původní sílu, jinými slovy svou schopnost ukázat cestu tím, že bude podporovat projekty, které Evropu uzdraví.

Willy Meyer (GUE/NGL), písemně. – (ES) Pan Barroso, předseda Evropské komise, je odpovědný za současnou situaci finanční, hospodářské, potravinové a environmentální krize, do které Evropa zabředla. Dodnes nikdo neuznal jeho chybu a vina byla namísto toho svalována na Spojené státy. Komise dosud zkoušela budovat Evropu na základě politik privatizace a odbourání sociálního státu.

Komise přijala Lisabonskou strategii, která předpokládala do roku 2010 hospodářský růst ve výši 3 % a vytvoření 20 milionů pracovních míst. Neúspěch této strategie je jednoznačný. Navzdory tomu Komise navrhuje obnovit tuto strategii a pokračovat v těchto politikách, které jsou příčinou krize. Tato krize není pandemická, je výsledkem hazardu jedné konkrétní politiky: politiky přijaté Evropskou komisí. Její program týkající se zahraniční politiky se vůbec nezmiňuje o Sahaře ani Palestině. Nejenže nejsou tyto otázky jejími prioritami, ale EU plánuje udělit výsadní postavení Marockému království a posílit vztahy s Izraelským státem.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), písemně. – (PT) Práce, kterou odvedl předseda Barroso v posledních pěti letech, se vyznačovala velkým pragmatismem, seriózností a spolehlivostí v tom, jak se staral o přední evropské zájmy.

Jeho světová vedoucí úloha v boji proti změně klimatu, včasnost většího evropského zapojení, pokud jde o oceány, zavedením nové evropské námořní politiky, a jeho schopnost dosahovat konsensu o finančním výhledu v EU-27 jsou jen některými příklady toho, proč je vhodné, aby i nadále setrval ve funkci předsedy Evropské komise.

K tomu, aby pokračovala evropská integrace, jsou základními pilíři hospodářský růst, investice do inovací a odborné přípravy a boj proti nezaměstnanosti, což jsou rovněž priority pana Barrosa pro budoucnost.

V době, kdy hospodářská a finanční situace ve světě není nejlepší, potřebuje Evropa silného vůdce, který dokáže vdechnout život evropskému projektu.

Proto, a rovněž z řady dalších důvodů, si myslím, že pan Barroso je ideálním předsedou, který bude v nadcházejícím funkčním období usměrňovat budoucnost EU.

Frédérique Ries (ALDE), písemně. – (FR) Stejně jako mých 381 kolegů poslanců, i já jsem podpořila jmenování pana Barrosa předsedou Komise. Učinila jsem tak z řady důvodů, v neposlední řadě proto, že někteří lidé vznášejí proti kandidátovi nespravedlivá obvinění. Slyším někdy o touze po novém Delorsovi, avšak tito lidé zapomínají, že jsme od té doby změnili svět... a rovněž Evropu. Evropa dvanácti států, Evropa Kohla a Mitteranda již neexistuje a nepochybně se už nikdy nevrátí.

První předseda Komise 25 států, poté 27, pan Barroso, měl složitý úkol zvládnout rozšíření v roce 2004, funkční období poznamenané konsolidací. V druhém období bude muset projevit ambici. Věřím, že se tak stane, a chci mu v tomto ohledu projevit svou důvěru. Chci odmítnout hrát hru na čaroděja učně, chci odmítnout čekat, nikoli na Godota, ale na jiného hypotetického kandidáta, kterého Rada nemá v úmyslu navrhnout. Chci odmítnout čekat na další oslabování našich orgánů a oslabování pověsti, které se Evropa mezi Evropany stále těší. Takže ano, očekáváme, že pan Barroso dodrží své sliby, jako je boj proti změně klimatu a diskriminaci a urychlená koordinovaná akce vůči hospodářské a sociální krizi. Odložit v tuto chvíli hlasování ještě jednou by nebylo na místě. Čekat na nereálného kandidáta by bylo chybou.

Nuno Teixeira (PPE), písemně. – (PT) Silné, ambiciózní předsednictví Komise je nutné k tomu, aby Evropa znovu získala své vedoucí postavení ve světě, a to tím, že bude usilovat o rovnováhu mezi hospodářskými a politickými cíli na jedné straně a sociální a územní soudržností na straně druhé. Priority musí být vymezeny pragmaticky, ale bez opomíjení hodnot, které stály u zrodu evropského projektu.

Máme před sebou řadu úkolů, jako například reformu rozpočtu Společenství, kterých se Evropa musí chopit tak, že ukáže, že je schopna vytyčit světovou agendu na různá témata, včetně boje proti změně klimatu a regulace finančních trhů. V době, kdy se vyrovnáváme s nezaměstnaností v několika členských státech, musíme usilovat o udržitelné východisko ze současné hospodářské a sociální krize. Tento cíl by měl sjednocovat členské státy ohledně zásady solidarity a posílení evropského jednotného trhu.

Protože věřím, že José Manuel Durão Barroso má vlastnosti, jež mu dovolí pokračovat v úspěšném naplňování očekávání, která jsme do něj vložili, protože si myslím, že to, že zastává svou funkci, je čest pro Portugalsko, a protože spatřuji jako výhodu pro malý, izolovaný, vzdálený a odlehlý region, jako je Madeira, aby v Komisi byl někdo, kdo chápe její realitu ve skutečné podobě, podporuji jeho novou kandidaturu na místo předsedy Evropské komise.

Frank Vanhecke (NI), písemně. – (NL) Hlasoval jsem proti opětovnému jmenování pana Barrosa do funkce předsedy Evropské komise, neboť v posledních pěti letech byl skutečným symbolem Komise, která se rozhodla přehlížet demokratické zamítnutí Lisabonské smlouvy, a činila to opovrhlivě a mimořádně arogantním způsobem. Pan Barroso se rovněž opakovaně zasazoval o novou vlnu masového přistěhovalectví a neustále bagatelizoval problémy spojené s případným přistoupením Turecka do EU. Je ostatně výmluvné, že pan Barroso včera odmítl zodpovědět oprávněnou otázku britského poslance týkající se jeho záměru ohledně evropského komisaře pro lidská práva – takového, který by působil uvnitř EU. Velký bratr Evropa kráčí dál, ale očividně to nikdo nechápe, a to platí i o poslancích.

Derek Vaughan (S&D), písemně. – I když se většinou nezdržuji hlasování, mám pocit, že v případě dnešní volby předsedy Komise to bylo správné rozhodnutí. Připouštím, že pan Barroso učinil některé ústupky, například ve věci hodnocení sociálních dopadů. Nepodařilo se mu však dokázat, že je odhodlán předložit návrhy, které mají význam pro skupinu S&D – například posílení směrnice o vysílání pracovníků, tedy směrnice, která je životně důležitá pro ochranu velšských pracovníků. Potřebujeme dále větší odhodlání v otázce portfolií přidělených nově jmenovaným komisařům a rovněž to, aby se pan Barroso jasně vyjádřil k organizaci příštího kolegia komisařů. Nedomnívám se, že slib pana Barrosa bojovat proti sociálnímu dumpingu v Evropě je dostatečně dalekosáhlý, a z tohoto důvodu a také z důvodů, které jsem již uvedl, jsem se rozhodl zdržet se tohoto hlasování.

Bernadette Vergnaud (S&D), písemně. – (FR) Hlasovala jsem proti kandidatuře pana Barrosa, především proto, že věřím v ryze politickou Evropu, které nelze dosáhnout Komisí zavázanou negociačním požadavkem velkým podnikům. Domnívám se také, že nikdo nemůže vést kampaň tak, že se bude dovolávat jiné formy evropského vedení, a pak dá bílko šek zastánci liberalismu, jehož program bolestně postrádá ambici a hodnoty. Muže, který se kryl myšlenkou „lepší regulace“, aby mohl všechno „deregulovat“, já jako socialistka nemohu hájit: veřejné služby, sociální ochranu pracovníků, dodržování požadavků na zdravotní systémy, regulaci finančních trhů a ochranu spotřebitelů a životního prostředí před silou průmyslových uskupení. Z úcty ke svému vlastnímu přesvědčení a k přesvědčení voličů mám pocit, že tyto hodnoty nelze zpochybňovat postranními úmysly a triky zaměřenými na získání drobných ústupků na straně konzervativců, kteří ovládají většinu členských států, Evropského parlamentu a Komise a kteří neustanou, dokud neprosadí svou deregulační politiku.

Dominique Vlasto (PPE), písemně. – (FR) I když je hlasování o předsedovi Evropské komise tajné, chci veřejně vyjádřit svou podporu kandidátovi z naší politické rodiny Josému Manuelu Barrosovi a upřímně mu blahopřát k jeho znovuzvolení. Vzhledem k tomu, že Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) zvítězila v evropských volbách, je zcela přirozené, že předseda budoucí Komise by měl pocházet z našich řad. Přes zbytečný neklid mezi rozdělenou levicí a zelenými, kteří však neměli kandidáta, kterého by navrhli, byl proto pohodlnou většinou zvolen pan Barroso. Vítám také jeho znovu potvrzené odhodlání úzce spolupracovat s naším shromážděním, kde může počítat s naší rozhodností a naší podporou pokaždé, když se bude hlasovat o návrzích pro náš evropský projekt. Parlament a Komise teď budou schopny začít pracovat bez prodlení, což byla v tomto složitém období, kdy existuje mnoho problémů, k nimž je zapotřebí zaujmout pro dobro všech Evropanů postoj co nejrychleji, nejdůležitější věc. Vzhledem k tomu, že Evropa zapojena do G20 a jednání o změně klimatu, musí být navíc sjednocená a provozuschopná: dnešní přesvědčivé, jednoznačné hlasování ji rovněž posiluje tváří v tvář ostatním světovým mocnostem.

Společný návrh usnesení: Lesní požáry v létě 2009 (RC-B7-0039/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. září 2009 o lesních požárech v létě 2009. Usnesení navazuje na řadu dalších upozornění na četnost, závažnost, komplikovanost a dopady přírodních a člověkem způsobených katastrof v Evropě, jejichž počet se

v uplynulých několika letech výrazně zvýšil. Výskyt lesních požárů je zhoršován vylidňováním venkovských oblastí, postupujícím opouštěním tradičních aktivit, špatným lesním hospodářstvím, existencí obrovských prostor lesů vypěstovaných z jedné kultury, pěstováním nepřízpůsobených druhů dřevin, neúčinnou politikou prevence, podceněním sankcí v případě lesního zhářství a špatným prováděním právních předpisů zakazujících nezákonnou výstavbu a zajišťujících opětovné zalesnění. Je politováníhodné, že navzdory požadavkům Parlamentu Komise nepodnikla kroky k vytvoření evropské civilní ochrany, a vítám aktivitu mého přítele pana Barniera, který již dlouho tento nástroj navrhuje. A konečně v době, kdy soukromé pojišťovací společnosti nenabízejí krytí pro případ lesního požáru, začíná být v této situaci, kdy je soukromý sektor nečinný, vysoce naléhavé zvážit kolektivní nástroj na principu partnerství soukromého a veřejného sektoru k pojišťování lesů proti bouřím a požárům.

Carlos Coelho (PPE), písemně. – (PT) Případy extrémního sucha a lesních požárů v jižní Evropě jsou bohužel stále častější a stále intenzivnější. Nedozírné škody zahrnují ztráty lidských životů (jen letos v létě zahynulo jedenáct osob), nižší hospodářskou aktivitu a zhoršení životního prostředí, zejména v důsledku vyšší míry dezertifikace, včetně přibližně 400 000 hektarů evropských lesů, které zmizely v uplynulých deseti letech každým rokem.

K nárůstu přírodních katastrof přispívá změna klimatu, ale stále také v mnoha případech nepředvídatelné okolnosti nebo jsou tyto požáry způsobeny trestnou činností. Je proto třeba, aby vědecký výzkum napomohl zlepšit postupy posouzení rizik, systémy předcházení požárům a protipožární vybavení, a na to musí být také uvolněny nezbytné finanční zdroje.

Potřebujeme evropskou strategii pro boj proti přírodním pohromám, a rovněž větší interoperabilitu a koordinaci různých nástrojů Společenství. Členské státy by měly posílit svou spolupráci a koordinaci, aby tak zajistily solidaritu a dostupnost dodatečných zdrojů rychlé reakce k boji proti těmto pohromám.

Vyzývám předsednictví Rady, aby urychleně učinilo rozhodnutí o pravidlech pro nový Fond solidarity, jež by umožnilo zvýšit jeho transparentnost a rovněž pružnost uvolňování prostředků v naléhavé situaci.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jižní Evropa byla obětí katastrof (sucha a požárů), které ohrozily životy lidí, ekonomiky a místní ekosystémy a které přispívají k postupnému opuštění rozsáhlých oblastí, které byly kdysi obydlené, obhospodařované a o které se lidé starali. Tato otázka a její závažné následky již nejsou problémem jedné nebo jiné země, jsou svojí povahou stále více přeshraniční a jednoznačně si zaslouží reakci na evropské úrovni.

Jak jsem již uvedl, Evropská unie přinese užitek, pokud zůstane sjednocená dokonce i za nepříznivých okolností a pokud bude schopná mobilizovat zdroje, jako je Fond solidarity a též systémy a metody k odvrácení příčin a ke zmírnění následků těchto pohrom a k poskytování pružné, urychlené a vhodné reakce na ně.

Kromě Evropské komise, která by měla přijmout vedoucí úlohu při hledání řešení a zavádění osvědčených postupů, by měla směřovat výzva celému odvětví lesnictví, aby sdílelo znalosti, definovalo řešení a ukazovalo, jak napomáhat diverzifikaci aktivit související s lesy.

V jedné portugalské dětské říkance se hovoří o stromu jako o příteli. Evropská unie by měla splatit toto přátelství, a tím podpořit budoucnost venkovských oblastí.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Důvod, proč jsem hlasoval pro, souvisí s potřebou účinné solidarity a okamžitého uvolnění finančních zdrojů, aby bylo možné se vši naléhavostí řešit sociálně a environmentálně tragickou situaci, která postihla oblasti a společenství zasažené letos v létě požáry.

Myslím si však, že by usnesení mělo klást větší důraz na účinky některých politik Společenství, zejména společné zemědělské politiky, které vedou lidi k tomu, že opouští zemědělskou půdu a produktivní systémy, a na činnostech, které přispívají k preventivnímu přístupu k tomuto problému požárů.

Důsledky společné zemědělské politiky, zejména v zemích, jako je Portugalsko, patří mezi hlavní příčiny požárů, které v současnosti rok co rok pustoší rozsáhlé plochy zemědělské půdy. Myslím si však, že by tato možná a žádoucí spolupráce členských států v boji proti lesním požárům neměla být využívána k přípravě podmínek pro odstranění významných aspektů národní suverenity členských států, a to konkrétně pokud jde o civilní ochranu a opatření pro kontrolu a zasahování na jejich vlastním území.

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Letos v létě lesní požáry opět zpustošily jih Francie. Stejně jako naši další evropští sousedé se i naši občané ocitli v situaci, kdy museli bojovat proti plamenům, a z těchto katastrof vyplývají hmotné škody a lidské utrpení. Proto jsem pro vytvoření nezávislé a trvalé evropské

jednotky reakce, jejímž úkolem by bylo pomáhat členským státům a regionům postiženým požáry a dalšími katastrofami. Stejně tak potřebujeme – a to je také výzva, kterou jsme učinili vůči Komisi – strategii, která nám umožní zachovat bohaté ekosystémy v našich přírodních parcích, ať jsou v Bauges, Ardèche nebo Lubéronu, a převzali veškeré úkoly opírají se přitom o financování určené k preventivním opatřením a akcím na obnovu poškozeného ekosystému. Přeorientování společné zemědělské politiky by mohlo být odůvodněné nutností předcházet šíření lesních požárů, které jsou příliš často důsledkem hojného výskytu podrostů v některých oblastech. A konečně jsem se také zasazovala o uvolnění prostředků z Fondu solidarity, který je dnes blokován Radou, ačkoli je ho zoufale zapotřebí.

Eija-Riitta Korhola (PPE), písemně. – (FI) Pane předsedající, při pondělní rozpravě o lesních požárech v létě 2009 jsem uvedla, že přírodní podmínky se mění kvůli změně klimatu. To je fakt, se kterým nelze nesouhlasit. Nelze však touto změnou klimatu vysvětlovat environmentální katastrofy, zejména pokud se ten stejný jev opakuje každých pár let. Můžeme a musíme se lépe připravit. Proto dnes musím hlasovat proti postoji mé skupiny u pozměňovacího návrhu 5, a mám-li být zcela upřímná, jsem z tohoto jejího postoje v rozpacích. Skutečně nastal čas, aby se členské státy Unie podívaly do zrcadla. Chce se říci, že zkáze způsobené lesními požáry by se dalo zabránit, kdyby členské státy vytvořily a zavedly účinnější nástroje prevence a intenzivněji usilovaly o to, aby zastavily trestnou činnost v získávání nové půdy pro výstavbu.

Naše politické prostředí nemůže být takové, kde lidé zavírají oči před fakty. Z toho nemá užitek nikdo, zejména když se to dotýká bezprecedentní lidské tragédie vyplývající z lesních požárů. Bylo navrženo, že jednou z příčin nárůstu počtu lesních požárů je změna klimatu, a je pravda, že bychom se v Evropě měli připravit na delší období lesních požárů než jen od června do září, jak tomu doposud bylo. Léta začínají dříve a jsou teplejší a sušší, zejména na jihu, a riziko požárů tak vzrůstá. Samotný problém požárů však nespočívá v žádné postupné změně přirozených podmínek, ale jinde. Jedna věc je, přizpůsobit se měnícímu se životnímu prostředí, druhá, zcela jiná, je pak ale připouštět zkostnatělou špatnou praxi a být nepřipraven.

Willy Meyer (GUE/NGL), písemně. – (ES) V Řecku bylo požáry zničeno 1 30 000 olivovníků a též mnoho vinic, hospodářských zvířat, včelařských podniků, sýpek, stájí a velké množství skleníků a domů. Ve Španělsku bylo lesními požáry spáleno 95 769 hektarů, což způsobilo úmrtí 11 osob a škody odhadem za 395 milionů EUR.

Sociální, hospodářské a environmentální škody způsobené požáry v místních ekonomikách, výrobních aktivitách a cestovním ruchu jsou obrovské, což vytváří potřebu podpory postiženým občanům a opětovného nastolení původních podmínek životního prostředí pomocí okamžitého zásahu na vnitrostátní úrovni a na úrovni Společenství.

Naléhavě žádáme Komisi, aby bez prodlení uvolnila prostředky ze současného Fondu solidarity EU a zpřístupnila potřebné zdroje na účely podpory plánů obnovy postižených oblastí, obnovení jejich výrobního potenciálu a řádné opětovné zalesnění spálených oblastí.

Odlesnění je částečně zapříčiněno stavbou silnic a železnic. Komise musí podporovat opatření, která umožní, aby veřejné zakázky financované z fondů EU zahrnovaly částky veřejných investic do zlepšení, ochrany a rozšíření veřejného lesa.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Léto 2009 se bohužel vyznačovalo ničivými lesními požáry v jižní Evropě spojenými s obrovskými hmotnými a ekologickými škodami. Bylo v této souvislosti jasné, že žháři, kteří mají ze zničení lesa osobní zisk, mají podporu v nedostatečných nebo chybějících registrech lesních porostů či ve špatně definovaném využití půdy. Bylo proto důležité, aby byly členské státy v tomto návrhu usnesení vyzvány, aby revidovaly nebo změnily tyto registry.

Kromě opětovného zalesnění je nutná rovněž spolupráce mezi odborníky, protipožárními jednotkami a dalšími nasazenými skupinami, a to v tísňových situacích i v oblasti prevence. Tento návrh usnesení obsahuje rozumné návrhy, jako například to, jak mohou být v souladu se zásadou solidarity členské státy podpořeny při katastrofě. Proto jsem hlasoval pro společný návrh usnesení o lesních požárech v létě 2009.

Frédérique Ries (ALDE), písemně. – (FR) Řekněme si na rovinu, že předcházení přírodním katastrofám a přizpůsobení se změně klimatu není snadný úkol. Ačkoli si Evropská Unie vede poněkud lépe než jiné regiony světa ve vytváření posíleného mechanismu civilní ochrany a v poskytování finančních prostředků prostřednictvím Fondu solidarity, více než 600 000 hektarů je každoročně zničeno.

Nemám teď na mysli jen lesní požáry ve středomořské oblasti, z nichž nejhorší byly požáry v létě 2009 v pohořích okolo Atén. Podle mého názoru jsou pro zlepšení situace důležité dva návrhy. Zprv je třeba

zavést všechna opatření uvedená v Barnierově zprávě z roku 2006 týkající se evropské civilní ochrany. Stále čekáme na vytvoření evropských zelených příleb, které se stanou základem evropské politiky na civilní ochranu, pro kterou hlasovali občané. Zadruhé je důležité, aby Komise měla právo dohlížet na to, co se děje lokálně. Bylo by přinejmenším překvapivé, kdyby evropské granty byly vyplaceny, když některé lesní požáry byly pravděpodobně založené zločinci, jejichž jediným zájmem je připravit půdu pro výstavbu.

Joanna Senyszyn (S&D), písemně. – (PL) Hlasovala jsem pro usnesení o lesních požárech. Zatím bylo tento rok v Evropské unii zničeno lesními požáry více 200 000 hektarů lesa. A to je více než za celý rok 2008! V Polsku je jistotně koeficient lesních požárů jeden z nejvyšších v Evropě. V dubnu 2009 byl počet požárů nejvyšší za pět let.

Musíme přijmout bezodkladná a účinná opatření pro boj proti změně klimatu, která je jednou z příčin požárů. Další důležité téma v přijatém rozhodnutí je koordinační evropský mechanismus předcházení změně klimatu, a zejména účinné využití Fondu solidarity k omezení následků požárů.

Musíme vytvořit evropskou jednotku ochrany schopnou rychle jednat v případě přírodních pohrom. To by bylo finančním a organizačním dovršením akcí přijatých v členských státech. Doufám, že parlamentní usnesení o boji s dopady požárů bude řádně posouzeno Evropskou komisí a využito ke zintenzivnění našich vlastních akcí v této oblasti.

Catherine Stihler (S&D), písemně. – Dnešní rozprava o lesních požárech je vítaná. Zpustošení mnoha přírodních krás je ztrátou pro nás všechny. Musíme projevit solidaritu s našimi kolegy a pomoci postiženým zemím.

Nuno Teixeira (PPE), písemně. – (PT) Následkem odlesnění podporovaného regionálními vládami zároveň s iniciativou řady organizací na ochranu životního prostředí můžeme podle posledních studií zaznamenat, že se lesy na Madeiře za posledních 36 let rozšířily o přibližně 5 000 hektarů, což je pozoruhodné, neboť je zcela protichůdné celostátnímu trendu. Toto dědictví neocenitelné hodnoty je třeba chránit, a protože samozřejmě musíme být připraveni reagovat na lesní požáry, myslím si, že je věcí zásadního významu vyčlenit zdroje na celou oblast prevence, zjišťování a samotné likvidace požárů. Hlasoval jsem pro toto usnesení, neboť se domnívám, že tuto politiku lze podporovat na evropské úrovni pomocí strategie solidarity, která usiluje o koordinaci protipožární reakce a účinnou prevenci nebezpečného chování.

Tento přístup by se zvláštním důrazem na odlehlé regiony měl zapojovat orgány, ale i vlastníky zalesněné půdy do čištění zalesněných ploch, pěstování domácích odrůd stromů a opětovného obydlení venkovských oblastí. Rovněž by na vnitrostátní úrovni mělo být vhodně potrestáno zločinné chování. Pružnost provádění postupů spojených s využíváním strukturálních či nových fondů, jako je Fond solidarity, umožní poskytovat rychlejší reakci lidem postiženým ztrátou zemědělské půdy, domovů a hospodářských zvířat v důsledku požárů a jiných pohrom.

Frank Vanhecke (NI), písemně. – (NL) Zdržel jsem se konečného hlasování o kompromisním usnesení týkajícím se následků lesních požárů v roce 2009. Udělal jsem to, protože upozoruji, že většina tohoto Parlamentu se domnívá, že boj proti lesním požárům na evropské úrovni by neměl být omezen na podporu a koordinaci, ale že by měly být ve skutečnosti vytvořeny jakési zvláštní evropské protipožární sbory, ještě další evropská instituce, která by stála obrovské částky na to, aby někdo dělal práci, kterou již vykonávají jiní.

Dokresluje to v každém případě to, že eurofederalisté se více než o účinné a kompetentní řízení našeho kontinentu starají o to, aby činili prohlášení, a sice, že všechno musí být regulováno na evropské úrovni – vzdor zásadě subsidiarity, kterou tak často slyšíme proklamovat.

(Zasedání bylo přerušeno ve 12:50 a pokračovalo v 15:00)

9. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BUZEK

Předseda

10. Finanční služby (podepisování aktů)

Předseda. – Na základě postupu spolurozhodování podepisuje legislativní akty předseda Evropského parlamentu a představitel současného předsednictví, které zastupuje Radu. Před obnovením zasedání bude podepsán legislativní balíček, aby byl účinný. Jménem Rady jej podepíše Cecilia Malmströmová, ministryně pro evropské záležitosti. Jsem velmi rád, že tu také dnes je komisařka Benita Ferrero-Waldnerová.

Rád bych řekl několik slov k legislativě, kterou dnes budeme podepisovat. Dnešek, předvečer mimořádné vrcholné schůzky Evropské unie v rámci přípravy na nadcházející vrcholnou schůzku G20 v Pittsburghu, je vhodným dnem k tomu, abychom posílili úlohu Evropského parlamentu jako spolutvůrce právních předpisů. Byl jsem požádán, abych zastupoval Evropský parlament při večeři hlav států a vlád. My, Evropská unie, se budeme připravovat na svou účast na vrcholné schůzce G20 v Pittsburghu.

Máme dnes před sebou v rámci postupu spolurozhodování významný balíček čtyř různých legislativních aktů, který jsme schválili v reakci na finanční krizi. Co je obsahem tohoto balíčku? Směrnice o kapitálových požadavcích, nařízení o ratingových agenturách, nové nařízení o přeshraničních platbách a rozhodnutí, kterým se zavádí nový program na podporu specifických činností v oblasti finančních služeb, finančního výkaznictví a auditu.

Směrnice a nařízení jsou zaměřeny na ochranu investorů z EU a finančního systému Evropské unie a na posílení záruk práv spotřebitelů a zajištění lepšího dohledu. Tyto akty se zaměřují na stabilizaci finančních trhů. Plníme tím to, co bylo ohlášeno, ale právní předpisy, které podepisujeme, byly vypracovány Parlamentem v předchozím volebním období. Chtěla by se před podepsáním legislativních aktů ujmout slova paní ministryně Malmströmová?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Pane předsedo, budeme nyní podepisovat řadu právních aktů, které jsou zcela zásadní v reakci EU na finanční a hospodářskou krizi, která tak těžce zasáhla Evropu a jejíž dopad bude pokračovat. Ráda bych využila této příležitosti a vyjádřila poděkování českému předsednictví, které tvrdě pracovalo na tom, aby byly tyto akty rychle zavedeny. Díky českému předsednictví se nám podařilo tak rychle dosáhnout úspěšné spolupráce Rady a Parlamentu i rychlých a účinných dohod.

Jak jsem se již zmínila dříve, jsme, pokud jde o hospodářskou situaci, opatrnými optimisty, ale víme také, že v nadcházejícím období zasáhne velmi tvrdě řadu zemí nezaměstnanost. Existují proto stále ještě důvody, aby Parlament, Rada a Komise navzájem úzce spolupracovaly. Těším se na naši spolupráci a jsem hrdá na to, že mohu podepsat tyto akty spolu s vámi, pane předsedo.

Předseda. – Rád bych upozornil na to, že tím, jak teď postupujeme, vyjadřujeme kontinuitu funkcí Rady, Parlamentu a Komise. Mezitím proběhly volby do Evropského parlamentu, které však nijak neomezily naši činnost či naši práci.

Chtěl bych teď požádat paní ministryni Malmströmovou, aby přikročila ke společnému podepisování, které se uskuteční zde za tímto stolem. Prosím také paní komisařku Ferrero-Waldnerovou, paní Berèsovou a paní Bowlesovou – předchozí a současnou komisařku pro hospodářské a měnové záležitosti – žádám vás obě, abyste přišly sem doprostřed, a zpravodaje, k nimž patřili pan Karas a pan Gauzès. Vy všichni se s námi zúčastníte podepisování a paní ministryně a já akty podepíšeme.

Rád bych také zdůraznil, že paní Starkevičiūtėová a pan Hoppenstedt jsou bývalými zpravodaji, ale už nejsou zde v Evropském parlamentu, poslanci byli v předchozím volebním období.

Nyní přistoupíme k podepisování.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ROTH-BEHRENDT

Místopředsedkyně

11. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

12. Členství v meziparlamentních delegacích: viz zápis

13. Dohoda mezi ES a Republikou Tádžikistán o partnerství a spolupráci (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o

- prohlášení Rady a Komise o dohodě mezi ES a Republikou Tádžikistán o partnerství a spolupráci a
- doporučení (A7-0007/2009), které předložil Alojz Peterle jménem Výboru pro zahraniční věci k návrhu rozhodnutí Rady a Komise o podpisu dohody o partnerství a spolupráci, kterou se zakládá partnerství mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Tádžickou republikou na straně druhé (12475/2004 – 11803/2004 – C6-0118/2005 – 2004/0176(AVC)).

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Paní předsedající, vážení poslanci, paní komisařko, pane Peterle, jsem ráda, že mám příležitost s vámi dnes diskutovat o vztazích EU s Tádžikistánem, a zejména o důležitosti, kterou přikládáme položení nových základů pro naše vztahy s touto zemí uzavřením dohody o partnerství a spolupráci.

Vím, že Parlament má na této věci velký zájem. Již v únoru 2008, ve svém usnesení o strategii EU pro Střední Asii, jste vyzvali členské státy, aby urychleně ratifikovaly dohodu o partnerství a spolupráci – a tím potvrdili úmysl Parlamentu v blízké budoucnosti dohodu schválit.

Dohoda je nyní ratifikovaná a je zde silné přání, aby co nejdříve následovaly další kroky tak, aby mohla dohoda o partnerství a spolupráci co nejdříve, doufejme před koncem roku, vstoupit v platnost. Pokud by se tak stalo, vyslalo by to jasný signál, že otevíráme novou kapitolu našich vztahů mezi Evropskou unií a Tádžikistánem.

Tádžikistán tvoří důležitou součást naší celkové strategie pro Střední Asii. Tato obtížně přístupná země je jednou z nejhudších na světě. Má špatně udržovanou hranici s Afghánistánem, která z ní činí významnou trasu pro pašování drog a cestu, jíž se do regionu dostávají radikální islamisté. Proto máme velký zájem podporovat Tádžikistán, a to kvůli němu samotnému i proto, abychom řešili naše společné problémy. Již nyní tak prostřednictvím mnoha kontaktů činíme. Švédské předsednictví vyslalo v červenci do regionu skupinu na vysoké úrovni a včera se uskutečnila v Bruselu ministerská konference se zeměmi Střední Asie.

Tádžikistán je však jednou z velmi mála zemí na východní hranici EU, se kterými nemáme od konce studené války dosud uzavřenou všeobecnou dohodu. Jestliže se skutečně chceme seriózně řešit problémy, o kterých jsem hovořila, potřebujeme vytvořit vhodný rámec pro naše budoucí vztahy. Musí se zlepšit rámec pro politický dialog a praktickou spolupráci s Tádžikistánem tak, aby lépe odrážel výzvy, kterým tento region jako celek čelí. Dohoda o partnerství a spolupráci by nám pomohla strukturovanějším způsobem projednávat záležitosti, v nichž máme společný zájem: lidská práva, právní stát, obchod s drogami a organizovaný zločin, ale i terorismus a náboženskou organizaci.

Zároveň musíme pokročit v otázkách týkajících se demokracie, dobrého sociálního řízení a stavu lidských práv v tomto regionu. Dobře víme, že to není úkol snadný. Proto velmi vítám strukturovaný dialog s Tádžikistánem o lidských právech, který poskytuje příležitost vést řádnou diskusi. Druhé kolo tohoto dialogu proběhne dne 23. září v Dušanbe.

Měli bychom i nadále povzbuzovat Tádžikistán, aby zavedl program reform. Vývoj je často velmi znepokojivý. Uvítali bychom v této zemi demokratičtější přístup, pokud jde o svobodu spolčování, náboženskou svobodu, svobodu sdělovacích prostředků a rozvoj občanské společnosti. Musíme udělat vše pro to, abychom přesvědčili Tádžikistán, že je třeba v boji proti nezákonné činnosti, obchodu s drogami a terorismu dodržovat principy právního státu. Musíme zdůrazňovat, že lidská práva a základní svobody je třeba dodržovat jako způsob, jak předcházet etnickým nebo kulturním konfliktům.

Velmi nás také znepokojuje rozsáhlá korupce, jež v zemi panuje. Brání nejen rozvoji v Tádžikistánu, ale také účinným příspěvkům od dárců. Měli bychom všemožnými kanály vyzývat tádžické orgány, aby co nejdříve řešily tento problém. Nemůžeme přehlížet skutečnost, že veškeré tranzitní trasy pro obchod s drogami – nebo přinejmenším velká část z nich – procházejí přes Tádžikistán. Tato země je zranitelná, pokud jde o radikálním hnutí a mezinárodní organizovaný zločin. Musíme Tádžikistán podporovat ve větší míře, aby mohl proti těmto aktivitám bojovat, a poskytovat mu alternativní zdroje příjmu. Tato strategie dobře odpovídá

našemu závazku v Afghánistánu a je důležitým bodem v našem úsilí o stabilizaci této země. Vítejme zájem Tádžikistánu o spolupráci a podporujeme jeho úsilí.

Tádžikistán přistupoval k diskusím o našich společných problémech otevřeně a konstruktivně. To je pozitivní. Tento dialog je důležitým prvkem naší podpory Tádžikistánu v jeho práci na podpoře spolupráce se sousedy a hledání řešení naléhavých, komplexních problémů regionu, jako je změna klimatu, kontrola vodních zdrojů a kontroly na hranicích. Vzhledem k tomu, že máme velký zájem o efektivnější a účinnější řešení mnoha těchto problémů, vítám příležitost vytvořit nový základ pro naše vztahy s Tádžikistánem. Dohoda o partnerství a spolupráci nám poskytuje rámec, ve kterém můžeme dále rozvíjet naše dvoustranné vztahy, a tím přispět k dosažení celkových cílů naší strategie pro celou Střední Asii. Vyzývám proto tento Parlament k hlasování pro tuto dohodu, aby mohla vstoupit v platnost co nejdříve.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Paní předsedající, nejdříve bych chtěla poděkovat panu Peterlemu za vynikající zprávu a rovněž za usnesení, které obsahuje velmi dobrou analýzu situace v Tádžikistánu a činí doporučení, která mohou podpořit.

Od doby, kdy byla v červnu 2007 přijata strategie EU pro Střední Asii, se naše vztahy se všemi zeměmi Střední Asie ke vzájemnému prospěchu prohlubovaly. Rytmus našich kontaktů se zrychlil a v současné době panuje vzájemná shoda o tom, že větší spolupráce je přínosem v bezpečnostních otázkách, správě hranic a kontrolách na hranicích, vzdělávání, veřejné správě a v diverzifikaci energií. Tato strategie je úspěšná a vytváří nové partnerství s pěti republikami Střední Asie.

Jednoznačně se ovšem tato zastřešující strategie opírá o konkrétní a diferencované bilaterální vztahy, jež odrážejí měnící se cíle a orientaci dotčených zemí. Jak všichni víte, řídí se naše spolupráce s Tádžikistánem dosud dohodou o obchodu a spolupráci uzavřenou v roce 1989 se Sovětským svazem a schválenou Tádžikistánem v roce 1994. Tato dohoda již neodpovídá našim ambicím v rámci strategie pro Střední Asii ani se nehodí k podpoře toho druhu vztahů, o který s Tádžikistánem v současné době usilujeme.

Proto by souhlas nové dohodě o partnerství a spolupráci mezi EU a Tádžikistánem, kterou máte dnes před sebou k rozpravě, představoval zásadní krok vpřed, který nám umožní rozšířit a prohloubit naši spolupráci s touto zemí.

Dnešní Tádžikistán, jak již bylo řečeno, čelí závažným hospodářským a sociálním problémům. Je potřeba – a je to i v zájmu Evropanů –, aby Tádžikistán v řešení svých obtíží uspěl. Je to země, která sousedí v délce téměř 1 500 km s Afghánistánem a leží nedaleko údolí Svát v Pákistánu. Jedná se o zranitelné území, kam může dosáhnout vliv konfliktů z těchto oblastí a které ohrožuje pronikání islámských ozbrojenců.

Tádžikistán je také mimořádně důležitý při úsilí o zastavení toku drog do Evropy z Afghánistánu. Větší spolupráce s Evropskou unií proto může napomoci tomu, aby nedocházelo k šíření nestability.

Rozhodujícím prvkem zranitelnosti Tádžikistánu je jeho slabé hospodářství. Tuto nejchudší republiku Střední Asie zasáhl významný pokles cen hliníku a bavlny v důsledku celosvětové hospodářské recese. To, společně s 34% poklesem přílivu peněz od Tádžiků pracujících v zahraničí v první polovině roku 2009, zavrhuje důvod k obavě, že úroveň chudoby se může zvyšovat a že by nejistá sociálně-hospodářská situace mohla podnítit sociální nepokoje.

Myslím, že jsme nyní na správné cestě, když v Tádžikistánu podporujeme a podněcujeme nezbytné reformy. To bylo také centrálním tématem četných návštěv zvláštního zástupce EU pana Morela i mé osobní návštěvy na jaře 2008. Dosáhli jsme pokroku, ale jednoznačně je třeba podniknout další kroky. Vláda jasně řekla, že vedle většího obchodu a spolupráce je ochotna zavést opatření ke zlepšení sociálního blahobytu, zdravotnictví, školství, bojovat s korupcí a zlepšit stav lidských práv.

Je třeba přivítat, že prezident Rahmon zřídil pozici veřejného ochránce práv. Veřejný ochránce práv pro nás bude významným partnerem v příštím kole dialogu mezi EU a Tádžikistánem o stavu lidských práv, které jste zmínila a které se uskuteční dne 23. září. Pokrok v reformě soudnictví je stále pomalý, doufáme však, že doporučení nedávného semináře o občanské společnosti a lidských právech v Dušanbe budou vládou v Tádžikistánu zohledněna, zejména při reformě právníkové profese a v novém trestním procesním řádu.

Jsem si samozřejmě velmi dobře vědoma vašich obav ohledně demokracie a lidských práv v Tádžikistánu a mohu vás proto ujistit, že Komise tyto obavy plně zohlední při rozhovorech, které s touto zemí vedeme.

Pokud jde o hospodářské reformy, jsme svědky pokroku, například co se týče vypracování mechanismu řešení pohledávek za prodej bavlny, který doufejme připraví půdu pro širší zemědělské reformy, a uplatnění „svobody zemědělského podnikání“, jež je klíčová pro řešení chudoby v zemi.

Souhlas dohodě o partnerství a spolupráci udělený Evropským parlamentem nám pomůže pokračovat v našem jednání s Tádžikistánem o celém okruhu politických a hospodářských reforem, se zvláštním důrazem na demokracii a lidská práva, a rovněž zajistit důkladné provádění těchto reforem. Už tak je reformní úsilí podepřeno relativně velkým objemem bilaterální pomoci ze strany Komise. Jedná se 66 milionů EUR za období 2007 až 2010, přičemž se tato částka zvýší na 70 milionů EUR v průběhu dalších tří let, tj. 2011 až 2013.

Naše pomoc se zaměří na odvětvovou podporu sociální ochrany a zdravotnictví, reformu řízení veřejných financí a technickou pomoc rozvoji soukromého sektoru. Tento proces bude podporován naší delegací v Dušanbe. Mým záměrem je, aby se do konce tohoto roku stalo naše regionální zastoupení plnohodnotnou delegací, jež bude podporovat reformní proces a napomáhat důslednému provádění dohody o partnerství a spolupráci. Především doufám, že nám pomůže vést důkladné hodnocení pokroku v klíčových oblastech, o kterých jsem hovořila, jenž bude následně poměřován jasnými referenčními kritérii.

Alojz Peterle, zpravodaj. – (SL) Rozhodnutí uzavřít dohodu o partnerství a spolupráci mezi Evropskými společenstvími, jejich členskými státy a Tádžikistánem je v souladu se strategií Evropské rady pro nové partnerství se Střední Asii a jasnou vůlí Tádžikistánu rozvíjet širokou spolupráci s Evropskou unií v oblasti obchodu a řadě dalších oblastí.

S potěšením zaznamenávám, že všechny členské státy tuto dohodu ratifikovaly, a doufám, že budeme schopni dát dohodu s Tádžikistánem svůj souhlas právě tak, jak jsme jej už dříve dali dohodám s Kazachstánem, Kyrgyzstánem a Uzbekistánem. Skončí tím dohoda o obchodu a spolupráci mezi Evropskou unií a někdejší Sovětským svazem.

Na základě svých základních hodnot a zásad vyjadřuje Evropská unie touto dohodou svůj strategický zájem na spolupráci s Tádžikistánem, který považuje za velmi důležitého partnera v této části světa. EU si rovněž přeje prohloubit své vztahy s Tádžikistánem, a přispět tím k bezpečnosti, stabilitě a hospodářskému pokroku v této zemi a rozvoji a konsolidaci jejích demokratických institucí, jakož i k ochraně lidských práv a právního státu.

Konkrétnější cíle evropské politiky pro Tádžikistán se vztahují především na podporu boje proti chudobě, podporu řádné správy věcí veřejných a reforem, ale i na účinné kroky proti obchodu s drogami a organizovanému zločinu. Postoj této zprávy vůči stavu demokracie v této zemi je kritický, vyjadřuje se znepokojení ohledně korupce a stavu občanské společnosti, zároveň ale zpráva vyzývá tádžickou vládu, aby se co nejdříve zabývala problematickou situací v oblasti vzdělávání a odborné přípravy.

Zpráva rovněž vyjadřuje oprávněné znepokojení, pokud jde o porušování lidských práv, zejména práv žen, náboženské svobody, nezávislosti soudnictví a o podmínky působení občanských organizací. V souvislosti s tím zpráva rovněž vítá zahájení dialogu o stavu lidských práv, neboť pokrok v této oblasti je zásadní pro rozvoj dvoustranných vztahů.

Tato dohoda odráží naše přesvědčení, že Tádžikistán má potenciál vytvořit moderní, funkční stát, který je schopen v regionu úspěšně vykonávat svou úlohu, zejména pokud jde o boj proti pronikání extremismu z Afghánistánu a z jiných míst v oblasti. Mimo jiné nám zpráva také připomíná důležitost otázky energie a vody, neboť tyto problémy ovlivňují vztahy mezi státy ve Střední Asii a vyžadují společné řešení.

Na závěr mi dovolu pochlubit kolegy za konstruktivní spolupráci a Komisi za cennou pomoc. Především bych chtěl za spolupráci poděkovat Velvyslanectví Republiky Tádžikistán.

Pevně věřím, že touto dohodou bude moci Evropská unie rozšířit svou dosavadní spolupráci s Tádžikistánem a prohloubit ji, a doufám, že v tomto duchu bude též dohoda v blízké budoucnosti prováděna. Vřele doporučuji, abyste dohodu s Tádžikistánem přijali.

Filip Kaczmarek, jménem skupiny PPE-DE. – (PL) Chci poblahopřát panu zpravodaji Alojzi Peterlemu k jeho velmi věcné a – to bych rád zdůraznil – velmi vyvážené zprávě o dohodě o partnerství a spolupráci mezi Evropskými společenstvími a Tádžikistánem.

Tádžikistán byl hodně kritizován za nedostatečnou demokracii. To, co nejčastěji odsuzujeme, je nedostatek svobody tisku, náboženské svobody a výskyt korupce. Nechci zde vést spor o těchto obviněních. Musíme

však přihlédnout k pokroku, kterého v poslední době Tádžikistán dosáhl v boji proti korupci i ve zlepšení stavu lidských práv a rovněž v řadě dalších citlivých oblastí. Navíc se jedná o poměrně stabilní zemi, což je důležité, vezmeme-li v úvahu její strategické umístění. O tom se zde ale již dnes hovořilo.

Jako soused Afghánistánu, na nějž rovněž dopadají problémy rozsáhlé výroby a prodeje drog, terorismu a rostoucího extremismu, a dalšího čím dál nestabilnějšího státu, Pákistánu, by Tádžikistán mohl být přirozeným spojencem Evropské unie. Je proto v zájmu EU pokračovat v podpoře demokratických procesů v této zemi a v posilování jejího politického, hospodářského a sociálního potenciálu.

Dovolte mi připomenout, že Tádžikistán je nejchudší z bývalých sovětských republik. Byl jedním z jen 12 států, které v loňském roce OSN zařadila na seznam zemí, jež jsou nejvíce zasaženy světovou potravinovou krizí. Jsem v tomto ohledu rovněž rád, že zpráva zmiňuje rozvojové cíle tisíciletí. Připomeňme je i Tádžikistánu

Evropská unie je hlavním obchodním partnerem Tádžikistánu. Obě strany by se měly snažit, aby dohoda byla provedena co nejrychleji, a podpořil se tak rozvoj země a stabilizovala její hospodářská situace. Jen kritizování toho, co je v Tádžikistánu špatně, nestačí. Musíme také vyslat pozitivní signál v tom smyslu, že se zajímáme o rozvoj kontaktů s touto zemí, a podle mého názoru zpráva pana Peterleho, a celý Parlament tento signál právě vyslaly.

Niccolò Rinaldi, jménem skupiny ALDE. – (IT) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, Tádžikistán je slovo, které v této sněmovně zaznívá zřídka, a tak my – hovořím jménem Skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu a rovněž jako člen Výboru pro mezinárodní obchod a delegace pro vztahy se Střední Asii – tuto dohodu vítáme. Vítám též rozhodnutí podniknout rychlé kroky na podporu našich zastupitelských úřadů v tomto regionu, jak se o tom před okamžikem zmínila paní komisařka.

Navíc Tádžikistán, což je země, která nás může překvapit, ale často je popisována jako předsunutá základna Evropy, není na periferii světa – právě tak jako tam nejsou ani žádné jiné země Střední Asie, hlavně Afghánistán. Právě v této zemi jsou sváděny některé velmi důležité bitvy v souvislosti s obchodováním s drogami, bojem proti autoritářství a fundamentalismu a o prosazení právního státu a demokracie, jež jsou bohužel stále velmi křehké.

Tímto právním nástrojem budeme schopni dosáhnout pokroku, a to nejen z hlediska obchodu, ale, jak doufám, i z politického a kulturního hlediska.

Heidi Hautala, jménem skupiny Verts/ALE. – (FI) Paní předsedající, podmínky pro schválení dohody o partnerství a spolupráci jsou v případě Tádžikistánu mnohem vstřícnější, než jak tomu bylo například u Uzbekistánu nebo Turkmenistánu, tedy zemí, které jsou totalitními diktaturami. Tádžikistán je však na poněkud lepší cestě a tato dohoda umožní Evropské unii mít na tamní situaci jistý vliv. Bylo příjemné slyšet od zástupců Rady a Komise, že by se pakt o spolupráci měl zaměřit na stav lidských práv a demokracii a snažit se prosazovat rozvoj právního státu. Bylo rovněž skvělé slyšet, že byl v Tádžikistánu zřízen úřad veřejného ochránce práv. V řadě zemí je to velmi důležitý nástroj a Evropská unie by měla poskytnout tomuto novému úřadu svou plnou podporu.

Chtěla bych nadést další bod týkající se otázky vodních zdrojů. Tento region je bohatý na vodní zdroje a Evropská unie by mohla pomoci Tádžikistánu využívat tyto jeho zdroje rozumně a demokraticky, rovněž s přihlédnutím k zájmům zemí rozkládajících se níže po proudu řek, tedy zemí, kde se může negativně projevit vliv velkých hydroelektráren. V každém případě by Skupina Zelených / Evropské svobodné aliance chtěla zdůraznit význam regionální spolupráce, aby mohlo dojít k obnově lokální ekonomiky ve Střední Asii.

Charles Tannock, jménem skupiny ECR. – Paní předsedající, Tádžikistán neoplývá energií a nerostnými zdroji jako jiné země ve Střední Asii. Nelze však ničím omluvit odsouvání Tádžikistánu na okraj ve jméno jeho bohatších a větších sousedů.

Střední Asie je regionem, který je pro EU velmi důležitý z hlediska politické a energetické bezpečnosti. Ve smyslu posilování vztahů s EU bude pokrok některých zemí v regionu pravděpodobně rychlejší než pokrok jiných. To je nevyhnutelné. Musíme si ale při našem postupném posilování vazeb s regionem, který byl ještě docela nedávno regionem diplomaticky izolovaným a značně přehlíženým, zvláště ze strany Evropské unie, udržet smysl pro kolektivní přístup. Jakékoli upřednostňování některých zemí ve Střední Asii před ostatními s sebou nese hrozbu neshod a rozdělení v regionu. Zvláště islamističtí teroristé v oblasti ukázali odhodlanost využívat chudoby a nedostatečné správy věcí veřejných k radikalizaci obyvatel a šíření svého poselství nenávisti.

Vláda Tádžikistánu odmítla extremismus, a s pomocí mezinárodního společenství usiluje nyní o konsolidaci demokracie ve svém národě. Tádžikistán stále nese jizvy brutální občanské války mezi sekulárními silami a džihádisty, která vypukla na začátku devadesátých let po pádu Sovětského svazu. Lidé v Tádžikistánu si ani trochu nepřejí stát se svědky návratu krveprolití, a proto poskytli odvážnou podporu operacím NATO proti Tálibánu v Afghánistánu. Mise sil ISAF v Afghánistánu je pro Tádžikistán životně důležitá z hlediska jeho dlouhodobé budoucnosti a přání najít na západě bezpečnostní zakotvení.

Je spravedlivé říci, že stav demokratizace Tádžikistánu a stav lidských práv v této zemi nejsou dokonalé, jsem ale přesvědčen, že dialog a angažovanost ze strany EU povzbudí Tádžikistán k pozitivním změnám. Takový je, zdá se, názor Evropské unie v případě Běloruska a Uzbekistánu, a tak si Tádžikistán zaslouží, aby s ním bylo nakládáno také tak. Skupina ECR proto podporuje hlubší strategické a hospodářské partnerství s Tádžikistánem založené na závazku pokroku směrem k otevřenosti, demokracii a vyšším standardům dodržování lidských práv.

Sabine Lösing, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Paní předsedající, děkuji za tuto zprávu. Jako členka Výboru pro zahraniční věci jsem v rozpravě příslušnému představiteli Komise kladla otázky o roli této dohody v rámci řízení přistěhovalectví do EU. Tento představitel Komise jasně uvedl, že po vstupu v platnost bude dohoda vytvářet podmínky pro spolupráci s agenturou pro bezpečnost vnějších hranic (Frontex) a pro četná nařízení o přistěhovalectví, například v rámci dohod o zpětném přebírání osob a v rámci bezpečnostních opatření na hranicích s Afghánistánem. Hranicí mezi Tádžikistánem a Afghánistánem o délce 1 200 km jsme se tu již zabývali. Stane se tak dalším cílem represivní politiky EU, jejímž cílem je nepouštět uprchlíky.

Evropská unie se tak chce zabezpečit před uprchlíky daleko za svými vnějšími hranicemi. Opět máme možnost vidět, že toto je základní součást zahraniční politiky EU. V důsledku těchto dohod o partnerství jsou uprchlíci internováni v táborech, kde, jak všichni víme, vládou nelidské podmínky, jako je tomu nyní na Ukrajině. Tento problém zde byl již v obecné rovině řešen. Tato forma tzv. řízení mezinárodního přistěhovalectví představuje vážné porušování Ženevské úmluvy o uprchlících a mezinárodních lidských práv.

Vyzývám proto EU, aby spíše než proti uprchlíkům zahájila boj proti příčinám útěku. Evropská politika sousedství je jedním ze způsobů, jak učinit pevnost Evropa ještě nedobytnější, a proto na ni v naší skupině, skupině GUE/NGL, nahlížíme velmi skepticky.

Bastiaan Belder, jménem skupiny EFD. – (NL) Paní předsedající, zcela upřímně, tato rozprava mě naplňuje smíšenými pocity. Na jednu stranu vítám skutečnost, že usnesení vypracované panem Peterlem poukazuje na řadu problematických oblastí v tádžickém hospodářství a tádžické společnosti. Na druhou stranu se mi zdá nepochopitelné, že je Tádžikistán v klíčových bodech popisován jako poměrně stabilní země. Právě jsem to vyslechl znovu v rozpravě a naprosto nedovedu pochopit, odkud tato myšlenka pochází. Dobrá, Evropská unie vytváří dojem, že tato dohoda musí být, děj se co děj. To bude mít nepopiratelný dopad na důvěryhodnost velké části kritiky, k níž bude později ještě nutno přikročit.

To, co jsem si přečetl v bodě 2 o zklamání tádžické vlády, považuji za naprosto ohromující. O zklamání, dámy a pánové, bychom měli v této rozpravě hovořit například u protestantské menšiny nebo u muslimů tváří v tvář zákonu o náboženském vyznání, který hrubě zasahuje do jejich náboženského života. Místo tohoto zcela nemístného zklamání by se tádžická vláda měla zabývat prací, která ji doma v nemalém množství čeká. Doufám, paní komisařko, že toto bude také svědomitě tematizováno.

Pino Arlacchi (ALDE). – Paní předsedající, velmi podporuji tuto dohodu. Myslím si, že je to významný krok vpřed ve spolupráci mezi Evropskou unií a Tádžikistánem, což je velice důležitá země, a to hned z několika důvodů.

Chci zde uvést jen jeden z příspěvků ke stabilitě a bezpečnosti našeho kontinentu, kontinentu EU. Tádžikistán je křižovatkou pro pašování drog z Afghánistánu do Evropy a Ruska. Nejméně 30 % heroinu vyrobeného v Afghánistánu přichází do Evropy a Ruska přes Tádžikistán. Mezinárodní společenství zahájilo před deseti lety v Tádžikistánu rozsáhlou operaci, při níž byl posílen veškerý protidrogový aparát, a jsem velmi rád, že nyní, po deseti letech, tento aparát funguje a směřuje dobře kupředu. Tato dohoda je přímý příspěvek ke stabilitě a bezpečnosti Evropy.

Chápu, že je zde stále ještě mnoho omezení, a kolegové zdůraznili problémy v Tádžikistánu, pokud jde o lidská práva, chudobu atd., domnívám se ale, že dohoda je projevem Evropy v tom nejlepším smyslu, a skutečně ji velmi podporuji.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, domnívám se rovněž, že tato dohoda o spolupráci s Tádžikistánem je skutečně velmi pozitivní a může napomoci dosáhnout některých cílů, které jsou, myslím, důležité a konkrétní.

První cíl se týká strategické polohy této země, která může být velmi užitečná při vytvoření prostoru míru, bezpečnosti a stability. Druhý cíl podle mne je a musí být povzbudit růst v této zemi z hospodářského a sociálního hlediska, neboť víme, že je to jedna z nejhudších zemí v tomto regionu.

A nakonec musíme zajistit, aby svoboda, demokracie a práva byly základními prvky, jimiž se bude řídit uplatňování této dohody. Bez ohledu na nedostatky, které je jistě možné nalézt, věřím, že bychom měli uvítat tuto zprávu, o které v této sněmovně hlasujeme.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Chtěl bych poblahopřát panu Peterlemu k vynikající zprávě. Přípona „stán“ znamená „stát“ a Tádžikistán je poslední zemí, jejichž jméno obsahuje koncovku „stán“, kterou jako stát uznáme. Až dosud jsme jej vždycky přehlíželi, což byla velká nespravedlnost.

Stabilita Střední Asie je však v zájmu tohoto regionu samotného, v našem zájmu, a ve strategickém zájmu světa jako celku. Všechny země na světě jsou navzájem propojené, jako spojené nádoby, a to je také důvod, proč potřebujeme ukázat naši zralost a zajistit, aby byla všem zemím v tomto regionu věnována stejná pozornost, bez ohledu na jejich velikost, stupeň vývoje či to, kolik energetického bohatství vlastní.

Zdá se mi, že jsme nyní napravili tuto křivdu a dohnali ztracený čas. To je důvod, proč bych rád poblahopřál panu zpravodaji i Komisi, a rovněž komisařce Ferrero-Waldnerové a švédskému předsednictví za to, že tento dluh již konečně patří minulosti. Od této chvíle bude situace lepší.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Rád bych vám velmi poděkoval, že jste mi umožnili položit jednu otázku. Domnívám se, že uzavřít tuto dohodu bude dobré, neboť je to krok správným směrem.

Kladu si však otázku, na kterou bych se rád zeptal i paní ministryně Malmströmové: nebylo by žádoucí zajistit, aby mezi mnoha aktivitami, které Evropská unie naplánovala, byl kladen větší důraz na pomoc Tádžikistán, aby cvičil osoby odpovědné za zabezpečení hranice s Afghánistánem? Dobře víme, že to je mimořádně důležité téma. Hranice se táhne v délce 1 500 kilometrů. Tádžikistán má s ochranou této hranice velké problémy, zejména proto, že na afghánské straně žije početná tádžická menšina. Proto si myslím, že mezi různými iniciativami Evropská unie bychom měli také zvážit pomoc při výcviku tádžických sil a lidí, kteří jsou zodpovědní za udržení bezpečnosti na této hranici.

Bernd Posselt (PPE). – (PL) Paní předsedající, také já chci říci, že pan Peterle vytvořil vynikající zprávu. Měli bychom si ujasnit jednu skutečnost: Svobodní lidé ve Střední Asii patří k našim nejdůležitějším partnerům. Tento region byl často ovládán cizími mocnostmi. Poprvé za dlouhou dobu – po staletích – je opět svobodný. Měli bychom využít této příležitosti k vytvoření skutečného partnerství svobodných.

Slyšel jsem tu dnes slova o trestné činnosti. Ovšemže musíme spolupracovat v boji proti zločinu, ale nejdříve bychom se měli podívat na kulturu v těchto zemích a pochopit, že se jedná o prastaré národy obchodníků. Neobchodují jenom s drogami, obchodují i se zbožím, které bylo pro Evropu a svět vždy důležité. Měli bychom proto říci, že nám jde o partnerství, nikoli paternalismus.

Athanasios Plevris (EFD). – (EL) Paní předsedající, i já bych se chtěl dotknout otázky trestné činnosti, která zde již byla zmíněna, a otázky nelegálního přistěhovalectví. Je pravda, že Tádžikistán se nachází z geopolitického hlediska v mimořádně kritickém bodě a Evropa by měla prozkoumat, jak můžeme snížit jak trestnou činnost, v souvislosti s drogami z Afghánistánu, tak – a to především – migrační proudy.

Je skutečností, že Evropa už déle nemůže nést tíhu těchto migračních proudů přes Tádžikistán a z Afghánistánu a jiných zemí, je to skutečnost, na kterou v současnosti nejvíce doplácí zejména středomořské země, jako je Malta, Kypr, Řecko, Itálie, ale jistě, s matematickou přesností, je to, že ni budou za určitou dobu doplácet všechny země severní Evropy.

Samozřejmě musíme respektovat práva všech lidí, kteří přicházejí z těchto zemí, ale v určitém bodě se i Evropa bude muset chránit a uvědomit si, že nemůžeme nést tíhu této migrace z Asie.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Paní předsedající, jak pan Peterle uvádí ve své vynikající zprávě, je dohoda o partnerství a spolupráci součástí širší strategie pro posílení regionální stability ve Střední Asii. Je jenom správné, že jsme učinili tento významný krok, neboť zde existuje tolik problémů a tyto

problémy jsou tak rozsáhlé a ovlivňují tolik zemí: nejen Afghánistán a Pákistán, ale každá země má své vlastní specifické problémy. Pan Peterle se tím vším zabývá ve své zprávě velmi systematicky.

Těší mě, že Evropský parlament stále drží prapor vysoko, pokud jde o stav lidských práv. Lidská práva jsou v Tádžikistánu problém. Co se týče demokracie, lidských práv a právního státu, je v této zemi ještě třeba vykonat mnoho práce. A proto je tak užitečné, a paní komisařka to zmínila, že vedeme tento dialog o lidských právech. Jsem si jistá, že Komise při setkání příští týden jasně ukáže, jaké jsou evropské hodnoty a jaká jsou naše očekávání vůči Tádžikistánu.

EU letos v létě podpořila konferenci, která se zabývala právě otázkou posílení právního státu v Tádžikistánu a zúčastnili se jí zástupci ze sféry výzkumu, zástupci občanské společnosti, nevládních organizací a zahraniční experti, ale také řada zástupců různých tádžických orgánů. Jedná se o otázku posílení nezávislosti soudních orgánů a právního státu.

Paní Hautalaová hovořila o otázce vody. Ta je v tomto regionu velmi důležitá. EU podporuje mnoho hydroelektrárnenských projektů udržitelného rozvoje. Tyto projekty musí být založené na vědeckých studiích, musí brát v potaz perspektivu celého regionu a specifické existující potřeby.

Pan Zemke zmínil otázku správy hranic. To je velmi důležitá otázka. EU podporuje tento region částkou ve výši 66 milionů EUR do roku 2010 a 70 milionů EUR v následujícím tříletém období. To musí dát zcela jistě prostor pro posílení nikoli jen správy hranic a jejich kontroly, ale rovněž pro výcvik celních úředníků a policistů. Jsem si jistá, že se k tomu Komise ještě vrátí.

Takže když to shrneme, existuje v Tádžikistánu a celém regionu mnoho obtíží a komplexních problémů. Na konci tunelu je světlo, my ale nesmíme tyto problémy podceňovat. Velmi mne těší, že je tato sněmovna jednotná v otázce potřebnosti kroku, kterým je dohoda o partnerství a spolupráci. Tato dohoda nám poskytne lepší nástroj, který budeme moci využívat v našem úsilí o zlepšení stability a řešení těchto problémů a s jehož pomocí budeme s touto zemí vést aktivní dialog o stavu lidských práv a demokracii. Jedná se o významný krok vpřed, který současně zaplňuje mezeru, jež až dosud existovala v naší regionální strategii.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Paní předsedající, jsme již dlouho pevně přesvědčeni, že strategie EU pro Střední Asii je životně důležitá a bude mít pozitivní dopad na bezpečnost, stabilitu a prosperitu v zemích Střední Asie. Jak správně řekl pan Tannock, neměli bychom Tádžikistán odsouvat na okraj. Naopak, myslím si, že bychom se v této nejdůležitější zemi Střední Asie měli angažovat.

Říkáme-li to, jsme si samozřejmě plně vědomi toho, že před touto zemí stojí obrovské výzvy. Myslím, že to byl pan Arlacchi, kdo podotkl, že Afghánistán zůstává na prvním místě mezi producenty opiátů a heroinu na světě, a celý tranzit se samozřejmě odehrává přes Tádžikistán a přes další země Střední Asie. Opium a heroin se z Afghánistánu jižními cestami pašují hlavně přes Írán a Pákistán a severními přes Turkmenistán, Uzbekistán, Tádžikistán a Kazachstán. Víme tedy, že toto je mimořádně závažná otázka. Vidíme také ale to, že výroba drog v Afghánistánu poklesla, a nyní je to skutečně otázka spolupráce, abychom dosáhli toho, že tento pokles půjde ještě dál.

Proto jsme zavedli program nazvaný BOMKA – program správy hranic. Je to skvělé, protože působí proti pašování. Pomáhá těmto zemím v legálním obchodě, ale zejména působí také proti výrobě drog. Navštívila jsem příslušné instituce osobně a mohu vám říci, že fungují velmi dobře. Organizujeme rovněž odbornou přípravu. Odborná příprava patří k programům Evropské unie.

Dovolte mi ještě krátce zmínit otázku lidských práv. Nová dohoda o partnerství a spolupráci nám poskytne nástroj k prohloubení našeho dialogu s Tádžikistánem v této oblasti a v této dohodě existuje doložka o lidských právech. To nám poskytne příležitost a prostředky diskutovat s tádžickými orgány o všech souvisejících otázkách, například dětské práci, právech žen, svobodě spolčování a náboženské svobodě – v tom s vámi naprosto souhlasím, pane Beldere, – neboť v této oblasti ještě jsou některé problémy.

Byla zmíněna také otázka vody. Víím o těchto problémech již řadu let. Pokoušeli jsme se pomoci Tádžikům a v současné době hrajeme mezi zeměmi Střední Asie úlohu mediátora. Jsme přesvědčeni, že tato záležitost musí být řešena na regionální úrovni a musí v ní být zohledněny zájmy a potřeby zemí – rozkládajících se jak na horních tocích řek, tj. Tádžikistánu a Kurdistánu, tak na dolním toku, což je případ Uzbekistánu, Turkmenistánu a Kazachstánu. Podle mne lze nalézt trvalé řešení jen v této souvislosti. Pracujeme proto se všemi těmito zeměmi, v této souvislosti, a na rok 2010 – příští rok – je plánován státní politický dialog o vodě, v jehož rámci budou všechny tyto otázky řešeny, a poté se samozřejmě pokusíme projednat náležitosti a dospět k dohodě.

Moje poslední poznámky: Je vhodný čas podpořit konečnou fázi ratifikačního procesu směřujícího k uzavření dohody o partnerství a spolupráci. Intenzivnější spolupráce s Tádžikistánem, podporovaná vámi, Parlamentem, je v zájmu našich občanů. Hlasování pro tuto dohodu vyšle silný signál Tádžikistánu v tom smyslu, že Evropská unie dodržuje své závazky dané strategií pro Střední Asii. Připraví podmínky pro partnerství, které má zásadní význam pro naši vlastní bezpečnost, a pomůže nám podpořit větší regionální spolupráci, která je tak důležitá pro stabilitu Střední Asie.

Alojz Peterle, zpravodaj. – (SL) Chci poděkovat vám všem za pozorná slova, nové pohledy a nová zdůraznění. Jsem velmi rád, že Parlament zastává v této rozpravě znovu jednotný názor a že má vůli budovat pevnější a užší partnerství s Tádžikistánem. Těší mne také to, že vnímáme identitu Tádžikistánu a jsme si vědomi specifické úlohy, kterou hraje v regionu.

Osobně bych byl potěšen, kdybychom věnovali stejnou pozornost sledování provádění této dohody, a brzy budeme mít příležitost právě toto učinit. Dovolte mi však připomenout význam úlohy Parlamentu v této spolupráci, jejímž jedním článkem bude naše delegace v zemích Střední Asie.

Pevně věřím, že tuto dohodu budeme schopni zítra dokončit schválením velkou většinou. Až vstoupí v účinnost, budou mít Evropská unie a Tádžikistán možnost spolupracovat, a to na regionální, dvoustranné a celosvětové úrovni. Velice vám děkuji za vaši pomoc a spolupráci.

Předsedající. – Obdržela jsem návrh na ukončení rozpravy z Výboru pro zahraniční věci podle čl. 110 odst. 2 jednacího řádu.⁽¹⁾

Společná rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 17. září 2009.

Písemná prohlášení (Článek 149)

Jiří Maštálka (GUE/NGL), písemně. – (CS) Vítám každou dohodu mezi Evropskými společenstvími a zeměmi bývalého Sovětského svazu, pokud jsou tyto dohody založeny na rovnoprávnosti a oboustranném prospěchu. Stojí-li v důvodové zprávě předkládaná dnes plénu Evropského parlamentu, že navrhovaná dohoda přispěje k upevnění a posílení Unie v Tádžikistánu a v oblasti Střední Asie z hlediska politického, hospodářského i obchodního, pak chci naléhavě upozornit na následující závěry, jež zdaleka nesdílím jen já sám. Dohoda nesmí být v žádném případě chápána jako případná platforma pro vojenskou přítomnost sil Unie v uvedeném prostoru. Evropskou unii je nutné bezpodmínečně budovat jako mírový projekt, oprostěný od velmocenských a vojenských ambic. Proklamovaný boj proti terorismu nelze tak v daném prostoru vést bez spolupráce s Ruskem a dalšími sousedními státy. V neposlední řadě bych chtěl upozornit na to, že v naprosto rovnoprávném a oboustranně výhodném duchu je třeba přistupovat také k dobývání a využívání surovinových zdrojů.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ANGELILLI

Místopředsedkyně

14. Nová právní úprava týkající se víz pro balkánské země (bývalou republiku Jugoslávie Makedonii, Černou Horu a Srbsko) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise k nové právní úpravě týkající se víz pro západobalkánské země (bývalou republiku Jugoslávie Makedonii, Černou Horu a Srbsko).

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Paní předsedající, zeměpisně se rychle posouváme do jiné zeměpisné oblasti, a jsem velmi ráda, že zde řešíme její záležitosti: vyhlídky na uvolnění vízového režimu pro některé země na Balkáně. Je skvělé, že se tím Evropský parlament zabývá v tak raném stádiu svého úřadování. Ukazuje se tím, jakou důležitost přikládáme tomu, aby se lidé ze západobalkánských zemí ocitli blíže Evropské unii. Nepochybně se jedná o nejdůležitější záležitost pro občany Balkánu, co se týče jejich stávajících kontaktů s Evropskou unií.

Uvolnění vízové politiky umožní lidem především svobodněji se pohybovat po Evropě a vytvoří otevřenější společnosti. Mnoho lidí z této oblasti – zejména mladí lidé – nikdy nebyli v západní Evropě a pochopitelně

⁽¹⁾ Viz zápis.

uvolnění vízového režimu otevře škálu příležitostí pro kontakty a výměny. To je skutečným přínosem této iniciativy.

V roce 2007 se EU vydala směrem k procesu, jehož cílem je odstranit vízové požadavky pro země západního Balkánu. Tento proces má dvě hlediska: země samotné musely udělat značný pokrok, co se týče spolehlivosti dokumentace, lepších právních předpisů zaměřených na přistěhovalectví, zlepšení práv menšin a boje proti korupci a organizovanému zločinu. EU jim na oplátku nabídne bezvízový styk. Usnadnění udělování víz bylo zavedeno v lednu 2008 v návaznosti na závazky v daných oblastech. Pouze skutečné uvolnění vízového režimu však umožní odstranit ekonomické a byrokratické překážky, které vytvořila vízová povinnost.

Uvolnění vízového režimu, který se vztahuje na občany západního Balkánu, je důležitým opatřením, které posílí vazby mezi tímto regionem a Evropskou unií. Můžeme očekávat, že to povzbudí proevropský přístup mezi vládami a národy v oblasti, protože to ukazuje na to, že proces evropské integrace má skutečné výhody. Pokračující izolace by ale naopak vedla k pocitu vyloučení a zabránila by výměně myšlenek a v krajním případě by i mohla vyústit v rozvoj úzkoprsého nacionalismu.

Náš cíl je samozřejmě opačný: otevřít Evropskou unii, poskytnout zemím přístup k programům Společenství, usnadnit lidem kontakt a podpořit rozvoj a výměny jak mezi zeměmi západního Balkánu, tak mezi těmito zeměmi a EU. A nakonec uvolnění vízového režimu vytvoří nové příležitosti pro obchod, průmysl a přenos know-how. Toto jsou důležité prvky ve zmírňování následků hospodářské krize.

Proto je tedy nutno návrh Komise, který byl předložen 15. července, velmi přivítat. Podle návrhu by měla být v prvním kroku zrušena vízová povinnost pro občany bývalé republiky Jugoslávie Makedonii, Černé Hory a Srbska, které mají biometrické pasy. Cílem je, abychom 1. ledna 2010 uvolnili vízové požadavky pro tyto občany a později toto rozšířili na ostatní země, jakmile také splní požadované podmínky. Komise vyhodnotila, že tři země – Srbsko, Černá Hora a bývalá republika Jugoslávie Makedonie – tyto podmínky pro uvolnění vízového režimu vcelku splňují. Posuzování Srbska a Černé Hory pokračuje a doufáme, že do podzimu letošního roku budeme mít potvrzení z Komise, že jsou všechny podmínky splněny tak, abychom mohli přikročit k dalšímu kroku.

Musím zdůraznit, že mnohé z podmínek, které jsme pro uvolnění vízového režimu stanovili, jako reforma policie a boj proti korupci, také pomohou zemím v jejich přípravě na členství v Evropské unii a vytvoří tak situaci, v níž, co se harmonizace pravidel týče, každý vyhrává. Poskytuje to také dobrý příklad toho, jak může na západním Balkáně fungovat zásada podmíněnosti.

Albánie a Bosna a Hercegovina nebudou do tohoto prvního rozhodnutí o vízové výjimce zahrnuty, ale nebudou ponechány stranou. Víím, že tato záležitost mnohé v této sněmovně trápí. Je jen otázkou času, než tyto země také splní nezbytné podmínky v pracovním plánu Komise. Aby proces mohl být co nejdříve zakončen, nadále důrazně podporujeme a povzbuzujeme Albánii a Bosnu a Hercegovinu, aby pokročily ve zbývajících cílech a doufám, že i ony budou v brzké budoucnosti požívat výhod uvolněného vízového režimu.

Evropská unie učiní vše, co bude moci, aby pomohla a podpořila tyto dvě země v jejich úsilí o dosažení cílů, zejména pokud se týče právního státu.

Co se týče Kosova, návrh Komise neobsahuje žádnou změnu. V tomto případě prozatím vízový režim zůstává zachován. V budoucnu se budeme muset podívat na to, jak můžeme opatření co nejlépe rozšířit, abychom poskytli občanům Kosova ta samá práva jako ostatním v regionu. V říjnu očekáváme sdělení Komise, které bude obsahovat představy o tom, jak podpořit hlubší spolupráci a kontakty s Kosovem.

Rada právě započala diskuse o návrzích Komise, ale předsednictví bude tvrdě pracovat na tom, abychom co nejdříve mohli dosáhnout dohody. Vítáme zájem, který Evropský parlament v tomto návrhu ukázal, a skutečnost, že počáteční diskuse již ve vašich výborech probíhají. Vzhledem k obrovskému politickému významu tohoto návrhu si jsem jista, že se na cíli shodneme, a tím cílem je ukončení tohoto procesu co nejdříve a s co nejuspokojivějšími výsledky tak, aby se co nejrychleji uvolnění vízového režimu mohlo stát skutečností.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, rád bych poděkoval paní ministryni, Malmströmové, za vše, co nám řekla a co se pokusím jménem Komise potvrdit.

15. července Komise navrhla zrušení krátkodobých víz pro občany bývalé republiky Jugoslávie Makedonii, Černé Hory a Srbska. Jak jste paní ministryně zdůraznila, jedná se o historický moment v našich vztazích se západním Balkánem.

Tento návrh na zrušení vízové povinnosti je založen na pokroku, k němuž došlo v posledních šesti letech v oblastech spravedlnosti a vnitřních záležitostí, a to v souladu se závazky přijatými v Thessaloniki v roce 2003.

Návrh Komise byl předložen Radě. Členské státy podporují přístup navržený Komisí a potvrzují svůj záměr úzce spolupracovat s Evropským parlamentem na zajištění formálního přijetí dokumentu v průběhu vašeho předsednictví, paní ministryně, švédského předsednictví.

Děkuji Evropskému parlamentu za jmenování zpravodajů z Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a za zpracování orientačního harmonogramu, jenž stanoví dobu předložení zprávy na konec září a hlasování ve Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a posléze na plenárním zasedání v říjnu a v listopadu. Cílem je osvobození od vízové povinnosti pro občany Makedonie, Srbska a Černé Hory od 1. ledna 2010.

Návrh Komise je podložen výsledky rozhovoru započatého v první polovině roku 2008 s pěti zeměmi západního Balkánu. Byly načrtnuty orientační plány určující kritéria, jejichž realizace zahrnuje přijetí strukturálních reforem v klíčových oblastech spravedlnosti, svobody a bezpečnosti. Tato metoda se pro země regionu osvědčila jako velmi významná pobídka k tomu, aby pokročily v reformách směrem k bezpečnosti cestovních dokladů zavedením biometrických pasů a průkazů totožnosti pro pohraniční kontroly a směrem k celkovým migračním politikám, a to i ve vztahu k veřejnému pořádku a bezpečnostním politikám: boji proti organizovanému zločinu, korupci, obchodu s lidmi a samozřejmě i k základním právům včetně záležitostí občanství.

Poté, co jsme prostudovali zprávy, můžeme říci, že bývalá republika Jugoslávie Makedonie splňuje všechna kritéria stanovená jejím pracovním plánem.

Černá Hora a Srbsko udělaly značný pokrok. Co se však týče Srbska, je nutné ještě některé podmínky splnit, a to zejména ve vztahu k ověřování průkazů totožnosti, které předkládají obyvatelé Kosova a osoby kosovského původu, které žijí v zahraničí, když žádají o vystavení srbských biometrických pasů.

Druhou podmínkou pro Srbsko je ochrana hranic s Kosovem a spolupráce s misí EULEX, a zatřetí koncipování národní strategie pro migraci.

Co se týče Černé Hory, je nutné nalézt trvalé řešení pro vysídlené osoby. Stále je nutné přijmout opatření na faktické zavedení zákona o cizincích a opatření na posílení správní kapacity a ta, která by měla zajistit účinnější boj s korupcí a organizovaným zločinem.

Taková je situace v těchto třech zemích.

Přes značný pokrok, jehož bylo dosaženo v několika posledních měsících, nebyly Bosna a Albánie ještě schopné dokončit potřebné reformy, které pracovní plán požaduje, jako je zrušení vízové povinnosti. Komise na základě této analýzy a v reakci na výzvu ze strany Rady pro obecné záležitosti z června 2009 navrhla zrušení vízové povinnosti pro občany Makedonie, Černé Hory a Srbska. Co se týče Srbska, osoby s bydlištěm v Kosovu a osoby kosovského původu, které žijí v zahraničí a jsou držiteli srbského pasu vydaného ústředním orgánem v Bělehradu, budou z uvolnění vízového režimu vyloučeny a budou potřebovat víza. Od roku 1999 nebylo Srbsko schopné zajistit ověřování osobních dokumentů, které jsou v držení obyvatel Kosova. Komise zvážila bezpečnostní riziko, které tato kategorie lidí představuje pro Společenství, stejně jako skutečnost, že až se doposud nekonal žádný dialog ohledně uvolnění vízového režimu s Kosovem.

Rozhodnutí zahrnout některé země do uvolněného vízového režimu vychází ze skutkové podstaty každé jednotlivé země.

Co se týče Srbska a Černé Hory, budeme pozorně sledovat opatření, která tyto dvě země přijmou k tomu, aby plně zavedly všechna kritéria. Pokud jde o pokrok, kterého již dosáhly Albánie a Bosna a Hercegovina, Komise je přesvědčena, že tyto dvě země budou v blízké budoucnosti schopny přijmout všechna požadovaná kritéria. V říjnu jejich orgány předloží Komisi doplňkové informace o pokroku dosaženém v posledních měsících. Na základě těchto informací bude na začátku příštího roku vyslána hodnotící mise a poté Komise vyhotoví nové hodnotící zprávy a předloží je k diskusi členským státům. Po tomto kroku Komise doufá, že bude moci navrhnout zrušení vízové povinnosti v roce 2010.

V souladu s platnými postupy bude v Radě diskutován návrh a bude předložen ke stanovisku v Evropském parlamentu. Oficiální přijetí dokumentu většinou zemí Schengenu by se tak mělo odehrát v průběhu švédského předsednictví, což umožní skutečné zavedení zrušení vízové povinnosti pro občany těchto tří zemí od ledna

2010. Jak jste řekla, paní ministryně, toto vše znamená možnost, zejména pro mladou generaci v těchto balkánských zemích, podílet se ve větší míře na evropském životě, začlenit se do něj a myslíme si, že to může být nesmírně prospěšné jak pro tyto země, tak pro naši Evropu.

Tady to tedy je. To jsou věci, které jsem chtěl sdělit po vynikajících postřezích uvedených předsednictvím.

Manfred Weber, jménem skupiny PPE. – (DE) Paní předsedající, úřadující předsedkyně Rady, komisaři, západní Balkán potřebuje Evropu a my Evropané potřebujeme stabilitu na západním Balkáně. Západní Balkán je ústřední součástí Evropy a musíme udělat vše pro to, abychom tuto důležitou část přivedli zpět domů do Evropy. Z tohoto důvodu se jedná o správné návrhy.

Život v této oblasti byl popsán; depresivně dlouhé fronty na víza, mladí lidé, kteří nemají vyhlídky na podání žádosti o opuštění země a nemohou okusit život v Evropě. Pro mnoho lidí je tato oblast jako vězení, v němž nemají žádný styk s vnějším světem. Všichni s tím chceme skoncovat, v mé skupině na tom usilovně pracují paní Packová, paní Bildtová a pan Posselt. Všichni to podporujeme.

Máme obavy z toho, že v důsledku odlišného zacházení se státy v této oblasti budou existovat separatistická hnutí a v oblasti západního Balkánu se vytvoří různé skupiny občanů, což by skutečně mohlo vést k problémům. Občané v Evropské unii ale stejně tak očekávají bezpečnost. To znamená, že normy, které zde dnes komisař Barrot popsal, zejména bezpečnostní standardy policejní spolupráce v boji proti nelegálnímu přistěhovalectví a ekonomické migraci a pro biometrické údaje jsou dohodnutými minimálními standardy, které představují pravidla hry. Naši občané očekávají, že tato pravidla hry budou dodržována.

Tím se dostávám k druhému bodu: nesmějí existovat žádné ústupky zahraniční politiky v otázce zrušení vízové povinnosti. Těmto státům bychom neměli zcela uvolnit otěže. Pravidla hry jsou jasná a každý stát, který se jimi řídí, má reálnou naději, že mu bude vízová povinnost zrušena. Tlak na státy, které bez ohledu na pomoc EU nebyly až dosud schopny zlepšit své standardy, by neměl polevit.

Toto jsou dvě strany, které v poslaneckém klubu Evropské lidové strany (křesťanských demokratů) považujeme za správné. Věříme hodnocení, které Evropská komise realizovala, a můžeme proto současný krok schválit.

Kristian Vigenin, jménem skupiny S&D. – (BG) Paní předsedající, úřadující předsedkyně Rady, komisaři, samozřejmě podporujeme návrhy Komise, protože znamenají velmi důležitý krok pro tyto tři země ve zmíněném regionu, které budou moci od 1. ledna 2010 využívat bezvízového režimu.

Já sám jsem ze země a z generace, která nadšeně přivítala zrušení vízového režimu předtím, než se naše země stala členem Evropské unie. Také bych řekl, že toto je první a nejdůležitější známka toho, že se věci opravdu vyvíjejí správným směrem a že jednoho dne bude pro tyto země konečnou zastávkou Evropská unie.

Zároveň si ale nemohu pomoci, abych do určité míry nevyjádřil svůj úžas nad přístupem Komise v této záležitosti, v němž se projevuje nadměrná administrativa. Ačkoliv jsou na jedné straně technické záležitosti důležité, v tom smyslu, že je harmonizace potřebná a že země musejí splnit nezbytné podmínky, aby se staly součástí Evropské unie, a mohly tedy získat tento bezvízový režim, rozhodnutí Komise vyloučit Albánii a Bosnu a Hercegovinu jsou do jisté míry nepochopitelné. Neodráží citlivou povahu této záležitosti v regionu. Podceňuje vliv, jaký by mohla mít na budoucí vývoj ve vztazích mezi zeměmi regionu a postoj řadových občanů v regionu k tomuto rozhodnutí Evropské komise.

Z tohoto důvodu věříme, že by rozhodnutí Evropské komise mělo být revidováno a mělo by zahrnout Albánii a Bosnu a Hercegovinu, s jasným harmonogramem, jenž by stanovil, kdy by tyto země mohly být do bezvízového režimu zahrnuty za předpokladu, že splní určité podmínky.

V tomto ohledu je záležitost obzvláště citlivá vzhledem k obyvatelstvu Kosova. Naše otázka tedy zní: kdy má Evropská komise v úmyslu zahájit rozhovory o vízech s Kosovem a zvážila možné následky ohledně stability Kosova, pokud tyto rozhovory nezačnou co nejdříve?

Sarah Ludford, jménem skupiny ALDE. – Paní předsedající, skupina ALDE pevně a důsledně podporuje cíl přístupu všech západobalkánských zemí k Evropské unii. Naším úmyslem je vybavit jejich občany tak, aby mohli vstoupit do prostoru volného pohybu s jednotným trhem a společnými hodnotami.

Svoboda krátkodobého cestování je nedílnou součástí této přípravy. Komise a Rada samozřejmě tento cíl sdílejí, tak proč u všech všudy Komise předložila takový mylný a rozvratný návrh?

Liberální skupina jistě nechce ohrozit tlak na vysoké standardy pasové a pohraniční bezpečnosti a na obecnější úrovni na právní stát, ale tento výkon musí být spravedlivý, důsledný a účinný. Ne že by zde

v současnosti nebyly anomálie. Například Srbsko a Černá Hora byly zařazeny do červencového návrhu, ačkoliv ke dni návrhu nesplňovaly srovnávací kritéria, avšak očekává se od nich, že je splní v budoucnu. Je zde také požadavek biometrických pasů, jichž Bosna mimochodem vydala jen 40 000, ale Chorvati, kteří již požívají výhod bezvízového cestování, je nepotřebují.

Říkáme, že stabilizace a dohoda o přidružení Srbska nemohou pokračovat, dokud se schovává Mladič, protože to ukazuje na nedostatek dohledu nad bezpečnostními službami. Ale pro odstranění vízové povinnosti musejí splňovat požadavky svazku 3: Veřejný pořádek a bezpečnost – máme tu určitý rozpor.

Způsob, jak udržet Bosnu a Albánii na náležité pozici znamená zahrnout je do právního rámce navrhovaného nařízení, ale tak, aby byla faktická realizace odstranění vízové povinnosti podmíněna prohlášením Komise o shodě – tedy podobnému tomu, které Komise vyhotoví na podzim pro Srbsko a Černou Horu. Proces by byl úplně stejný, i když trochu později.

Jakýkoliv další odklad pro Bosnu a Albánii a úplné vyloučení Kosova bude mít velmi rozvratné a škodlivé následky, podněcující vyhledávání chorvatských, srbských nebo v případě kosovských či makedonských pasů a podkopávající celistvost a vládu Bosny a zejména Kosova. Nemohu uvěřit, že má Komise a Rada v úmyslu vydat se touto škodlivou cestou.

Marije Cornelissen, jménem skupiny Verts/ALE. – Paní předsedající, jsem pro uvolnění vízového režimu a jsem také pro spojení určitých kritérií s uvolněním vízového režimu, ale pro co jsem ještě více, je mír a stabilita na západním Balkáně.

Co si myslíte, že to udělá zejména s mladými lidmi, bosenskými muslimy, když uvidí své bosenské vrstevníky z Chorvatska a Srbska s dvojími pasy, jak si na víkendy jezdí do EU? Opravdu chceme riskovat pěstování nacionalistických citů a prohlubování rozdělení v zemi, kde je stabilita stále křehká? A k čemu? Bosna a Hercegovina není co do plnění kritérií tak moc daleko za Srbskem. Již vystavují biometrické pasy a při plnění kritérií dosáhly zhruba stejného pokroku.

Proto vás důrazně žádám, abyste do současného návrhu zahrnuli i Bosnu a Hercegovinu kvůli těm lidem, kteří tam žijí a tvrdě pracují pro lepší budoucnost – se stále živými vzpomínkami na válku.

Ryszard Czarnecki, jménem skupiny ECR. – (PL) Jsem rád, že dnes naše kolegyně, donedávna ministryně Cecilia Malmströmová, hovořila jménem Rady. Naši sněmovně její přítomnost chybí, ale švédské předsednictví tím jistě získalo. Rád bych ve švédštině řekl „tack“ – tedy „děkuji vám“ – za proslov, což v mém jazyce, v polštině, znamená „ano“ – a je to tedy velmi případné slovo, protože zcela souhlasím s tím, co nám dnes jménem Rady řekla, i když mám několik malých, ale důležitých poznámek.

Především nechci, aby byla tato vhodná iniciativa Rady podporovaná Komisí – řečeno na rovinu – nějakou alternativou rychlého přistoupení Srbska, Makedonie a Černé Hory k Evropské unii. To je to, co společnosti těchto zemí očekávají, a to, co si zaslouží. Nevěřím, že bychom měli nahradit vyhlídku rychlého přistoupení těchto zemí k Evropské unii odstraněním vízové povinnosti.

Zadruhé věřím, že i lidé Bosny a Hercegoviny, Albánie a Kosova zasluhují bezvízové cestování, a to co nejrychleji. V tomto směru jim musíme zachovat evropskou perspektivu.

Nikolaos Chountis, jménem skupiny GUE/NGL. – (EL) Paní předsedající, jménem Skupiny konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice, jsme přesvědčeni, že návrh Komise na odstranění vízové povinnosti pro občany Srbska, Černé Hory a bývalé republiky Jugoslávie Makedonie, kteří mají biometrické pasy, je krok správným směrem a realizuje závazek Evropské unie vůči lidem této oblasti, aby si mohli plánovat cesty a jezdit do zbytku Evropy, aniž by potřebovali víza.

Musím upozornit, že co se týče západního Balkánu, hovoříme o traumatizované oblasti, která nedávno prožila válku a občanský konflikt, za nějž Evropská unie a některé členské státy nesou odpovědnost. Rány v této oblasti se hojí pomalu. Proto věříme, že je odstranění vízového režimu pro občany všech těchto zemí velmi důležitým krokem a poskytneme jim možnost komunikovat s národy zbytku Evropy.

Nemohu ale nezdůraznit podmínky, které, pokud jsem to správně pochopil, vnášejí určitou míru nejistoty do toho, zda v říjnu Rada skutečně schválí odstranění vízové povinnosti pro Černou Horu a Srbsko.

Zprvce, co se týče Kosova, které, pokud jsem to správně pochopil, spadá pod rezoluci Rady bezpečnosti 1244, a zejména co se týče srbské menšiny, která žije ve venkovském vězení hlídaném v rámci zeměpisných

vězení, upíráme jim v podstatě svobodnou komunikaci. Je to dvojí pohroma: nedovolujeme jim cestovat uvnitř vlastní země a ani jim nedovolujeme cestovat do zemí Evropské unie.

Zadruhé, mám řadu pochybností o tom, zda některé z těchto podmínek, které požadujeme od Srbska a Černé Hory, se vztahují k dané záležitosti a nebo zda neslouží jiným politickým účelům. Proto si myslím, že byste se měli v říjnu vynasnažit pro obyvatele Černé Hory, Srbska a dalších zemí západního Balkánu vízovou povinnost odstranit.

Athanasios Plevris, jménem skupiny EFD. – (EL) Paní předsedající, zaprvé, mír a stabilita na západním Balkáně je nepochybně v zájmu celé Evropy a samozřejmě, protože jsem z Řecka, je logické, že by to mělo být ještě více v našem zájmu, protože s některými z těchto států sdílíme hranice. Z toho důvodu bychom považovali směr, kterým jdete, za správný.

Nicméně bych rád vyčlenil bývalou republiku Jugoslávie Makedonii. Vláda ve Skopje pěstuje krajní nacionalismus proti jednomu členskému státu Evropské unie, a tím je Řecko, dává do oběhu mapy, které znázorňují řeckou oblast Makedonii spolu s Thessaloniki a řadou dalších měst jako okupovaná území, a tím v podstatě pěstují dojem, že by toto území, které je údajně okupováno Řeckem, mělo být osvobozeno.

Nechci zaměřit svou otázku na název, k němuž můžete být neteční, i když Řekové jsou velmi citliví na skutečnost, že byl název ukraden. Jistě ale pochopíte, že se nesmíme vrátit k nacionalismu, k pěstování nacionalismu v těchto zemích, na úkor jiných členských států Evropské unie.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Paní předsedající, to, že má být odstraněna vízová povinnost pro Srbsko, Makedonii a Černou Horu, ukazuje, že reformní úsilí v těchto zemích jasně přináší své plody. Deset let po ukončení konfliktu ale stále existují hluboké rozdíly a nevraživost pod povrchem stále vře. Má to také co do činění se skutečností, že Albánie, Kosovo a Bosna, které tentokrát nebyly zahrnuty, se cítí znevýhodněny. Nepochybně tamní lidé upřednostňují pěstování starých nepřátelství, než aby se zeptali sami sebe, co sousední země dělají lépe a jak lze dosáhnout pokroku, aby mohl být vízový režim zrušen. V každém případě by Srbsko mělo brzy získat statut kandidátské země, protože v mnoha ohledech směřuje k přistoupení.

Rány ale zdaleka nejsou zahojeny a každé opatření EU je odpovídajícím způsobem hodnoceno. Proto musíme na jedné straně lépe sdělovat důvody našich rozhodnutí a na druhé straně bychom měli vysvětlit Albánii, Kosovu a Bosně, že ještě musí vyvinout obrovské úsilí, aby se také přiblížily přistoupení. Mír na Balkáně, na prahu Evropské unie, je v každém případě daleko důležitější než přistoupení Turecka, které je z mnoha stran tak bouřlivě obhajováno.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Paní předsedající, dnes v Evropském parlamentu říkáme lidem v Bosně, Albánii a Srbsku: nezapomněli jsme na vás; neopustili jsme vás. Chápeme zejména lidi v Sarajevu, vaši frustraci. Ale zároveň lidem v Evropské unii říkáme, že nebudeme srovnávací kritéria přizpůsobovat. Pravidla musí být stejná pro každého. Vaše bezpečnost je pro nás důležitá.

Hlavně říkáme orgánům v Bosně a Hercegovině: přijměte svou odpovědnost, udělejte si pořádek, splňte si domácí úkoly. Oceňujeme pokrok, který byl nedávno dosažen. Požádáme Komisi, aby vás i nadále podporovala, ale pokud jsem se něco v průběhu svých šesti let války a míru na Balkáně naučila, a věřte mi, tohle je mi velmi blízké, viktimizace, obviňování a vytváření obětních beránků patří minulosti.

Jedná se o záležitost evropské integrace. Musíme se na to podívat z evropské perspektivy, a jak řekla paní Cecilia Malmströmová, nejlepší způsob, jak udělat prudký obrat, který je nutný, aby bylo možné odejít od závislosti a viktimizace a vzít zemi do vlastních rukou a začít s vízovou reformou, která je velmi potřebná a v každém případě nezbytná.

Doufám, že se shodneme na jasném vzkazu orgánům tohoto regionu v tom smyslu, že jim pomůžeme, ale že nebudeme slevovat z bezpečnosti našich občanů – že se musejí ujmout odpovědnosti.

Myslím, že bychom měli podpořit návrh Komise, a těm, kdo si myslí, že by to mohlo narušit stabilitu, bych ráda řekla, že stabilita nastane s evropskou integrací. Je velmi nešťastné, že jsou pasy vydávány v Záhřebu a v Bělehradě, a rozhodně bychom se měli to maximálně omezit, ale nemůžeme vytvářet jiná pravidla pro Bosňany. Není to v jejich zájmu.

Co můžeme udělat je, že se v Parlamentu ujmeme urychlení procesu a učiníme rozhodnutí, stanovíme si politiku tak, aby Rada mohla rozhodnout v průběhu tohoto roku.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Jak asi víte, jsem zpravodajkou Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci ohledně uvolnění vízového režimu pro země západního Balkánu.

V červenci nám Evropská komise poslala návrh, který doporučoval odstranění vízové povinnosti pro občany Srbska, Makedonie a Černé Hory. Makedonie již splnila všechny svoje povinnosti, zatímco od Černé Hory a Srbska je požadováno, aby splnily zbývající podmínky co nejrychleji.

Ačkoliv velmi vítám návrh Komise a oceňuji náročnost této práce, jsem zklamána skutečností, že tento dokument zcela vynechává zbývající země, aniž by jim poskytl jakýkoliv harmonogram.

Bosna a Hercegovina a Albánie postupují k dosažení odstranění vízové povinnosti podle jasného pracovního plánu a jsou si vědomy všech podmínek, které je nutné splnit ještě dříve, než k němu dojde. Zejména Bosna a Hercegovina dosáhly v průběhu tohoto léta velkého pokroku, tedy usuzujíc ze zpráv nezávislých organizací.

Rozhodnutí vynechat Bosnu a Hercegovinu a Albánii z tohoto seznamu je primárně technické. Jsme si všichni velmi dobře vědomi, že dokonce i ta nejlepší technická rozhodnutí mohou mít významné politické následky. Skutečností je, že jsou to Bosňané, kdo jsou vynecháni z procesu uvolňování vízového režimu.

Všichni musíme převzít podíl politické odpovědnosti za provádění tohoto procesu, jenž bude předpokladem míru a stability na západním Balkáně. Nutně také musíme přemýšlet o zahájení rozhovoru o vízech s Kosovem, protože to napomůže rozvoji strukturálních reforem.

Dámy a pánové, nesmíme se dostat do situace, kdy se zbrzdí proces odstraňování vízové povinnosti pro všechny země západního Balkánu, které mají jasné evropské vyhlídky. Uvolnění vízového režimu na západní Balkáně není dětskou skládačkou, kterou byste se mohli bavit. Zabýváme se zde lidmi, jejich kvalitou života a mobilitou a umožněním co nejužší spolupráce, v neposlední řadě i hospodářské.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Gratuluji Makedonii a doufám, že Černá Hora a Srbsko se také dostanou na tutéž úroveň. To by bylo dobré pro všechny tři země a pro západní Balkán jako celek.

Je ale nešťastné, že byla Bosna z tohoto balíčku vynechána. Úsilí ohledně Bosny nebylo odpovídající a nebylo dostatečně úspěšné, tím ale myslím úsilí naše i jejich. Největší překážkou pokroku v Bosně je duševní rozpoložení, pocit bezmoci, který tamní lidi i instituce ochrnuje. Bosňané jsou jediným národem v Bosně, kterému nebylo povoleno cestovat volně Evropou. Nemají druhý stát, do něhož by se mohli uchýlit, a z toho důvodu byli uvrženi do ghetta. Jsou jediní, kdo se nemůže utěšovat sny o dvojím občanství. To je ponižující. Cítí se Evropskou unií přehlíženi, znevažováni a trestáni.

Státu Bosna a Hercegovina musíme poskytnout politickou pomoc, abychom mu umožnili pomoci sobě i svým občanům. Evropská unie sdílí odpovědnost za situaci v Bosně a za stabilitu regionu. Ta odpovědnost leží na Radě, Komisi a Parlamentu.

Bosna je již blízko zrušení vízové povinnosti. Jediný problém, který zbývá, je problém v myslích lidí – v jejich a našich myslích. Mezi námi a jimi roste zeď, zeď vyšší než byla Berlínská zeď. Strhněme tu zeď a pomozme Bosně k odstranění vízové povinnosti, a to co nejdříve a v rámci téhož balíčku, který se vztahuje i na další tři země tohoto regionu.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Paní předsedající, paní Malmströmová, pane komisaři, my Zelení samozřejmě vítáme uvolnění vízového režimu pro Černou Horu, Makedonii a Srbsko. Je to něco, za co jsem sama v posledních letech bojovala, když jsem ještě byla poslankyní rakouské Národní rady. Je to důležitý krok směrem k naplnění snu sjednocené a mírové Evropy.

Nicméně cesta, kterou jste se vydali, má řadu úskalí. Především ale bude mít za následek, že se muslimští občané Bosny budou cítit diskriminováni. Již se to stalo, když jste oznámili, že bude uvolněn režim pro jiné státy. Argumentujete na základě technických podmínek, které Bosna a Hercegovina ještě nesplnily, ale evidentně jste přehlédli skutečnost, že stále ještě existují problémy i v těch státech, jichž se bude uvolnění vízového režimu nyní týkat. Bosna již vydala 40 000 biometrických pasů a již vydala předpisy pro vysídlené osoby, což ostatní země nemají, a zavedla protikorupční agenturu, kterou například Srbsko ještě nemá.

Nabývám dojmu, že zde je i politická diskriminace, a považuji to za velmi nebezpečné pro mír v regionu a pro multietnickou Bosnu a Hercegovinu. Zmíním se o tomto nebezpečí ještě jednou: existuje nebezpečí, že zde budou formálně schválené etnické dělící čáry. Proto na vás apeluji, abyste uzavřeli společný balík s Bosnou a Albánií a zahájili rozhovory o vízech s Kosovem.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, dnes jsou určité oblasti Balkánu stále ještě nestabilní a jsou používány jako trasy pro nelegální obchod kontrolovaný sítěmi organizovaného zločinu. Obzvláště závažný je obchod s lidmi, jenž často zahrnuje i vykořisťování v podobě nelegální práce nebo prostituce.

Uvolnění vízového režimu proto musí být doprovázeno přísným uplatněním bezpečnostních pravidel, jedním z nichž je zavedení biometrických pasů. Pokud víme, Albánie a Bosna a Hercegovina ještě tato technická opatření plně nezavedly. Je proto velmi důležité, abychom pro tyto dvě země vízový režim ještě neuvolňovali, dokud jejich vlády nebudou plně spolupracovat a nebudou zavedena technická opatření zajišťující identifikaci dotčených stran. Podle mého názoru nepředstavuje neschopnost splnit požadavky diskriminaci.

George Becali (NI). – (RO) Jsem potěšen, že dnes projednáváme odstranění vízové povinnosti pro některé balkánské země, a musím vám sdělit proč: moji prarodiče se narodili v Makedonii, můj otec v Albánii, moje babička v Řecku a má matka v Bulharsku, přičemž já se narodil v Rumunsku. Zaplatpánbůh jsem dnes zde, a tak se mohu zeptat Olliho Rehna: je možné pro Albánii odstranit vízovou povinnost do poloviny roku 2010, jak bylo slíbeno? Na tuto otázku bych rád slyšel odpověď, protože se dotýká mých citů, mých příbuzných, mé rodiny a mých kořenů, které sahají napříč téměř celým Balkánem. Bože prosím.

Doris Pack (PPE). – (DE) Paní předsedající, paní Malmströmová, pane komisaři, dámy a pánové, všechny nás potěšilo navržené uvolnění vízového režimu. Dlouho jsme za to v Parlamentu bojovali a nyní je zde první zárodek. To nám ale nestačí. Myslím, že byla v červnu zvolena špatná formulace. Dnes – jak jsme slyšeli – jsou stále problémy v Srbsku a Černé Hoře. Tak proč jsme do dokumentu nezahrnuli Albánii a Bosnu a neřekli, existují zde také problémy, které je nutné překonat? To by příliš škod nenadělalo.

Je samozřejmě skutečností, že politici v Bosně a Hercegovině mají malý zájem zlepšit to, co je v každém případě pro jejich spoluobčany nemilá situace. Proč by měli? Mají práci, mohou cestovat, mrhají časem na zbytečných nacionalistických střetech namísto toho, aby například pracovali na dobrém školství, na dobré infrastruktuře, dobrém zdravotnictví. Nezajistili ani, aby byla splněna srovnávací kritéria pro uvolnění vízového režimu. Uvolnění vízového režimu by konečně do této nacionalistické zatuchlosti v Bosně a Hercegovině vneslo závan čerstvého vzduchu a dalo by mladé generaci konečně naději.

Nicméně od té doby, co Komise oznámila hodnocení, byla v Bosně a Hercegovině přijata opatření pro boj s korupcí a řada důležitých zákonů byla uvedena do pohybu, takže technické podmínky mohou být splněny na podzim. Není to ale otázkou jen technických podmínek; je to i otázkou politických aspektů. Je tu záležitost biometrických pasů; vím, že jich ještě mnoho vydáno nebylo a upřímně vyzývám Komisi a některé členské státy, aby s vydáváním těchto biometrických pasů pomohli. Technická pomoc znamená hodně.

Rada, Komise a místní politici se opravdu musí všemožně snažit, aby se etnické rozdělení v této zemi dále neprohlubovalo. Odmítnutí uvolnit vízový režim pro Bosnu a Hercegovinu by zavřelo muslimy do ghett, protože Chorvati a Srbové mají cestu ze země otevřenou. Bosenský pas – za normálních okolností je pas jasným potvrzením státu – nebude mít v očích jeho držitelů žádnou cenu, pokud neotevře dveře do EU.

Požádala bych Komisi a Radu, aby těmto zemím pomohly. Albánie to zvládne. Mají novou vládu; oni to zvládnou, ale Kosovo to zvládne, pouze pokud mu všichni pomůžete. Máte naši podporu. Nemusíte přivírat oči, ale měli byste stanovit normy politické, nikoliv pouze policejní.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Liberalizace vízové politiky ve vztahu k západnímu Balkánu je citlivá záležitost politicky, ale pro občany těchto států a tohoto regionu i mimořádně lidsky. V současnosti hovoříme o Černé Hoře, Makedonii a Srbsku, což je v historických souvislostech velmi důležité, ale neměli bychom na dlouho zavádět na západním Balkáně jakýsi dvojrychlostní systém a měli bychom co nejdříve do tohoto procesu vrátit zejména Bosnu a Hercegovinu a samozřejmě i Albánii.

Západní Balkán je geograficky, kulturně i historicky úzce spjatý s Evropskou unií, s našimi členskými státy, a i když se ještě nedávno v této části odehrávaly velmi bouřlivé události, je třeba říci, že reformy, ale i naše očekávání jsou postupně naplňovány a že politické reprezentace těchto zemí skutečně vyvíjejí velké úsilí, aby naše očekávání splnily.

I ve svém vystoupení bych proto ráda požádala nejen Radu a Komisi, ale i nás zde v Evropském parlamentu, abychom v tomto úsilí podpořili představitele jednotlivých zemí a abychom jim byli nápomocni v těch otázkách, které ještě nejsou dořešené. Nesmíme též zapomínat na to, že země západního Balkánu jsou pro nás mimořádně geopoliticky důležité, a to z mnoha důvodů.

Tak jako Srbsko a Černá Hora mají nyní důležité domácí úkoly, které, jak všichni doufáme, co nejdříve splní, chtěla bych ještě zdůraznit, že by bylo velmi vhodné, aby se co nejdříve určil termín i pro ty země, které nyní byly z procesu vyřazeny, a mám tím na mysli právě Bosnu a Hercegovinu a Albánii.

Gerard Batten (EFD). – Paní předsedající, těmito opatřeními bude od ledna 2010 umožněn bezvízový přístup do zemí Schengenu, které jsou členskými státy EU, pro Srbsko, Černou Horu a Makedonii. Komise předpokládá, že Albánii a Bosně a Hercegovině umožní bezvízový styk patrně od poloviny roku 2010. Takže během 12 měsíců bychom mohli být svědky toho, jak do EU získává volný přístup dalších 20,7 milionů lidí.

Přísně vzato by toto nemělo ovlivnit Spojené království, které není členem Schengenu, ale ve skutečnosti to vliv mít bude. Přístup do EU pro další miliony lidí z nejhudších a nejvíce zkorumpovaných zemí v Evropě jim umožní překročit první překážku v získání nelegálního vstupu do Británie. Tyto země se jednou stejně stanou členy EU, s plně legálním přístupem do EU. Tato opatření ještě více podkopávají schopnost Británie hlídat vlastní hranice, a je to tedy další důvod, proč by Británie měla vystoupit z Evropské unie.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Paní předsedající, jsme si všichni plně vědomi výhod a nevýhod svobody pohybu, ale dovoluji mi se na to podívat z jiného úhlu. Skutečně tyto tři země splňují základní kritéria, která jsou potřebná k tomu, aby dosáhly na taková privilegia, jako je odstranění vízové povinnosti?

Bulharská menšina v Srbsku je již téměř sto let naprosto zanedbávána a diskriminována, zatímco Makedonie od svého založení praktikuje stálou a důslednou protibulharskou politiku.

Posledním takovým činem ze strany Makedonie je uvěznění bulharské občanky, Spasky Mitrové, která dostala výjimečně tvrdý trest. Mitrová je členkou bulharského sdružení „Ratko“. Toto sdružení bylo v Bulharsku zakázané, což Makedonii vyneslo pokutu za porušení lidských práv.

Bulharská veřejnost považuje za nepřijatelné, aby výhody získávaly země, které porušují práva bulharských občanů, jinými slovy, občanů Evropské unie.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Myslím, že je důležité, že přišel okamžik, kdy konečně můžeme řádně hovořit o otázce bezvízového cestování v případě zemí západního Balkánu. Je potěšující, že tyto země, které splnily závazky, jež do současnosti přijaly, mohou být také užitečné pro co nejhladší zajištění překračování hranic.

Jako maďarská poslankyně Evropského parlamentu mohu pouze podpořit tato úsilí, protože například umožní Maďarům žijícím ve Vojvodině v Srbsku navázat přímější spojení se svou mateřskou zemí. Občané, kteří žijí na druhé straně hranice a kteří mluví tím samým jazykem a udržují úzké rodinné a kulturní vazby, nebudou schopni nalézt odpovídající slova k vyjádření důležitosti toho, že mohou překročit hranice bez vízové překážky. V tomto bodě, i když to není přímo spojené s bezvízovým cestováním, byla přijata určitá slibná opatření, jako je například nedávno přijatý zákon v Srbsku upravující fungování národních rad menšin. To ukazuje důležitý pokrok v oblasti institucionální ochrany práv menšin.

Umožnění bezvízového cestování nemůže být považováno jen za technickou záležitost. Je to záležitost jasně politická. Pro tyto země se jedná o důležité přispění k jejich politické stabilitě, neboť vědí, na co mají díky pasům z jejich států nárok a do jaké míry jsou uznávány Evropskou unií. Bylo by nepřijatelné, pokud by negativní rozlišování mezi státy regionu mělo dlouhodobě pokračovat.

Proto apeluji na hlavní odpovědnost Komise a Rady v těchto záležitostech. Evropská unie má politickou odpovědnost nabídnout zemím západního Balkánu vyhlídku na vstup do Evropské unie. Mělo by to těmto zemím pomoci urychlit a podpořit vybudování a posílení vlastních demokratických institucí, což zahrnuje i práva menšin.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Děkuji vám, paní předsedající. Také bych ráda přivítala paní Cecílii Malmströmovou a komisaře Barrota. Jsem rovněž potěšena předloženým návrhem. Jako bývalá ministryně zahraničních věcí Maďarska jsem spolu s ostatními tvrdě pracovala na tom, aby byly země západního Balkánu přivedeny blíže k Evropské unii a učinily první krok na jejich cestě k přistoupení. Také víme, že z tohoto pohledu je bezvízové cestování tím, čemu lidé nejvíce rozumějí a nejvíce je pociťují. Nyní jim to otevírá cestu k tomu, aby užívali svobody pohybu a navazovali užší mezilidské vztahy. Možná to také pomůže tomu, o čem jsem přesvědčena, že všichni považujeme za důležité, což je udržení motivovanosti těchto zemí v průběhu velmi obtížného přístupového procesu.

Víme, že musíme přijmout některé důležité kroky. Velmi často se musejí překročit určité tradice, o nichž víme, že je není lehké překročit. Je velmi důležité, že tyto tři země nyní získávají bezvízové cestování. Ráda bych také obrátila vaši pozornost k názoru, jenž byl dnes mnohokrát vysloven, a sice, že rovnováha v zemích

na západním Balkáně je velmi křehká. Již před válkou zde bylo etnické napětí, které zde zůstalo i po válce. Musíme proto posoudit u každého typu opatření, zda tato napětí sníží nebo zvýší.

V případě Bosny, jak již dnes bylo několikrát řečeno, není toto rozhodnutí jen prospěšné a důležité, protože nyní zahrnuje Bosnu, ale také proto, že velké množství bosenských občanů, kteří mají chorvatský nebo srbský pas, budou mít prospěch z bezvízového cestování, zatímco ti zbývající nikoliv. Ta samá situace se také týká kosovských občanů, tedy, že kdokoli může získat pasy v Srbsku, bude moci využívat bezvízového styku.

Věřím, že je důležité, abychom ještě jednou zdůraznili, že musí být učiněno i rozhodnutí politické, nejen technické. Z tohoto důvodu máme odpovědnost těmto zemím co nejdříve pomoci k získání bezvízového styku, a to v rámci velmi konkrétního harmonogramu.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Paní předsedající, paní úřadující předsedkyně, pane komisaři, tím, že jsem strávil deset let ve Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, sdílím s panem Weberem obavy ohledně bezpečnosti. Toto téma má hluboký zahraničněpolitický rozměr.

Jsem z generace, která vyrostla se statisíci tzv. jugoslávských zahraničních pracovníků. V průběhu komunistické diktatury mohli lidé z jihovýchodní Evropy žít na hranicích Jugoslávie svobodně cestovat, a to bez ohledu na komunistickou diktaturu. Dnes hovoříme o evropanizaci, vysíláme tam jednotky a úředníky, utrácíme spoustu peněz a zároveň mladé lidi v těchto zemích vězníme. Z tohoto důvodu je uvolnění vízové povinnosti naléhavě potřebné.

I já ale musím vyslovit několik kritických poznámek: zaprvé mě těší, že je začleněna Makedonie. Makedonie je příkladná v plnění kritérií, ale neměli bychom to Makedonii říkat jako náhradu za její oprávněné přání, aby bylo konečně stanoveno datum pro přístupová vyjednávání.

Zadruhé, Kosovo: bylo řečeno, že se musí řídit pravidly hry, ale hráč se může řídit pravidly hry, pokud jsou na hřišti dovoleny. Kosovo na hřiště nebylo připuštěno. Zasáhli jsme vojensky, abychom Kosovany osvobodili od útisku. Země bývalých utiskovatelů mají nyní získat výhody pramenící z odstranění vízové povinnosti – což já vítám, protože se nejedná o kolektivní vinu – a Kosovo o to nemůže usilovat. I když zde existují nedostatky, jsme to my, kdo se musí kát, protože my tu zemi prakticky spravujeme. Jinými slovy, musíme Kosovu poskytnout každou příležitost, protože pokud Srbsko v dlouhodobém výhledu dosáhne odstranění vízové povinnosti a Kosovo bude zcela vyloučeno, povede to k nepřijatelné deformaci.

Zatřetí, Bosna a Hercegovina: já – podobně jako řada poslanců – jsem podepsal protest proti vyloučení Bosny a Hercegoviny. Této zemi tři národů – špatně navržené podle Daytonské dohody, kterou je zoufale nutné revidovat – s mezinárodní správou, která je vinna svou nevykonností, musí být poskytnuta příležitost vydat se na cestu do Evropy, aniž by byla rozložena. Rozdrobení Kosova nebo Bosny by ohrozilo naši bezpečnost více než jakékoliv technické drobnosti.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Paní předsedající, musíme uznat, že odstranění vízové povinnosti pro Srbsko, bývalou republiku Jugoslávie Makedonii a Černou Horu je důležitým krokem směrem k evropské integraci západního Balkánu.

Mělo by se ale týkat všech zemí západního Balkánu a nemělo by docházet k vytváření nové dělicí čáry v této oblasti. Samozřejmě nikdo není oprávněn tvrdit, že je Evropská komise zaujatá proti muslimským občanům Bosny a Hercegoviny. Na druhé straně bychom neměli zapomínat na podivný status Kosova, jehož nezávislost není uznána všemi členskými státy Evropské unie.

Chceme, aby měli obyvatelé Kosova prospěch z odstranění vízové povinnosti, ale ať se již najde jakékoliv řešení, nesmí ovlivnit poslední dohody týkající se jeho statusu. Komise jednala správně, když nezavřela dveře Bosně a Hercegovině a Albánii. Musí ale postupovat rychle, aby v oblasti neohrozily stabilitu již žádné nové dělicí hranice. Dotčené země ale musejí samozřejmě realizovat nezbytné reformy, které, nezapomeňme na to, se dotýkají otázky bezpečnosti a boje proti organizovanému zločinu.

Parlament léta zdůrazňuje, že snazší kontakt s vnějším světem a větší možnosti cestování posílí mír, výměny na všech úrovních a nakonec i stabilitu. Otázka víz není jen technickou záležitostí, jedná se o vysoce politické téma, které ovlivňuje evropskou budoucnost oblasti, a všechny národy v oblasti mají na takovou budoucnost právo.

Anna Ibrisagic (PPE). – (SV) Paní předsedající, myslím, že v této fázi rozpravy již nejsou žádné pochybnosti o důležitosti uvolnění vízového režimu pro občany Balkánu. Schopnost volně cestovat je, spolu se vzděláním,

patrně nejdůležitějším nástrojem, jež můžeme nabídnout novým generacím, od nichž v celém regionu očekáváme tolik závazků demokratizačnímu procesu.

V důsledku toho vítám návrh na uvolnění vízového režimu pro Srbsko, Makedonii a Černou Horu. Pokrok jakékoliv země na její cestě do EU je pokrokem pro celý Balkán. Některé z těchto zemí musely dlouho čekat, některé možné déle, než bylo nutné. My v Evropském parlamentu a dvě země, které ještě nejsou do uvolnění vízového režimu zahrnuty, bychom se z toho měli poučit.

I když je to velmi citlivé politické téma, ráda bych zdůraznila, že pravidla pro uvolnění vízové povinnosti jsou jasná a všeobecně platná. Podmínky musejí být splněny. Nedělejme ale z toho více politické téma, než je nutné. Podívejme se na to, co je ještě nutné udělat a jak můžeme co nejrychleji zajistit, aby se Bosna a Hercegovina a Albánie co nejdříve připojily ke skupině bezvízových zemí.

Bosna a Hercegovina nedávno udělaly velký pokrok a brzy splní většinu zbývajících požadavků z pracovního plánu. Vyzývám proto aktéry v Bosně a Hercegovině, aby přijali protikorupční zákon a co nejdříve stanovili pravidla pro výměnu informací mezi různými složkami policie. Apeluji na ně, aby se snažili dokončení práce zajistit do konce září, než bude zpráva odeslána zpět Komisi. V nové analýze pak od Komise na oplátku očekávám, že posoudí, jakého pokroku bylo dosaženo, a jakmile budou požadavky EU splněny, že navrhne, aby Rada schválila uvolnění vízového režimu pro Bosnu a Hercegovinu. Doufám, že to bude moci vejít v platnost v červenci 2010.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Paní předsedající, komisaři, odstranění vízové povinnosti pro některé země, které patří do oblasti západního Balkánu, znamená počáteční potvrzení závazku Evropské unie v pokračování evropského procesu integrace. Jsem ale přesvědčen, že návrh Komise je bohužel neúplný. Občané z Albánie a Bosny a Hercegoviny nebudou moci využívat stejného jednání, což vytvoří mezi občany Balkánu rozdíly.

Rád bych vám připomněl rozdíly, které již existují mezi předchozí generací, která měla prospěch z otevření hranic bývalé republiky Jugoslávie Evropě, a současnou generací, která stejného zacházení ze strany Evropské unie nepožívá. Tento návrh ale bude mít za následek to, že občané zemí bývalé Jugoslávie, kteří nemají prospěch z odstranění vízové povinnosti, se budou nažít získat druhý pas v zemi, která patří do bývalé jugoslávské federace, a s níž má Evropská unie bezvízový styk. Již jsme na takový scénář narazili v případech moldavských nebo gruzínských pasů oproti pasům ruským.

Domnívám se, že logickým řešením je uplatnit to samé zacházení na všechny balkánské země, a zároveň vyzývám Komisi, aby také zvažila zahrnutí Moldávie do skupiny zemí v jihovýchodní Evropě.

Victor Boștinăru (S&D). – (RO) Jako poslanec Evropského parlamentu a socialista vítám sdělení Rady a Komise týkající se vízového režimu pro tři země západního Balkánu. Je to první jasný krok k jejich integraci do Evropské unie, první úspěch pro budoucí občany EU na západním Balkáně. Jsem si také vědom toho, že nedostatek jasných vyhlídek v podobě pracovního plánu pro Bosnu a Hercegovinu, Albánii a Kosovo pro nás musí představovat závažnou skutečnost. Nehovořím jen o zklamání široké veřejnosti, ale zejména o riziku pro politickou stabilitu v těchto třech zemích. Především očekávám, že Evropský parlament a nově sestavená Evropská komise budou i nadále zachovávat očekávaný harmonogram začlenění západního Balkánu do Evropské unie. Je to jediný způsob, jakým můžeme naplnit náš mandát, kvůli němuž jsme byli zvoleni: sjednotit Evropu.

Norica Niculai (ALDE). – (RO) Paní předsedající, jedna minuta mi bude bohatě stačit k tomu, abych přivítala toto historické rozhodnutí pro Balkán i Evropu. Věřím, že svoboda pohybu je bránou k demokracii a vědění. Dali jste těmto třem zemím příležitost. Zároveň ale věřím, že Evropa je také Evropou předpisů, které jakožto evropští občané, musíme dodržovat, a to každý z nás. Předložili jste tento návrh, protože jste vyhodnotili, že pravidla a podmínky, které jsme stanovili, jsou splněny.

Jsem toho názoru, že až tato evropská pravidla budou splněna, předložíte návrh toto rozšířit i na Albánii a Bulharsko. Ve vašem rozhodnutí určitě doporučíte urychlení tohoto procesu. Jsem jednou z těch, kdo si nemyslí, že se jedná o diskriminaci. Právě naopak. Domnívám se, že tento proces pomůže povzbudit tyto dvě země, aby si vedly lépe a splnily tyto podmínky, protože od přijetí tohoto rozhodnutí tři země prokázaly, že když chtěly, aby se jejich lidé těšili jinému postavení, byly ochotné se o to přičinit.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Paní předsedající, komisaři, ministryně, dámy a pánové, musím říci, že jsem pro uvolnění vízového režimu a pro evropskou integraci, a to až k dokončení mozaiky, již je západní Balkán,

protože jak někdo již dříve řekl, potřebujeme, aby byl Balkán stabilní. Tato integrace je proto důležitá a musí se odehrát co nejdříve.

Co se ale týče přistěhovalectví – o němž jsme hovořili včera a které představovalo téma bezpečnosti a lidských práv – musíme být velmi opatrní, protože jsem přesvědčen, že prověřování musí být prováděno důkladně, a nemělo by být usnadněno. Harmonogramy musí odpovídat těmto kontrolám, které by měly být, pokud možno, urychleny. Dále jsem si všiml, že je v této oblasti trhlinka, o níž bylo řečeno jen málo, a tou trhlinkou je Kosovo. Budete mi přesně rozumět, když řeknu, že tato trhlinka docela dobře umožňuje lidem z jiných zemí cestovat mezi Kosovem a Makedonií. Víím, že se připravuje zpráva, která nám v příštích dnech něco řekne, poskytněte nám ale, prosím, o Kosovu více informací již dnes večer.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Paní předsedající, paní ministryně to řekla dobře: uvolnění vízového režimu je nezbytné, aby došlo k posílení vazby s EU, předešlo se narůstajícímu nacionalismu a zabránilo izolaci. Jak je tedy možné, že návrh ohrožuje bosenské muslimy izolací? V rámci jediné země vzniká velká nerovnost, protože srbští a chorvatští Bosňané pasy dostávají. Muslimové ale bohužel nemají sousední zemi, která by jim pas dala. Kdo se postaví za bosenské muslimy? Udělá to Komise? Udělá to Rada? Můžete mi s jistotou říci, zda Komise nebo Rada vedly rozhovory s Chorvatskem a Srbskem o omezení týkajícího se vystavování pasů, protože by mělo být jasné, že jejich kroky vyvolají nepokoje.

Nadezhda Nikolova Mikhaylova (PPE). – (BG) Ráda bych poblahopřála panu Barrotovi ke stanovisku Evropské komise ohledně uvolnění vízového režimu pro západní Balkán. Jako ministryně zahraničních věcí v době, kdy byla vízová povinnost odstraněna pro Bulharsko, víím, jaký citový dopad mělo odstranění vízové povinnosti a konec ponižování na naše občany. Zároveň ale jako poslankyně Evropského parlamentu nemohu než souhlasit s paní Packovou a paní Bildtovou v tom, že skutečná evropská solidarita zahrnuje to, že Evropská unie poskytuje logistickou podporu při plnění kritérií, a nikoliv při odchylování se od nich, protože to má na společnosti demoralizující účinek a zbavuje to vlády odpovědnosti.

Změna musí přijít jako odměna za vynaložené úsilí, a ne za dvojitý metr. Společnosti západního Balkánu si musejí zvyknout na to, že budou po svých vládách vyžadovat, aby dělaly svou práci. Musí vědět, že vízový režim je pozdržen nikoliv kvůli evropskému hnidopištví, ale proto, že neodvedly svou práci. Solidarita by měla být poskytnuta oplátkou za převzetí odpovědnosti. Pokud je ohrožena záležitost principu, pak něčí náboženství a etnická příslušnost nehrají roli.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Podporuji rozhodnutí Evropské komise, které ztělesňuje letitý závazek týkající se odstranění vízové povinnosti pro občany západního Balkánu. Jsem ale přesvědčena, že občané Moldavské republiky by se měli co nejdříve těšit těm samým právům týkajících se svobody pohybu v EU. Evropská unie musí pokračovat vůči těmto zemím v budování své politiky otevřených dveří a odstranění vízové povinnosti pro tyto národy je důležitým krokem na cestě k evropské integraci.

Na doplnění tohoto rozhodnutí, které povede k rozvoji přeshraničních obchodních příležitostí a umožní lidem svobodu pohybu, musí evropské orgány zvážit pořádání kulturních a vzdělávacích programů, které budou v těchto zemích propagovat evropské hodnoty. Vedle toho musí i nadále zůstat prioritou posilování bezpečnosti hranic a boj s mezinárodním zločinem.

A konečně musím znovu potvrdit, že Rumunsko nezávislost Kosova neuznává.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Rád bych vyjádřil své uspokojení nad pokrokem procesu uvolnění vízového režimu v posledních 18 měsících. Jedná se o velký úspěch a apeluji na vás, abyste podnikli rychlé kroky a pokračovali ve stejné linii.

V posledních několika dnech jsme dostali zprávy ze Sarajeva, že proces plnění požadavků pracovního programu nabývá na tempu, a to i přes veškeré obtíže. To se také týká citlivých oblastí, jakou je koordinace policie mezi městem Banja Luka a Sarajevem.

Apeluji na Komisi a Radu, aby pravidelně sledovaly tento pokrok a reagovaly na něj. Evropská unie musí být schopná uplatnit svůj vliv na jakékoliv politické síly v Bosně a Hercegovině, které tento proces chtějí sabotovat. Nelze dopustit, aby občané Bosny a Hercegoviny trpěli kvůli nezodpovědnosti svých politiků, a my máme povinnost jim v tomto směru pomoci. Vyzývám Komisi, aby co nejdříve zahrnula Bosnu a Hercegovinu do bezvízové zóny.

Alojz Peterle, zpravodaj. – (SL) Výběrový přístup k odstranění vízové povinnosti neposílí evropské vyhlídky žádné země západního Balkánu, jejíž společnosti jsou rozděleny, protože výběrovost s sebou přináší nová rozdělení. Vítám každý krok, který bojuje se selektivností, a pevně věřím, že odstranění vízové povinnosti

pro všechny tyto země by určitě přispělo ke zlepšení obrazu Evropské unie v očích občanů těchto zemí, kteří po letech střetů potřebují otevření se světu.

Rád bych také zdůraznil, že v těchto zemích žijí tisíce mladých lidí, kteří nikdy nemohli cestovat do zahraničí. Jejich jediným zdrojem znalostí o Evropě je televize. Je také naší povinností jejich evropské vyhlídky posílit. Jsem si vědom bezpečnostních aspektů, ale ti, kdo opouštějí své země se špatnými úmysly, si cestu do Evropské unie tak jako tak najdou. Zadržujeme ale statisíce těch, kdo mají dobré úmysly.

Vyzývám proto Radu a Komisi, aby přehodnotila své stanovisko co nejdříve, aby sledovala pokrok v těchto zemích a zrušila vízový režim pro země, které nebyly zahrnuty do první skupiny. Děkuji vám.

Přirozeně také vyzývám vlády těchto zemí na západním Balkáně, aby co nejdříve splnily své povinnosti, a to v zájmu svých občanů a vyhlídek na přistoupení k EU.

Petru Constantin Luhan (PPE). – Paní předsedající, uvolnění vízového režimu pro země západního Balkánu je důležité, protože se toto opatření dotýká nejvíce obyčejných občanů v tomto regionu a jasně ukáže prospěšnost procesu sbližování s EU. Jsem přesvědčen, že podmíněčné zahrnutí Albánie a Bosny a Hercegoviny na bílý seznam se ukáže jako silná pobídka k tomu, aby splnily zbytek kritérií v jejich pracovním plánu. V našem případě byl v roce 2001 vyslán takový silný signál a během několika měsíců jsme zvládli splnit všechny zbylé podmínky.

Je důležité, aby Albánie a Bosna a Hercegovina byly zahrnuty na schengenský bílý seznam co nejdříve, a Komise by měla poskytnout veškerou nezbytnou technickou pomoc orgánům těchto dvou zemí tak, aby brzy splnily nezbytné podmínky.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Paní předsedající, není pochyb, že uvolnění vízového režimu je pro lidi na Balkáně neuvěřitelně důležité. Stejně jako vy i já jsem potkala mnoho frustrovaných lidí – zejména mladých lidí – kteří nemají možnost cestovat po Evropě tak, jak by chtěli, nemají možnost navštívit své přátele, nemají možnost se těšit ze svobod, které máme my všichni. Je nepochybné, že dosažení vízové svobody by bylo pro tyto lidi dobré, dobré pro jejich země, dobré pro celý region a dobré pro EU.

Proto mě těší, že zde jsou již podmínky pro to, aby tři zmiňované země – Bývalá jugoslávská republika Makedonie, Černá Hora a Srbsko – dostaly tuto příležitost, a to do konce tohoto roku. Je škoda, že ne všechny země západního Balkánu mohou být zahrnuty do současného návrhu, ale ať zde není pochyb o tom, že švédské předsednictví si velmi přeje posílit integrační proces – a následně i proces rozšíření – o balkánský region. Ti z vás, kdo mě dobře znají, jsou si dobře vědomi mé oddanosti této záležitosti.

Pokud má ale být tento závazek důvěryhodný a stát se skutečností, musíme trvat na tom, aby byly splněny podmínky. Je důležité, abychom takto postupovali již kvůli lidem na západním Balkáně, stejně jako pro dobro našich občanů. Musíme zajistit, aby byla stanovená kritéria splněna. Jak řekl pan Weber, nemůžeme dělat ústupky v něčem, co se týká zahraniční politiky, jen abychom byli hodní. To se týká víz i přistoupení.

Vím, že jsou občané Albánie a Bosny a Hercegoviny zklamaní. Chápu to. Nezapomněli jsme ale na ně. Uděláme vše, co bude v našich silách, abychom jim pomohli a umožnili uvolnění vízového režimu, a to se týká technických podmínek. Musíme vyslat jasný politický signál, že je zde příležitost, aby tyto země byly zahrnuty. To je to, co děláme dnes. Je ale na státních orgánech a politicích v těchto zemích, aby práci dokončili.

Nemyslím si, že časové prodleva mezi odstraněním vízové povinnosti v prvních třech zemích a v Albánii a v Bosně a Hercegovině způsobí nestabilitu. Naopak, ukáže, že EU drží slovo a pokud udělají, co je zapotřebí, že sliby dodržíme. Musíme je podporovat a pomáhat jim. Věřím, že budou schopni získat pozitivní hodnocení Komise v roce 2010. Komisař Barrot se v tomto smyslu také vyslovil.

Co se týče Kosova, rozhovory o vízovém režimu byly zahájeny ještě v době, kdy bylo Kosovo součástí Srbska, ale pracujeme na řešení. Doufám, že Komise naznačí ve své zprávě cestu vpřed tak, abychom v dlouhodobějším horizontu mohli zavést uvolnění vízové povinnosti i pro občany Kosova.

Navržené uvolnění vízového režimu pro Bývalou jugoslávskou republiku Makedonii, Černou Horu a Srbsko je velmi důležitým prvním krokem. Doufám, že nám pomůžete jej udělat. Také doufám, že se velmi brzy budeme schopni posunout dál a učinit další krok ve prospěch zbytku regionu.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, především bych rád řekl, že se jedná o průlomový krok. Je to poprvé, kdy jsme zaujali skutečně regionální přístup. Rád bych doplnil, že tato metoda pracovního plánu je založena na velmi objektivních, přesných kritériích, které navíc pomůžou těmto

budoucím členským státům uvědomit si, že máme Evropu pravidel, Evropu hodnot. Rád bych tento bod zdůraznil. Nebude pro vás překvapením, že Komise věnuje obzvláštní pozornost všemu, co přispívá k boji proti obchodování s lidmi a proti korupci. Tato Evropa hodnot je důležitá. Musíme to mít dobře na paměti.

Nevím, zda mi někteří z vás správně rozuměli: Jasně jsem uvedl, že v průběhu roku 2010 doufáme, že návrhy předložíme i Bosně a Hercegovině a Albánii. Je zde tedy v pohybu proces, jenž nemá za cíl kohokoliv diskriminovat. Chceme prostě jen, aby objektivní kritéria pracovního plánu byla dodržena.

Je pravdou, že v případě Albánie musí být zlepšena situace ohledně vydávání biometrických pasů. Sám jsem zajel do Albánie, abych představil první biometrický pas v té zemi, a mohu vám říci, že jsem poskytl všemožnou podporu k tomu, aby si Albánie, její političtí představitelé a představitelé Bosny a Hercegoviny byli jasně vědomi vyžadovaného úsilí. Pomáháme jim například zavést systémy matrik a evidence obyvatelstva, protože bez ohledu na to, jak se snažíte zavést biometrické pasy, pokudž nemáte evidenci obyvatel, není to možné. Takže jim pomáháme technicky. Je celkem zřejmé, že v tomto všem Albánie musí realizovat existující rámec pro boj s organizovaným zločinem a korupcí. V Bosně a Hercegovině musí také být dobrá pohraniční kontrola a užší spolupráce mezi policejními orgány. To je to, co chceme. Myslím si, že máme dobrý důvod věřit, že v roce 2010 budou mít i tyto dvě země prospěch ze zrušení vízové povinnosti.

Rád bych vám také řekl, že pro nás nepřichází v úvahu otázka etnické nebo náboženské diskriminace. Mimochodem v Bývalé jugoslávské republice Makedonii je značná muslimská menšina. Naprosto nepřichází v úvahu otázka diskriminace 25 nebo 30 % albánských muslimů v Makedonii. Proto bych vás rád ujistil, že se jedná o součást procesu, jež jsme plánovali a jež Rada ochotně přijala.

Také vám odpovím na otázku Kosova. V březnu 2009 byla výsledkem mise odborníků financované Komisí některá pozitivní zjištění. Je pravda, že Komise také povzbuzuje členské země, aby v Příštine zřídily skutečná konzulární zastoupení. Mohu potvrdit, že budeme mít o přesné situaci v Kosovu zprávu, která bude brzy předložena. Je celkem zřejmé, že tímto vším chceme otevřít evropské vyhlídky všem balkánským zemím, a myslíme přitom zejména na mladou generaci. Někteří z vás kladli zvláštní důraz na skutečnost, že cestování a jednodušší výměna s jinými členskými státy Evropské unie jsou samozřejmě velmi prospěšné. Dámy a pánové, proto vybudujeme Evropu pravidel a hodnot, které jsou nám drahé.

Říkám vám zcela prostě, že jsme na správné cestě, ale zřejmě ještě potřebujeme vidět u těchto dvou států finální snahu. Doufám, že v roce 2010 se dočkají odstranění vízového režimu.

To je tedy to, co vám mohu sdělit, a v každém případě vás ujišťuji, že postup Komise je objektivní, velmi pečlivý a naprosto není veden v duchu diskriminace, ale v duchu spolupráce. Jsem tomuto osobně velmi oddán.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písemně. – (RO) Evropská komise a Evropská rada jsou vyzývány k tomu, aby brzy učinily oznámení ohledně otevření zóny EU občanům Makedonie, Srbska a Černé Hory. Jedná se o velmi důležitý okamžik pro více než 10 milionů evropských obyvatel, kteří by chtěli víza pro překročení hranic EU. Makedonie byla na straně Evropy, když to Evropa potřebovala. I Srbsko si uvědomilo, že Evropa chce, aby se k ní Srbsko přidalo, musí se však vyrovnat se svou nedávnou minulostí, aby se tak stalo. Srbsko úzce spolupracuje s mezinárodními institucemi, jako je Mezinárodní trestní tribunál, a uznalo chyby minulosti. Nastal čas, aby Evropa odměnila úsilí těchto států o připojení se k demokratickým a hospodářským požadavkům, které jsou typické pro EU-27. Jejich cesta nebyla snadná, ale je nutné plně uznat vynaložené úsilí. Makedonie, Srbsko a Černá Hora nepochybně nabraly obrat směrem k Evropské unii. Proto si myslím, že se EU musí rozhodnout ve prospěch zrušení vízové povinnosti, která na tyto tři země byla uvalena. Jejich vlády ukázaly, že sdílejí stejné hodnoty jako my. Kladné rozhodnutí by proto poskytlo nový impuls pro vnitřní reformy, které jsou v Makedonii, Srbsku a Černé Hoře velmi potřebné.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), písemně. – (RO) Vítám iniciativu Komise na odstranění vízového režimu pro občany regionu západního Balkánu, konkrétně Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, Srbska a Černé Hory. Taková opatření, jejichž účelem je přiblížit k sobě tyto státy a EU s vyhlídkou na integraci, významně sníží potenciál pro konflikty v regionu. Co se týče Rumunska, které sdílí hranice se Srbskem, tento druh opatření jen poslouží jako další záruka přátelských přeshraničních vztahů. Toto opatření přispěje k větší svobodě pohybu pro rumunské obyvatelstvo v Rumunsku a Srbsku a podpoří rozvoj hospodářských vztahů mezi naší zemí a Srbskem a Černou Horou. Jsem přesvědčen, že odstranění vízového režimu pro tyto tři

výše zmíněné země je jen začátkem procesu, přičemž opatření bude později rozšířeno na Albánii a Bosnu a Hercegovinu. Ačkoliv ještě nesplnily požadavky Komise, věřím, že při koordinovaném úsilí budou výsledky brzy vidět. Ještě než skončím, bych rád zdůraznil, že odstranění vízové povinnosti a svoboda pohybu pro obyvatelstvo západního Balkánu nesmí vzbuzovat obavy, ale přinést víru, že bezpečnostní zóna Evropy se rozšiřuje ve prospěch nás všech.

Iuliu Winkler (PPE), písemně. – (HU) Evropská unie se stala silnější každým rozšířením, nejen proto, že vytvořila společný trh pro téměř 500 milionů občanů, ale také proto že zaručila stabilitu ve střední a východní Evropě. Balkánské země jsou nedílnou součástí Evropy. Hospodářská krize nebo ratifikace Lisabonské smlouvy nesmí zpozdit proces, jenž vede k přistoupení těchto zemí k Evropské unii.

Pevně věřím, že začlenění Balkánu do procesu rozšíření je životně důležitý proces, který Evropská unie musí podporovat, aby posílila svou úlohu v celosvětovém měřítku. Nesmíme zapomenout, že vyrovnávací proces balkánských zemí spolu s hojením ran z krvavé války na konci 20. století zaručují stabilitu Evropské unie a blaho regionu. Zrušení vízové povinnosti pro Srbsko, Černou Horu a Bývalou jugoslávskou republiku Makedonii je pro tyto země životně důležitou událostí jakožto součást procesu vyrovnávání a zároveň odráží odpovědnost Evropské unie vůči tomuto regionu.

Tento proces musí rozhodně pokračovat. Umožní pak Bosně a Hercegovině a Albánii a – ve vhodnou dobu – Kosovu co nejdříve mít prospěch, tedy poté co vyhoví souvisejícím podmínkám, z bezvízového cestování. Bezvýhradně podporuji názor těch evropských politiků, kteří si myslí, že potlačení ambicí balkánských zemí přistoupit k EU by způsobilo nepředvídatelné, škodlivé následky.

15. Situace v Litvě týkající se schválení zákona na ochranu nezletilých osob před škodlivým vlivem zveřejňovaných informací (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o:

- otázce k ústnímu zodpovězení, kterou Radě položili Sophia in 't Veldová, Jeanine Hennis-Plasschaertová, Leonidas Donskis, Gianni Vattimo, Sarah Ludfordová, Ulrike Lunaceková, Raúl Romeva i Rueda, Jean Lambert a Judith Sargentiniová jménem Skupiny Aliance demokratů a liberálů pro Evropu a Skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance, o litevském zákoně na ochranu nezletilých osob před škodlivým vlivem zveřejňovaných informací (O-0079/2009 – B7-0201/2009),

- otázce k ústnímu zodpovězení, kterou Komisi položili Sophia in 't Veldová, Jeanine Hennis-Plasschaertová, Leonidas Donskis, Gianni Vattimo, Sarah Ludfordová, Ulrike Lunaceková, Raúl Romeva i Rueda, Jean Lambert a Judith Sargentiniová jménem Skupiny Aliance demokratů a liberálů pro Evropu a Skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance, o litevském zákoně na ochranu nezletilých osob před škodlivým vlivem zveřejňovaných informací (O-0080/2009 – B7-0202/2009),

- otázce k ústnímu zodpovězení, kterou Radě položili Rui Tavares, Cornelia Ernstová, Cornelis de Jong, Marie-Christine Vergiatová, Willy Meyer a Kyriacos Triantaphyllides jménem Skupiny konfederace Evropské sjednocené levice – Severské zelené levice, o litevském zákoně na ochranu nezletilých osob před škodlivým vlivem zveřejňovaných informací (O-0081/2009 – B7-0204/2009),

- otázce k ústnímu zodpovězení, kterou Komisi položili Rui Tavares, Cornelia Ernstová, Cornelis de Jong, Marie-Christine Vergiatová, Willy Meyer a Kyriacos Triantaphyllides jménem Skupiny konfederace Evropské sjednocené levice – Severské zelené levice, o litevském zákoně na ochranu nezletilých osob před škodlivým vlivem zveřejňovaných informací (O-0082/2009 – B7-0205/2009),

- otázce k ústnímu zodpovězení, kterou Radě položili Michael Cashman, Claude Moraes a Emine Bozkurtová jménem Skupiny Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském Parlamentu, o litevském zákoně na ochranu nezletilých osob před škodlivým vlivem zveřejňovaných informací (O-0083/2009 – B7-0206/2009), a

- otázce k ústnímu zodpovězení, kterou Komisi položili Michael Cashman, Claude Moraes a Emine Bozkurtová jménem Skupiny Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském Parlamentu, o litevském zákoně na ochranu nezletilých osob před škodlivým vlivem zveřejňovaných informací (O-0084/2009 – B7-0207/2009).

Sophia in 't Veld, autorka. – Paní předsedající, myslím, že téma, o němž dnes zde diskutujeme, je velice důležité. Je o evropských hodnotách. Předložili jsme otázku k ústnímu zodpovězení a také jsme navrhli

společné usnesení týkající se litevského zákona, jenž je údajně zaměřen na ochranu nezletilých osob. Ale způsobuje vlastně opak, protože tento zákon může pěstovat neznalost, tabu a stigmata. Vystaví mladé a zranitelné gaye, lesbičky a transsexuály šikaně a vyloučení. Povede proto k nesmírnému neštěstí a utrpení mladých lidí, přesně těch, které má tento zákon chránit. Místo ochrany mladým lidem uškodí.

Proto jsme tuto otázku položili a jsem šťastná, že jsme v létě dostali dopis od komisaře Barrota, v němž vyjadřuje znepokojení Evropské komise týkající se tohoto zákona, a v němž říká, že Evropská komise ho bude pozorně sledovat a zajistí, aby jakákoliv vnitrostátní legislativa byla v souladu s evropskou legislativou a principy. Myslím, že toto je velmi důležité, protože by Evropská komise neměla zasahovat, jen když jsou porušena předpisy týkající se trhu, ale také zejména když jsou porušovány evropské hodnoty. Nemůžeme tolerovat diskriminaci. Evropa je společenstvím hodnot – hodnot, o nichž vím, že jsou sdíleny většinou našich litevských spoluobčanů. Všichni jsme Evropany.

Co se týče usnesení, velmi bych vás, kolegyně a kolegové, požádala o výslovnou podporu tohoto usnesení a zejména jeho dodatku, jenž usiluje o vložení odkazu do stávající antidiskriminační směrnice, protože si myslím, že se jedná naprosté minimum. Také vás žádám o podporu požadavku v tomto usnesení, aby Agentura pro základní práva sdělila na tento zákon svůj právní názor.

Závěrem si myslím, že můžeme být jako Evropský parlament hrdí – pokud usnesení zítra přijmeme, – že jsme hlasem společných hodnot Evropy.

Ulrike Lunacek, autorka. – (DE) Paní předsedající, jak řekla předchozí řečnice, tento zákon schválený v Litvě ohrožuje evropské hodnoty, evropské právo a také svobodu lidí, zejména mladých lidí, kteří jsou lesbičky, gayové, bisexuálové nebo transsexuálové, na prožití svého života beze strachu. Podle tohoto zákona jsou skutečné informace o tomto tématu údajně těmto mladým lidem škodlivé. Mohu vám říci, co to znamená: znamená to, že tito mladí lidé musejí žít ve strachu a možná i trpět depresemi. Víme, že existuje zvýšený počet pokusů o sebevraždu mezi mladými lidmi, kteří jsou lesbičkami nebo gayi, nebo kteří jsou ve fázi veřejného přihlášení se ke své orientaci zmatení v tom, jak budou žít své životy.

Tento zákon jde proti evropským hodnotám, a proto mě potěšilo, když komisař Barrot na toto v červenci reagoval. Také jste řekl evropské regionální pobočce Mezinárodní asociace lesbiček a gayů (ILGA), že Komise bude tento text analyzovat a ozřejmí, jaké budou její další kroky. Dnes mě zajímá to, co hodláte dělat. Co jste vy – a Rada – již slíbili litevskému parlamentu? Víme, že dřívější litevský prezident a nová prezidentka, která byla komisařkou, s tímto zákonem nesouhlasí, ale parlament na něm trvá. Těší mě, že dnes projednáváme návrh, včetně návrhu na usnesení.

Skutečně doufám, že zítra všichni usnesení přijmeme a předložíme žádost Agentuře pro základní práva Evropské unie, aby k tomuto zákona zaujala stanovisko, protože přesně k tomu je. Mezitím by mělo být v naší společné Evropě naprosto jasné, že lesbičky a gayové z rodin a škol nezmizí jen proto, že zákon o nich zakazuje podávat informace. Být jiný je normální i v naší společné Evropě.

Rui Tavares, autor. – (PT) Dámy a pánové, tento zákon začíná tvrzením, že chrání děti před propagací homosexuality ve zveřejňovaných informacích. Co to ve skutečnosti znamená? Znamená to, že pokud mám kino ve Vilnius a chci vystavit plakát k filmu *Zkrocená hora*, nemohu to udělat? Znamená to, že když budu mít přednášku o homosexualitě na veřejném místě, v divadle nebo na univerzitě v Litvě, nemohu ji mít? Znamená to – jak již bylo projednáváno v litevském parlamentu – že podle změn v trestním zákoníku, o němž se v současnosti v Litevsku diskutuje budu muset zaplatit pokutu až do výše 1.500 EUR, nebo odpracovat měsíc veřejně prospěšných prací? Smí například televizní program ukázat homosexuální pár, který je šťastný, nebo musí ukazovat jen pár, který je nešťastný?

Dámy a pánové, překvapilo mě datum, kdy byly tyto pozměňovací návrhy k zákonu na ochranu nezletilých osob v Litvě schváleny: bylo to 14. července 2009. 14. červenec je samozřejmě datem, kdy jsme se zde, v tomto sedmém volebním období, sešli poprvé a také dnem 220. výročí evropských principů, včetně práva na hledání štěstí, principu svobody projevu a dokonce i svobody shromažďování. Nyní je i svoboda shromažďování ohrožena, protože litevský parlament nedávno projednával možnost zákazu takových akcí, jakou jsou například pochody „gay parade“.

Když jsme se zde poprvé dne 14. července sešli, bylo to proto, že jsme měli povinnost – řekl bych svatou povinnost – bránit tyto hodnoty, a právě tyto hodnoty jsou ohroženy. Víme, jak takové věci začínají, a také víme, kam vždy vedou. Co uděláme příště? Vytvoříme výbor, abychom zjistili, co je a co není propagace homosexuality? Kde – v knihách, divadlech, kinech, reklamě?

Vilnius je letos jedním z hlavních evropských měst kultury, a to právem, a nepochybně k potěšení všech Evropanů. Být ale evropským hlavním městem kultury obnáší také odpovědnosti: odpovědnost propagovat evropskou kulturu v tom nejlepším, a nevystavit ji ve špatném světle z nesprávných důvodů.

Proto vyzývám k hlasování pro naše usnesení a apeluji na Agenturu pro základní práva, aby k této závažné záležitosti vydala stanovisko. To je samozřejmě to nejmenší, co mohou poslanci této sněmovny žádat.

Michael Cashman, autor. – Paní předsedající, mohu říci, že jako gay jsem hrdý na to, že tato sněmovna i ostatní jsou proti tomuto navrhovanému zákonu. Tento navrhovaný zákon jasně poruší smlouvy EU o lidských právech, zejména článek 6, stejně jako rámcovou směrnici o zaměstnanosti a obecné politiky týkající se zákazu diskriminace. Je zajímavé, že také porušuje Úmluvu OSN o právech dítěte, a sice v tom, že podporuje diskriminaci mladých lesbiček a gayů. Takže koho to chrání a před čím?

Britští konzervativci zavedli ve Velké Británii podobný zákon v roce 1988. Tehdy bylo uznáno, stejně jako je tomu i nyní, že tyto zákony vedou k cenzuře a k podpoře diskriminace a homofobie: diskriminace a homofobie, která ničí životy lidí a kazí duše těch, kdo je praktikují. Navrhovaný zákon byl odsouzen nevládními organizacemi, včetně Mezinárodní asociace lesbiček a gayů, Radou Evropy a Amnesty International a dalšími. Dotýká se mladých lesbiček a gayů – učitelů, úředníků – a mohl by být použit k tomu, aby zabránil mladým lidem v přístupu k jakémukoliv materiálu – filmům, knihám, hrám, uměleckým dílům – jež vytvořili gay nebo lesbička. Mají v úmyslu se pokusit o to, aby mladí lidé přestali studovat díla Platóna, Shakespeara, Oscara Wildea, Walta Whitmana, Tennessee Williamse, Čajkovského a dalších, hudbu Eltona Johna, nebo aby obdivovali tenisové hvězdy, jako je Martina Navrátilová? Ovlivní to všemožně způsob, jakým mladí lidé i jiní mluví, myslí a jednají. A proč? Mladí lidé potřebují vzdělání, ne izolaci; musí pochopit svět v celé jeho rozmanitosti a musí se naučit respektu k těm, kdo jsou odlišní. Láska jedné lidské bytosti k druhé není nijak umenšována pohlavím nebo sexualitou: je to láska.

Lesbičky a gayové jsou běžní muži a ženy, z nichž něco mimořádného udělala zaujatost extrémistů našim sexuálním životem a očerňováním, že lesbičky a gayové jsou hrozbou společnosti. To je hanebné překroucení. Každá civilizovaná společnost není hodnocena podle toho, jak se chová k většině, ale jak zachází s menšinami. Litevcům a lidem napříč Evropou tedy říkám: odmítněte tento nebezpečný krok zpět.

(Potlesk)

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Paní předsedající, dovoluji mi začít tím, že podtrhnu to, že svoboda projevu a zákaz diskriminace na základě pohlavní orientace a identity jsou základními kameny našich demokratických společností. Naše unie je založena na různých principech a hodnotách, o nichž se předpokládá, že je všechny členské státy budou podporovat. Nemůžeme trvat na úctě k lidským právům a bránit je v jiných zemích, pokud nejsme schopni tyto základní principy sami v EU prosazovat.

Tato základní práva a zejména svoboda projevu a právo netrpět diskriminací jsou uznána článkem 6 Smlouvy zakládající Evropskou unii a jsou také obsažena v člancích 10 a 14 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv. Tyto principy jsou dále uvedeny v Evropské listině základních práv. Na úrovni Společenství existují právní předpisy, které tuto oblast ošetřují. Směrnice 2000/78/ES zakazuje diskriminaci na pracovišti na základě náboženství nebo vyznání, postižení, věku nebo sexuální orientace. Loni Komise předložila návrh na rozšíření této ochrany i na jiné oblasti.

Tento návrh je v současnosti projednávám v Radě a Parlament předložil kladné stanovisko. Vítáme tuto iniciativu a doufáme, že bude zanedlouho přijata.

Jedná se o legislativu na evropské úrovni. Na národní úrovni mohou členské státy přijmout vnitrostátní právní předpisy v oblasti základních svobod a práv za předpokladu – a já opakuji: za předpokladu – že tato legislativa plně respektuje primární a sekundární legislativu Unie, spadá do oblasti, kde Společenství nemá výhradní pravomoci a je ospravedlněná skutečností, že na úrovni Unie nebo Společenství takový právní předpis není.

Předmětný zákon, který byl v červenci přijat litevským parlamentem, a pozměňovací návrh trestního zákoníku a správního řádu, který je v současnosti projednáván, jsou pro švédské předsednictví důvodem k obavám. Nesmíme ale zapomenout, že zákon ještě nevstoupil v platnost.

Z našeho pohledu zákon, který má za cíl zakázat propagaci určité sexuální orientace, porušuje základní hodnoty, jako je svoboda projevu a skutečnost, že všichni lidé jsou si rovni. Předsednictví toto stanovisko opakovaně jasně vyjádřilo při styku s litevskou vládou.

Co se týče dalších právních otázek vznesených v projevech poslanci, je důležité zdůraznit, že Rada zde nemá formální úlohu. Soulad mezi vnitrostátní legislativou a smluvami není záležitostí Rady, ani se to netýká Agentury pro základní práva. Je na Komisi, aby posoudila, zda členský stát plní své povinnosti podle smluv. To zahrnuje nejen sledování toho, zda právní předpisy Unie a Společenství jsou správně prováděny do vnitrostátních právních předpisů a uplatňovány na vnitrostátní úrovni, ale také zajištění toho, že primární právo na evropské úrovni je plně respektováno. Jak pan Barrot určitě řekne, Komise může iniciovat odpovídající postupy, pokud je toho názoru, že členský stát nejedná v souladu s primární nebo sekundární legislativou.

Co se týče článku 13 Smlouvy o založení Evropského společenství, Rada by byla velmi znepokojena, pokud by měla nalézt případy diskriminace na základě pohlaví, rasy, etnického původu, náboženství, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace. Je ale vyžadován návrh Komise, pokud má Rada iniciovat diskusi o tom, zda se jedná o diskriminaci, a jaká mají být přijatá opatření, pokud se o diskriminaci jedná. Tím samým způsobem podle článku 7 Smlouvy, Rada může jednat, pokud třetí z členských států nebo Komise předloží takový návrh s řádným odůvodněním. Protože zákon ještě nevešel v platnost, žádný takový návrh nebyl předložen.

Mohu poslance ujistit, že otázky diskriminace osob s jinou sexuální orientací je na programu švédského předsednictví. Budeme toto téma projednávat na summitu o rovnosti ve Stockholmu 16.–17. listopadu.

Přirozeně bereme obavy Evropského parlamentu velmi vážně. Jedná se o respekt k základním právům a k lidským právům. Formálně řečeno se tímto však musíme zabývat v rámci právních a institucionálních rámců. Jako představitelka Rady jsem se snažila na otázky odpovědět co nejsprávněji a vysvětlit omezení. Těším se, až na tuto záležitost uslyším názory představitelů Komise.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, ministryně velmi dobře vysvětlila právní prvky tohoto problému.

Rád bych zde řekl, že Komise opakovaně vyjádřila své jasné odsouzení všech forem homofobie. Jev představuje křiklavé porušení lidské důstojnosti. Komise zejména zopakovala své stanovisko před Evropským parlamentem 23. dubna 2007, v průběhu plenárního zasedání, na němž bylo přijato usnesení o homofobii v Evropě.

V oblastech, které spadají do kompetencí Komise, Evropské unie, stejně jako členských států, když provádějí unijní právo, je vyžadováno respektování základních práv. To jsou závazné principy práva Společenství.

Litevský zákon na ochranu nezletilých osob před škodlivým vlivem zveřejňovaných informací z větší míry spadá do kompetencí Společenství, protože jeho obsah se zabývá prováděním směrnic o audiovizuálních službách a o elektronickém obchodu.

Proto Komise informovala litevské orgány, a to ještě před přijetím návrhu zákona, že některá opatření tohoto zákona vzbuzují vážné obavy v souvislosti s jejich kompatibilitou se základními právy a právem Společenství. Bez ohledu na toto varování se zdá, že současná verze zákona, přijatá 14. července, nerozptyluje obavy, které Komise ještě předtím vyjádřila.

V této souvislosti Komise může vyjádřit výhrady, vážné výhrady ke kompatibilitě tohoto zákona s principy svobody projevu, principem nediskriminace a dětskými právy, včetně jejich práva na přístup k informacím nezbytných pro jejich vývoj.

Komise nebude váhat přijmout každé opatření nezbytné k zajištění respektu k právu Společenství, včetně samozřejmě základních práv.

Podle informací zpřístupněných Komisi vznikla v Litevsku pracovní skupina z iniciativy prezidentky, paní Grybauskaitėové, k dodatečné novele tohoto zákona. Tyto pozměňovací návrhy by měly být navrženy koncem října. Komise samozřejmě vyčká výsledku práce tohoto výboru a obsahu pozměňovacích návrhů, než vydá konečné stanovisko k zákonu v podobě, v jaké vstoupí v platnost. Mohu jen podpořit naprosto jasné stanovisko paní Malmströmové, že je na Komisi, aby sledovala situaci a aby nakonec navrhla sankce a potrestala porušení nařízení Evropské unie a základních práv a fortiori.

To jsou informace, které jsem vám chtěl sdělit a ukázat, že je naše stanovisko k této záležitosti více než jasné.

Vytautas Landsbergis, jménem skupiny PPE. – Paní předsedající, zákon, který je zde kritizován a projednáván, a to i přes to, že nevstoupí v platnost dříve než v březnu, obsahuje jen jedinou řádku zakazující propagaci homosexuality před nezletilými osobami; to je ta problematická část.

Prezidentka Litevské republiky se ujala iniciativy tím, že okamžitě předložila k projednání vysvětlující pozměňovací návrhy. Proto naše usnesení fakticky klepe na otevřené dveře. Co bychom měli udělat, je zaměřit se na úmysly parlamentu.

Klíčovými slovy v problematice větě o propagaci homosexuality před nezletilými osobami jsou „propagace“ a „nezletilé osoby“ – nikoliv „homosexualita“, jak to někteří patrně pochopili. Právě možnost přímé propagace směrem k nezletilým osobám je přijetím zákona řešena. „Propagace“ je úmyslné jednání jdoucí za prosté a nezbytné informace, které jsou v současnosti poskytovány sexuální výchovou a které by měly zahrnovat větu o toleranci k homosexuální přitažlivosti a lásce.

Propagace homosexuality zaměřená na nezletilé osoby, když otevřeme oči, může znamenat o dost více – od povzbuzování, aby to zkusili, ke svádění nezletilých osob k homosexuální prostituci. Média by z takového obchodu mohla profitovat, třeba tím, že by takovou propagaci směrem k nezletilým osobám šířila.

Vážení kolegové a kolegyně, rodiči a prarodiči, prosím poslouvejte nyní svá srdce. Byli byste ochotni zpřístupnit celou oblast takových výzev vlastním ratolestem?

(Zvolání z pléna)

Dobře, to je váš případ.

A co když jsou takové „propagaci“ vystavováni pravidelně a bez omezení? Zdá se, že se potácíme mezi dvěma konstrukcemi: tou první, pokud si někdo libuje v ošemetných dogmatech, je, že děti mají právo na psychické zneužívání, zatímco ve druhém případě se jedná o právo dětí na ochranu před zneužíváním. Ať jejich sebeurčení přijde s dospělostí.

Můj návrh je podpořit stanoviska odkazující na Úmluvu o právech dítěte a odstranit odstavec 1, který je v současnosti nepodstatný, a proto nevhodný pro nejvyšší sněmovnu Evropy.

Claude Moraes (S&D). – Paní předsedající, pan Landsbergis nám předložil hluboce nepřesvědčivé ospravedlnění tohoto zákona. Překvapilo mě to,; myslel jsem, že ho zdůvodní lépe. Rada a Komise vyjádřily své hluboké obavy a to je ta správná linie. Nediskriminace a svoboda projevu jsou naprosto základními principy evropského práva.

V mém vlastním členském státě, jak dříve řekl pan Cashman, jsme takový zákon měli v roce 1988, ale je nyní historií a i tento zákon se stane historií, protože jsme Společenstvím hodnot a jedna z nejsilnějších stránek EU je v našem společném úsilí o pozvednutí úrovně v oblasti lidských práv a ochrany našich základních svobod. Je také těžké, když se jeden členský stát dostane do centra pozornosti za možné porušení tohoto zákona, ale je to jen díky našemu Společenství hodnot, že můžeme analyzovat tyto zákony a můžeme říci, jak řekla Komise a Rada, že nás velmi znepokojují.

Agentura pro základní práva by měla odvést svou práci a předložit své stanovisko, a jak uvedly Komise a Rada, objevily se problémy v rámci existujícího zákona, – antidiskriminačních zákonů v Evropské unii; braňme to, co máme a zajistíme, že socialistická skupina spolu s naší sesterskou stranou v Litvě tento zákon odsoudí a doufejme, že se to i stane – že bude odkázaný do historie.

(Potlesk)

Leonidas Donskis, jménem skupiny ALDE. – Paní předsedající, litevský zákon na ochranu nezletilých osob před škodlivým vlivem zveřejňovaných informací zasáhl obránce lidských práv a osoby pracující v médiích v Litvě i jinde jako nadmíru homofobní a hluboce nedemokratický.

Prosím dovolu mi obrátit vaši pozornost ke skutečnosti, že tento zákon byl vetován předchozím prezidentem Litvy, panem Valdasem Adamkusem, který ale byl litevským parlamentem přehlasován. Navíc byl tento zákon tvrdě kritizován současnou prezidentkou Litvy, paní Dalií Grybauskaitėovou. Zákon byl rázně zhodnocen litevskými médii, komentátory a obránci lidských a občanských práv, kteří zdůraznili jeho homofobní jádro spolu s jeho krajně nebezpečnými politickými implikacemi, jako je cenzura a autocenzura.

Tento zákon má jen málo, pokud vůbec něco, společného s ochranou dětí. Namísto toho je namířen proti občanům naší země, kteří jsou gayi a lesbičkami. Ať se jedná o cokoli, rovnítko mezi homosexualitou a

fyzickým násilím a nekrofilii je morálně odporné a hluboce ostudné. Je ale jen obtížně uvěřitelné, že je přijetí takového zákona možné v členském státě EU na začátku 21. století. Osobně tento zákon chápu, mírně řečeno, jako nešťastný krok a hluboké nepochopení.

V litevském parlamentu se aktuálně diskutují změny článku 310 trestního zákoníku a článku 214 správního řádu, které budou kriminalizovat, hrozbou pokuty, veřejně prospěšných prací nebo uvěznění, kohokoliv, kdo propaguje homosexualitu na veřejném místě. Pokud toto není sklouznutí do státem podporované homofobie a kriminalizace veřejného vyjádření našich gay a lesbických občanů, tak co to je?

A na konec, tento zákon je ostudou, ale ještě větší ostudou by byl pokus o jeho zatemnění, trivializaci a v důsledku toho i ospravedlnění. Tím také říkám, že usnesení velmi podporuji.

Raül Romeva i Rueda, jménem skupiny Verts/ALE. – (ES) Dámy a pánové, toto je důležitý okamžik v procesu evropské integrace, protože ještě nedávno bychom takovýto typ rozpravy jistě neměli. Prostě proto, proto žádný parlament by nezvažoval přijetí takového zákona.

Znamená to, že se nejedná o vnitřní záležitost litevské politiky. Jednoduše řečeno, musíme z toho vyvodit, že stojíme tváří v tvář otázce, která se přímo týká přežití evropské důvěryhodnosti. Žádná součást Evropské unie – a zde máme tři instituce – nemůže zůstat zticha, když členský stát přijme zákony, které stíhají a kriminalizují něco tak univerzálního jako je právo na výběr osoby, s níž budu mít citové a sexuální vztahy, a to bez ohledu na pohlaví nebo věk.

Pane Landsbergisi, hovořit normálně o homosexualitě, bisexualitě a transsexualitě je nejlepší zárukou toho, že dítě bude schopné žít se svou sexualitou, s úctou k sobě a ke zbytku společnosti.

To je důležité, protože k čemu v této chvíli vyzýváme je záruka zdravého růstu, bez nátlaku nebo negativních stereotypů nebo kriminalizace dětství. Můžeme toho dosáhnout právě tím, že povedeme o této situaci normální diskusi, tak jako nyní, a nikoliv zakazováním a kriminalizací.

Konrad Szymański, jménem skupiny ECR. – (PL) Zákona na ochranu nezletilých osob v Litvě byl navržen z důvodu obav o citový a psychický vývoj nejmladších spotřebitelů médií, která jsou stále více přítomná v životech dětí. Dalším zájmem litevských zákonodárců bylo, že děti by měly být vychovávány podle přesvědčení jejich rodičů. Nevěřím, že v této sněmovně je někdo, kdo by nevěřil, že se nejedná o důležitou a palčivou záležitost. Tyto úmysly zasluhují ocenění a ne kritiku, i když o to se teď nejedná.

V tomto zákoně není ani jeden článek, který by byl v rozporu s evropským právem a ve většině případů se tento zákon evropského práva ani nedotýká. Záležitosti vznesené v písemné otázce spadají do sféry národních zákonů členských států. Nikdo nedal evropské unii oprávnění v těchto oblastech jednat. To je hlavním důvodem, proč jsme proti tomu, aby se tato záležitost projednávala na evropské úrovni, a proč nikdy nebudeme souhlasit s žádnou určitou ideologií, která by ospravedlnila překročení pravomocí evropského práva.

To je také důvodem, proč nemůžeme podpořit žádné z usnesení předložené v této záležitosti.

Eva-Britt Svensson, jménem skupiny GUE/NGL. – (SV) Paní předsedající, nejedná se zde o ideologii. Řekla bych, že jde o stejnou hodnotu všech lidí. Ráda bych také poděkovala Komisi a Radě za jejich nezvykle jasné stanovisko. Jsem přesvědčena, že Parlament, Komise a Rada nyní ve shodě jednají tam, kde jde o porušování základních hodnot.

Hovoříme o EU a účtě EU k základním právům. To se také musí týkat všech jednotlivých členských států. V praxi tato právní úprava hrozí tím, že jakékoliv informace o osobách s jinou sexuální orientací budou nelegální. Představte si jen, že by lidé najednou nesměli bojovat za rovnoprávnost všech lidí bez ohledu na sexuální orientaci.

Je nepochybné, že navrhovaná právní úprava je útokem na lidská práva. Nebudu ani počítat, kolik lidských práv porušuje. Jen ve stručnosti tedy řeknu: toto usnesení plně podporuji. Doufám, že Parlament bude při zítřejším hlasování pro toto usnesení co nejvíce sjednocen.

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Paní předsedající, především bych ráda zdůraznila to, jak je boj proti všem formám diskriminace, zejména diskriminace založené na sexuální orientaci, důležitý pro Evropskou unii, Parlament a pro všechny naše kolegy a kolegyně.

O čem dnes hovoříme? Hovoříme o návrhu zákona v Litvě, který způsobuje problém, který způsobuje takový problém, že se do toho zapojila i paní Mrs Grybauskaitėová. Využila svého veta; dokonce sestavila i pracovní

skupinu, která nám navrhne pozměňovací doplňky. Mám v ní proto naprostou důvěru a jsem si jista, že tento problém bude vyřešen a že dotčený členský stát nalezne řešení tohoto vážného problému, jímž je diskriminace založená na sexuální orientaci. Navzájem jsme konzultovali, některé skupiny navrhly usnesení a naštěstí jsme došli ke společnému usnesení. Jsem proto přesvědčena, dámy a pánové, že toto společné usnesení bude zítra přijato a že tento problém bude vyřešen.

Je samozřejmě důležité, aby bylo chráněno duševní a psychické zdraví našich dětí, ale i tak bych vám ráda připomněla, že boj proti všem formám sexuální diskriminace je důležitý. Na tomto jsme po léta pracovali. Máme Agenturu pro základní práva. Ta má svůj účel. Bojovali jsme za její zřízení a je mimo diskusi, že bychom na ni snad měli zapomenout nebo ji odsunout stranou.

Ráda bych vám proto poděkovala za vaši ochotu toto usnesení přijmout. Děkuji všem svým kolegům a kolegyním, kteří do těchto vyjednávání tolik vložili. Velmi mě těší, že se nám podařilo sestavit společné usnesení a doufám, že bude zítra touto sněmovnou přijato.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Vítám iniciativu Evropského parlamentu k započetí diskuse o zákoně na ochranu nezletilých osob před škodlivým vlivem zveřejňovaných informací, jenž byl přijat díky úsilí litevských pravicových stran. Je politováníhodné, že byl zákon přijat bez toho, že by byl dostatečně prodiskutován a vyhodnocen jeho soulad s mezinárodním právem a právem Evropské unie. Hlas nevládních organizací také nedošel sluchu. Pod rouškou vznešeného cíle ochrany práv dětí byl ale ve skutečnosti vytvořen právní základ pro rozdělení společnosti, omezení informací a diskriminaci proti jednotlivým skupinám společnosti. Dřívější prezident Litvy návrh zákona vetoval a nová prezidentka sestavila pracovní skupinu, která předloží parlamentu nový návrh zákona na letošním podzimním zasedání.

Doufám, že bude v Litvě dostatečná politická vůle na zlepšení zákona, a to tím spíše, že jsme v této oblasti zažili přijetí a zavedení progresivních zákonů. Před šesti lety byl přijat zákon o rovných příležitostech, a to díky úsilí litevských sociálních demokratů, a ten zakázal jakoukoliv přímou nebo nepřímou diskriminaci na základě věku, sexuální orientace, postižení, rasy nebo etnického původu ve všech oblastech života. V současnosti se v Radě ministrů diskutuje o podobném návrhu směrnice. Usnesení Evropského parlamentu by mělo povzbudit litevský parlament k přijetí takového zákona, který respektuje lidská práva a svobody a v němž není místa na jakoukoliv formu diskriminace, včetně diskriminace na základě sexuální orientace.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Paní předsedající, komisaři, ministryně, dámy a pánové, podobně jako vy všichni i já jsem šokována skutečností, že v Evropě existuje parlament, který je schopen nejen navrhnout právní předpisy tohoto typu, ale také je i přijmout. Tento zákon není jen nepřijatelným porušením práv gayů a lesbiček v Litvě, ale také poškozuje postavení homosexuálů v Evropě. Parlament v Litvě jim říká, že jejich sexuální orientace je něco, za co by se měli stydět a před čím by děti měly být chráněny.

Očekávám, že Komise i švédské předsednictví naprosto jasně litevskému parlamentu vysvětlí, že o základních hodnotách, jakými jsou rovnost v zacházení a nediskriminace, se v Evropě nevyjednává – ani teď, ani jindy a s nikým! Z tohoto důvodu bych ráda, aby zde a nyní komisař jasně zaručil, že Komise nebude ani chvíli váhat a dá Litvu k Evropskému soudnímu dvoru, pokud tento zákon vstoupí v platnost.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Litva přijala zákon, jímž významně upravuje ochranu dětí a mladistvých před vnějším vlivem informací, které mohou vážně ovlivnit jejich další vývoj. Je jasné, že sociální a rodinná politika spadá do kompetencí jednotlivých členských států Evropské unie, a proto žádné evropské iniciativy za toto nemohou Litvu odsuzovat.

Zmíněný zákon neporušuje žádné mezinárodní normy v oblasti lidských práv. Studoval jsem tuto otázku a je to tak. Jsem přesvědčen, že právě naopak – posiluje způsoby, jimiž lze děti ochránit před tím, aby byly vystaveny informacím či obrazům, před nimiž je chtějí ochránit sami rodiče, a to podtrhuji.

Apeluji na důsledné uplatňování principu subsidiarity, což si vymohlo i Irsko v protokole k Lisabonské smlouvě. Proto se podobná „upozornění členskými státy“ stávají závažným precedencem v takových citlivých otázkách, jakou je určitě rodina.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Poprvé v historii Evropského parlamentu, v této ctihodné sněmovně, jsou diskutovány kroky litevského parlamentu v negativních souvislostech. Bez ohledu na to, jak nevinní nebo snaživí autoři a příznivci diskutovaných zákonů jsou, rozhodně nás nevedli do Evropy 21. století. Myslím, že přílišná sebedůvěra většiny Seimas, litevského parlamentu, ve svůj smysl pro spravedlnost, sehrála svou úlohu – nad námi už je jen nebe, děláme to, co chceme a nestaráme se o mezinárodní závazky. Tato rozprava je velmi vážnou reakcí Rady a Komise; je to varovný signál litevským zákonodárcům, že nesmíme

dělat kroky zpět, téměř do středověku, ale jednat s pohledem kupředu, využívat zkušeností a tradic zemí Evropské unie. Proto jsou tyto diskuse nutné, stejně jako usnesení.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Paní předsedající, všichni lidé se rodí rovni a mají tutéž nedotknutelnou hodnotu. V důsledku toho musí dnes Parlament jasně vyjádřit, že hovoříme o občanech Evropy, bez ohledu na daný členský stát. Protože základními hodnotami EU jsou tolerance, otevřenost a svoboda, těší mě, že nově zvolený předseda Komise jasně dnes vyjádřil, že má v úmyslu jmenovat komisaře, jehož portfolio bude zahrnovat přesně tyto otázky lidských práv a základních svobod.

Je obzvláště politováníhodné, že země, jakou je Litva – která kdysi zažila útlak a diktaturu – nyní, jako svobodný a nezávislý stát, podnítila tak opovrženíhodný zákon, jenž zároveň představuje cenzuru, nedostatek svobody a nesnášenlivost. My všichni z nás, kteří podporujeme demokratické principy a máme zdravý rozum, musíme nyní důrazně odsoudit tento litevský zákon a musíme zítra hlasovat. Necht' si všichni poslanci této sněmovny navzájem připomenou, že ze všeho největší je láska.

Anna Záborská (PPE). – (SK) V roce 2006 bylo Slovensko odsouzené, protože žádalo svobodu svědomí. Dnes se před tímto společenstvím ocitla Litva, protože chce chránit děti před sexualizací společnosti. Považují tuto diskusi za manipulaci Listinou základních lidských práv, textem, jenž je právně závazný.

Tato sněmovna ignoruje legitimitu národního parlamentu, jenž dvakrát odhlasoval zákon, a to bez jeho kritiky. Tato sněmovna žádá o stanovisko Agenturu pro lidská práva. Ta však nemá pravomoc zkoumat účinnost národních zákonů. Mám otázku: co si mohou Irové myslet před nadcházejícím referendem? Jen to, že brzy přijde doba, kdy budou zde v této sněmovně kritizováni za své zákony na ochranu rodiny a života.

Je mi líto, že v tomto ctihodném Parlamentu nerespektujeme evropské hodnoty, nerespektujeme rozdílnost a národní kulturu, nerespektujeme ochranu dětí a právo rodičů na jejich výchovu.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rad. – (SV) Paní předsedající, myslím, že tři instituce v této rozpravě jasně vyjádřily své názory. Úcta k lidským právům, snášenlivost, nedotknutelnost jednotlivce a zákaz diskriminace na základě – mimo jiné – sexuální orientace jsou základními hodnotami evropského projektu a musí jimi i zůstat. Členské státy mají za povinnost respektovat tyto hodnoty i vlastní zákony, které v těchto oblastech uvnitř EU platí.

Předsednictví je velmi znepokojeno dotčeným zákonem, ale víme, že je v Litvě předmětem diskuse a kritiky. Jak již bylo zmíněno, prezidentka, paní Grybauskaitėová – která bývala komisařkou a je velmi dobře informována ohledně hodnot a zákonů EU – sama iniciovala proces, v rámci něhož bude zákon přezkoumán a sjednocen s legislativou EU. Velmi mě těší, že se Komise tak jasně vyjádřila k tomu, co se stane, pokud oproti očekáváním tento zákon vstoupí v platnost ve své původní podobě.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, plně souhlasím se závěry paní ministryně. Také jen doufám, že pracovní skupina, kterou ustanovila paní Grybauskaitėová, bude schopna zabránit zavedení zákona, jenž by v několika ohledech byl v rozporu s evropským právem.

Rád bych zdůraznil jedno: obávali jsme se, že některá ustanovení zákona jdou proti určitým směrnicím, o audiovizuálních službách a o elektronickém obchodu. Není naší prací vymezovat rodinné právo, což je jednou z kompetencí členských států. Za těchto okolností vše, co bylo řečeno před rozpravou a v jejím průběhu, ukazuje, že celá záležitost musí být lépe posouzena na národní úrovni, v tomto případě v Litvě.

Předsedající. – Ke konci této rozpravy jsem obdržela pět návrhů usnesení⁽²⁾ předložených v souladu s článkem 115 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra, ve čtvrtek 17. září 2009.

Písemná prohlášení (článek 149)

Carlo Casini (PPE), písemně. – (IT) Můj názor na návrh usnesení o ochraně nezletilých osob v Litvě je motivován tím, aby poukázal na velmi vážné institucionální obavy. Často se jednotliví poslanci Evropského parlamentu nebo politických skupin zabývají tématem, které se vztahuje k domácí politice jednotlivých států: to se nezdá být v pořádku. V daném případě je plán zdánlivě ten, aby Evropský parlament vyjádřil

(2) Viz zápis.

zásadně nesouhlasné stanovisko k litevskému zákonu – jehož celý obsah není znám – s chválným cílem ochrany dětí a zároveň podvodně vnucujícím stanovisko, že je na jednotlivých členských státech ponechána vlastní úvaha. Mohl bych dodat, že je toto při mnoha příležitostech určeno i Evropským soudem pro lidská práva. Princip rovnosti je nad vši pochybnost a nikdo se nesnaží zpochybňovat důstojnost osob s určitou sexuální orientací. Mé výhrady jsou institucionální povahy, protože se týkají vztahu mezi Evropskou unií a jednotlivými členskými státy.

Joanna Senyszyn (S&D), písemně. – (PL) Diskriminace je zakázána podle evropského i mezinárodního práva. Za tímto účelem existují ustanovení ve smlouvách, v Evropské úmluvě o lidských právech a v Listině základních práv. Žádný členský stát nesmí přijmout zákony, které jsou v rozporu s těmito dokumenty.

Litevský zákon je nepřijatelný, protože je ve své podstatě absurdní a homofobní. Homofobie je nemoc. Lidé, kteří jsou postiženi nenávistí k homosexuálům, nezasluhují žádné sympatie. Nejsou ani tak homofoby jako sexuální šovinisty. A jako proti všem ostatním šovinistům tak i proti nim je nutné vystoupit a přijmout proti nim odpovídající zákony.

V roce 1990 Světová zdravotnická organizace vyjmula homosexualitu z Mezinárodní klasifikace nemocí a souvisejících zdravotních problémů. Také potvrdila, že žádný druh sexuální orientace není poruchou.

V našich společnostech, včetně litevské společnosti, existují lesbičky, gayové a bisexuálové. Tvoří zhruba 4 až 7 % populace. Jsou menšinou, která má nárok na veškerá práva. Pochody za rovnost, které některým lidem dělají takové starosti, jsou organizovány mimo jiné proto, aby lidem připomněly základní princip rovnosti.

Z tohoto důvodu apeluji na Radu a předsednictví, aby podnikly odpovídající kroky a zabránily členským státům ve schvalování diskriminační legislativy. Musíme ukázat, že Evropská unie říká rozhodně NE veškeré diskriminaci a nesnášenlivosti.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ WALLIS

Místopředsedkyně

16. Doba vyhrazená pro otázky (otázky na Radu)

Předsedající. – Dalším bodem je doba vyhrazená pro otázky (B7-0203/2009).

Následující otázky jsou adresovány Radě.

Otázka č. 1, kterou pokládá **Marian Harkin** (H-0259/09)

Předmět: Dobré životní podmínky zvířat

Vzhledem k tomu, že jednou z priorit švédského předsednictví jsou dobré životní podmínky zvířat a že země jako Irsko již zavedly úspěšné systémy pro zachování dobrých životních podmínek zvířat v souvislosti s přepravou živých zvířat včetně systému pro dobré životní podmínky krav bez tržní produkce mléka, které zajišťují, aby naše telata určená k vývozu byla silnější a lépe připravená na cestu, plánuje švédské předsednictví v nových právních předpisech nějakým způsobem zohlednit takovéto systémy pro přepravu živých zvířat s cílem zajistit rovnováhu mezi udržitelným vývozem živých zvířat a zachováním dobrých životních podmínek zvířat? Dále vzhledem k tomu, že je Irsko jako ostrovní stát na vývozu telat silně závislé, předkládá švédské předsednictví nějaké návrhy, které tento pro Irsko životně důležitý obchod omezovaly?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Vážená paní předsedající, je mi ctí, že mohu odpovědět na otázku paní Harkinové. Rada sdílí obavy paní poslankyně ohledně dobrých životních podmínek zvířat. Komise pravidelně předkládá návrhy legislativních aktů, jejichž výsledkem je velké množství nových právních předpisů Společenství v této oblasti. Švédské předsednictví si klade za cíl pokračovat v debatě o dobrých životních podmínkách zvířat a chovu zvířat. Jedná se o prioritní témata našeho předsednictví v oblasti zemědělství a odborná konference o dobrých životních podmínkách zvířat se bude konat ve švédském městě Uppsala ve dnech 8. -9. října.

Konference se bude opírat o výsledky výzkumného projektu Welfare Quality (Projekt o kvalitě dobrých životních podmínek zvířat), který je financován Evropskou unií. V rámci tohoto projektu, který běží od roku 2004, byl vypracován vědecký systém pro posuzování kvality podmínek chovu hospodářských zvířat v zemědělství. Projekt také hledá cesty, jakým způsobem předávat získané informace zpět zemědělcům, spotřebitelům a jiným zainteresovaným subjektům. Zúčastnilo se ho více než 40 institucí a univerzit ze

zemí Evropské unie a Latinské Ameriky. Dalším tématem, které bude na konferenci projednáváno, je způsob, jakým lze zlepšit životní podmínky zvířat v celosvětovém měřítku. Vystoupí zde mluvčí mezinárodních organizací, jako je WTO a FAO, celosvětových firem a mezinárodního masného průmyslu, stejně jako zástupci USA a Namibie.

Výsledky konference mohou mít význam pro plánované závěry Rady k očekávanému sdělení Komise ohledně označování dobrých životních podmínek zvířat. Co se týče zákonodárné iniciativy, jsem si jista, že paní poslankyni je známo, že návrhy legislativních aktů může předkládat jen Komise. Švédské předsednictví v současné době pracuje na návrhu směrnice Evropské komise o ochraně zvířat používaných pro vědecké účely. V této fázi Komise nepředložila žádné další legislativní návrhy týkající se dobrých životních podmínek zvířat, které budou projednávány během švédského předsednictví.

Marian Harkin (ALDE). – Jsem potěšena vaším prohlášením, že hodláte v diskuzi pokračovat a uspořádat na toto téma v Uppsale konferenci. Pravdou je, že současné právní předpisy jsou v platnosti pouze asi dva roky. Víím, že v Irsku jsme do tohoto hodně investovali. Zajistili jsme školení pro osoby, které se zvířaty manipuluji. Vylepšili jsme přepravní systém a výsledkem je, že náš obchod funguje velmi dobře, ale pokud přestaneme, ztratí domácí trh svou konkurenceschopnost, atd. Ptám se, zda je důležité měnit právě zavedené právní předpisy, které jsou v účinnosti teprve dva roky. Další otázkou je, jaké přesvědčivé vědecké údaje poukazují na tuto potřebu.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – Nuže, jak jste uvedla, je důležité to řádně vyhodnotit a vidíme, co se v této věci koná a jaké jsou výsledky.

Shromážďujeme vědecké důkazy. Na konferenci do Uppsaly jsme pozvali experty a vědce, aby jednáním poskytli odborné základy. Jak jsem uvedla, doufáme, že mohou být základem pro odpověď Rady na sdělení Komise. To je vše, co mohu v tuto chvíli říci.

Velmi však také vítáme stanoviska Evropského parlamentu. Doufáme, že by to mohlo být dobrým začátkem pro diskuzi a získání maximálního možného množství informací.

Mairead McGuinness (PPE). – Jeden bod: Doufám, že věda ve vztahu k přepravě zvířat převažuje nad emocemi.

Chtěla bych vás požádat o řešení otázky přepravy koní, která, jak se domnívám, nebyla ještě dostatečně řešena a myslím si, že v současnosti vzbuzuje velké obavy.

Navrhla bych, aby se zájem o dobré podmínky zvířat na farmách zvýšil kvůli katastrofálním cenám, které jsou placeny zemědělcům za jejich produkci v řadě našich členských států. Snaží se ze všech sil o udržení dobrých životních podmínek navzdory velmi nízkým cenám komodit, kvůli kterým nemají farmy žádné příjmy. Proto si myslím, že je třeba vnímat tuto záležitost citlivě.

Seán Kelly (PPE). – V Irsku je toto téma velmi kontroverzní a patří k oblíbeným argumentům odpůrců Lisabonské smlouvy. S ohledem na to a s ohledem na skutečnost, že Irsko je ostrovní stát a bez vývozu hospodářských zvířat vznikne na trhu kartel, zejména o cenách hovězího dobytka a ovcí, můžete nám dát naději, že tato věc bude řešena nebo že v ní budou učiněny ústupky před hlasováním o Lisabonské smlouvě dne 2. října?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – Rozumím obavám členů Parlamentu a občanů. Bohužel nemohu slíbit, že tato záležitost bude řešena před referendem.

V současné době očekáváme návrh Komise. Byl odložen z důvodů, které mi nejsou známy. Jakmile přijde, pustíme se do něj a začneme o něm diskutovat. Více vám nemohu říci, protože čekáme na návrh Komise. Doufám, že nebudeme celou záležitost dramatizovat, ale že se na ni podíváme a zhodnotíme ji vědecky a jasně.

Otázka č. 2, kterou pokládá **Claude Moraes** (H-0262/09)

Předmět: Obchodování s dětmi v EU

Ve zprávě, kterou v červenci zveřejnila Agentura pro základní práva, se zdůrazňuje závažnost problému obchodování s dětmi v EU. Mnoho dětí v EU je předmětem obchodu za účelem sexuálního zneužívání, nucených prací, adopce a odnětí orgánů.

Vítám skutečnost, že švédské předsednictví zahrnuje do svého programu řešení problému obchodování s lidmi jako prioritu, chtěl bych však vědět, zda uvažuje o návrzích týkajících se výslovně obchodování s dětmi, jak doporučuje Agentura pro základní práva?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Paní předsedající, švédské předsednictví sdílí obavy pana poslance ohledně obchodování s dětmi za účelem sexuálního zneužívání nebo za jinými účely. Tato forma novodobého otroctví je jednou z nejvýnosnějších forem mezinárodního organizovaného zločinu. Je samozřejmě opovrženímhodná a představuje vážný problém jak v rámci EU, tak i v ostatních částech světa. Obchodování s lidmi je již delší dobu důležitým bodem na pořadu jednání EU a samozřejmě je nezbytné i nadále pokračovat v provádění řady opatření zaměřených na boj proti otřesnému porušování nejzákladnějších lidských práv.

Evropa musí zdvojnásobit své úsilí, pokud jde o preventivní opatření, boj proti organizovanému zločinu a ochranu obětí trestných činů. Závazek Evropské unie bojovat proti obchodování s lidmi je zřejmý z přijetí a zavedení jak právních předpisů, tak nezávazných nástrojů týkajících se této záležitosti. Nejprve byla přijata společná akce o boji proti obchodování s lidmi v roce 1997. Nejdůležitějším právním předpisem je rámcové rozhodnutí o potírání obchodování s lidmi z roku 2002.

V březnu 2009 Komise předložila návrh nového rámcového rozhodnutí o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a ochraně obětí těchto činností. Předpokládá se, že nahradí rámcové rozhodnutí z roku 2002. Jedním z cílů návrhu je zabezpečit zvláštní zacházení se zranitelnými oběťmi – dětmi – v trestním řízení s ohledem na zabránění tzv. druhotnému poškození.

Tento návrh je spojen s dalším návrhem, který je více zaměřen na specifické potřeby dětí, tj. návrh rámcového rozhodnutí o boji proti pohlavnímu zneužívání, pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterým se zrušuje rámcové rozhodnutí 2004/68/SVV a který Komise předložila ve stejnou dobu. Cílem je vytvoření jednotnějšího právního rámce, dosažení vyšší efektivity a zpřísnění trestů pro pachatele.

Tyto dva návrhy jsou momentálně předmětem diskuzí v Radě. Jsou založeny na významném mezinárodním konsensu, a to zejména na Palermském protokolu OSN a opatřeních v boji proti obchodování s lidmi obsažených v Evropské úmluvě o lidských právech, jakož i na Úmluvě Rady Evropy o ochraně dětí před sexuálním vykořisťováním a zneužíváním.

V souvislosti s ministerskou konferencí, která se koná v Bruselu ve dnech 19. -20. října a která se bude soustředit na překlenovací opatření EU proti obchodování s lidmi, bude představena a podrobně projednána zpráva vydaná Agenturou pro základní lidská práva a její závěry budou předloženy Radě. Švédské předsednictví také hodlá zařadit problematiku obchodování s lidmi a pohlavního zneužívání dětí mezi priority Stockholmského programu, který máme v úmyslu přijmout na summitu v prosinci.

Anna Hedh, zástupce autora. – (SV) Velmi vám děkuji, paní ministřině. Víím, že tato otázka je nesmírně důležitá. Ve Švédsku se o tuto otázku v posledních letech zasazujeme, stejně jako Evropská unie. Chtěla bych jen upozornit, že pokládám za velkou škodu, že se členové Evropského parlamentu nebudou moci zúčastnit konference ve dnech 19. -20. října, protože budeme zde ve Štrasburku a nemůžeme být ve stejný čas na této významné konferenci v Bruselu. Je to škoda, ale taková je situace.

Je mi také známo, že švédské předsednictví oznámilo, že hodlá předložit otázky týkající se vykořisťování dětí v souvislosti s přepravou osob a cestovním ruchem. Podle původního záměru měly být vzneseny na setkání stálé mezivládní skupiny *L'Europe de l'Enfance* na konferenci dne 20. listopadu, ale nyní jsem se doslechla, že předsednictví toto téma nevznese. Proč tomu tak je? Bude tato otázka vznesena při jiné příležitosti?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Paní předsedající, děkuji paní Hedhové. Víím, že paní Hedhová se v těchto otázkách velmi angažuje.

Je velmi nešťastné, že konference v Bruselu koliduje se zasedáním. Důvodem bylo, aby se zasedání shodovalo s Evropským dnem boje proti obchodování s lidmi, který se koná v ten samý čas. To je důvod, proč se shodují. Je to vskutku nešťastné.

Pokud jde o druhou otázku paní poslankyně týkající se důvodů, proč bylo od záměru upuštěno: není mi to známo. Musím si to prověřit a dám vám vědět, případně sdělím odpověď paní Hedhové.

Elizabeth Lynne (ALDE). – Velice vám děkuji za odpověď. Je mi rovněž líto, že se konference koná v době, kdy budeme ve Štrasburku. Nicméně můžete zajistit, že Úmluva Rady Evropy proti obchodování s lidmi

bude na pořadu jednání zdůrazněna? Neboť řada členských států ji doposud nepodepsala a některé členské státy - samozřejmě včetně Švédska - ji doposud neratifikovaly. Proto si myslím, že je velmi důležité zajistit, že toto téma bude na konferenci jedním z hlavních, aby se boj proti obchodování s lidmi mohl stát skutečností. Máme k tomu dostatečné finanční prostředky. Opravdu podle toho musíme jednat.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – Ano, paní Lynneová, upozorním na to pořadatele.

Otázka č. 3, kterou pokládá **Mairead McGuinness (H-0264/09)**

Předmět: Sdělení pro zasedání FAO na vysoké úrovni

Jaké sdělení předloží Rada jménem EU na nadcházejícím zasedání konference Organizace spojených národů pro výživu a zemědělství (FAO)?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Paní předsedající, dotýkáme se mnoha různých otázek.

Konference organizace OSN FAO bude zahájena dne 18. listopadu. Jedním z nejdůležitějších bodů na pořadu jednání je reforma FAO. Reformní proces je založen na akčním plánu, který byl schválen všemi členy FAO v roce 2008. Tento akční plán zahrnuje mnoho různých typů reforem. Kromě jiného budou činnosti FAO v budoucnu určovány systémem řízení založeným na výsledcích, který bude podporovat větší účinnost při rozdělování a využívání vzácných zdrojů. Očekáváme, že reformní proces bude mít dlouhodobé účinky na působení FAO ve věcech týkajících se personálního obsazení a místních poboček. Konference se bude rovněž zabývat otázkami týkajícími se změn Charty FAO a reforem Výboru pro světovou potravinovou bezpečnost.

Tato reforma je důležitá, protože je spojena s vytvořením globálního partnerství pro zemědělství, potravinovou bezpečnost a zásobování. Aby bylo možné diskutovat o těchto otázkách na politické úrovni, uspořádá FAO světový summit o zajišťování potravin ve dnech 16.-18. listopadu v Římě. Předsednictví tam bude zastoupeno a předloží prohlášení, které je částečně založeno na závěrech Rady o zajišťování potravin a které bude přijato na konferenci FAO.

Rada ve svých závěrech týkajících se FAO ze dne 11. listopadu 2008 potvrdila, že současná potravinová krize vyžaduje jednotnou a koordinovanou reakci globálního společenství, která bude podporována občanskou společností a soukromým sektorem. Za tímto účelem by měla Evropská unie v souladu s akčním plánem EU pro cíle tisíciletí podporovat globální partnerství pro zemědělství a potravin. Toto bylo přijato Evropskou radou v červnu 2008.

Rada ve svých závěrech dále uvítala pokračující reformy FAO, které jsou realizovány konstruktivním způsobem ve všech členských státech organizace v rámci výboru konference. V tomto ohledu se předsednictví domnívá, že summit by měl mít jasný politický cíl a zahájit nový systém řízení světového zajišťování potravin, ve kterém by obnovený a silnější Výbor pro celosvětové zajišťování potravin zaujímal vedoucí úlohu.

Předsednictví se domnívá, že je nezbytné, aby byl na summitu ustaven výhledový a pragmatický systém, který bude schopný se vypořádat se současnou potravinovou krizí a rostoucím úsilím o dosažení prvního rozvojového cíle tisíciletí – odstranění extrémní chudoby a hlad. Reforma Výboru pro celosvětové zajišťování potravin a široká podpora globálního partnerství budou mít zásadní význam při jeho uskutečňování.

Předsednictví se domnívá, že summit by měl mít jasný politický cíl - zahájit nový systém řízení světového zajišťování potravin, ve kterém by obnovený a silnější Výbor pro celosvětové zajišťování potravin zaujímal vedoucí úlohu. Na operativní úrovni bude třeba ustavit výhledový a výkonný systém, který bude schopný reagovat na výzvy současné potravinové krize a zvýšit úsilí o dosažení rozvojových cílů tisíciletí.

Mairead McGuinness (PPE). – Děkuji vám za podrobnou odpověď. Jen by mě zajímalo, jaký je postoj švédského předsednictví k úloze společné zemědělské politiky při podpoře myšlenky a požadavku globální potravinové bezpečnosti. Jakou si myslíte, že může hrát naše politika roli? Domníváte se, že vzhledem k obavám o globální zajišťování potravin je důležité mít v Evropě společnou politiku?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – Zatím jsme o této záležitosti v souvislosti s touto zvláštní konferencí v Radě nediskutovali, ale je zřejmé, že společná zemědělská politika může hrát svou roli a může také, pokud ji budeme projednávat v budoucnu, hrát stále významnější roli při podpoře chudších zemí k začlenění do společného trhu i tam, kde můžeme pomoci zmírnit a odstranit současnou akutní krizi.

To jsme udělali. Nyní situace ve světě vypadá o něco lépe. Pozitivní zprávy přicházejí téměř ze všech různých trhů. To je výborné a já bych vyčkala s posouzením toho, jak můžeme řešit tyto konflikty v budoucnu a jak

můžeme využít mírně reformovanou společnou zemědělskou politiku s cílem pomoci chudým zemím a zabránit podobné situaci.

Marian Harkin (ALDE). – Hovoříme zde o globálním zajišťování potravin, chtěla bych však jen krátce zmínit zajišťování potravin v EU. Podle mého názoru závisí zajišťování potravin v EU na produkci potravin v EU. Právě dnes se skupina ALDE AGRI setkala s komisařkou Fischer Boelovou a diskutovali jsme právě o tomto tématu a, jak již bylo zmíněno, o budoucnosti SZP zejména po roce 2013 a o skutečnosti, že rozpočet může být snížen, atd. Z toho plynou vážné důsledky pro produkci potravin v EU.

Vím, že to je pouze součástí širší diskuze, kterou zde dnes večer vedeme, ale přesto je to nesmírně důležité pro ty, kteří jsou zapojeni do zemědělství. Již jste odpověděla, ale pokud vás v souvislosti se švédských předsednictvím napadají další myšlenky, ocenila bych je.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – Toto je složitá a důležitá diskuze. Dotýká se samotné konference, ale je to samozřejmě i něco, co jde mnohem dále. Nemáme v úmyslu doopravdy začít tato jednání; čekáme, až obdržíme od Komise podstatnou součást, sdělení o budoucím rozpočtu; bylo přislíbeno – jak již bylo dohodnuto Radou v roce 2004 – že příjmy a výdaje rozpočtu budou důkladně revidovány, samozřejmě včetně SZP, která představuje velký podíl rozpočtu. Toto sdělení bylo odloženo – v současné době se mluví o tom, že bude vydáno do konce roku. Pokud tomu tak bude, hodlá ho švédské předsednictví projednat jako první mezi ostatními členskými státy, ale skutečně začít pracovat na těchto otázkách bude úkolem španělského předsednictví. Takže vám v tuto chvíli nemohu dát žádné další informace.

Otázka č. 4, kterou pokládá **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0267/09)**

Předmět: Pakt o stabilitě a rozvoji

V červnu Evropská rada potvrdila svůj závazek udržovat zdravé veřejné finance a dodržovat Pakt o stabilitě a rozvoji. Přesto se očekává, že se do konce roku postup při nadměrném schodku bude vztahovat na celkem 20 členských států. Jaké iniciativy plánuje předsednictví, aby dosáhlo cíle správného a odpovědného provádění paktu stability a ve kterých oblastech se podle něj správné provádění doposud ukázalo jako obtížné? Považuje v souvislosti s krizí za nutné provést další revizi tohoto paktu, nebo je reforma přijatá v roce 2005 dostatečnou na to, aby se pakt za současných podmínek dodržoval a aby byl účinný? Jakou výstupní strategii a strategii snížení veřejných schodků předsednictví upřednostňuje a jaký je harmonogram pro její realizaci? Domnívá se předsednictví, že rok 2010 by se měl stát rokem finanční konsolidace a disciplíny, nebo by si měly veřejné finance zachovat určitý stupeň flexibility, zvláště vzhledem k prognózám věstícím rostoucí nezaměstnanost?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) O tomto tématu už se dnes hovořilo. Během současné krize podnikly veřejné orgány mimořádná opatření jak v monetární politice, tak v rozpočtové podpoře. Toto úsilí bylo nezbytné a přiměřené a významně přispělo k tomu, že se podařilo zabránit ještě vážnější krizi, stabilizovat hospodářství a předejít drastické ekonomické recesi. Stabilizace ekonomické a finanční situace však neznamená, že recese skončila. Musíme být velmi opatrní a zajistit, aby naše politika do budoucna spojila nutnou podporu ozdravení – o němž doufáme, že se dostaví, – se zodpovědným přístupem k udržitelným veřejným financím ve středně a dlouhodobém výhledu.

Právě z hlediska potřeby udržet rovnováhu mezi těmito dvěma cíli je flexibilita přijatá v revizi paktu z roku 2005 tak důležitá. V ekonomicky složitých časech musí orgány podniknout potřebné kroky k povzbuzení hospodářské aktivity. Jakmile však ozdravný proces nabere rychlost a začne být soběstačný, musíme zajistit udržitelnost našich veřejných financí a přijít s důvěryhodnými plány na rozpočtovou konsolidaci.

Protože situace v různých členských státech se výrazně liší, harmonogramy – rozvrhy – pro ukončení stimulů ve finanční politice a opatření v politice monetární budou také různé. Projeví se to v řadě postupů při schodku, které budou na jednotlivé členské státy zaměřeny. Je však zapotřebí koordinace a podnikané kroky musí být v souladu s celkovým rámcem Paktu o stabilitě a rozvoji. Předsednictví proto plánuje prodiskutovat v Radě ve složení pro hospodářské a finanční věci vhodné výstupní strategie a jejich koordinaci.

Očekávám, že tyto diskuse povedou k jasné shodě na tom, že v pravý čas dojde v každém členském státě k ambiciózní konsolidaci, aby byla zajištěna dlouhodobá udržitelnost.

Marietta Giannakou, zastupující autorku. – (EL) Děkuji vám, paní ministryně, za velmi jasnou odpověď. Věřím, že se zvláště zaměříte na to, zda bychom měli trvat na roku 2010 jako roku, v němž je třeba zlepšit stav veřejných financí, nebo by měly být nějakým způsobem poskytnuty prodloužené lhůty nebo odklady, protože se jedná o něco, čeho Unie ve svých politikách doposud nevyužila.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Odpověď na tuto otázku je velmi obtížná. Na summitu G20 příští týden začneme s prvními diskusemi o výstupních strategiích. Je nicméně jasné, že se situace v různých členských státech značně liší, a že tedy budou drobné rozdíly i harmonogramech. Doufám, že tento proces budeme moci zahájit co nejdříve, závisí to však také na tom, jak se vyvine ekonomická situace. Vidíme světlo na konci tunelu, domníváme se, že to nejhorší je za námi, a proto se musíme více zabývat myšlenkou výstupní strategie. Pokud k ní postupně nepřikročíme, rostoucí nezaměstnanost, škrty ve veřejných výdajích a hrozba inflace nejvíce dopadnou na nejzranitelnější členy našich společností. Říci, kdy na to v různých členských státech uzraje čas, by však bylo poněkud předčasné.

Otázka č. 5, kterou pokládá **Seán Kelly** (H-0270/09)

Předmět: Opatření EU na boj s nezaměstnaností

Nedávný průzkum Eurobarometru ukázal, že zatímco 72 % občanů EU se domnívá, že Evropská unie „hraje při vytváření nových pracovních příležitostí a boji s nezaměstnaností pozitivní roli“, pouze o něco více než třetina respondentů někdy slyšela o nástrojích EU pro boj s nezaměstnaností, jako jsou např. Evropský sociální fond a Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci. Pracuje se dostatečně na zvyšování povědomí o těchto klíčových nástrojích?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Paní předsedající, nejnovější výsledky Eurobarometru, pokud jde o povědomí o důležitých nástrojích EU pro boj s nezaměstnaností, jako jsou např. Evropský sociální fond a Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci, dělají podobně jako panu poslanci starosti i Radě. Z hlediska demokracie i legitimacy je důležité, abychom naše občany informovali o tom, co EU dělá.

Rada Evropskému sociálnímu fondu a Evropskému fondu pro přizpůsobení se globalizaci přikládá velký význam, a chceme, aby tyto fondy byly efektivně využívány k boji s nezaměstnaností. Jedná se o dva důležité nástroje pro boj se současnou recesí a ke zvýšení zaměstnanosti v tom smyslu, že tyto fondy zavádějí strategie integrované flexikurity a zajišťují zlepšování kvalifikace a její lepší přizpůsobení existujícím potřebám. Toto Rada vyjádřila v prosinci roku 2008, kdy podpořila rychlé zavedení doplňkových opatření na podporu zaměstnanosti v rámci Evropského sociálního fondu. Rada také oznámila, želepší postupy Evropského fondu na přizpůsobení se globalizaci. Původní nařízení bylo proto revidováno tak, aby Fond mohl jednat efektivněji při podpoře pracovníků, kteří přišli o zaměstnání nejen v důsledku globalizace, ale také dočasně v důsledku finančního a ekonomického zpomalení. Je však třeba poukázat na to, že provádění opatření v rámci těchto fondů, včetně přiměřené publicity, je věcí členských států a Komise. Pokud jde o Evropský sociální fond, musí členské státy poskytnout informace o iniciativách a spolufinancovaných programech, aby byla zdůrazněna role Společenství a podpory poskytované fondy. V této souvislosti bych zmínila Evropskou iniciativu pro transparentnost, kterou Komise spustila v roce 2005. Jedním z hlavních cílů této iniciativy je zlepšit informovanost široké veřejnosti o prostředcích z EU, které jsou k dispozici, zveřejněním jmen příjemců přímých dotací v rámci politiky soudržnosti EU.

Pokud jde o Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci, měly by informace o financovaných opatřeních poskytovat členské státy. Zároveň bych vám připomněla, že Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci byl zřízen poměrně nedávno. Nedostatečné povědomí tedy může být i důsledkem toho, že fond zatím poskytl podporu v poměrně málo případech.

Seán Kelly (PPE). – Děkuji vám za velmi podrobnou odpověď. Mám ještě jeden dotaz. Mám za to, že v Radě existuje silný odpor proti návrhu předfinancovat Evropský sociální fond na 100 % pro nadcházející dva roky. Pokud tento odpor přetrvá, může Rada naznačit, jaké alternativy byly předloženy, aby Plán evropské hospodářské obnovy neztratil dech?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – Ano, opravdu jsme toto několikrát v Radě probírali. Existuje v podstatě jednotný názor, že pro zajištění kvality projektu by měl být také přítomen prvek vnitrostátního financování. Návrh na jeho odstranění proto nemá podporu Rady.

Uvědomujeme si však, jaká je situace, i problémy. Požádali jsme Komisi, aby přišla s alternativním návrhem. Zrovna před dvěma dny jsem nadnesla toto téma Komisaři Sameckému, který za tuto oblast odpovídá. Na těchto návrzích se pracuje, a jakmile to bude možné, budou předloženy.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Mrzí mě, že Rada neposkytne nezbytnou podporu v podobě 100% financování v době, kdy hovoříme o roli Evropského sociálního fondu při snižování nezaměstnanosti, zvláště za současné krize. Ráda bych také zmínila, že jsme v současné hospodářské krizi svědky rostoucí nezaměstnanosti, zvláště v ocelářství a loďářství, vedle klasického propouštění se uplatňuje i částečná nezaměstnanost. Majíc na paměti potřebu investic a zajištění hospodářské konkurenceschopnosti Evropské

unie také do budoucna, chtěla bych vám položit následující otázku: Jaká opatření pro usnadnění přístupu ke zdrojům z Evropského sociálního fondu a Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci plánujete přijmout k podpoře průmyslových odvětví, jež mají hospodářské potíže?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – Jak jsem řekla, požádali jsme Komisi, aby přišla s alternativními návrhy na využití tohoto sociálního fondu v této konkrétní situaci, kdy se, jak říkáte, mnoho lidí po celé Evropě ocitlo bez práce, a doufáme, že Komise návrh tímto směrem představí bez zbytečných průtahů.

Pro boj s nezaměstnaností však děláme také mnoho dalšího; za to samozřejmě odpovídají členské státy, ale i my máme kolektivní odpovědnost usilovat o koordinaci, napomoci dokončení vnitřního trhu, odstranit překážky, zprovoznit od 1. ledna směrnici o službách, odstraňovat byrokracii a prostřednictvím stimulů působit na lidi tak, aby byli zaměstnatelní, a poskytnout jim prostředky k dokončení vzdělání nebo k tomu, aby začali znovu a vydali se novým směrem.

Nezaměstnanost se bude řešit také na zvláštním neformálním zasedání Rady ECOFIN v říjnu, kde bude jedním z hlavních témat, a mnoho témat se probírá v souvislosti s diskusí o budoucnosti Lisabonské strategie, která, jak vím, probíhá v Evropském parlamentu, ale také prakticky ve všech složeních Rady.

Evropský sociální fond je tedy pouze jedním z nástrojů pro boj s nezaměstnaností. Lze jej pravděpodobně zlepšit a rozšířit rozsah jeho použití, a ukázat tak veřejnosti, jak jej lépe využívat. Jedná se však toliko o jeden z celé řady nástrojů, jež máme k dispozici a jichž musíme pro boj s nezaměstnaností využít.

Otázka č 6, kterou pokládá **Bernd Posselt (H-0271/09)**

Předmět: Zpráva o Čečensku

Jaká opatření Rada učiní, aby po zavraždění mírové aktivistky a bojovnice za lidská práva Natalji Estěmirovové a následném ukončení činnosti nevládní organizace Memorial v Čečensku byla v této zemi i nadále sledována situace v oblasti lidských práv? Jak se staví Rada k myšlence otevřít v Grozném nebo v bezprostředním okolí Čečenska kancelář EU, která by se této úlohy ujala, nebo alespoň vyslat do této země dočasnou misi?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Paní předsedající, jakmile se předsednictví dozvědělo o vraždě Natalie Estemirové, okamžitě jsme vydali prohlášení, které tuto vraždu odsoudilo, a vyjádřili jsme nejhlubší soustrast její rodině i kolegům z Hnutí na ochranu lidských práv Memorial. Vyzvali jsme také ruské vládní orgány, aby tuto vraždu rychle a důkladně vyšetřily a její pachatele postavili před soud.

Mohu ujistit pana Posselta, že Rada bude vývoj v Čečensku sledovat velmi důkladně a pozornost bude věnovat zejména respektování lidských práv a postavení jejich obhájců. Rada již několikrát vyzvala ruské vládní orgány, aby učinily vše, co je v jejich moci, aby tyto lidi v Rusku ochránily ve shodě s obecně uznávanou deklarací OSN o obhájcích lidských práv. Chtěla bych zdůraznit, že EU je v Čečensku přítomná prostřednictvím programu pomoci přijatého Komisí, diplomatů ambasad Moskvy ve členských státech EU a také prostřednictvím pravidelných návštěv Čečenska.

Rada by chtěla zdůraznit důležitost, kterou přikládá otázce pana Posselta, a je znepokojena stavem lidských práv v Čečensku, ale nedomnívá se, že v současnosti vyvstává nějaká zvláštní potřeba zřízení kanceláře nebo vyslání mise, jak pan Posselt navrhoval. Evropská unie je v této oblasti přítomna a my budeme i nadále sledovat otázky dodržování lidských práv, právních norem a demokratických principů v Čečensku a zaměříme se na ně, jakmile to bude třeba.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Děkuji vám, paní Malmströmová. Toto je první uspokojivá odpověď, kterou jsem od Rady k tomuto tématu dostal. Děkuji.

Nicméně, mám krátkou doplňující otázku: má Rada v úmyslu se během švédského předsednictví otázky Čečenska znovu věnovat, vzhledem k tomu, že ruské vedení uveřejnilo sérii prohlášení ohledně změn? Je ale třeba na tato prohlášení reagovat a to se zatím nestalo, proto bych chtěl požádat, abyste nás ještě jednou stručně a náležitě o tomto tématu informovala během úvodu jednání o dohodě. Máme v úmyslu zítra k tomuto tématu uspořádat naléhavou rozpravu.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Paní předsedající, ano, my stále problematiku lidských práv ve svém dialogu s Ruskem přinášíme a lidská práva budou i na pořadu jednání summitu EU – Rusko, který, jak doufáme, se bude konat na podzim.

Otázka č. 7, kterou pokládá **Nikolaos Chountis** (H-0273/09)

Předmět: Svolení turecké vlády k vyhledávání uhlovodíků ve výlučných ekonomických zónách členských států EU.

Turecká vláda se rozhodla dát státnímu podniku Turecká ropná společnost (TPAO) svolení k průzkumu zásob uhlovodíků ve výlučných ekonomických zónách Řecka a Kypru. Jedná se o další výraz nepřátelského postoje, který zaujalo Turecko, ve snaze odradit Kypr od pokračování průzkumu své výlučné ekonomické zóny, čímž přimělo Kypr k vetování odblokování energetické kapitoly. S ohledem na potenciálně výbušný účinek tohoto rozhodnutí Turecka na jeho vztahy s členskými státy EU se ptáme Rady:

Jaká okamžitá opatření přijme s cílem zajistit, aby turecká vláda vzala zpět své rozhodnutí ohledně svolení k vyhledávání zásob uhlovodíků ve výlučných ekonomických zónách členských států EU? Jaká opatření přijme s cílem zajistit, aby – pokud jde o Kypr – i Turecko splňovalo dodatečný protokol k ankarské dohodě a uznalo právo Kypru na výlučnou ekonomickou zónu? Kdy se očekává, že Turecko přijme Úmluvu o mořském právu, která se stala součástí *acquis communautaire*?

Cecilia Malmström, *úřadující předsedkyně Rady*. – (SV) Paní předsedající, Rada si je vědoma událostí, které pan poslanec předložil. Co se týče vztahů Turecka a zemí v příslušném regionu, Turecko – zrovna jako každá jiná země – má povinnost jednat tak, aby podporovala dobré sousedské vztahy a mírové řešení sporů. To je podstatou Charty OSN.

Je to také důležitý požadavek pro vstup do EU. V rámci jednání Turecka s EU a s tím souvisejících závěrů přijatých Radou EU Turecko vyzvala, aby se vyvarovalo všech výhružek, zdrojů konfliktu nebo jednání, které by mělo negativní dopad na dobré sousedské vztahy a na mírové řešení sporů. Kromě toho EU při různých příležitostech zdůraznila důležitost pokroku v normalizaci oboustranných vztahů mezi Tureckem a všemi členskými státy EU včetně Kyperské republiky a vyzdvihla svrchované právo všech členských států EU.

Co se týče dodatečného protokolu, postoj EU je naprosto jasný. Turecko má povinnost jej uplatňovat v plném rozsahu a s vyloučením diskriminace. Všechny tato záležitosti EU systematicky uvádí, naposledy na schůzce ministrů trojky EU a Turecka, která se konala v červenci ve Stockholmu, a na Radě přidružení, která se konala v květnu. Mohu poslance ujistit, že Rada těmto tématům přikládá velkou důležitost a že nadále bude vývoj velmi pozorně sledovat.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Paní ministryně, cením si vaší ochoty a odhodlání jasně odpovědět na naše otázky.

Mohu říci, že zítra v Parlamentu budeme mít rozpravu ohledně plynovodu Nabucco, a připomenou, že v lednu 2009 turecký ministerský předseda hrozil Bruselu, že jeho země přezkoumá svoji podporu pro výstavbu plynovodu pro zemní plyn, pokud nebudou pokračovat jednání ohledně otevření kapitoly o energetice.

Tato kapitola, jak víte, byla zablokována tím, že Kypr uplatnil právo veta, protože bylo ze strany Turecka ohroženo využití jeho výlučné ekonomické zóny.

Vzhledem k tomu, že otázka výlučných ekonomických zón má zásadní význam a může vyvolat závažný problém v mnohých politikách EU, znovu se ptám, jaká opatření Rada přijme k zajištění toho, aby Turecko uznalo práva Kypru na výlučnou ekonomickou zónu?

Cecilia Malmström, *úřadující předsedkyně Rady*. – (SV) Paní předsedající, jak Rada tak i Komise toto zaznamenaly a tuto záležitost bude pozorně sledovat. Během všech našich jednání s Tureckem budeme stále předkládat toto téma i téma důležitosti dobrých sousedských vztahů. Další příležitost k tomu bude během schůzky ministrů zahraničních věcí zemí trojky. Doufám, že bude možné předejít takovým událostem, které pan poslanec zmínil.

Co se týká kapitoly o energetice, sledují ji nyní různé útvary Komise a diskuse pokračují. Na oznámení výsledků těchto analýz je ještě poněkud brzy, a, jak si je pan poslanec vědom, jakýkoliv krok v tomto procesu vyžaduje jednotnost v Radě.

Otázka č. 8, kterou pokládá **Liam Aylward** (H-0278/09)

Předmět: Politika EU vůči Barmě

Může Evropská rada učinit prohlášení týkající se politiky Evropské unie vůči Barmě a nastítnit, jaká opatření Evropská unie provádí, aby napomohla propuštění Aun Schan Su Ťij, která je v Barmě vězněna od roku 1990 ?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Paní předsedající, EU sleduje postavení Aun Schan Su Ťij pozorně už 20 let, od doby, kdy byla uvězněna. Rada nepřetržitě a velmi aktivně pracovala v jejím zájmu. Při mnoha příležitostech jsme barmské vládní orgány vyzvali k jejímu propuštění.

Kromě toho Rada během tohoto období mnohokrát přijala zvláštní opatření. zmíním se o některých z nich:

EU okamžitě odsoudila rozsudek Aug Schan Su Ťij i soudní řízení vedené proti ní, které postrádalo jakýkoliv právní základ. Vyzvali jsme barmské vládní orgány k jejímu okamžitému a bezpodmínečnému propuštění. Rada prohlásila, že soudní řízení představuje zločin proti vnitrostátnímu i mezinárodnímu právu. Toto proběhlo v srpnu.

Mimoto vysoký představitel EU Javier Solana otevřeně promluvil ve prospěch Aug Schan Su Ťij na schůzce ministrů států sdružení ASEAN a na následné schůzce ministrů ASEAN-EU konané v červenci, které se zúčastnil i představitel Barmy. Na této schůzce byly vzneseny naléhavé požadavky na okamžité propuštění Aug Schan Su Ťij a dalších politických vězňů i ze strany dalších účastníků schůzky, včetně představitelů USA, Číny, Ruska a dalších.

Prostřednictvím zvláštního vyslance pro Barmu Piera Fassina EU velmi aktivně podporovala opatření přijatá OSN a zvláštním poradcem Ibrahimem Gambarim, a také konzultovala důležité partnery EU v Asii.

Barmské vládní orgány se rozhodly ignorovat protesty proti uvěznění Aug Schan Su Ťij i výzvy k jejímu propuštění iniciované ze strany celé řady států i organizací, včetně generálního tajemníka OSN, generálního tajemníka sdružení ASEAN a řady států sdružení ASEAN, jehož je ostatně členem i Barma.

Vzhledem k tomu, že Barma neodpověděla, EU přijala další opatření proti činitelům odpovědným za soudní rozhodnutí. Členy justice a další osoby zapletené do akce proti Aug Schan Su Ťij jsme zařadili na seznam osob, kterým nebudou udělena víza a jejichž aktiva budou zmrazena. Aby byl také zmrazen majetek v držení společností vlastněných a kontrolovaných členy barmského režimu nebo osobami s ním spojenými, rozšířili jsme seznam osob a celků, na které se budou vztahovat restriktivní opatření.

Odpověď přijatá Radou dne 13. srpna je zcela ve shodě s usnesením schváleným Evropským parlamentem v říjnu 2008. Mohu ujistit pana poslance, že kromě těchto zvláštních opatření EU ještě posílí svoji činnost v rámci mezinárodního společenství a zejména svoji spolupráci se stejně smýšlejícími asijskými partnery, aby dosáhla okamžitého a bezpodmínečného propuštění Aug Schan Su Ťij a dalších politických vězňů. To je prvním a základním krokem v procesu národního smíření nezbytnému k tomu, aby volby v roce 2010 mohly být považovány za svobodné, spravedlivé a důvěryhodné.

Liam Aylward (ALDE). – Paní úřadující předsedkyně, rád bych vám poděkoval za vaši obsáhlou odpověď. Mohu se zeptat, jaké opatření Evropská unie přijala nebo o jehož přijetí se jedná ohledně pomoci tisícům uprchlíků, kteří po prudkých srpnových střetech mezi juntou a etnickými menšinami uprchli do Číny ze státu Shan nacházejícího se na severu Barmy?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – Je mi to velice líto, ale nedomnívám se, že mohu odpovědět na tuto otázku. Budu se muset k vašemu tématu vrátit později. Omlouvám se vám.

Otázka č. 9, kterou pokládá **Brian Crowley** (H-0280/09)

Předmět: Užší vztahy mezi EU a USA

Může Evropská unie nastítnit iniciativy, které v současné době provádí s cílem vytvořit užší politické a hospodářské vztahy mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Paní předsedající, Rada přikládá vztahům mezi EU a USA zcela zásadní důležitost. Transatlantické vztahy představují základní pilíř zahraniční politiky EU a jsou založeny na našich společných hodnotách demokracie, lidských práv a oddanosti otevřené, integrované ekonomice. Nová vláda Spojených států dala těmto vztahům čerstvý impuls.

Jsme pevně odhodláni v této spolupráci pokračovat. Právě v současné době se v našich transatlantických vztazích očekávají jednoznačné výsledky, a to na obou stranách Atlantiku. S potěšením mohu prohlásit, že EU se Spojenými státy úzce spolupracuje v mnoha oblastech, abychom společně rozšířili naše strategické partnerství a dosáhli výsledků. Budeme samozřejmě i nadále velmi úzce spolupracovat na řadě regionálních otázek týkajících se Afghánistánu, Pákistánu, Íránu, mírového procesu na Blízkém východě, v Rusku a na západním Balkáně. Na řešení krizí spolupracujeme pravidelně a jsem potěšena, že se Spojené státy nyní účastní jedné z civilních misí EBOP, a sice mise EULEX v Kosovu.

Budeme také úzce spolupracovat na klimatických otázkách souvisejících s kodaňským summitem, který se bude konat na konci letošního roku. Díky nové vládě ambice Spojených států v této oblasti značně posílily. My to vítáme a doufáme, že budou USA v rámci dohody schopny představit úměrné cíle co se týče snížení emisí ve střednědobém horizontu. Již dlouho spolupracujeme také v oblasti energetiky. Tuto spolupráci je nyní dle našeho názoru potřeba pozvednout na vyšší úroveň; snažíme se proto zřídit zvláštní energetickou radu pro EU a Spojené státy, která by se mohla stát dobrým fórem pro naši intenzivnější spolupráci v oblastech energetické bezpečnosti, energetických trhů, politiky udržitelnosti a výzkumu nových energetických technologií.

Dalším vysoce prioritním tématem je samozřejmě finanční a hospodářská krize. I zde musíme velice úzce spolupracovat, chceme-li obnovit důvěru ve finanční trhy a zajistit jejich řádné fungování. Pokud jde o oblast obchodu, musíme v roce 2010 uzavřít kolo jednání z Dohy. Chceme-li podpořit hospodářskou obnovu a bojovat proti protekcionismu, bude to zcela nezbytné. Spojené státy v tomto směru budou hrát klíčovou úlohu.

Tato témata budeme samozřejmě projednávat příští týden na vrcholné schůzce států G20. Obě strany projeví zájem o prohloubení spolupráce v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí a o vzájemné rozšiřování znalostí o právních a politických rámcích obou stran. Prohlášení o uzavření věznice Guantánamo, v němž se hovořilo o posílení transatlantické spolupráce v oblastech spravedlnosti a vnitřních věcí, představuje důležitý krok tímto směrem.

Pokud jde o nešíření zbraní a odzbrojování, byla spolupráce mezi EU a Spojenými státy osvěžena a Obamova vláda se o tato témata velmi aktivně zajímá. Washington a Brusel spolupracují za účelem zajištění významného pokroku ve věcech jako je hodnotící konference stran Smlouvy o nešíření jaderných zbraní, vstup v platnost smlouvy o úplném zákazu zkoušek jaderných zbraní či vyřešení problému mrtvého bodu konference o odzbrojení, abychom dokázali dospět k dohodě zakazující výrobu štěpného materiálu pro vojenské účely.

Obě strany mají velký zájem na posílení transatlantického politického dialogu a spolupráce na rozvojové pomoci. EU a USA jsou největšími dárci na světě, a máme tedy společný zájem na zlepšování úsilí v rozvojové oblasti. Vedeme diskuse a řešíme, jak toho lze dosáhnout. Nadcházející vrcholná schůzka mezi EU a Spojenými státy je skvělou příležitostí prodiskutovat tato i jiná relevantní témata na nejvyšší úrovni. Jsem nesmírně hrdá na to, že se švédskému předsednictví naskytla příležitost stát na tomto summitu v čele EU. Jsme pevně přesvědčeni, že tato vrcholná schůzka podpoří transatlantické vztahy pozitivním a konstruktivním způsobem.

Brian Crowley (ALDE). – Mnohokrát děkuji, paní ministryně. Jsem velmi rád, že jste tu opět s námi, i když v odlišné roli.

Především k dvěma oblastem, v nichž dle mého názoru můžeme spolupracovat nejvíce: k nešíření zbraní, to zaprvé, a zadruhé pokud jde o finanční krizi.

Má švédské předsednictví – zastupující Radu, samozřejmě – konkrétní myšlenky, které chce představit na vrcholné schůzce USA-EU, jež se uskuteční co nevidět, především pokud jde o rozdíly, existující podle všeho mezi Francií a Británií na jedné straně a zbytkem Evropské unie na straně druhé v souvislosti s finančními nařízeními, která by se použila? Zdá se, že Spojené státy mají možná blíže k ostatním zemím EU než k francouzským a britským představám, jež včera přednesl Gordon Brown.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – Dnes ráno jsme diskutovali o přípravách na summit G20. Víím, že v médiích se hovořilo o mnoha různých návrzích, avšak musím říci, že EU je mimořádně dobře zkoordinovaná. Vedli jsme diskuse s ministry financí a zítra večer se koná večere s hlavami států a předsedy vlád, během níž by v souladu se summitem v Pittsburghu měla koordinace dostat konečnou podobu

Evropská unie vystupuje jednotně. Vííme, čeho chceme dosáhnout. Máme konkrétní návrh a jasně doladěný proběhne ještě zítra. Doopravdy si s tím tedy starosti nedělám a současně mě velmi těší, že jsme za přispění Komise a komisaře Almunia dospěli do tohoto velmi vzácného stavu pevné jednotnosti uvnitř Evropské

unie. Hovoří se o našich vlastních prioritách a našich řešeních a budeme se samozřejmě snažit, abychom se s americkou vládou a dalšími partnery na schůzce G20 shodli v co možná nejvíce bodech.

Co se týče nešíření zbraní, jsme velmi rádi, že se opět dostalo na pořad jednání. Po nějakou dobu se toto téma dosti obtížně nastolovalo a nás nyní velmi těší angažovanost prezidenta Obamy v tomto směru. Chce to ale čas. Jsou zde komplikované technické problémy a jejich vyřešení bude nějakou dobu trvat. Intenzivně se orientujeme na proces. Budeme se snažit pokročit vpřed, neřeknu vám však, jak dlouho to bude trvat ani v jakém termínu toho dosáhneme. Je to však na pořadu jednání. Jsme silně odhodláni pohnout se kupředu a věřím, že toto přání s námi sdílejí i naši američtí kolegové.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – Paní úřadující předsedkyně, rád bych se vás zeptal na trojúhelník EU-USA-Rusko. Jak víme, na podnět prezidenta Obamy zahájily USA a Rusko velice významná vyjednávání o jaderném odzbrojování. Jak může podle vás Rada a Evropská unie vstoupit a přispět do těchto jednání, která jsou pro budoucnost lidstva tolik důležitá?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – Tou zprávou jsem velmi potěšena. Podle mě je velmi důležitým krokem, že si tyto dvě země sedly k jednomu stolu a diskutují, jak říkáte, o otázkách důležitých pro lidstvo. Nám pak nezbyvá než doufat, že se posunou kupředu nějakým konkrétním směrem.

V březnu 2010 se uskuteční celosvětový summit o jaderné bezpečnosti, kterého se samozřejmě zúčastní i EU. V této souvislosti se také jedná o dobrou příležitost zkoordinovat naše názory a zjistit, jak můžeme přispět k tomu, aby tyto diskuse byly co možná nejúspěšnější a nejplodnější.

Předsedající. – Autoři otázek, které nebyly zodpovězeny pro nedostatek času, obdrží písemnou odpověď (viz příloha).

Tím končí doba vyhrazená pro otázky.

17. Členství ve výborech a delegacích: viz zápis

18. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

19. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno v 19:00)